

วัฒนธรรมลัทธิเต๋าและคุณค่าทางศิลปกรรมวัดหยั่งเล่อกง : การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
จากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์

CONG CHEN

ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

วัฒนธรรมลัทธิเต๋าและคุณค่าทางศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกง : การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
จากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์

ดุขฉฐีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุขฉฐีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

TAOIST CULTURE AND ARTISTIC VALUE OF YONGLE PALACE: CULTURAL TOURISM
MANAGEMENT BASED ON THE PERSPECTIVE OF CULTURAL CREATIVITY

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN ART AND CULTURAL ADMINISTRATION
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ CONG CHEN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญา
คุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา เรืองชีวิน)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุภากร)

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.กฤติตา ท้วมสุข)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา เรืองชีวิน)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุภากร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผกามาศ สุวรรณนิภา)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิมวงศา)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหวัศ แจ้งเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63810005: สาขาวิชา: การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม; ปร.ด. (การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: พระราชวังหย่งเล่อ, จินตนาการของลัทธิเต๋า, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์, การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

CONG CHEN : วัฒนธรรมลัทธิเต๋าและคุณค่าทางศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกง : การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์. (TAOIST CULTURE AND ARTISTIC VALUE OF YONGLE PALACE: CULTURAL TOURISM MANAGEMENT BASED ON THE PERSPECTIVE OF CULTURAL CREATIVITY) คณะกรรมการควบคุมดุซงึนินพนธ์: ภูเขา เรื่องชีวิต, ภารตี พันธุภกร ปี พ.ศ. 2567.

งานวิจัยนี้เป็นการสืบค้นคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมลัทธิเต๋าแห่งวัดหย่งเล่อกง เริ่มจากมุมมองการสร้างสรรคทางวัฒนธรรม และศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่เมืองยูน มณฑลซานซี เป็นวัดลัทธิเต๋าในสมัยราชวงศ์หยวน มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะจากภาพจิตรกรรมฝาผนังและสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ โครงสร้างทางสถาปัตยกรรมและภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางศิลปะและประวัติศาสตร์ระดับสูง ยังแสดงออกถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมศาสนาอย่างลึกซึ้ง งานวิจัยนี้ดำเนินการวิเคราะห์อย่างรอบด้านทั้งด้านวัฒนธรรมศิลปะวัดหย่งเล่อกง โมเดลการจัดการการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม จากนั้นนำเสนอการโครงการยกระดับการจัดการคุณค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง

วัดหย่งเล่อกงสร้างขึ้นในยุคราชวงศ์หยวน เป็นหนึ่งในสามบ้านบรรพบุรุษของสำนักฉวนเงิน รูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้รับเอา "วิธีการก่อสร้าง" จากยุคราชวงศ์ซ่ง และ "วิธีการลดเสาโครงสร้าง" จากยุคราชวงศ์เหลียวและจิน จิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกงเป็นภาพที่มีรูปแบบการแสดงออกของวัฒนธรรมทางศิลปะซึ่งมีลักษณะเด่นและเป็นเอกลักษณ์ โดยเฉพาะคุณค่าทางศิลปะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1.เพื่อศึกษาภูมิหลังและรูปแบบสถาปัตยกรรมและภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง และ แนวคิดความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋า 2.วิเคราะห์และรวบรวมลักษณะเด่นและคุณค่าวัฒนธรรมศิลปะ ของภูมิภาควัดหย่งกง ผ่านมุมมองการสร้างสรรควัฒนธรรมในการจัดการการท่องเที่ยว 3.การสร้างวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ แผนการจัดการโครงการ

พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมและเสริมสร้าง ภาพลักษณ์วัดหย่องเล่อกง โดยวิธีการวิจัยจากการ ทบทวนวรรณกรรม การลงพื้นที่สำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม วิจัยข้ามศาสตร์ และการผสมผสานศาสตร์ศิลปะ สุนทรียศาสตร์ วัฒนธรรมและการจัดการการท่องเที่ยว เสนอแนะ แผนโครงการที่สมบูรณ์แบบในการจัดการวัฒนธรรมทางการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่อกง

การวิจัยของผู้วิจัยนั้นได้มุ่งเน้นไปที่วัตถุประสงค์การวิจัยอย่างใกล้ชิดและได้รับผลลัพธ์ อย่างมีนัยสำคัญ ผลจากการวิจัยพบว่า: 1.ได้เสนอวิธีการปกป้องและจัดการมรดกทางวัฒนธรรมของ จิตรกรรมฝาผนังอย่างเป็นระบบ รวมถึงการสรุปสุนทรียภาพทางศิลปะของวัดหย่องเล่อกง ด้วยการ จัดตั้งองค์การการจัดการที่เป็นมืออาชีพ การบูรณาการและการจัดการด้วยระบบดิจิทัล รวมถึงการ จัดตั้งพิพิธภัณฑ์จิตรกรรมฝาผนัง 2.ได้เสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ โดยการสร้างแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ การส่งเสริมแบรนด์ ความร่วมมือทางการตลาดและกลยุทธ์การ ประชาสัมพันธ์จิตรกรรมฝาผนังที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มความรู้จักของวัดหย่องเล่อกงและเน้นการฝึกอบรม พนักงานการจัดการการท่องเที่ยวและการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ 3.ได้ดำเนินโครงการ จัดการในแหล่งท่องเที่ยววัดหย่องเล่อกง เช่น ระบบวิทยากรนำชม การเล่าเรื่องเกี่ยวกับลัทธิเต๋า การจัด เวิร์กช็อปสมุนไพร รวมถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์และแผนการส่งเสริม เพื่อเพิ่ม ความรู้จักและอิทธิพลในระดับสากล กล่าวโดยสรุปคือ งานวิจัยนี้นำเสนอแผนการจัดการการ ท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมเชิงวิทยาศาสตร์และเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มคุณค่ามรดกทาง วัฒนธรรมและเสน่ห์ทางการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่อกง อีกทั้งยังเสนอแนวคิดและวิธีการใหม่สำหรับการ วิจัยและการปฏิบัติด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้นอีกด้วย

63810005: MAJOR: ART AND CULTURAL ADMINISTRATION; Ph.D. (ART AND CULTURAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: Yongle Palace, Taoism Imaginings, Cultural Tourism, Cultural and Creative Products, Cultural Tourism Management

CONG CHEN : TAOIST CULTURE AND ARTISTIC VALUE OF YONGLE PALACE: CULTURAL TOURISM MANAGEMENT BASED ON THE PERSPECTIVE OF CULTURAL CREATIVITY. ADVISORY COMMITTEE: PUVASA RUANGCHEWIN, Ph.D. PORADEE PANTHUPAKORN 2024.

This study investigates the artistic and cultural values of Taoism at Yongle Palace. It begins with a perspective on cultural creativity and examines the cultural tourism management model. Yongle Palace is located in Yun City, Shanxi Province, and is a Taoist temple from the Yuan Dynasty. It is renowned for its art, particularly its murals and unique architecture. The architectural structure and murals of Yongle Palace are not only of high artistic and historical value but also deeply express cultural and religious symbolism.

This study conducts a comprehensive analysis of the cultural and artistic aspects of Yongle Palace, its tourism management model, and its cultural creative products. Following this, it presents a project to enhance the management of the cultural tourism values of Yongle Palace.

This study has the following objectives:1) To study the background and architectural style, as well as the murals of Yongle Palace, and the cultural beliefs in Taoism.2) To analyze and compile the distinctive features and cultural artistic values of the Yongle Palace region through the lens of cultural creativity in tourism management.3) To create a plan for the development of creative culture and tourism to promote and enhance the image of Yongle Palace. This study methodology includes literature review, field surveys, interviews, questionnaires, interdisciplinary research, and the integration of arts, aesthetics, culture, and tourism management. It aims to propose a comprehensive project plan for the cultural

tourism management of Yongle Palace.

The researchers closely focused on the research objectives and achieved significant results. The results showed that: 1. Proposed methods for the systematic protection and management of mural cultural heritage, including summarizing the artistic aesthetics of Yongle Temple. With the establishment of professional management institutions, digital integration and management, including the establishment of mural museums. 2. Propose a creative cultural tourism management guide by creating prototype tourist attractions, brand promotion, marketing cooperation, and creative mural promotion strategies. Enhance awareness of Yongle Palace, with a focus on training tourism management personnel and developing creative cultural products. For example, lecturer systems, Taoist storytelling, herbal seminars, creative cultural product design and promotion plans. In order to enhance international visibility and influence, this study proposes a scientific and workshop cultural tourism management plan. This will help enrich the cultural heritage and tourist attractions of Yongle Palace, and propose new ideas and methods for the research and practice of cultural tourism management.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยบูรพา ที่เต็มเปี่ยมด้วยพื้นฐานทางวิชาการเข้มแข็งและมีโอกาสเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาเอก ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยด้วยความอุตสาหะ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต ผศ.ดร. ภูวษา เรืองชีวิน สำหรับความช่วยเหลือและการสนับสนุนเสมอมา การให้การศึกษาที่ไม่เพียงแต่องค์ความรู้ภายในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ผู้วิจัยและเพื่อนร่วมชั้นเรียนยังได้ลงพื้นที่ในการไปทัศนศึกษาวัฒนธรรมยังสถานที่จริง ทำให้ผู้วิจัยมีมุมมองทางวิชาการที่กว้างขึ้น และขอขอบคุณศ. ภรดี พันธุ์ภากร ที่ปรึกษาร่วม รศ. ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ผศ.ดร.บุญชู บุญเลิศศิริ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ได้สอนและให้ความรู้แก่ผู้วิจัย การเขียนดุษฎีนิพนธ์นั้น สำหรับผู้วิจัยแล้วเป็นการฝึกฝนทางความคิดที่ลึกซึ้ง เป็นการพัฒนาทักษะทางทฤษฎี การค้นคว้าทางปรัชญาและการเปลี่ยนแปลงประสพการณ์จริงให้เป็นความรู้

นับตั้งแต่การเริ่มต้นเลือกหัวข้อดุษฎีนิพนธ์จนถึงการนำเสนอฉบับสมบูรณ์ อาจารย์ทุกท่านได้แนะนำด้วยความรู้และมุมมองที่มีความเฉียบแหลมตลอดกระบวนการ ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบด้านภาษาและให้คำแนะนำ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นระดับดุษฎีบัณฑิตทุกคน ขอขอบคุณบิดามารดาที่ให้การสนับสนุนและไว้วางใจ นี่เป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยพยายามในการศึกษาเป็นอย่างมาก และ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาชาวจีนของผู้วิจัย ท่านอาจารย์ เย่เจี้ยนซิน ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ที่วิทยาลัยโฆษณาของมหาวิทยาลัยการสื่อสารแห่งประเทศไทย ท่านได้เอาใจใส่นักศึกษาทุกคนด้วยความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก ท่านได้ให้คำแนะนำที่ละเอียดลออมากแก่ผู้วิจัย ไม่เพียงแต่ในด้านวิชาการเท่านั้น แต่ยังได้ชี้แนะแนวทางในการใช้ชีวิตการศึกษาของผู้วิจัยอีกด้วย

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญจากวัดหย่งเล่อกงสำหรับความร่วมมือและการสนับสนุนของท่าน ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการสัมภาษณ์และการวิจัยได้อย่างราบรื่น และได้รับข้อมูลที่ทรงคุณค่า ซึ่งกลายเป็นพื้นฐานสำคัญในการวิจัยของผู้วิจัย หลังจากสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยจะมุ่งมั่นทำงานต่อไป เพื่อส่งเสริมการดำเนินการของแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง หวังว่าภายใต้อุณหภูมิและความคาดหวังและคำอวยพรของคณาจารย์ทุกท่าน จะทำให้ผู้วิจัยมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ต
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
แผนการดำเนินการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และสภาพแวดล้อมของวัดหยั่งเล่อง.....	11
1. ตำแหน่งที่ตั้งของวัดหยั่งเล่อง.....	11
2. ประวัติศาสตร์วัดหยั่งเล่อง.....	12
3. วัดหยั่งเล่องในปัจจุบัน.....	21

วัฒนธรรมลัทธิเต๋า	31
หลักคำสอนในลัทธิเต๋า.....	32
ต้นกำเนิดและพัฒนาการของลัทธิเต๋า	35
1. ยุคชุนชิวจ้านกั๋ว (ยุควสันตสารท-ยุครณรัฐ).....	36
2. พัฒนาการของลัทธิเต๋าในสมัยราชวงศ์ฮั่น.....	37
3. ยุคราชวงศ์เว่ย-จิ้นและราชวงศ์เหนือ-ใต้.....	37
4. พัฒนาการของลัทธิเต๋าในสมัยราชวงศ์ถัง	37
5. ยุคราชวงศ์ซ่ง จิน หยวน	37
6. ราชวงศ์หมิงและชิง	38
7. ยุคใหม่	38
สถาปัตยกรรมแบบลัทธิเต๋า.....	39
1. อารามเต๋า	39
2. ศาลเจ้า	39
3. เจดีย์	40
4. แท่นบูชา.....	40
รูปแบบศิลปะและสถานการณ์การท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน	41
1. รูปแบบศิลปะวัดหย่งเล่อกง.....	41
2. สถานการณ์การท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน	44
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	47
1. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์	47
2. ทฤษฎีวัฒนธรรม.....	48
3. ทฤษฎีการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	49
4. ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยว	51
5. ทฤษฎีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	53

6. ทฤษฎีออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์	54
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
1. งานวิจัยด้านศิลปะวัดห้วยเลื่อง	57
2. งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	58
3. งานวิจัยด้านการจัดการวัฒนธรรม	58
4. งานวิจัยด้านการจัดการผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์	59
บทที่ 3 วัดห้วยเลื่อง	60
พิธีกรรมทางศาสนาของวัดห้วยเลื่อง.....	61
1. พิธีกรรมดั้งเดิมของลัทธิเต๋า.....	61
2. พิธีกรรมลัทธิเต๋าของวัดห้วยเลื่อง.....	64
โครงสร้างสถาปัตยกรรมและจิตรกรรมที่สำคัญในวัดห้วยเลื่อง.....	67
1. ตำแหน่งขานชิง.....	68
2. ตำแหน่งคู่วัง.....	74
3. ตำแหน่งคันทวยาง	79
4. ตำแหน่งคันทวยาง.....	84
5. ศาลหลี่วัก.....	90
บทบาทของวัดห้วยเลื่องในปัจจุบัน.....	91
1. สถานที่ท่องเที่ยว.....	91
2. ศูนย์วัฒนธรรม.....	92
3. พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์	93
4. วัฒนธรรมลัทธิเต๋า.....	95
ประมวลข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	97
บทที่ 4 สุนทรียภาพ คุณค่าทางศิลปกรรม และอิทธิพลที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมวัดห้วย เลื่อง.....	101

สุนทรียภาพทางศิลปะของวัดหย่งเล่อกง.....	101
1. สุนทรียภาพในงานสถาปัตยกรรม.....	101
2. สุนทรียภาพในงานจิตรกรรมฝาผนัง.....	104
อิทธิพลที่ส่งผลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกง.....	114
1. จิตรกรที่มีอิทธิพลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกงยุครุ่งเรืองของภาพจิตรกรรมฝาผนังในสมัยราชวงศ์หยวนช่วยให้จิตรกรจำนวนมากมีช่องทางใน.....	114
2. วัฒนธรรมมองโกลที่มีอิทธิพลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกงวัดหย่งเล่อกงถือกำเนิดในยุครุ่งเรืองของชนเผ่ามองโกล ในเวลานั้นการเมืองการปกครองเข้มแข็ง.....	115
3. ลัทธิเต๋าที่มีอิทธิพลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกง.....	116
คุณค่าของวัดหย่งเล่อกง.....	117
1. คุณค่าด้านประวัติศาสตร์และการสืบทอด.....	117
2. คุณค่าด้านศิลปกรรมและความงาม.....	118
3. คุณค่าด้านวิถีวัฒนธรรมชุมชน.....	119
4. คุณค่าด้านการท่องเที่ยว.....	121
5. ความสำคัญทางประวัติศาสตร์และคุณค่าของการสืบทอดของวัดหย่งเล่อกง.....	126
สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน.....	127
1. สถานการณ์การท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกง.....	128
2. อุปสรรคของวัดหย่งเล่อกงในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	128
ความท้าทายในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง.....	130
1. การวางตำแหน่งทางการตลาดของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง.....	130
2. กลยุทธ์การศึกษาวิจัยการท่องเที่ยวและการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่ง.....	130
3. สถานการณ์ปัจจุบันของการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง.....	131
4. ความท้าทายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง.....	133
5. สถานการณ์เผยแพร่วัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน.....	135

6. ความท้าทายในการเผยแผ่วัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง.....	137
บทที่ 5 โครงการพัฒนาและการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง.....	142
แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะแหล่งท่องเที่ยว.....	142
1. ระบบเจ้าหน้าที่นำชม (docent).....	142
2. รูปแบบระบบการบรรยายเรื่องราวลัทธิเต๋า.....	144
3. การเวิร์กชอปเกี่ยวกับสมุนไพร.....	145
แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะศูนย์วัฒนธรรมลัทธิเต๋า.....	148
1. กิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนธรรมชาติปรัชญาเต๋า.....	148
2. กิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบเต๋า.....	151
3. กิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต๋า.....	153
แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะพิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์.....	156
1. รูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า.....	156
2. รูปแบบการนำเสนอศิลปะวัดหย่งเล่อกงกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋ายุคใหม่.....	158
แผนการเผยแพร่และพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว.....	160
1. กลยุทธ์การจัดการแผนจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง.....	161
2. กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบออนไลน์สร้างประสบการณ์เชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยี.....	162
3. กลยุทธ์การท่องเที่ยวผ่านผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง.....	163
การประเมินโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง.....	189
1. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญของการวิจัยวัดหย่งเล่อกง.....	189
2. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญตามแนวทางการร่วมมือกับการจัดนิทรรศการ.....	191
บทสรุปโครงการ.....	192
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	194
แนวทางสู่การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง.....	197
1. การอนุรักษ์และการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังให้เป็นระบบ.....	197

2. การสร้างจุดท่องเที่ยวต้นแบบและเพิ่มการประชาสัมพันธ์.....	197
3.สรุปความงามทางศิลปะของวัดหย่งเล่อกง.....	198
4. นวัตกรรมและกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาสนสถาน.....	199
5. การฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับเจ้าหน้าที่จัดการการท่องเที่ยวภาพจิตรกรรมฝาผนัง	199
6. ประสิทธิภาพเชิงปฏิบัติการ: มีส่วนร่วมในการทำซ้ำและการบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนัง	200
7. พัฒนาและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ในหัวข้อภาพจิตรกรรมฝาผนัง	200
การอภิปรายแผนการจัดการวัฒนธรรมและระบบความรู้วัดหย่งเล่อกง	201
ข้อเสนอและมุมมองสำหรับการวิจัยในอนาคต	203
1. เพิ่มศักยภาพให้วัดหย่งเล่อกงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมโลก.....	203
2. ผสมผสานเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางวัฒนธรรม.....	203
3. ผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	204
4. การวิเคราะห์ประสิทธิผลของระบบความรู้และแผนการจัดการ	204
บรรณานุกรม.....	206
ภาคผนวก.....	212
ภาคผนวก ก	213
ภาคผนวก ข	222
ภาคผนวก ค	225
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	228

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 ลำดับเหตุการณ์สำคัญของวัดหย่องเล่อกงในอดีต.....	13
ตารางที่ 2-2 ลำดับเหตุการณ์การย้ายวัดหย่องเล่อกง	17
ตารางที่ 2-3 ตารางสรุปทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรม.....	56
ตารางที่ 3-1 กระบวนการของวัฒนธรรมลัทธิเต๋า.....	96
ตารางที่ 4-1 ลำดับเขียนวัดหย่องเล่อกง	106
ตารางที่ 5-1 กระบวนการระบบเจ้าหน้าที่นำชม.....	142
ตารางที่ 5-2 กระบวนการรูปแบบระบบการบรรยายเรื่องราวลัทธิเต๋า.....	144
ตารางที่ 5-3 กระบวนการการเวิร์กช็อปเกี่ยวกับสมุนไพร.....	146
ตารางที่ 5-4 กระบวนการกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนธรรมชาติปรัชญาเต๋า.....	149
ตารางที่ 5-5 กระบวนการกิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบเต๋า.....	151
ตารางที่ 5-6 กระบวนการกิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต๋า	154
ตารางที่ 5-7 กระบวนการรูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า.....	156
ตารางที่ 5-8 กระบวนการรูปแบบการนำเสนอศิลปะวัดหย่องเล่อกงกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋าในเชิงลึก	159
ตารางที่ 5-9 กลยุทธ์การจัดการแผนจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวัดหย่องเล่อกง	161
ตารางที่ 5-10 กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบออนไลน์สร้างประสบการณ์เชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยี	162
ตารางที่ 5-11 กระบวนการแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัด หย่องเล่อกง.....	164
ตารางที่ 5-12 การวิเคราะห์ค่าสีของสีทั้ง 8 จากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่องเล่อกง.....	168
ตารางที่ 5-13 การออกแบบของที่ระลึกของวัดหย่องเล่อกง.....	173
ตารางที่ 5-14 กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์.....	179

ตารางที่ 5-15 แท็กสำคัญและลักษณะเฉพาะของผู้เข้าชมวัดหย่องเล่องง	180
ตารางที่ 5-16 ตารางการจัดประเภทแท็กสำคัญสำหรับผู้รับชมคอนเทนต์วัดหย่องเล่องง.....	180
ตารางที่ 6-1 สรุปข้อมูลวัดหย่องเล่องง	196

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2-1 ที่ตั้งของวัดห้วยเล่องกง	12
ภาพที่ 2-2 การย้ายที่ตั้งวัดห้วยเล่องกง	15
ภาพที่ 2-3 เปรียบเทียบแผนผังอาคารของวัดห้วยเล่องกง: ที่ตั้งเดิม (ด้านซ้าย) ที่ตั้งใหม่ (ด้านขวา)..	16
ภาพที่ 2-4 ที่ตั้งเดิมของวัดห้วยเล่องกง	17
ภาพที่ 2-5 การเคลื่อนย้ายทั้งอาคารของวัดห้วยเล่องกง.....	18
ภาพที่ 2-6 รายละเอียดในการเคลื่อนย้ายวัดห้วยเล่องกง	19
ภาพที่ 2-7 ภาพชื่อเหว่นประดับชายคาตำหนักฉงหยางในแผนโครงการเคลื่อนย้ายวัด.....	20
ภาพที่ 2-8 ภาพตำแหน่งจัดวางและผังอาคารโดยรวมของวัดห้วยเล่องกง ณ ที่ตั้งใหม่.....	21
ภาพที่ 2-9 ประตูทางเข้าวัดห้วยเล่องกง.....	23
ภาพที่ 2-10 ตำหนักอุจี วัดห้วยเล่องกง.....	24
ภาพที่ 2-11 ซุ้มประตูตำหนักอุจี วัดห้วยเล่องกง.....	25
ภาพที่ 2-12 ศาลหลี่วังก วัดห้วยเล่องกง	26
ภาพที่ 2-13 ตำหนักซานซิง วัดห้วยเล่องกง	27
ภาพที่ 2-14 ซุ้มประตูตำหนักซานซิง วัดห้วยเล่องกง	27
ภาพที่ 2-15 ตำหนักฉุนหยาง วัดห้วยเล่องกง.....	28
ภาพที่ 2-16 ซุ้มประตูตำหนักฉุนหยาง วัดห้วยเล่องกง	29
ภาพที่ 2-17 ตำหนักฉงหยาง วัดห้วยเล่องกง.....	30
ภาพที่ 2-18 ซุ้มประตูตำหนักฉงหยาง วัดห้วยเล่องกง.....	30
ภาพที่ 2-19 ความสัมพันธ์ระหว่างลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อ และศาสนาพุทธ	31
ภาพที่ 2-20 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของลัทธิเต๋า	36

ภาพที่ 2-21 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ฉาหยวนถุ” วัดหย่งเล่อกง.....	41
ภาพที่ 2-22 ภาพตำหนักราชวังบนสวรรค์ในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง	43
ภาพที่ 2-23 ภาพหลี่วตั้งปิ่นในภาพจิตรกรรมฝาผนังตำหนักถุนหยาง	44
ภาพที่ 2-24 ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง	46
ภาพที่ 3-1 พิธีบวงสรวงสักการะ	61
ภาพที่ 3-2 พิธีถือศีลกินเจ	62
ภาพที่ 3-3 พิธีสวดมนต์.....	63
ภาพที่ 3-4 งานเทศกาลของลัทธิเต๋า.....	64
ภาพที่ 3-5 พิธีบวงสรวงสักการะวัดหย่งเล่อกง	65
ภาพที่ 3-6 ขอพรที่วัดหย่งเล่อกง.....	65
ภาพที่ 3-7 พิธีบวงสรวงปรมาจารย์หลี่ว วัดหย่งเล่อกง.....	66
ภาพที่ 3-8 บรรยากาศงานวัดหย่งเล่อกง.....	67
ภาพที่ 3-9 บริเวณทั้งหมดของวัดหย่งเล่อกง	68
ภาพที่ 3-10 ภายในตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง.....	69
ภาพที่ 3-11 เจ่าจิงที่อยู่ด้านบนตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง.....	70
ภาพที่ 3-12 ตัวอย่างสถาปัตยกรรมตำหนักซานซิง.....	71
ภาพที่ 3-13 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ฉาหยวนถุ” หน้าจั่วฝั่งตะวันออก ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง	72
ภาพที่ 3-14 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ฉาหยวนถุ” หน้าจั่วฝั่งตะวันตก ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง	73
ภาพที่ 3-15 ภาพเปรียบเทียบระหว่างภาพลายเส้นกับภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกง	74
ภาพที่ 3-16 ตำหนักหลงหู่.....	75
ภาพที่ 3-17 ประตู่จี้.....	76
ภาพที่ 3-18 แบบจำลองตำหนักหลงหู่ วัดหย่งเล่อกง สมัยราชวงศ์หยวน.....	76

ภาพที่ 3-19 โครงสร้างไม้ในสถาปัตยกรรมวัดหย่งเล่อกง	78
ภาพที่ 3-20 ภายในตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง	79
ภาพที่ 3-21 ชีวิตประวัติของ Lü Dongbin	81
ภาพที่ 3-22 ภาพจักรพรรดิฉุนหยางถอดจิตแสดงนิมิต.....	82
ภาพที่ 3-23 ภาพ “แปดเซียนข้ามทะเล” บนชื่อประตูทิศเหนือ ตำหนักฉุนหยาง.....	82
ภาพที่ 3-24 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “รักษาโรคคนแห่หลิว” ตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง.....	83
ภาพที่ 3-25 นักสังคิตในภาพจิตรกรรมฝาผนังระหว่างซุ่มโค้ง ตำหนักฉุนหยาง	84
ภาพที่ 3-26 แผนภาพจากการสำรวจตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง โดยมหาวิทยาลัยชิงหัวปี 1956	85
ภาพที่ 3-27 ภาพนรกภูมิในตำหนักฉุนหยาง	86
ภาพที่ 3-28 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ฮุยเฮ้อสี่อี่เหลียน”	87
ภาพที่ 3-29 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ว่อเสวี่ยเฉาหยวน” ในตำหนักฉุนหยาง	88
ภาพที่ 3-30 ส่วนหนึ่งของ “คัมภีร์โปรดมนุษย์” พบในรูปปั้นชื่อเหวินของตำหนักฉุนหยางเมื่อปี 1959	89
ภาพที่ 3-31 ศาลหลิวกิง วัดหย่งเล่อกง	90
ภาพที่ 3-32 โบราณวัตถุระดับประเทศชั้น 1 “รูปจำลอง Lü Dongbin ประทับนั่ง” และ “ป้ายจารึก ร้อยอักษรวิธึบำเพ็ญพรตของ Lü Dongbin”	91
ภาพที่ 3-33 เฟ่งพินิจสู่สัจจะ: นิทรรศการพิเศษว่าด้วยการอนุรักษ์และการสืบทอด วัดหย่งเล่อกง..	94
ภาพที่ 3-34 ส่วนของอาคารที่เรียกว่าหลานเอ้อของชายคาด้านหน้าและด้านหลังช่วงใจกลาง (ตั้งซิน เจียน) ตำหนักฉุนหยาง	95
ภาพที่ 3-35 การสำรวจภาคสนามที่วัดหย่งเล่อกง: ภาพ A1-A4 เป็นภาพการเดินทาง ภาพ B1-B4 เป็นภาพการเข้าเยี่ยมชมของผู้วิจัย	98
ภาพที่ 3-36 การสำรวจภาคสนามวัดหย่งเล่อกง: ภาพ C1-C4 การเคลื่อนย้ายพิพิธภัณฑ์	98
ภาพที่ 3-37 การสำรวจภาคสนามที่วัดหย่งเล่อกง: ภาพ D1 และ D2 คือประตูหล่งหู่ ภาพ D3 และ D4 คือตำหนักฉุนหยาง ภาพที่ D5 และ D6 คือตำหนักฉุนหยาง ภาพ D7 และ D8 คือตำหนักฉุนหยาง	99

ภาพที่ 4-1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของวัดหย่งเล่อกง พิพิธภัณฑ์	102
ภาพที่ 4-2 ภาพลำดับเทพเซียนในวัดหย่งเล่อกง	105
ภาพที่ 4-3 ภาพตำหนักราชวังบนสวรรค์ (ซ้าย) พงนะที่อ้างอิงจากหนังสือโบราณ (ขวา).....	107
ภาพที่ 4-4 สัตว์มงคลในจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง.....	108
ภาพที่ 4-5 เครื่องใช้ในภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง	108
ภาพที่ 4-6 โทเพิ่มเติมในภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง	109
ภาพที่ 4-7 ผลิตภัณฑัวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ร่วมผลิตโดยวัดหย่งเล่อกงและแบรนด์เครื่องเคลือบเซิงฟา	132
ภาพที่ 4-8 ภาพลักษณะของตัวละครใน 《封神第一部：朝歌风云》 มีต้นแบบมาจากวัดหย่งเล่อกง	139
ภาพที่ 5-1 ภาพกระบวนการระบบเจ้าหน้าที่นำชม	142
ภาพที่ 5-2 ภาพกระบวนการรูปแบบระบบการบรรยายเรื่องราวลัทธิเต๋า	144
ภาพที่ 5-3 ภาพกระบวนการการเวิร์กช็อปเกี่ยวกับสมุนไพร	146
ภาพที่ 5-4 ภาพกระบวนการกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนธรรมชาติปรัชญาเต๋า	148
ภาพที่ 5-5 ภาพกระบวนการ-กิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบเต๋า.....	151
ภาพที่ 5-6 ภาพกระบวนการ-กิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต๋า	153
ภาพที่ 5-7 ภาพกระบวนการ-รูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า	156
ภาพที่ 5-8 ภาพกระบวนการ-รูปแบบการนำเสนอศิลปะวัดหย่งเล่อกงกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋ายุคใหม่	158
ภาพที่ 5-9 ภาพกระบวนการ-ตัวอย่างการออกแบบแอปพลิเคชันนำเที่ยววัดหย่งเล่อกง	163
ภาพที่ 5-10 ภาพกระบวนการ-แผนการออกแบบผลิตภัณฑัเชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง.....	164
ภาพที่ 5-11 กรอบแนวคิดกลยุทธ์ด้านการออกแบบผลิตภัณฑัวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง	167

ภาพที่ 5-12 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่องเล่องง: สัตว์มงคลและลวดลายสัญลักษณ์	169
ภาพที่ 5-13 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่องเล่องง: เทพมังกรเขียวและเทพเสื้อขาว..	170
ภาพที่ 5-14 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่องเล่องง: ภูเขา	171
ภาพที่ 5-15 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่องเล่องง: สายน้ำและเมฆ	171
ภาพที่ 5-16 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่องเล่องง: ลายเส้นวาดด้วยเหล็กจาร	172
ภาพที่ 5-17 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่องเล่องง: ลายเส้นนามธรรมวาดด้วยเหล็กจาร	172
ภาพที่ 5-18 การออกแบบเครื่องรางสไตล์วัดหย่องเล่องง	178
ภาพที่ 5-19 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “เฟิงเสินเหยียนอี” อ้างอิงมาจากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่องเล่องง.....	184
ภาพที่ 5-20 การใช้ทรัพยากรสีทางปัญญาวัดหย่องเล่องง: อาหาร (ซ้าย) และของบรรณาการ (ขวา)..	185
ภาพที่ 5-21 การใช้ทรัพยากรสีทางปัญญาวัดหย่องเล่องง: นิทรรศการ	186
ภาพที่ 6-1 กลุ่มอาคารโบราณที่มีโครงสร้างแบบพระราชวังในวัดหย่องเล่องง	194
ภาพที่ 6-2 การสำรวจภาคสนามวัดหย่องเล่องง: ภาพ C1-C4 แสดงการเคลื่อนย้ายสถานที่	195

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การการท่องเที่ยวโลกนิยามคำว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็น “กระบวนการเชิงพฤติกรรมที่มีจุดประสงค์ในการรับรู้ ทำความเข้าใจ และสัมผัสกับเนื้อหาเฉพาะของวัฒนธรรมมนุษย์ ผ่านการท่องเที่ยว” เช่น การให้นักท่องเที่ยวชื่นชม สัมผัส และรับรู้ถึงความหมายแฝงของวัฒนธรรมท้องถิ่นของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ของกิจกรรมและประสบการณ์การท่องเที่ยว งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระยะหลังมักมีประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและการบริหารจัดการ ตลอดจนการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือรูปแบบการจัดการกระบวนการที่เชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมถึงการจัดการและการแบ่งภาระงานในสถานที่ท่องเที่ยว การออกแบบและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว การส่งเสริมประสบการณ์การท่องเที่ยว และการบริหารจัดการบุคลากร

ในด้านนโยบายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รัฐบาลจีนได้เริ่มให้ความสำคัญกับการสร้างอำนาจอ่อนทางวัฒนธรรม ซึ่งได้รับการยกระดับจากมุมมองของการวิจัยทางวิชาการสู่ระดับยุทธศาสตร์ชาติ จึงเป็นการยืนยันจุดยืนหลักของวัฒนธรรมในภาพรวมของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีนยึดหลักตลาดท่องเที่ยวที่มีกลุ่มผู้บริโภคในประเทศเป็นหลัก ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่สัมพันธ์กับตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและระหว่างประเทศ ส่งผลให้สถานะชาติมหาอำนาจด้านการท่องเที่ยวของโลกแข็งแกร่งยิ่งขึ้น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจีนประสบความสำเร็จขั้นใหม่อย่างชัดเจนในแต่ละภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตลาดทั้งในและต่างประเทศ การสร้างระบบอุตสาหกรรม การปลดปล่อยศักยภาพของอุตสาหกรรม และนวัตกรรมด้านกลไกและโครงสร้าง นอกจากนี้ ขนาดของอุตสาหกรรมยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ระบบอุตสาหกรรมมีความสมบูรณ์มากขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจีนก้าวเข้าสู่ยุครุ่งเรืองที่สุดในประวัติศาสตร์การพัฒนา

วัฒนธรรมสร้างสรรค์ หมายถึง ผลลัพธ์หรือปรากฏการณ์ของความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาวัฒนธรรม ผลลัพธ์อาจเป็นแนวคิด หรือการนำเสนอวัฒนธรรมในรูปแบบที่เป็นรูปธรรม อาทิ ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมสร้างสรรค์มีลักษณะพื้นฐาน ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์

คุณค่า การบูรณาการ และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา สื่อกกลางของวัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่พบได้ทั่วไป ได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวในรูปแบบสร้างสรรค์ที่เน้นความเป็นอัตลักษณ์ เช่น การชมนิทรรศการดิจิทัล 3 มิติเสมือนจริงบนเว็บไซต์ โกด้นำเที่ยวอัจฉริยะ ด้วยปัญญาประดิษฐ์ในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์เหล่านี้ช่วยสร้างค่านิยมให้แก่สถานที่ท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงยกระดับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไปพร้อมกันด้วย

วัดหย่องเล่อกงตั้งอยู่ในเมืองอวิ้นเฉิง มณฑลชานซี เป็นศาสนสถานลัทธิเต๋าขนาดใหญ่และหนึ่งในสามสถานที่สำคัญของนิกายฉวนจิน สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งเดิมตั้งอยู่ในเมืองหย่องเล่อกง ในช่วงค.ศ. 1958-1966 วัดหย่องเล่อกงได้ถูกย้ายมาอยู่ที่ตั้งปัจจุบัน และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสถานที่คุ้มครองทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติในค.ศ. 1961 วัดหย่องเล่อกงเป็นแบบอย่างของสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋าในสมัยราชวงศ์หยวน โครงสร้างสถาปัตยกรรมรับเอา “วิธีการก่อสร้าง” จากยุคราชวงศ์ซ่งและ “วิธีการลดเสาโครงสร้าง” จากยุคราชวงศ์เหลียวและจิน ซึ่งก่อให้เกิดเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่องเล่อกงเป็นภาพสำหรับเผยแพร่ลัทธิเต๋า มีจุดมุ่งหมายเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนและให้ข้อคิดแก่ผู้คน โดยถูกสร้างสรรค์ขึ้นก่อนยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาของยุโรปเล็กน้อย ตรงกับสมัยราชวงศ์หยวน ภาพจิตรกรรมฝาผนังครอบคลุมพื้นที่ 1,005.68 ตารางเมตร เป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวนขนาดใหญ่ที่สุดและเนื้อหารุ่มรวยที่สุดในประเทศจีน

ในปีค.ศ. 1956 ได้มีการสร้างอ่างเก็บน้ำซานเหมินเสี่ย ซึ่งวัดหย่องเล่อกงตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย ด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์อันล้ำค่าของวัดหย่องเล่อกง ทั้งในแง่ศิลปะ สถาปัตยกรรม และศาสนา และเพื่อปกป้องสมบัติทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าแห่งนี้ จึงมีการริเริ่มโครงการเคลื่อนย้ายวัดหย่องเล่อกงทั้งหมดไปยังที่ตั้งแห่งใหม่เพื่อทำการอนุรักษ์ โครงการดังกล่าวเริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1956 หลังจากการศึกษาวิจัยและสำรวจพื้นที่ในเบื้องต้น ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1959 ก็ได้ข้อสรุปว่าจะย้ายวัดหย่องเล่อกงไปยังพื้นที่ในระยะ 3 กิโลเมตรจากหมู่บ้านหลงฉวนทางทิศเหนือของอำเภออู๋เฉิง ห่างจากที่ตั้งเดิมไปทางตะวันออกเฉียงเหนือราว 20 กิโลเมตร โดยทำการย้ายสถาปัตยกรรมวัดจำนวน 5 หลัง รวมถึงภาพจิตรกรรมฝาผนัง โบราณวัตถุสมัยราชวงศ์หยวน และวัตถุทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกันทั้งหมด คิดเป็นพื้นที่รวม 4,000 ตารางเมตร โครงการนี้แล้วเสร็จในปีค.ศ. 1965 ใช้เวลาทั้งสิ้น 10 ปีเต็ม

ถึงแม้วัดหย่องเล่อกงจะเป็นวัดลัทธิเต๋า ทั้งยังตั้งอยู่ในพื้นที่ที่การคมนาคมไม่สะดวกของมณฑลชานซี แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา วัดหย่องเล่อกงได้เริ่มให้ความสำคัญกับการปฏิรูปรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยเน้นไปที่การพัฒนาคุณค่าทางศิลปะ คุณค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมไปพร้อมกัน นอกจากนี้ รัฐบาลท้องถิ่นยังประกาศนโยบายจำนวนมาก เพื่อสนับสนุนการ

ท่องเที่ยวของวัดห้วยเล่องกง เช่น ในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดของมณฑลซานซีที่ว่าด้วยการส่งเสริมการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของควบคู่กับการฟื้นฟูวิถีชีวิตของผู้คนให้กลับมาเป็นปกติ ลดผลกระทบจากโรคระบาดต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวของวัดห้วยเล่องกง ปลดปล่อยศักยภาพการบริโภคโดยเร็วที่สุด กรมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมมณฑลซานซีจึงได้เปิดตัวกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว “คนซานซี เที่ยวซานซี” เพื่อขานรับนโยบายของรัฐ วัดห้วยเล่องกง ดำเนินการลดราคาครึ่งหนึ่งให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ถือบัตรประจำตัวประชาชนมณฑลซานซี เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม ในฐานะสถานที่ท่องเที่ยวที่รุ่มรวยไปด้วยกลิ่นอายของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม วัดห้วยเล่องกงกลับยังมีข้อจำกัดบางประการในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ปัจจุบันรูปแบบการพัฒนาของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ค่อนข้างเรียบง่าย ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะอันโดดเด่นอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันก็มีการใช้ผลิตภัณฑ์ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ การใช้สื่อ และการประชาสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมากที่หันมาทำการท่องเที่ยวแบบออนไลน์ อีกทั้งวิธีประชาสัมพันธ์ของวัดห้วยเล่องกงก็ยังไม่ค่อยหลากหลาย โดยมีการประชาสัมพันธ์ผ่านโฆษณาเพียง 1-2 เรื่อง หรือผ่านรายงานข่าวเป็นบางครั้งบางคราวเท่านั้น ขาดการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์รูปแบบใหม่ เช่น บัญชีทางการของแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (Tiktok) หรือวีแชต (WeChat) ดังนั้น แม้ว่าวัดห้วยเล่องกงจะมีชื่อเสียงโด่งดังในบรรดาแหล่งท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม แต่ก็ได้รับความนิยมค่อนข้างต่ำในการสำรวจออนไลน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเสมอมา นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดห้วยเล่องกงก็มีการออกแบบค่อนข้างเรียบง่าย มีผลิตภัณฑ์เพียงไม่กี่รูปแบบเท่านั้น ซึ่งน้อยเกินกว่าจะดึงดูดนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือกลุ่มที่อาจจะเป็นนักท่องเที่ยวในอนาคตได้ ขณะที่แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมักจะทำออกแบบโลโก้และมีผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ของตนเอง เช่น แม่เหล็กติดตู้เย็น ตุ๊กตา ถ้วย เสื้อยืด ฯลฯ ซึ่งนอกจากจะเพิ่มรายได้ให้แก่แหล่งท่องเที่ยวแล้ว ยังอาจทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผูกพันกับสถานที่ดังกล่าวมากขึ้นด้วย

จากความสำคัญที่กล่าวมาในข้างต้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นศึกษารูปแบบศิลปกรรม และแนวคิดคติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดห้วยเล่องกง ค้นหาแนวทางการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างแผนการจัดการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดห้วยเล่องกง

คำถามของการวิจัย

1. รูปแบบศิลปกรรม วัฒนธรรมลัทธิเต๋า และคติความเชื่อของวัดหย่งเล่อกงเป็นอย่างไร
2. ลักษณะเฉพาะของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงเป็นอย่างไร วัดหย่งเล่อกงมีอิทธิพลคุณค่าทางศิลปะ เศรษฐกิจ และสังคมอย่างไร
3. อัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงจะนำไปสู่รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ได้อย่างไร
4. จะยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงจากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ภูมิหลังและรูปแบบศิลปกรรม และแนวคิดคติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่งเล่อกง
2. เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์อัตลักษณ์คุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมในบริบทเชิงพื้นที่สู่การจัดการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดวัฒนธรรมสร้างสรรค์
3. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการพัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์และการท่องเที่ยว และนำรูปแบบนี้มาประยุกต์ใช้เป็นแผนการจัดการในพื้นที่สถานที่ท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกง เพื่อส่งเสริมและยกระดับภาพลักษณ์และการเผยแพร่ของวัดหย่งเล่อกง

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาวัฒนธรรมลัทธิเต๋าและคุณค่าทางศิลปกรรมของวัดหย่งเล่อกงเพื่อจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ดังนั้นขอบเขตการวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับ วัดหย่งเล่อกง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- ภูมิหลังและรูปแบบศิลปกรรม แนวคิดคติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋า อัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง
- บริบทเชิงพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกง และการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

วัดหย่องเล่อกง ตั้งอยู่ที่ตำบลหย่องเล่อก อำเภอลู่เฉิง มณฑลซานซี ประเทศจีน โดยขอบเขตพื้นที่ศึกษาของงานวิจัยนี้คือ วัดหย่องเล่อกงและบริเวณโดยรอบ

3. ขอบเขตด้านเวลา

ค.ศ.1959 – ค.ศ.2024 ซึ่งเป็นช่วงเวลาการย้ายที่ตั้งของวัดหย่องเล่อกงจนถึงปัจจุบัน

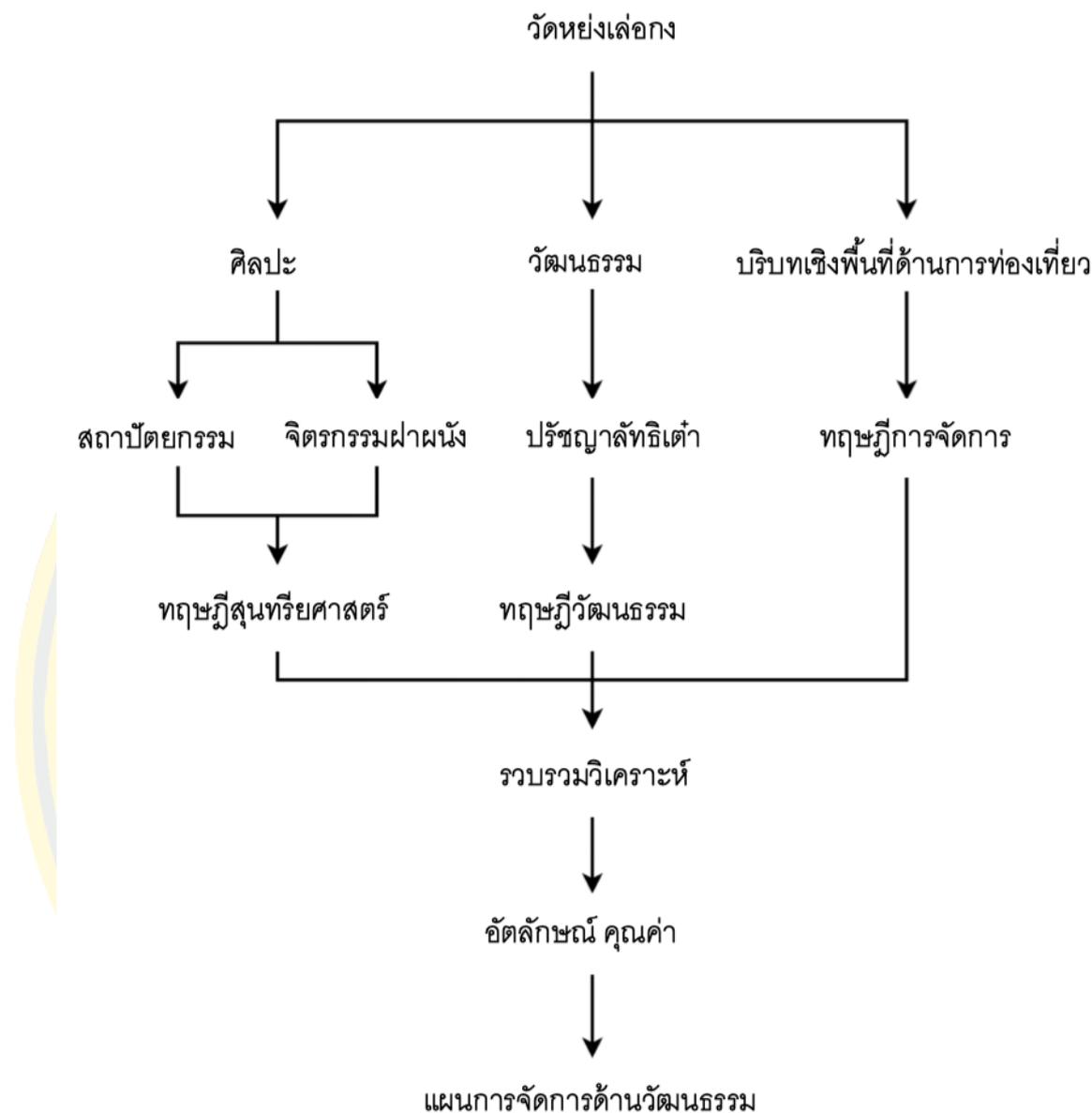
4. ขอบเขตด้านการจัดการ

งานวิจัยนี้วิเคราะห์และสังเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปกรรมและวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่อกง นำไปสู่แผนการจัดการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วยการจัดการด้านการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ของวัดหย่องเล่อกง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีประเด็นการศึกษาหลัก 3 ประการ ได้แก่ รูปแบบทางศิลปกรรม วัฒนธรรม ลัทธิเต๋า และบริบทเชิงพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่อกง

ประเด็นที่หนึ่ง รูปแบบทางศิลปกรรม ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่องเล่อกง โดยใช้หลักการและทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์ทำการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์เป็นอัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปะของวัดหย่องเล่อกง ประเด็นที่สอง วัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่องเล่อกง โดยใช้หลักการและทฤษฎีทางวัฒนธรรมทำการวิเคราะห์ เพื่อสังเคราะห์เป็นอัตลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่อกง ประเด็นที่สาม บริบทเชิงพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่อกง โดยใช้หลักการและทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันด้านการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่อกง เพื่อทำการจัดการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดวัฒนธรรมสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างแผนการจัดการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมเผยแพร่ภาพลักษณ์ของวัดหย่องเล่อกง

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย (Chen Cong, 2024)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ รูปแบบศิลปกรรม แนวคิดคติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋า อัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปกรรมและวัฒนธรรมของวัดห้วยเลื่อง
2. ได้ต้นแบบการจัดการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดห้วยเลื่อง

3. เป็นการส่งเสริมเผยแพร่ภาพลักษณ์ของวัดหย่องเล่อกง และเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยววัดหย่องเล่อกงอย่างยั่งยืน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาบนพื้นฐานของงานวิจัยก่อนหน้านี้ โดยใช้หลักการจัดการศิลปะและบูรณาการกับทฤษฎีสาขาวิชาสังคมวิทยา คติชนวิทยา สุนทรียศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ โดยใช้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่องเล่อกงเป็นประเด็นหลักของการศึกษา สำนวจอิทธิพลของปัจจัยทางสังคม ศิลปะ และประเพณีพื้นบ้านที่อยู่เบื้องหลังการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อสร้างแนวคิดและพัฒนาสื่อกลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่องเล่อกงจากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ โดยมีวิธีการวิจัยหลักดังนี้ :

การวิจัยเอกสาร

งานวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ รูปแบบศิลปกรรม แนวคิดคติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋า แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องผ่านการรวบรวมและค้นคว้าจากเอกสาร วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ พิพัสภัณฑ์ และข้อมูลออนไลน์ เพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลเอกสารสำหรับงานวิจัยนี้

การวิจัยภาคสนาม

1. การสำรวจ

ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่ภาคสนามเก็บข้อมูลในเชิงลึกผ่านการสำรวจ เพื่อศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรม ภาพจิตรกรรมฝาผนัง คติความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋า ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลภาคสนามที่มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างต้นแบบการจัดการโครงการของงานวิจัยนี้

2. การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่เก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 3 กลุ่ม ทั้งนี้เพื่อเก็บข้อมูลด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและการสร้างสรรค์จิตรกรรมฝาผนังเนื้อหาลัทธิเต๋า และสถานการณ์ในปัจจุบันของวัดหย่องเล่อกง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1. เจ้าหน้าที่วัดหย่องเล่อกง

ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่วัดหย่องเล่อกง จำนวน 3 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ด้านการจัดการโครงการวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม และเจ้าหน้าที่ด้านการบริหารและการกำหนดราคาตัวของวัดหย่องเล่อกง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับภาพรวมด้านการจัดการการ

ท่องเที่ยวในปัจจุบัน แผนการทำงานและเป้าหมายด้านงานวัฒนธรรมสร้างสรรค์และการจัดการทางวัฒนธรรม

2.2. ผู้อยู่อาศัยในชุมชนใกล้เคียงวัดหย่องเล่อง

ทำการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยในชุมชนใกล้เคียงวัดหย่องเล่อง จำนวน 6 คน เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองด้านวัฒนธรรมลัทธิเต๋า อิทธิพลของวัดหย่องเล่องและวัฒนธรรมลัทธิเต๋าที่มีต่อชุมชน และภาพรวมการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่องในปัจจุบันจากมุมมองของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น

2.3. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความร่วมมือกับวัดหย่องเล่อง จำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้บริหารบริษัทนำเที่ยว 1 คน และมัคคุเทศก์ 3 คน เพื่อเก็บข้อมูลด้านมุมมองและความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ทาง การจัดการวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่อง

3. แบบสอบถาม

งานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวสัญชาติจีนจำนวน 50 คน เพื่อสำรวจความคิดเห็นและมุมมองของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวของหย่องเล่องในปัจจุบัน (การสำรวจก่อนการวิจัย) และต้นแบบการจัดการโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่องเล่อง (การสำรวจหลังการวิจัย)

การวิจัยแบบสหวิทยาการ

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาผ่านการบูรณาการสาขาวิชาด้านศิลปะ สุนทรียศาสตร์ วัฒนธรรม และการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่แผนการจัดการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่องเล่อง

แผนการดำเนินการวิจัย

แผนการดำเนินการวิจัยนี้มีดังนี้:

(1) ระยะเวลาที่หนึ่ง: การรวบรวมและจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัดหย่องเล่อง

เอกสารเหล่านี้แบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก: ส่วนแรกเกี่ยวกับศิลปะสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ฝาผนัง และวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่องเล่อง ส่วนที่สองเกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวของวัดหย่องเล่อง การศึกษาเอกสารเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เขียนมีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับวัดหย่องเล่อง และวางรากฐานสำหรับการวิจัยที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

(2) ระยะเวลาที่สอง: การสำรวจและเก็บข้อมูลภาคสนาม

เดินทางไปยังวัดหย่งเล่อกงเพื่อทำการสัมภาษณ์บุคคลและสำรวจด้วยแบบสอบถาม รวมถึงการออกแบบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงและพิจารณาวิธีการแจกจ่ายและการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

(3) ระยะเวลาที่สาม: การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามและแบบสอบถามต่างๆ เพื่อหาแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง โดยเน้นไปที่การสำรวจรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในปัจจุบันและความก้าวหน้าของการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม รวมถึงการสรุปลักษณะสำคัญของรูปแบบวัดหย่งเล่อกง

(4) ระยะเวลาที่สี่: การพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์

บนพื้นฐานของลักษณะสำคัญของวัดหย่งเล่อกง พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีศักยภาพทางการตลาด นอกจากนี้ยังรวมถึงการพัฒนารูปแบบการจัดแสดงในสถานที่อย่างเป็นทางการและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์ที่ใช้เทคโนโลยีล้ำสมัย

(5) ระยะเวลาที่ห้า: การนำเสนอแผนการจัดการโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง

นำเสนอผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์และรูปแบบการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ที่วิจัยมาแล้วเพื่อใช้ในการจัดการโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง นอกจากนี้ยังสามารถออกแบบแบบสอบถามการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับโครงการนี้ และประเมินว่าโครงการสามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกงและเพิ่มความคุ้นเคยของผู้คนต่อวัดหย่งเล่อกงได้ตามที่คาดหวังหรือไม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

วัดหย่งเล่อกง หมายถึง ศาสนสถานเต๋าขนาดใหญ่และเป็นหนึ่งในสามของนิกายฉวนจินที่ตั้งอยู่ในเมืองรู่ยเฉิง มณฑลซานซี วัดหย่งเล่อกงถูกสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งเดิมตั้งอยู่ในเมืองหย่งเล่อกง โดยในปี 1958 ทางกรมโยธาธิการย้ายที่ตั้งวัดหย่งเล่อกงจากเมืองหย่งเล่อกงไปสู่เมืองปัจจุบันคือเมืองรู่ยเฉิง ซึ่งโครงการย้ายที่ตั้งครอบคลุมเวลาตั้งแต่ปี 1958 ถึง ปี 1966 และระหว่างช่วงเวลานี้ในปี 1961 วัดหย่งเล่อกงได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสถานที่คุ้มครองทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ

วัฒนธรรมลัทธิเต๋า หมายถึง ความเชื่อ คติธรรม คำสอนของลัทธิเต๋า ซึ่งเป็นศาสนาที่มีต้นกำเนิดในประเทศจีน ความเชื่อ คติธรรม คำสอนในวัฒนธรรมลัทธิเต๋ามีเนื้อหาที่หลากหลายและลึกซึ้งซึ่งประกอบด้วยทิววิทยา ศีล จริยธรรม และปรัชญาเป็นหลัก

รูปแบบศิลปกรรม หมายถึง ลักษณะงานศิลปะทางสถาปัตยกรรม จิตรกรรมที่แสดงออก ด้วยความงาม สามารถแสดงออกในรูปทรงหรือลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นรูปแบบที่แฝงอยู่ใน สถาปัตยกรรมและจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง

วัฒนธรรมสร้างสรรค์ หมายถึง ผลลัพธ์หรือปรากฏการณ์ของความคิดเชิงสร้างสรรค์ใน การพัฒนาวัฒนธรรม ผลลัพธ์อาจเป็นแนวคิดหรือการนำเสนอวัฒนธรรมในรูปแบบที่เป็นรูปธรรม อาทิเช่น ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง กระบวนการเชิงพฤติกรรมที่มีจุดประสงค์ในการ รับรู้ ทำความเข้าใจ และสัมผัสกับเนื้อหาเฉพาะของวัฒนธรรมมนุษย์ผ่านการท่องเที่ยว เช่น การให้ นักท่องเที่ยวชื่นชม สัมผัส และรับรู้ถึงความหมายแฝงของวัฒนธรรมท้องถิ่นของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อ เพิ่มความสมบูรณ์ของกิจกรรมและประสบการณ์การท่องเที่ยว

ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม หมายถึง วัตถุที่อาศัยภูมิปัญญา ทักษะ และ ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสร้างสรรค์และยกระดับ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง การจัดการและการบูรณาการพื้นที่และ ทรัพยากรทางวัฒนธรรมในพื้นที่ มุ่งมั่นให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่ออนุรักษ์ สืบ ทอดและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวัฒนธรรม

รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง กลยุทธ์และวิธีการในการ วางแผน จัดระเบียบ ดำเนินการ และตรวจสอบทรัพยากร กิจกรรมและบริการทางการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถานที่ท่องเที่ยว โดยการอนุรักษ์ สืบ ทอดและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวัฒนธรรม ผสมผสานองค์ประกอบของการท่องเที่ยวและ วัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้แน่ใจว่านักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ ท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง รูปแบบนี้รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ การออกแบบ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการปรับปรุงบริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเพิ่ม ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมในพื้นที่

บทที่ 2

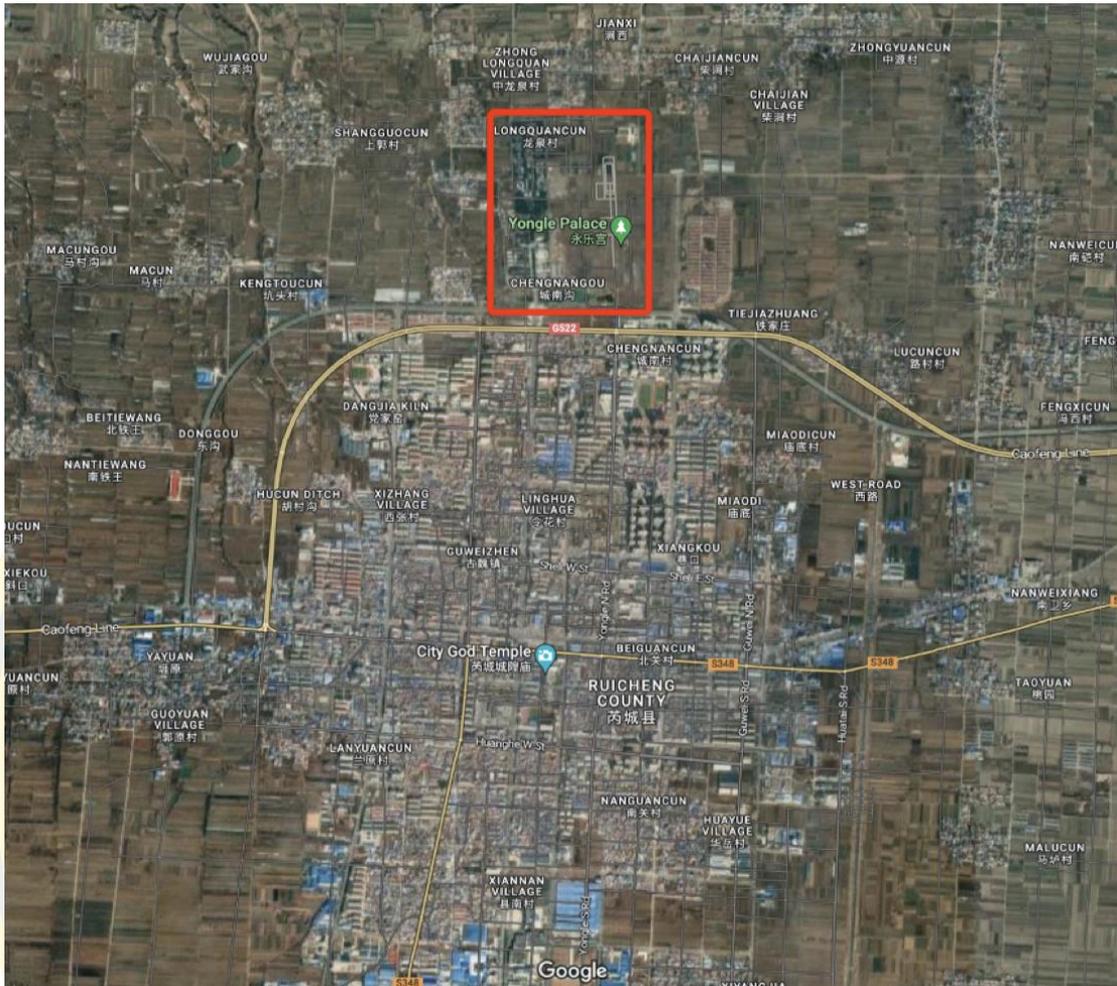
แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาหลักในบทนี้เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนที่หนึ่งเป็นการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับพัฒนาการทางภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ของวัดหย่งเล่อกง ส่วนที่สองเป็นการค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋า รวมถึงประวัติศาสตร์และลักษณะเด่นของลัทธิเต๋าสองส่วนที่สามเกี่ยวข้องกับศิลปะของวัดหย่งเล่อกง ประกอบด้วยรูปแบบทางสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม และศาสนาของวัด ส่วนที่สี่เป็นสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันของวัดหย่งเล่อกง รวมถึงนโยบายภาครัฐส่วนกลางและท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่ห้าเป็นแนวคิดและทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยประกอบด้วยแง่มุมทั้งหมดคือ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ทฤษฎีวัฒนธรรม ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยว ทฤษฎีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และทฤษฎีออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ และส่วนที่หกเป็นการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการในอดีต เพื่อสังเคราะห์แนวคิดที่ได้จากผลวิจัยและเป็นแนวทางสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และสภาพแวดล้อมของวัดหย่งเล่อกง

1. ตำแหน่งที่ตั้งของวัดหย่งเล่อกง

วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ที่อำเภอซูเฉิง เมืองอวิ้นเฉิง มณฑลซานซีของประเทศจีน บริเวณส่วนใต้สุดของมณฑลซานซีที่เป็นรอยต่อระหว่างสามมณฑล ได้แก่ ซานซี (จิ้น) ส่านซี (ฉิน) และเหอหนาน (อวี้) ทิศเหนือติดกับภูเขาจางเถียว เมืองหย่งจี้ และเขตเหียนหนู ด้านตะวันตกเฉียงใต้ฝั่งตะวันตกมีแม่น้ำฮวงโหเป็นเขตแดน อยู่ติดกับอำเภอต้าลี่และอำเภอถงกวาน มณฑลส่านซี รวมถึงเมืองหลิงเป่า มณฑลเหอหนาน วัดหย่งเล่อกงหรือในอีกชื่อหนึ่งว่าวัดต้าฉุนหยางว่านโซ่ว เป็นแหล่งคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศจีน ที่มาของชื่อหย่งเล่อกงนั้นเป็นเพราะที่นี้เคยเป็นที่ตั้งของตำบลหย่งเล่อกงในอำเภอซูเฉิง โดยตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของหมู่บ้านหลงฉวน ห่างจากอำเภอซูเฉิงไปทางเหนือ 3 กิโลเมตร

ภาพที่ 2-1 ที่ตั้งของวัดหย่งเล่อกง (<https://www.google.com/maps/place/永乐宫>)

2. ประวัติศาสตร์วัดหย่งเล่อกง

วัดหย่งเล่อกงถูกบันทึกครั้งแรกในคัมภีร์เต๋า “เต๋าจ้าง” กับป้ายสลักในวัด ดังแสดงในตารางที่ 2-1 อันเป็นสถานที่ที่ Lü Dongbin (หลิวตั้งปิน) หนึ่งในแปดเซียนตามความเชื่อของลัทธิเต๋า เตียบโต (Sun, 2013) หลังจากท่านเสียชีวิต เมื่อถึงยุคปลายราชวงศ์ถัง คนในหมู่บ้านก็เปลี่ยนอดีตที่พำนักของท่านให้เป็นศาลหลิววัง ให้ผู้คนสักการะบูชาได้ตลอดทั้งปี จนกระทั่งมาถึงยุคปลายราชวงศ์จิ้น เมื่อเรื่องราวการสำเร็จเป็นเซียนของ Lü Dongbin แพร่กระจายออกไป ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงค่อย ๆ มีการขยับขยายจนกลายเป็นอารามเต๋า

ในรัชศกที่ 3 ของจักรพรรดินี้หนู่หม่าเจินแห่งราชวงศ์หยวน (ปี 1244) อารามเต๋ากฎไฟเผาเผาทำลาย เวลานั้นเป็นช่วงที่นิกายฉวนเจินและเหล่าผู้นำนิกายเรื่องอำนาจ ลัทธิเต๋าเป็นที่โปรดปรานปรมาจารย์ Lü Dongbin เป็นที่เคารพอย่างยิ่ง จึงมีบัญชาให้ “เลื่อนขั้นจากอารามเป็นวัด” ทั้งยังมี

การก่อสร้างและซ่อมแซมขนาดใหญ่ การก่อสร้างเริ่มต้นขึ้นในรัชศกตั้งจงปีที่สอง (ปี 1247) โดย
 ตำแหน่งทั้งสาม ซานซิง ฉุนหยาง และฉงหยางก่อสร้างแล้วเสร็จในรัชศกจงถ่งปีที่สาม (ปี 1262) (Bai
 Su, 1962, pp. 80-87) ตำแหน่งหลงหู่สร้างในรัชศกจื่อหยวนปีที่สามสิบเอ็ด (ปี 1294) ภาพจิตรกรรม
 ฝาผนังของตำแหน่งซานซิงวาดแล้วเสร็จในรัชศกไท่ตั้งปีที่สอง (ปี 1325) ภาพจิตรกรรมฝาผนังของ
 ตำแหน่งฉุนหยางวาดแล้วเสร็จในรัชศกจื่อเจิ้งปีที่สิบแปด (ปี 1358) การก่อสร้างทั้งหมดกินเวลากว่า
 110 ปี แทบจะยาวนานเท่า ๆ กับราชวงศ์หยวน (Bai Su, 1963, pp. 53-78) แม้ในสมัยราชวงศ์หมิง
 และชิงจะมีการซ่อมแซมกับวาดภาพเล็กน้อย แต่แผนผัง โครงสร้าง รูปทรง และเทคนิคการก่อสร้าง
 รวมถึงภาพจิตรกรรมฝาผนัง ภาพจิตรกรรมเขียนสี และกระเบื้องลิวหลินหลังคาของสถาปัตยกรรม
 สมัยราชวงศ์หยวนทั้งหมด ต่างได้รับการอนุรักษ์ค่อนข้างสมบูรณ์ เป็นหนึ่งในศิลปะราชวงศ์หยวนที่
 เป็นสมบัติล้ำค่าในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน

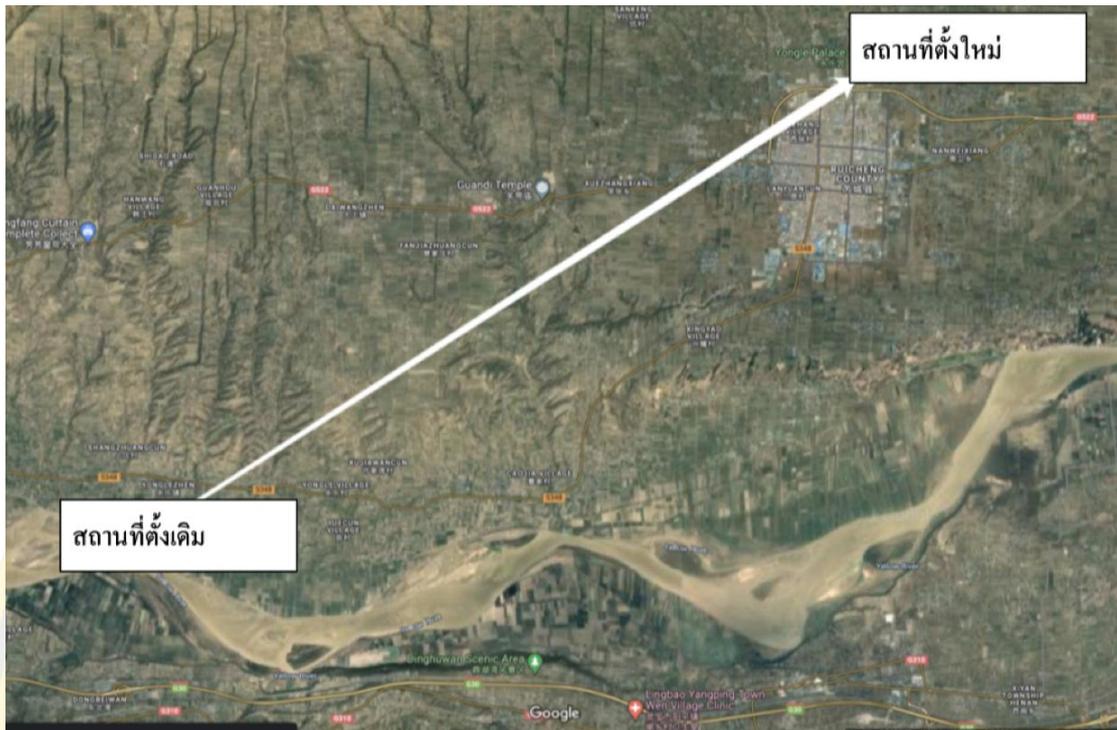
หลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนและการค้นพบวัดหย่งเล่อกงในปี 1952 ได้มีการตั้ง
 สำนักงานอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรมขึ้น เมื่อโครงการบริหารจัดการแม่น้ำฮวงโห่เริ่มขึ้นในปี 1958
 ที่ตั้งของวัดก็ตกอยู่ในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย ด้วยนโยบายการอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรมของจีน รวมถึง
 การสำรวจและการวิจัยภาคสนามโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงมีการตัดสินใจย้ายวัดมาอยู่ที่ตั้งปัจจุบันเพื่อ
 การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ ระหว่างปี 1959-1965 อาคารและภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้งหมดถูก
 เคลื่อนย้ายมาอยู่ที่ตั้งแห่งใหม่โดยคงสภาพเดิมเอาไว้ ขณะที่ป้ายหินในวัดถูกนำมาจัดเรียงบริเวณทั้ง
 สองฝั่งหน้าประตูจี้ตามยุคสมัยและขนาด รวมถึงสร้างระเบียงทางเดินล้อมเอาไว้

ตารางที่ 2-1 ลำดับเหตุการณ์สำคัญของวัดหย่งเล่อกงในอดีต (Chen Cong, 2023)

เหตุการณ์สำคัญของวัดหย่งเล่อกง	
สมัย	เหตุการณ์สำคัญ
ยุคปลายราชวงศ์ถัง (ปี 907)	อดีตที่พำนักของ Lü Dongbin ถูกเปลี่ยนเป็นศาลหลี่ว่กง ให้ผู้คนสักการะบูชาตลอดปี
ยุคปลายราชวงศ์จีน (ปี 1223-1234)	ผู้เลื่อมใสศรัทธาเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ จึงค่อย ๆ ต่อเติม ขยับขยายจนกลายเป็นอารามเต๋า
รัชศกปีที่ 3 ของจักรพรรดินีไห่หม่าเจิน	อารามเต๋ากถูกไฟป่าเผาทำลาย

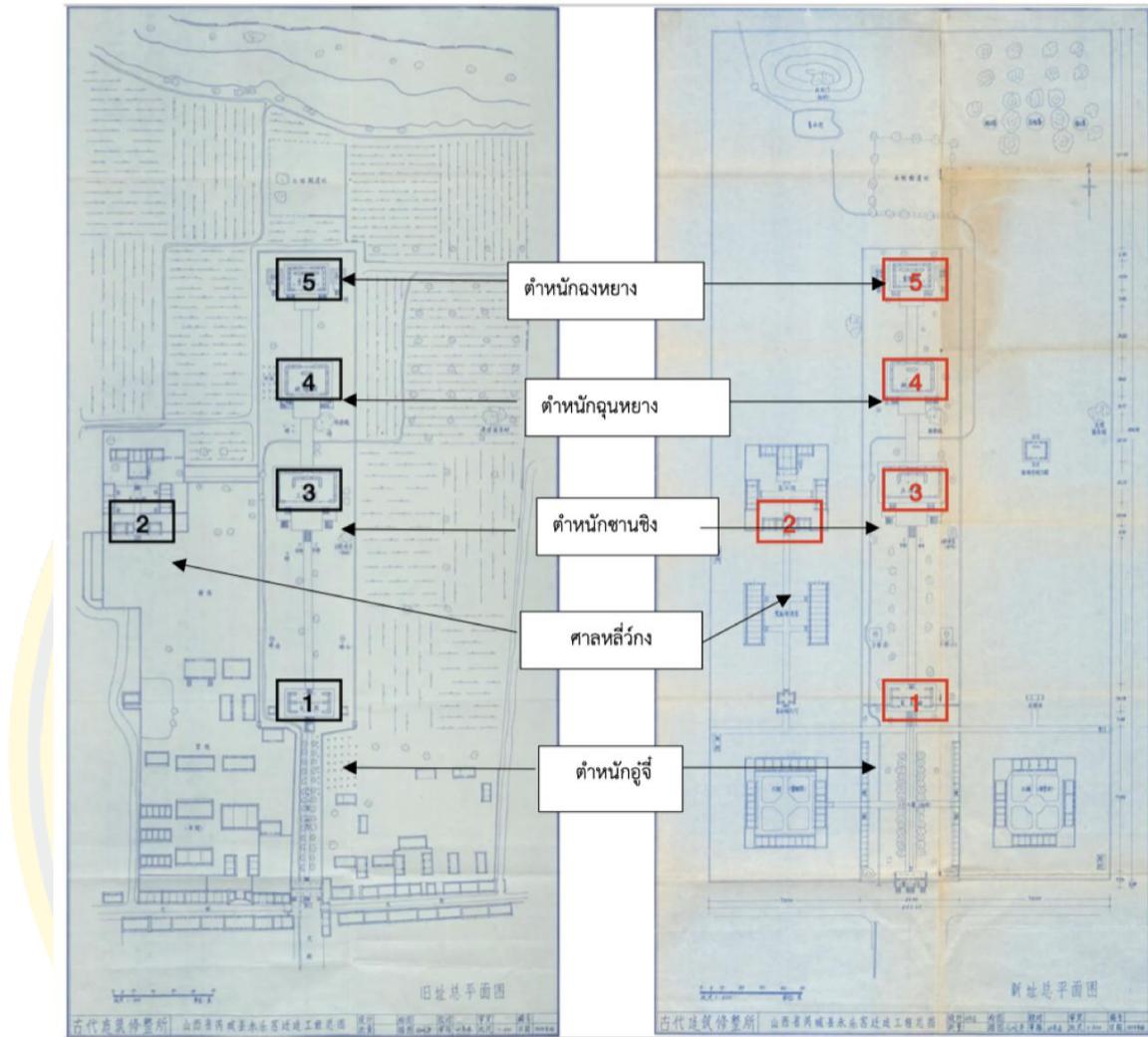
เหตุการณ์สำคัญของวัดห้วยเล่อง	
ราชวงศ์หยวน (ปี 1244)	
รัชศกตั้งจงปีที่สอง (ปี 1247)	“เลื่อนชั้นจากอารามเป็นวัด” มีการก่อสร้างและซ่อมแซม ขนานใหญ่
รัชศกจงถ่งปีที่สาม (ปี 1262)	ตำหนักทั้งสาม ได้แก่ ตำหนักซานซิง ตำหนักฉุนหยาง และ ตำหนักฉงหยางก่อสร้างแล้วเสร็จ
รัชศกจื้อหยวนปีที่สามสิบเอ็ด (ปี 1294)	สร้างตำหนักหลงหู
รัชศกไท่ตั้งปีที่สอง (ปี 1325)	ภาพจิตรกรรมฝาผนังของตำหนักซานซิงวาดแล้วเสร็จ
รัชศกจื้อเจ็งปีที่สิบแปด (ปี 1358)	ภาพจิตรกรรมฝาผนังของตำหนักฉุนหยางวาดแล้วเสร็จ
ปี 1952	ตั้งสำนักงานอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรม
ปี 1958	ตัดสินใจย้ายตำแหน่ง ทำการฟื้นฟูและอนุรักษ์
ปี 1959-1965	ย้ายอาคารและภาพจิตรกรรมฝาผนังไปยังที่ตั้งใหม่

ตั้งแต่ปี 1959 ถึง 1964 การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำซานเหมินเสียส่งผลให้วัดห้วยเล่องตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย วัดห้วยเล่องจึงถูกย้ายจากที่ตั้งเดิมในหมู่บ้านจาวเสียน ตำบลห้วยเล่อ อำเภอ รุ่ยเฉิง มณฑลซานซี ไปยังฝั่งตะวันออกของหมู่บ้านหลงฉวน ห่างจากอำเภอรุ่ยเฉิงไปทางเหนือ 3 กิโลเมตร ห่างจากที่ตั้งเดิมราว 20 กิโลเมตร (Hongnian Lu, 1958, pp. 14-15)

ภาพที่ 2-2 การย้ายที่ตั้งวัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <https://www.google.com/maps/place/山西省永乐镇>)

สถาปัตยกรรมทั้งหมดจากที่ตั้งเดิมของวัดหย่งเล่อกงจำเป็นต้องถูกเคลื่อนย้ายมาพร้อมกันได้แก่ ตำหนักอุฐี ตำหนักซานซิง ตำหนักฉุนหยาง ตำหนักฉงหยาง ศาลหลี่วังก และอื่น ๆ ภาพแสดงการเปรียบเทียบผังอาคารวัดหย่งเล่อกง ด้านซ้ายคือแผนผังวัดในที่ตั้งเดิม ด้านขวาคือแผนผังวัดในที่ตั้งใหม่ ดังแสดงในตารางภาพที่ 4 โดยจะแนะนำโดยละเอียดในบทต่อไป

แผนผังในที่ดั้งเดิมของวัดหยังเล่อกง

แผนผังในที่ดั้งใหม่ของวัดหยังเล่อกง

ภาพที่ 2-3 เปรียบเทียบแผนผังอาคารของวัดหยังเล่อกง: ที่ดั้งเดิม (ด้านซ้าย) ที่ดั้งใหม่ (ด้านขวา)
 (<http://www.renwenyishu.com/thread-65-1.html?page=1>)

ภาพที่ 2-4 ที่ตั้งเดิมของวัดหย่งเล่อกง (<https://new.qq.com/rain/a/20210813a0ad5700>)

นอกจากนี้ ภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดใหญ่ในวัดล้วนต้องถูกเคลื่อนย้ายมาด้วย นับเป็นหัวข้อวิจัยที่ได้รับความสนใจอย่างยิ่งในยุคนั้น (Zhirong Yang, 1958, p. 15) การเคลื่อนย้ายอาคารและภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดใหญ่ของวัดหย่งเล่อกงในตอนนั้นถูกล่วงไปด้วยดีด้วยฝีมือวิศวกรชาวจีนจำนวนมากที่ใช้วิธีแบบดั้งเดิม (Yingtao Qi, 1960, pp. 82-86) เนื่องจากผนังของตำหนักต่าง ๆ หลังล้วนเป็นภาพจิตรกรรมแทบทั้งสิ้น ผนังแต่ละด้านเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังเชื่อมต่อกันหลายสิบตารางเมตร พื้นที่จึงมีขนาดใหญ่มาก หากรื้อถอนผนังทั้งหมด ย่อมเสี่ยงไม่ได้ที่ภาพจิตรกรรมฝาผนังจะได้รับความเสียหาย หลังจากศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน คณะทำงานจึงตัดสินใจจัดทำแผนโครงการเคลื่อนย้ายวัดหย่งเล่อกง ซึ่งประกอบด้วยสี่ขั้นตอน ได้แก่ การคัดลอกภาพ การรื้อถอน การเคลื่อนย้าย และการบูรณะ ดังที่แสดงในตารางที่ 2-2

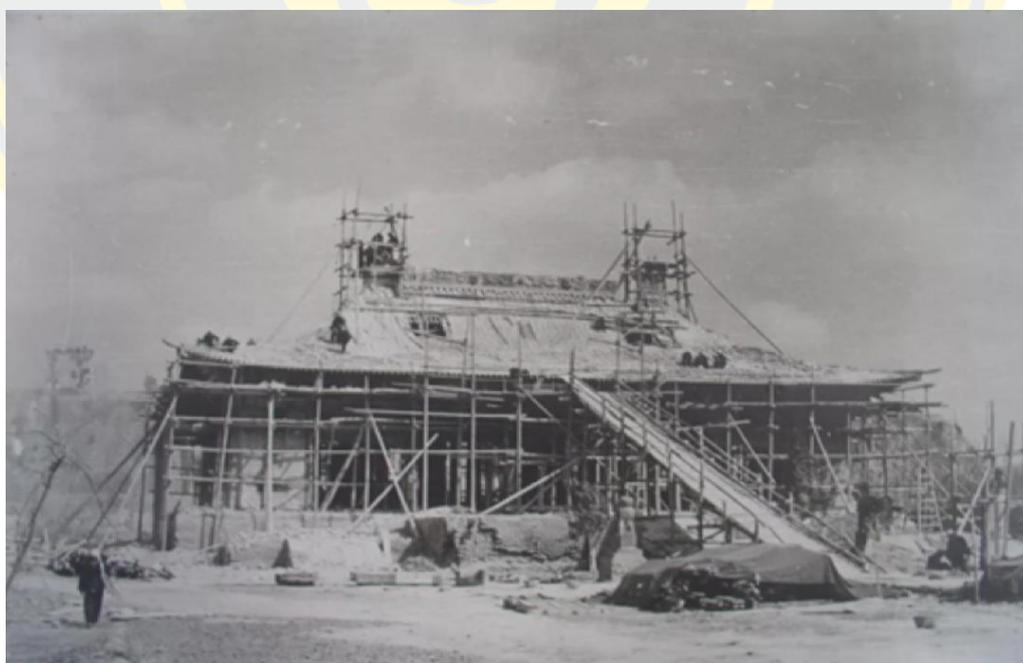
ตารางที่ 2-2 ลำดับเหตุการณ์การย้ายวัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

ขั้นตอนการเคลื่อนย้ายภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง	
ช่วงเวลา	ขั้นตอนการเคลื่อนย้าย
ปี 1956-1959	สำรวจและจัดทำแผนดำเนินงาน
ปี 1959-1960	รื้อถอน การบรรจุเพื่อเคลื่อนย้าย การเคลื่อนย้ายไปยังที่ตั้งใหม่ซึ่งห่างออกไป 25 กิโลเมตร

ขั้นตอนการเคลื่อนย้ายภาพจิตรกรรมวัดหยั่งเล่อง	
ปี 1962-1966	การติดตั้งและการบูรณะ

ขั้นตอนแรก คัดลอกภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยั่งเล่อง โดยต้องใช้เวลาเกือบหนึ่งปี เนื่องจากต้องการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังโดยไม่สัมผัสกับภาพเลย

ขั้นตอนที่สอง ในขั้นตอนการรื้อถอน ต้องระมัดระวังภาพส่วนที่มีความละเอียดอ่อน เลือกตำแหน่งที่จะสร้างความเสียหายน้อยที่สุด แล้วแบ่งภาพจิตรกรรมฝาผนังเป็นชิ้นขนาดตั้งแต่ 2 ตารางเมตรถึง 6 ตารางเมตร มีการสั่งทำแผ่นไม้สำเร็จรูปขนาดเท่ากับภาพจิตรกรรมฝาผนังแต่ละชิ้น พร้อมติดเหล็กฉากที่ปลายด้านล่างของแผ่นไม้ แผ่นไม้ฝั่งที่ติดกับภาพจิตรกรรมฝาผนังจะถูกเสริมด้วยปุ๋ยฝ้ายเก่าและกระดาษลอกลายตามความขรุขระของพื้นผิวผนัง วางแนบติดกับภาพแต่สามารถดึงออกได้ทันที จากนั้นภาพจิตรกรรมฝาผนังที่ถูกรื้อถอนจะถูกติดด้วยแผ่นไม้ทั้งสี่ด้าน ด้านหลังติดกรอบไม้แน่นหนาจนกลายเป็นทรงกล่องไม้ ส่วนที่เป็นช่องว่างจะถูกอัดด้วยปุ๋ยฝ้ายจนเต็มแน่น พร้อมเขียนหมายเลขกำกับ สามารถชมภาพการเคลื่อนย้ายในเวลาสั้นได้จากภาพที่ 2-5 2-6 และ 2-7

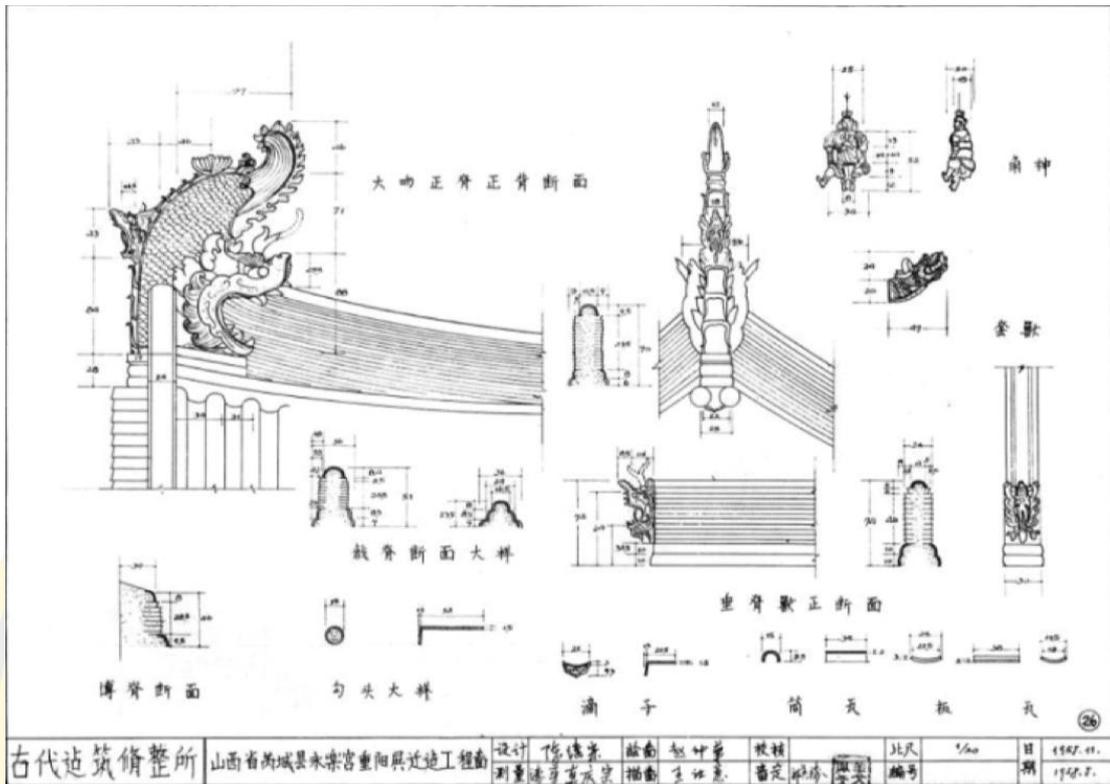

ภาพที่ 2-5 การเคลื่อนย้ายทั้งอาคารของวัดหยั่งเล่อง (<http://www.renwenyishu.com/thread-65-1.html?page=1>)

ภาพที่ 2-6 รายละเอียดในการเคลื่อนย้ายวัดห้วยเล่อง (http://www.renwenyishu.com)

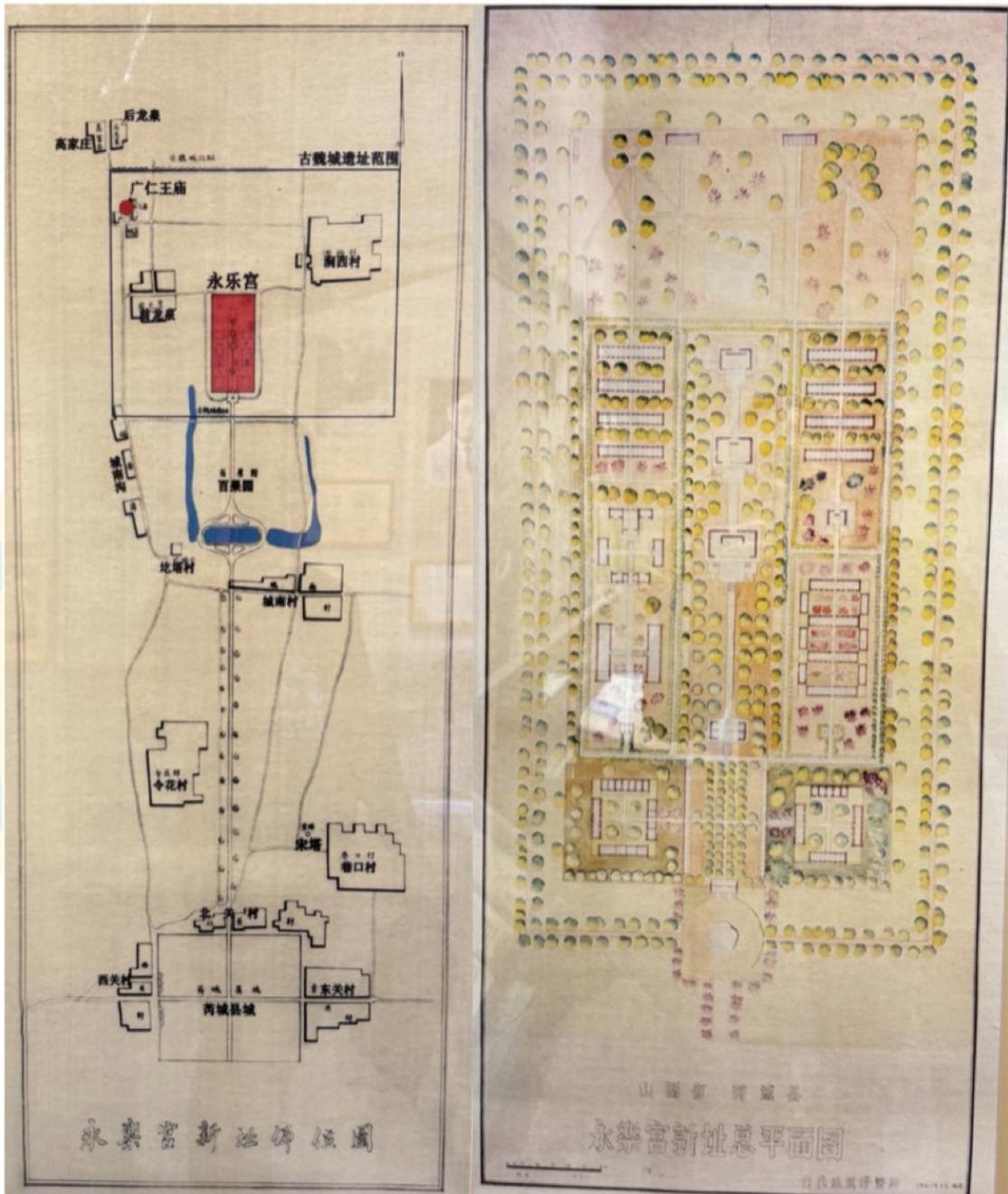
ในระหว่างขั้นตอนการเคลื่อนย้าย กล้องบรรจุภาพจิตรกรรมฝาผนังถูกออกแบบและจัดทำให้อากาศถ่ายเททั้งส่วนบนและล่าง เพื่อป้องกันไม่ให้ภาพจิตรกรรมฝาผนังเปียกชื้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องลดลมยางและชะลอความเร็วรถ เพื่อให้เกิดแรงสั่นสะเทือนน้อยที่สุด โดยต้องใช้รถเดินทางไปมาเพื่อขนย้ายกว่า 400 เที่ยว กว่าที่ภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้งหมดจะถูกเคลื่อนย้ายโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 2-7 ภาพชื่อเหวินประดับชายคาตำแหน่งกึ่งหยางในแผนโครงการเคลื่อนย้ายวัด

(<http://www.shanximuseum.com/uploads/20220217/38f4de4fce05bcf1e74d18565cd758cf.pdf>)

ขั้นตอนสุดท้ายยังต้องใช้เวลาอีกเกือบสี่ปี จึงจะติดตั้งและบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้งหมดจนแล้วเสร็จ ปิดฉากการเคลื่อนย้ายภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดหลายพันตารางเมตรอย่างเสร็จสมบูรณ์ (Cuifeng, 2008)

ภาพที่ 2-8 ภาพตำแหน่งจัดวางและผังอาคารโดยรวมของวัดหย่งเล่อกง ณ ที่ตั้งใหม่ (Chen Cong)

3. วัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

หลังวัดหย่งเล่อกงย้ายไปยังที่ตั้งใหม่ ผังอาคารสถาปัตยกรรมยังคงรูปแบบการจัดเรียงที่เหมือนเดิมแทบทุกประการ ดังที่ปรากฏในภาพ โดยที่ผังอาคารสีหลังที่สร้างในยุคราชวงศ์หยวนยัง

เป็นรูปแบบที่ถูกต้องตามการใช้งานและแบบแผนสถาปัตยกรรมของศาสนสถานในยุคหนึ่ง เช่น ตำหนักหลักตั้งบนเส้นแกนเดียวกัน ยกอาคารฐานสูงจากพื้น ตั้งเรียงกันเป็นแนวตรง เป็นต้น

วัดหย่งเล่อกงใหญ่โตโอโถง การจัดวางอาคารโล่งโปร่ง เมื่อมองตำหนักจากระยะไกล แลดูยิ่งใหญ่สง่างาม เมื่อพิศดูกำแพงทั้งชั้นนอกและชั้นในที่ล้อมรอบวัดจากระยะใกล้ ก็จะทำให้เห็นว่าคล้ายผังพระราชวังต้องห้ามปักกิ่ง แต่การจัดวางอาคารของวัดหย่งเล่อกงมีลักษณะเฉพาะของตน อาคารหลักทั้งห้าตั้งเรียงบนเส้นแกนกลาง (central axis) เดียวกัน ล้อมรอบด้วยกำแพงสองชั้นกั้นระหว่างภายในและภายนอก ตำหนักหลักมีต้นสนไซเปรสโบราณสูงตระหง่านปลูกล้อม ให้กลิ่นอายเคร่งขรึม น่ายำเกรงของ “อารามเต๋าโอบล้อมด้วยแมกไม้ ตำหนักสูงสง่างามสง่า” อันเป็นแบบฉบับของสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋าแบบดั้งเดิมของจีน (Xiaoqiang Li, 2004)

อาคารหลัก 5 หลังภายในวัด ได้แก่ ตำหนักอู่จี ศาลหลี่วังกง ตำหนักชานซิง ตำหนักฉุนหยาง และตำหนักฉงหยางล้วนตั้งเรียงบนเส้นแกนกลางเดียวกัน โดยมีตำหนักชานซิงตั้งอยู่จุดศูนย์กลาง มีทางเดินยกสูงทอดตัวเชื่อมกับตำหนักฉุนหยางและตำหนักฉงหยาง ด้านข้างสองฝั่งไม่มีทางเดินและตำหนักรอง ผังแบบนี้แตกต่างโดยสิ้นเชิงกับวัดทั่วไป ซึ่งตำหนักหลักมักจะตั้งเป็นอาคารหลังสุดท้าย แต่ค่อนข้างคล้ายกับการจัดวางอาคารของพระราชวัง นอกจากประตูทางเข้าที่สร้างในราชวงศ์ซิง ตำหนักอันสง่างามที่เหลือทั้งสิ้นล้วนเป็นอาคารที่หลงเหลือมาจากสมัยราชวงศ์หยวนในสภาพดีเลิศ

ภาพที่ 2-9 ประตูทางเข้าวัดหย่งเล่อกง (<http://iloiter.com/show.php?detailid=4430>)

1. ตำหนักอู่จี หรืออีกชื่อหนึ่งว่า ตำหนักหลงหู เดิมเป็นประตูทางเข้าของวัดหย่งเล่อกงในสมัยราชวงศ์หยวน เนื่องจากทางตะวันออกและตะวันตกของตำหนักเคยมีรูปปั้นมังกรเขียวและเสือขาวตั้งอยู่ จึงได้ชื่อว่าตำหนักหลงหู (ตำหนักมังกรพยัคฆ์) โครงฐานประตูทางเข้ามีสิงโตหินแกะสลักจำนวน 6 ตัว ทำทางดูราวกับมีชีวิต ด้านหนึ่งของประตูมีป้ายแนวตั้งแขวนไว้ ระบุว่า “ประตูอู่จี” เป็นลายมือของ Shang Ting ชุนนางในสมัยราชวงศ์หยวน

ภาพที่ 2-10 ตำนานกู่จี วัดหยงเล่อกง (Chen Cong)

BURAPHA UNIVERSITY

ภาพที่ 2-11 ซุ้มประตูตำหนักอู่จี วัดหย่งเล่อกง (Chen Cong)

2. ศาลหลี่ว้กง เป็นบ้านที่ปรมาจารย์ Lü Dongbin เกิดและเติบโต และเป็นสถานที่ทำพิธีสักการะท่านโดยเฉพาะหลังจากท่านละสังขารกลายเป็นเซียน ชาวบ้านที่ชื่นชมคุณธรรมของท่านต่างก็เดินทางมากกราบไหว้ทำพิธี ภายหลังจากความทราบไปถึงราชสำนักจึงถูกเปลี่ยนเป็นศาลบูชา ที่นี้ถูกไฟไหม้ทำลายในช่วงปลายราชวงศ์จิน จิน (ค.ศ. 1244) และสร้างขึ้นใหม่ในช่วงรัชศกเจียชิ่ง (ค.ศ. 1247) ก่อนจะย้ายมายังที่ตั้งนี้พร้อมกันทั้งวัดในปีค.ศ. 1959

ภาพที่ 2-12 ศาลหลี่วังก วัดหย่งเล่อกง (https://www.sohu.com/a/642976142_428863)

3. ตำหนักซานซิง หรือ ตำหนักไตรวิสุทธิ เป็นตำหนักหลักของวัดหย่งเล่อกง ภายในบุชา รูปปั้นซานซิงหรือมหาเทพสูงสุดสามองค์ของลัทธิเต๋า ทั้งยังใช้ประกอบพิธีกรรมของลัทธิเต๋าและจัด กิจกรรมขนาดใหญ่ของวัดหย่งเล่อกงด้วย โดยมีขนาดกว้าง 7 ห้อง ลึก 4 ห้อง จันทัน 8 ช่วง หลังคา ชั้นเดียวทรงปั้นหย่า 5 สัน (กล่าวคือ หลังคาตำหนักประกอบด้วยสันหลังคาหลัก 1 สันและสันหลังคา ลาด 4 สัน ซึ่งเป็นโครงสร้างตำหนักแบบพระราชวังที่พบได้บ่อยที่สุด) ใหญ่โตที่สุดในบรรดาตำหนัก ทั้งหมด หลังคาประดับด้วยแก้วหลิวหลี่ (แก้วหรือวัตถุที่เคลือบด้วยแก้ว) สีเหลือง เขียว และน้ำเงิน มี รูปปั้นมังกรสองตัวความสูงเกือบ 3 เมตรประดับสันหลังคาหลัก ภายในตำหนักมีภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดใหญ่ “เฉาหยวนถู” (ภาพจิตรกรรมฝาผนังในสมัยราชวงศ์หยวน ฝีมือการวาดของ Ma Junxiang และบุตรชาย Ma Qi รวมถึงจิตรกรคนอื่น ๆ ถ่ายทอดเรื่องราวบรรดาเทพเจ้ากราบไหว้เทพ สูงสุดหยวนสี่เทียนจุน) ปรากฏเต็มผนังทั้งสี่ด้าน

ภาพที่ 2-13 ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง (Chen Cong)

ภาพที่ 2-14 ซุ้มประตูตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง (Chen Cong)

4. ตำหนักฉุนหยาง มีอีกชื่อหนึ่งว่าตำหนักฮุ่นเฉิงและตำหนักฉุนหยางหลิวจู่ เป็นที่สำหรับสักการะบูชา Lü Dongbin ปริมาจารย์แห่งนิกายฉวนจิน ตำหนักกว้าง 5 ห้อง ลึก 3 ห้อง จันทัน 8

ช่วง บนหลังคาเป็นคานใหญ่เดี่ยว 9 สัน ประดับด้วยกระเบื้องหลิวทึบ ทางเหนือของตำหนักมีแท่นบูชาเทพ เดิมมีรูปปั้นของ Lü Dongbin แต่ถูกทำลายไป ผนังทางทิศตะวันออก เหนือ และตะวันตกของตำหนักเป็นภาพ “จักรพรรดิฉุนหยางถอดจิตแสดงนิมิต (纯阳帝君神游显化图)” ซึ่งบรรยายเรื่องราวชีวิตประวัติของ Lü Dongbin ปรมาจารย์แห่งลัทธิเต๋า

ภาพที่ 2-15 ตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง (Chen Cong)

ภาพที่ 2-16 ชุ่มประตูดำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง (Chen Cong)

5. ตำหนักฉงหยาง มีชื่อหนึ่งว่าตำหนักซีเจิน สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่สักการะบูชา Wang Chongyang (หวังฉงหยาง) ผู้ก่อตั้งนิกายฉวนเจินของลัทธิเต๋า ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนัง 49 ภาพที่เล่าถึงการเผยแผ่ลัทธิเต๋าของหวังฉงหยางกับลูกศิษย์

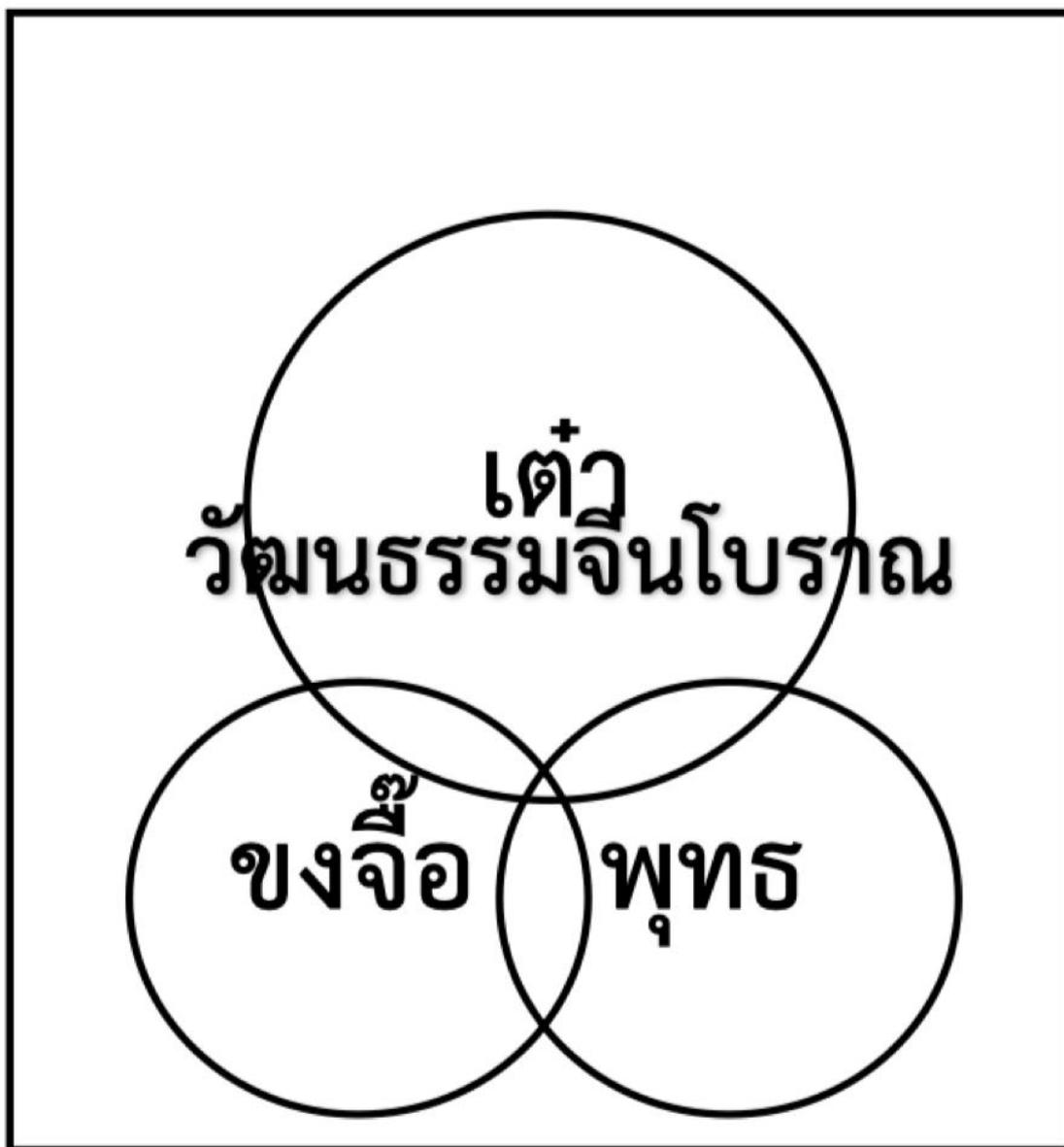

ภาพที่ 2-17 ตำนกษงหยง ว้ดหยงเล่อกง (Chen Cong)

ภาพที่ 2-18 ช้่มประตุตำนกษงหยง ว้ดหยงเล่อกง (Chen Cong)

วัฒนธรรมลัทธิเต๋า

ภาพที่ 2-19 ความสัมพันธ์ระหว่างลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อ และศาสนาพุทธ (Chen Cong, 2023)

ลัทธิเต๋าเป็นลัทธิความเชื่อโบราณที่ถือกำเนิดและเติบโตในประเทศจีน โดยอยู่คู่สังคมจีนเคียงข้างกับลัทธิขงจื้อและพุทธศาสนา และเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีนโบราณ ดังแสดงในภาพที่ 19 ผู้ก่อตั้งลัทธิเต๋า คือ Zhang Daoling (จางเต๋าหลิง) ในอดีตบรรพบุรุษชาวจีนบูชาธรรมชาติ ภูตผี ดวงวิญญาณ และการสื่อความปรารถนาของมนุษย์และเทพเจ้า โดยคติความเชื่อดั้งเดิมเหล่านี้ค่อย ๆ

พัฒนาไปสู่การบูชาสวรรค์หรือเทพเจ้าและบรรพบุรุษในสมัยราชวงศ์หยินและราชวงศ์โจว ในสังคมจีนโบราณ ลัทธิเต๋ามีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการเมืองการปกครอง แนวคิดคติความเชื่อ วัฒนธรรม ศิลปะ เศรษฐกิจ และอัตลักษณ์ของชนชาติในประวัติศาสตร์แต่ละยุคสมัย ปรัชญาของลัทธิเต๋ามองว่า “เต๋า (หนทางหรือมรรคา ภาษาจีนออกเสียงว่า เต๋า)” เป็นสิ่งสูงสุด ส่งเสริมให้เคารพเต๋า เทิดทูนคุณธรรม ดำเนินตามธรรมชาติ ปกครองแคว้นและบำเพ็ญตนตามหลักอุ๋เหวย (กระทำโดยไม่กระทำ) รวมถึงจัดการความเชื่อเรื่องผีและเทพ จัดการความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ จึงได้ชื่อว่าปรัชญาเต๋า

หลักคำสอนในลัทธิเต๋า

ลัทธิเต๋า (Daoism หรือ Taoism) เป็นหนึ่งในระบบศาสนาและปรัชญาของประเทศจีน ต้นกำเนิดสามารถสืบย้อนไปได้ไกลถึงยุคชุนชิวจ้านกั๋วหรือราว 600 ปีก่อนคริสตกาล เชื่อกันว่าผู้ก่อตั้งหรือศาสดาของลัทธิเต๋าคือ Laozi (เหลาจื่อหรือเล่าจื่อ) นักปรัชญาจีนโบราณ ตามตำนานเขาเป็นนายอาลักษณ์ดูแลหอสมุดสมัยราชวงศ์โจวในยุคชุนชิวจ้านกั๋วหรือราว 600 ปีก่อนคริสตกาล ผลงานชิ้นสำคัญของเขาคือตำราเต๋าเต๋อจิง (Daodejing หรือ Tao Te Ching) หนึ่งในคัมภีร์สำคัญของลัทธิเต๋า ปรัชญาสำคัญของลัทธิเต๋าคือ “道 (เต๋า ภาษาไทยถอดเสียงเป็นเต๋า คำแปลโดยตรงคือวิถีหรือมรรคา)” ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีนัยยะหลากหลายในลัทธิเต๋า ผู้คนภายนอกอาจมองว่าเต๋าเป็นหลักการพื้นฐานของจักรวาล กฎของธรรมชาติ และหลักศีลธรรมจรรยา สำหรับความประพฤติของมนุษย์ ลัทธิเต๋าส่งเสริมให้มนุษย์คล้อยตามธรรมชาติ หวนคืนสู่หลักการของเต๋า ผสานเป็นหนึ่งในเดียวกับเต๋าร่วมกับการบำเพ็ญจิตใจและพัฒนาตนเอง

ในตอนแรกเริ่ม ลัทธิเต๋าเป็นแนวคิดปรัชญาแบบหนึ่ง ต่อมาจึงค่อย ๆ พัฒนากลายมาเป็นลัทธิหรือศาสนา ระหว่างกระบวนการดังกล่าว ลัทธิเต๋าได้รับเอาองค์ประกอบต่าง ๆ จากคติพื้นบ้าน ความเชื่อเรื่องสิ่งลึกลับและพอมดมอผีของจีนโบราณมาด้วย ระบบเทพเจ้าในความเชื่อของลัทธิเต๋านั้นมีความรุ่มรวยซับซ้อนอย่างยิ่ง ประกอบด้วยตำหนักสวรรค์ ยมโลก เทพแห่งภูเขาและทะเล รวมไปถึงเทพอื่น ๆ นอกจากนี้ ลัทธิเต๋ายังให้ความสำคัญกับการมีชีวิตรวมตะ ศาสตร์เล่นแร่แปรธาตุหลอมโอสถ รวมถึงวิธีบำเพ็ญเพียรเพื่อฝึกกำลังภายในและออกกำลังกายภายนอก สิ่งเหล่านี้ก็กลายมาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของลัทธิเต๋า

ลัทธิเต๋ามีคำสอนมากมายหลากหลายอย่างยิ่งในฐานะระบบศาสนาและปรัชญา โดยคำสอนหลักที่มักได้ยินกันบ่อย ๆ มีดังต่อไปนี้

1. เต๋าหรือเต๋า (道 Dao): เป็นแนวคิดอันเป็นหัวใจสำคัญของลัทธิเต๋า แสดงถึงหลักการพื้นฐานของธรรมชาติและจักรวาล ลัทธิเต๋าเชื่อว่า เต๋ารู้รูปไร้นาม ไร้จุดเริ่มต้น ไร้จุดสิ้นสุด บรรจุไว้ซึ่ง

สรรพสิ่ง และทุกสรรพสิ่งในโลกล้วนถือกำเนิดจากเต๋า ลัทธิเต๋านำเน้นการดำเนินตามกฎธรรมชาติแห่งเต๋า แสวงหาการหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า

2. เต๋อ (德 De): เป็นภาพสะท้อนหรือภาพปรากฏของเต๋า ลัทธิเต๋ามองว่า การประพฤติตนอย่างมีคุณธรรม (เต๋าเต๋อ) เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับเต๋า หากบำเพ็ญฝึกตน บำรุงสุขภาพ และสั่งสมคุณความดี ก็จะสามารถเป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า บรรลุขั้นสูงสุดของชีวิตได้

3. อู่เหวย (无为 Wu Wei หรือการกระทำโดยไม่กระทำ): เป็นหนึ่งในคำสอนสำคัญของลัทธิเต๋า ส่งเสริมให้ปล่อยไปตามธรรมชาติ ไม่ฝืนฝืนหลักของเต๋า อู่เหวยไม่ใช่การไม่กระทำเลยเสียทีเดียว แต่เป็นการคล้อยตามครรลองธรรมชาติโดยไม่ฝืนหรือแทรกแซง เพื่อที่สิ่งต่าง ๆ จะได้เติบโตตามธรรมชาติและพัฒนาอย่างสอดคล้องประสาน

4. การฝึกตนและการมีอายุยืนยาว: การมีอายุยืนยาวเป็นเป้าหมายที่ลัทธิเต๋ามุ่งจะบรรลุ ลัทธิเต๋าคือว่า มนุษย์สามารถบำเพ็ญเพียรจนบรรลุเต๋า และต่อมาก็อาจสำเร็จเป็นเซียนได้ ลัทธิเต๋ามองเห็นชีวิตเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด การบำเพ็ญหรือฝึกตนนั้นมีเป้าหมายเพื่อจะมีชีวิตเป็นอมตะ ยืดอายุขัยให้ยืนยาว ยกย่องคุณภาพชีวิตเพื่อให้ได้มาซึ่งชีวิตยืนยาวเป็นนิรันดร์ ลัทธิเต๋าสันนิษฐานให้ดำเนินชีวิตทางโลกตามหลักอู่เหวย ไม่แก่งแย่ง ไม่อยากได้ใครมี บำเพ็ญตนแน่วคิด “ชะตาเรากำหนด ไม่ใช่ฟ้าลิขิต” หากฝึกวิชาเต๋าด่าง ๆ ก็จะผสมผสานเป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า สำเร็จเป็นเซียนที่มีชีวิตอมตะ

ลักษณะเด่นของแนวคิดลัทธิเต๋ายุคแรกเริ่มมีดังนี้

- เคารพเทิดทูนและให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับระเบียบของจักรวาล
- แสวงหาความสอดคล้องระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติตามอุดมคติ
- มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบเชิงค่านิยมในรายละเอียดการใช้ชีวิตแบบดั้งเดิม

ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ปรัชญาลัทธิเต๋าส่งผลให้ส่วนใหญ่สามารถก้าวข้ามขีดจำกัดของกาลเวลา โดยเฉพาะค่านิยมดั้งเดิมที่แฝงอยู่ในนั้น รวมถึงมุ่งเน้นไปที่คุณธรรมจริยธรรมในโลกแห่งความเป็นจริง แนวคิดของลัทธิเต๋ายุคโบราณได้จุดประกายแรงบันดาลใจให้หลักการใช้ชีวิตและวัฒนธรรมสังคมนิยมใหม่ ควรค่าที่ทุกแวดวงจะศึกษาและพิจารณาอย่างลึกซึ้ง

สารบบเทพเซียนของลัทธิเต๋านั้นหลากหลายและซับซ้อนอย่างยิ่ง ประกอบด้วยเทพ เซียน และบุคคลในประวัติศาสตร์สารพัด โดยแบ่งประเภทได้ดังนี้

1. ซานซิง (ไตรวิสุทธิเทพ) เป็นมหาเทพสูงสุดสามองค์ของลัทธิเต๋อ ประกอบด้วยหยวนสื่อเทียนจุน (เทพผู้สร้างจักรวาลในลัทธิเต๋อ) หลิงเป่าเทียนจุน (บรมครูผู้ถ่ายทอดคำสอนลัทธิเต๋อ) และไท่ซางเหล่าจวิน (ซึ่งก็คือ Laozi ศาสดาผู้ก่อตั้งลัทธิเต๋อ) ซานซิงเป็นสภาวะขั้นสูงสุดของลัทธิเต๋อ เป็นผู้ควบคุมดูแลความเป็นไปของจักรวาลและคำสอนของลัทธิเต๋อ

2. ชื่อ่อวี่ (จตุรเทพราช): เทพสำคัญทั้งสี่ของลัทธิเต๋อ ได้แก่ อวี่หวางต้าตี้ (จักรพรรดิหยก หรือเง็กเซียนฮ่องเต้ ปกครองตำหนักสวรรค์และเหล่าเทพเซียน) ตงหวางไท่อี้ (ควบคุมดวงอาทิตย์และ

แสงอาทิตย์) ฮ่าวเทียนช่างตี (ดูแลระเบียบและความยุติธรรมในจักรวาลลัทธิเต๋า) ไต้วหมู่หยวนจวิน (ควบคุมการโคจรของดวงตาและเวลา)

3. ซานกวาน (ตรีเทพ): เป็นเทพในสารบบเทพเซียนลัทธิเต๋าที่มีหน้าที่ตัดสินความดีความชั่วในโลก รวมถึงลิขิตชะตาชีวิตมนุษย์ ประกอบด้วยเทพสวรรค์เทียนกวาน (ประธานโชคกลาง) เทพธรณีตี้กวาน (ประธานการอภัยโทษ) และเทพคงคาสุ่ยกวาน (ขจัดทุกข์ภัย)

4. ชื่อต้าหยวนซือ : เป็นเทพสงครามหลักในทำเนียบเทพเซียนลัทธิเต๋า ประกอบด้วยชื่อหลงหยวนซือ (ดูแลทิศตะวันออก) ไป่หู่หยวนซือ (ดูแลทิศตะวันตก) ซิงหลงหยวนซือ (ดูแลทิศใต้) เสวียนอู่หยวนซือ (ดูแลทิศเหนือ)

5. อู่ฟางอู่เหล่า: เป็นเทพเจ้าสำคัญห้าองค์ตามความเชื่อของลัทธิเต๋าผู้ปกป้องรักษาทิศทั้งห้า ได้แก่ มังกรเขียวดูแลทิศตะวันออก วิหคเพลิงดูแลทิศใต้ เสือขาวดูแลทิศตะวันตก เต๋าดำดูแลทิศเหนือ และกิเลนดูแลจุดศูนย์กลาง

6. แปดเซียน: เป็นกลุ่มเซียนที่มีชื่อเสียงที่สุดในเทพตำนานเต๋าของจีน แต่ละองค์มีลักษณะเด่นประจำตัว ประกอบด้วยหลี่ว์ตั้งปิ่น จางกั๋วเหล่า หลี่เถียนไก่อ่ว จงหลี่ฉวน ฉ่างกั๋วจิว เต๋อเซียนกู่ หานเซียงจื่อ และหลานไฉ่เหอ

7. มหาศาสดาทั้งสาม: หมายถึงเทพที่เป็นตัวแทนศาสนาทั้งสามคือ เต๋า พุทธ และหฺรู (ลัทธิขงจื้อ) ในสารบบเทพเซียนลัทธิเต๋า ได้แก่ ไท่ซ่างเหล่าจวิน (เต๋า), พระพุทธเจ้า (พุทธ) และขงจื้อ (หฺรู)

ในฐานะความเชื่อทางศาสนา ลัทธิเต๋ามีพิธีกรรมและธรรมเนียมปฏิบัติที่หลากหลาย การถือศีลกินเจ การบวงสรวงสักการะ การรักษาศีลและสวดมนต์ ล้วนเป็นส่วนสำคัญในพิธีกรรมของลัทธิเต๋า ต่างก็มีลักษณะและหน้าที่แตกต่างกันไป

1. การถือศีลกินเจ: เป็นการชำระร่างกายและจิตใจให้บริสุทธิ์ของผู้นับถือลัทธิเต๋า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบ่มเพาะศีลธรรม เลื่อนระดับสภาวะในการฝึกวิชาเต๋า การถือศีลกินเจประกอบด้วย การจำกัดอาหาร วาจา การปฏิบัติตน และความคิด ระหว่างช่วงกินเจ ผู้ปฏิบัติต้องรับประทาน อาหารรสอ่อน งดอาหารมัน ผักกลิ่นฉุนทั้งห้า และเนื้อสัตว์ เป็นต้น ต้องควบคุมวาจาและการปฏิบัติตน หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท การใช้ความรุนแรง การหลอกลวง และพฤติกรรมผิดศีลธรรมอื่น ๆ ทั้งยังต้องรักษาจิตใจให้สงบ หลีกเลี่ยงอารมณ์ในเชิงลบ เช่น ความโลภ ความอิจฉา และความเคียดแค้น เป็นต้น การถือศีลกินเจไม่เพียงช่วยให้ผู้ปฏิบัติเอาชนะสิ่งล่อลวงจิตใจและอุปสรรคในชีวิต แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับการฝึกฝนขัดเกลาและสภาวะทางจิตวิญญาณของผู้ปฏิบัติด้วย

2. การบวงสรวงสักการะ: เป็นโอกาสและพิธีกรรมของลัทธิเต๋าสำหรับเช่นไหว้ บำเพ็ญเพียรฝึกตน และศึกษาคำสอน การบวงสรวงมีลำดับขั้นตอนและกฎเกณฑ์อันเข้มงวด โดยปกติจะประกอบด้วย การจัดแท่นหรือโต๊ะบวงสรวง การอัญเชิญเทพเจ้า การเช่นไหว้ และการส่งเทพเจ้า ในพิธี

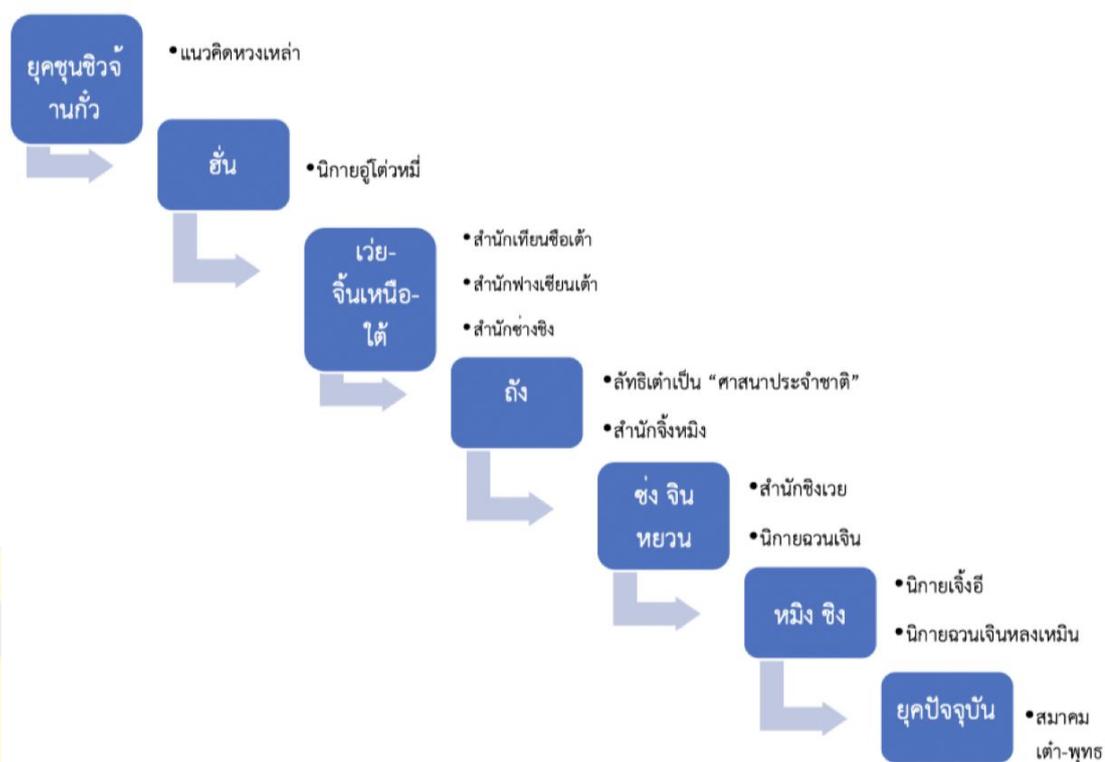
บวงสรวง นักพรตเต่าหรือผู้ปฏิบัติจะอ่านคัมภีร์ ท่องบทสวดมนต์ ถวายเครื่องสักการะ เผาเครื่องหอม และอื่น ๆ ตามลำดับขั้นตอนและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นการแสดงความเคารพและเลื่อมใสศรัทธาต่อเทพเจ้า การบวงสรวงสักการะเป็นวิธีสำคัญที่ผู้นับถือลัทธิเต๋าใช้สื่อสารกับเทพเจ้า รวมถึงอธิษฐานขอให้ได้รับการปกป้องรักษาและชี้แนะแนวทางจากเทพเจ้า

3. การรักษาศีลและสวดมนต์: เป็นการฝึกตนประจำวันของผู้นับถือลัทธิเต๋าแบบหนึ่ง ทำได้ด้วยการอ่านคัมภีร์ ท่องบทสวดมนต์ สวดภาวนา กราบไหว้ และทำบุญทำทาน เป็นต้น การรักษาศีลและสวดมนต์ช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้ย้าเตือนตัวเองให้ทำตามคำสอนและรักษาศีลตามความเชื่อลัทธิเต๋าเป็นประจำทุกวัน บ่มเพาะศีลธรรมและขัดเกลาตนเอง นอกจากนี้ การรักษาศีลและสวดมนต์ยังช่วยให้จิตใจเกิดความสงบ ความกลมกลืน และความแข็งแกร่ง สามารถรับมือกับอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตได้

กล่าวโดยสรุป ตลอดหน้าประวัติศาสตร์อันยาวนาน ลัทธิเต๋าได้แทรกซึมเข้าสู่ชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมประเพณีของชนชาวจีนอย่างช้า ๆ โดยมีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีนอย่างลึกซึ้ง

ต้นกำเนิดและพัฒนาการของลัทธิเต๋า

ต้นกำเนิดและพัฒนาการของลัทธิเต๋าในประเทศจีนสามารถสืบย้อนกลับไปได้ถึงยุคชุนชิวจ้านกั๋ว โดยผ่านพันยุคสมัยต่าง ๆ มากมาย ดังแสดงในภาพที่ 2-20 ก่อเกิดเป็นคำสอนและขนบธรรมเนียมอันรุ่มรวยหลากหลาย

ภาพที่ 2-20 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของลัทธิเต๋า (Chen Cong, 2023)

1. ยุคขุนชิวจ้านกั๋ว (ยุควสันตสารท-ยุครณรัฐ)

ลัทธิเต๋าก่อเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในยุคขุนชิวจ้านกั๋ว (ปี 770-221 ก่อนคริสตกาล) ปรัชญาของสำนักเต๋า ร่วมกับสำนักหฺรูเจี๋ย สำนักโม่เจี๋ย และสำนักฝ่าเจี๋ย (สำนักกัณตินิยม) ประกอบกันเป็นระบบแนวคิดของจีนในสมัยโบราณ ในเวลานั้นสำนักเต๋ายังคงมีศูนย์กลางเป็นแนวคิดของนักปรัชญาอย่าง Laozi (570-471 ปีก่อนคริสตกาล) กับ Zhuangzi (369-286 ปีก่อนคริสตกาล) (X. Li, 2004) Laozi เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งสำนักเต๋า แนวคิดต่าง ๆ ที่เขาริเริ่มขึ้นถูกชนรุ่นหลังพัฒนาจนกลายมาเป็นลัทธิเต๋า ในคัมภีร์ “เต๋าเต๋อจิง” Laozi (เหลาจื่อ) ได้กล่าวถึงแนวคิดสำคัญ ๆ เช่น “เต๋าที่เรียกขานได้มิใช่เต๋าจริงแท้ นามที่บัญญัติได้มิใช่นามจริงแท้” ส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับวิถีธรรมชาติ หลุดพ้นจากข้อจำกัดและพันธนาการที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงหวนคืนสู่รากเหง้าในธรรมชาติ Zhuangzi (จวงจื่อ) เป็นผู้สืบทอดและพัฒนาแนวคิดของ Laozi ในคัมภีร์ “จวงจื่อ” เขาเน้นย้ำถึงแนวคิดเรื่อง “ความเป็นอิสระเสรี” และ “อิสระจรรยา” โดยระบุว่า “เต๋าที่เรียกขานกันได้มิใช่เต๋ออันเป็นอมตะ นามที่บัญญัติได้มิใช่นามอันสูงส่ง” และมองว่าสรรพสิ่งล้วนดำรงอยู่ในเชิงเปรียบเทียบ ไม่มีสิ่งใดเป็นปรมาตมสักจะ Zhuangzi ยังเน้นการบรรลุเต๋าโดยอาศัยการใคร่ครวญ พิจารณา และรู้เท่าทัน

ตนเอง ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์ “เต๋าเต๋อจิง” ของ Laozi กับคัมภีร์ “จวงจื่อ” ของ Zhuangzi จึงถูกยกให้เป็นคัมภีร์สำคัญของสำนักเต๋า โดยเน้นย้ำแนวคิดปรัชญาเต๋าและเรื่องคุณธรรม

2. พัฒนาการของลัทธิเต๋าในสมัยราชวงศ์ฮั่น

ในสมัยราชวงศ์ฮั่น แนวคิดของสำนักเต๋าสอดคล้องกับธรรมเนียมของศาสนาอื่น จากนั้นลัทธิเต๋าก็ค่อย ๆ พัฒนามาเป็นระบบความเชื่อที่มีลักษณะของศาสนา ช่วงปลายราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก ปรมาจารย์ Zhang Daoling ได้ก่อตั้งนิกาย “อู๋โต่วหมี่” (เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า นิกายเทียนซือเต๋า หมายถึง ครูสวรรค์) ซึ่งผสมผสานลัทธิเต๋าเข้ากับองค์ประกอบของวิชาฟอแมดหมอผี ความเชื่อเรื่องสิ่งลึกลับ และคติพื้นบ้าน จนกลายมาเป็นคำสอน ข้อปฏิบัติ ธรรมเนียมเช่นไหว้ การรวมกลุ่ม และอื่น ๆ อันเป็นลักษณะเฉพาะของลัทธิเต๋า

3. ยุคราชวงศ์เว่ย-จิ้นและราชวงศ์เหนือ-ใต้

ยุคราชวงศ์เหนือ-ใต้ (420-589 ปีก่อนคริสตกาล) เป็นอีกหนึ่งยุครุ่งเรืองของลัทธิเต๋า ในช่วงเวลาดังกล่าว ลัทธิเต๋ามีนิกายต่าง ๆ ปรากฏขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น นิกายเจิ้งอี่ นิกายช่างชิง นิกายหลิงเป่า เป็นต้น ในบรรดานิกายเหล่านั้น Ge Hong (เก๋อหง ปี ค.ศ. 283-343) ผู้ก่อตั้งนิกายเจิ้งอี่ทางตอนใต้ได้เขียนตำรา “เป่าฝูจื่อ” ขึ้น ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นหนึ่งในคัมภีร์สำคัญของลัทธิเต๋า (K. Liu, 2012)

4. พัฒนาการของลัทธิเต๋าในสมัยราชวงศ์ถัง

สมัยราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618-907) เป็นอีกช่วงสำคัญในประวัติศาสตร์พัฒนาการของลัทธิเต๋า โดยเป็นยุคที่ลัทธิเต๋ามีการพัฒนาอย่างมากทั้งในแง่มุมมองการเมืองการปกครอง วัฒนธรรม และศาสนา (M. Li, 2011) จักรพรรดิราชวงศ์ถังหลายพระองค์ทรงมีบัญชาให้นับถือลัทธิเต๋า รวมถึงยกให้เป็นศาสนาประจำชาติ ในสมัยราชวงศ์ถัง ลัทธิเต๋าก็ได้พัฒนาจนเกิดเป็นสำนักเต๋าที่มีชื่อเสียงเลื่องลือสองแห่ง ได้แก่ นิกายฉวนจินกับนิกายเจิ้งอี่ นิกายฉวนจินเป็นสำนักเต๋าที่สำคัญในยุคราชวงศ์ถัง ก่อตั้งโดย Wang Chongyang (หวังฉงหยาง) โดยมุ่งเน้นการบำเพ็ญหรือฝึกตนในด้านต่าง ๆ ของลัทธิเต๋า เช่น หลักคำสอน การบำรุงสุขภาพ ศิลปะการต่อสู้ เป็นต้น ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและหลักฐานเชิงประจักษ์ ประกอบกันเป็นวิถีปฏิบัติแบบเต๋ออันเป็นเอกลักษณ์ นิกายเจิ้งอี่ทางตอนใต้ก็มีต้นกำเนิดในสมัยราชวงศ์ถังเช่นกัน ทั้งยังเป็นสำนักเต๋าที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งด้วย นิกายเจิ้งอี่ให้ความสำคัญกับคุณธรรม จารีต และคำสอนตามแบบแผนลัทธิเต๋า เป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนการพัฒนาของลัทธิเต๋าในยุคราชวงศ์ถังร่วมกับนิกายฉวนจิน

5. ยุคราชวงศ์ซ่ง จิน หยวน

ราชวงศ์ซ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญของการแลกเปลี่ยนระหว่างลัทธิเต๋ากับศาสนาพุทธ ลัทธิเต๋าก็ได้ซึมซับแนวคิดและวิถีปฏิบัติมาจากศาสนาพุทธนิกายเซน จนเกิดเป็นวิถีบำเพ็ญเต๋าแบบเซนที่มีลักษณะเฉพาะขึ้น เรียกว่า “นิกายเซนแบบเต๋า” หรือ “การฝึกสมาธิแบบสำนักเต๋า” นอกจากนี้

สำนักหฺงยังได้รับการฟื้นฟูในสมัยราชวงศ์ซ่ง ส่งผลให้ลัทธิเต๋าได้รับอิทธิพลจากแนวคิดแบบหฺงด้วย โดยเฉพาะในด้านศีลธรรมและจริยธรรม ลัทธิเต๋าก็ได้ซึมซับแนวคิดเรื่องจาร์ิตมาจากสำนักหฺงเจีย ซึ่งให้ความสำคัญกับการขัดเกลาความประพฤติของบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม

ในยุคราชวงศ์หยวนยังเริ่มปรากฏคัมภีร์เต๋าและตำนานเขียนที่เน้นเรื่องราวของท่าน Lü Dongbin อย่างเช่น “ประวัติโดยสมบูรณ์ของเซียนผู้สำเร็จเต๋ายุคต่าง ๆ” และ “บันทึกการสำเร็จเป็นเทพของจักรพรรดิฉุนหยาง” และอื่น ๆ วัดหย่งเล่อกงเองก็ถูกสร้างขึ้นในช่วงเวลานี้ โดยเป็นที่สักการบูชาท่าน Lü Dongbin ภายในวัดจึงมีศาลหลี่ว่ก้งโดยเฉพาะ

6. ราชวงศ์หมิงและชิง

ราชวงศ์หมิงและชิงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ลัทธิเต๋ามีการผสมผสานและพัฒนา โดยฝ่ายปกครองและรัฐบาลได้หันมาใช้นโยบายเปิดกว้างต่อลัทธิเต๋า ส่งผลให้วัฒนธรรมลัทธิเต๋า ศาสนาเต๋านักหฺง และอื่น ๆ ได้รับการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนอย่างกว้างขวางในยุคราชวงศ์หมิงและชิง นอกจากนี้ นิกายฉวนจินกับนิกายเจิ้งอี่ของลัทธิเต๋ายังค่อย ๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน จนหลอมรวมเป็นนิกายลัทธิเต๋าที่เป็นเอกภาพ ซึ่งส่งผลให้สืบทอดและเผยแผ่คำสอนได้ดียิ่งขึ้น ยกขบวนลัทธิเต๋าก็มีสถานะในสังคมสูงขึ้น อีกทั้งในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง วัฒนธรรมเต๋าก็ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง เกิดงานสร้างสรรค์ของลัทธิเต๋ามากมายหลายรูปแบบ เช่น ตำราคัมภีร์ พิธีกรรม และปรัชญาเต๋าชณะเดียวกัน ศิลปะเต๋ออย่างภาพจิตรกรรม งานแกะสลัก ดนตรี และอื่น ๆ ล้วนมีการพัฒนาอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน บัณฑิตและศิษย์ลัทธิเต๋าก็มีชื่อเสียงจำนวนมากยังทำการศึกษาคัมภีร์เต๋ายิ่งลึก เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงทฤษฎีสำหรับการพัฒนาลัทธิเต๋าท่อไปในภายหน้า

7. ยุคใหม่

ในยุคสาธารณรัฐจีน ลัทธิเต๋ายิ่งมีสถานะด้อยลงในระดับหนึ่งเนื่องจากการผงาดขึ้นของขบวนการวัฒนธรรมใหม่ ความเชื่อทางศาสนาถูกตั้งคำถาม วัดวาอารามจำนวนมากถูกปิดลงหรือเปลี่ยนไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น ระหว่างที่เผชิญความท้าทายนานัปการ ลัทธิเต๋าก็เริ่มปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง บัณฑิตและศิษย์ลัทธิเต๋ายิ่งบางส่วนได้ทดลองผนวกคำสอนของลัทธิเต๋ากับหลักวิทยาศาสตร์ แนวคิดประชาธิปไตย หลักกฎหมาย และแนวคิดสมัยใหม่อื่น ๆ เพื่อสร้างควมมีชีวิตชีวาใหม่ ๆ ให้แก่การพัฒนาลัทธิเต๋า

ช่วงต้นทศวรรษที่ 1950 หลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในฐานะที่เป็นขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมทางศาสนา ลัทธิเต๋ายิ่งได้รับการคุ้มครองและการพัฒนาในระดับหนึ่ง วัดและอารามเต๋ายิ่งจำนวนมากถูกบูรณะซ่อมแซมขึ้นใหม่ อีกทั้งการศึกษาวิจัยทางวิชาการเกี่ยวกับลัทธิเต๋าก็ได้รับความสำคัญเช่นกัน ระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม ลัทธิเต๋าก็ได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง วัดและอารามจำนวนมากต้องถูกปิดหรือทำลาย คัมภีร์เต๋าก็ถูกนำไปเผา นักพรตและสานุศิษย์จำนวนมากถูกกลบโหม หลังจากการปฏิรูปและเปิดประเทศ รัฐบาลจีนจึงค่อย ๆ ฟื้นฟูความศรัทธาและการ

คุ้มครองความเชื่อทางศาสนาขึ้นมาใหม่ ลัทธิเต๋าได้รับการพัฒนาอีกครั้ง วัดวาอารามได้รับการบูรณะและสร้างใหม่ ขณะที่ความเชื่อและพิธีกรรมก็ค่อย ๆ ได้รับการฟื้นฟู ปัจจุบันลัทธิเต๋ายังคงมีผู้นับถือจำนวนมากทั้งในเมืองและชนบท โดยมีความสนใจกับวัฒนธรรมและความเชื่อของลัทธิเต๋าเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยการเผยแพร่ของชาวจีนโพ้นทะเล วัฒนธรรมลัทธิเต๋ายังคงแผ่ขยายไปทั่วโลกอย่างช้า ๆ จนได้รับความสนใจและการยอมรับจากนานาชาติ

สถาปัตยกรรมแบบลัทธิเต๋า

สถาปัตยกรรมเต๋าเป็นส่วนประกอบสำคัญของสถาปัตยกรรมจีนโบราณ หลัก ๆ ประกอบด้วยอารามเต๋า ศาลเจ้า เจดีย์ แท่นบูชา พลับพลา เป็นต้น สถาปัตยกรรมแบบเต๋าในประเทศจีนที่พบเห็นได้ทั่วไปแบ่งออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. อารามเต๋า

อารามเต๋าเป็นที่อยู่อาศัย ที่บำเพ็ญเพียร และสถานที่ถ่ายทอดคำสอนของนักพรตเต๋ารวมถึงเป็นที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ ของลัทธิเต๋าด้วย โดยมักประกอบด้วยตำหนักหลัก ตำหนักรอง โรงทาน และโรงนอน ตำหนักหลักมักเป็นที่สักการะเทพเจ้าองค์สำคัญ ๆ เช่น เทพชานซิง เจ็กเซียนฮ่องเต้ เป็นต้น ส่วนตำหนักรองเป็นที่สักการะเทพและเซียนองค์อื่น รูปแบบสถาปัตยกรรมของอารามเต๋ามักมีความแตกต่างกันไปตามภูมิภาคและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ แต่โดยรวมแล้วมักมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. แผนผังอาคารเป็นระเบียบ: การจัดวางอาคารของอารามเต๋ามักจะสมมาตรโดยยึดตามเส้นแกนกลาง ตำหนักหลัก ตำหนักรอง และซุ้มประตูจะตั้งเรียงกันบนแนวเส้นแกนกลาง สะท้อนการแสวงหาระเบียบจักรวาลของลัทธิเต๋า

ข. รูปทรงของหลังคา: หลังคาของสถาปัตยกรรมเต๋ามักจะมีรูปทรงแบบเซียนชานตั้ง (ปั้นหย่าหักมุม มีหน้าจั่ว) หรืออึ้งชานตั้ง (หลังคาแบบยื่นไม่พันตัวอาคาร ขอบอยู่ระนาบเดียวกับหน้าบัน) ชายคาเซ็ดซัน เป็นลักษณะเฉพาะทางสถาปัตยกรรมแบบจีนโบราณอย่างชัดเจน

ค. การแกะสลักตกแต่ง: ประติมากรรมและหน้าต่าง คานและเสา ไม้ท่อนหรือส่วนค้ำยันอาคาร รวมถึงส่วนอื่น ๆ ของอารามเต๋ามักจะตกแต่งด้วยลวดลายแกะสลักประณีตงดงาม เช่น เมฆ มังกร หงษ์ เซียนต่าง ๆ ซึ่งแสดงลักษณะความลึกลับเหนือธรรมชาติของลัทธิเต๋า

2. ศาลเจ้า

ศาลเจ้าเป็นที่สำหรับสักการะบรรดาเทพและเซียนในลัทธิเต๋า รูปแบบสถาปัตยกรรมของศาลบูชาเทพเจ้านั้นคล้ายคลึงกับอารามเต๋า ทั้งยังมีผังอาคารที่เป็นระเบียบและเต็มไปด้วยการ

แกะสลักตกแต่งเช่นกัน โดยทั่วไปภายในศาลเจ้าจะมีกระถางเผาเครื่องรูปกับโต๊ะหรือแท่นบูชา สำหรับให้ผู้ศรัทธามาจุดธูปและไหว้เจ้า

3. เจดีย์

เจดีย์ในสถาปัตยกรรมแบบเต๋าโดยส่วนใหญ่จะใช้เป็นที่กราบไหว้พระ (พุทธ) หรือเทพเจ้า เก็บรักษาคัมภีร์พระสูตร เป็นที่รำลึกถึงบุคคลสำคัญในลัทธิเต๋า เป็นต้น โดยเจดีย์นั้นมีรูปแบบ หลากหลาย เช่น เจดีย์ประดับแก้วแหวนอัญมณี เจดีย์หิน เจดีย์ก่ออิฐ และอื่น ๆ รูปทรงการออกแบบ เจดีย์นั้นมีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์สูงอย่างยิ่ง เช่น เจดีย์สหัสพุทธะ เจดีย์แปดเหลี่ยม เป็นต้น

4. แท่นบูชา

แท่นบูชาแบบลัทธิเต๋าเป็นสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา เช่น การถือศีลกินเจ การเซ่นไหว้ บวงสรวง หรือการเทศนา เป็นต้น แท่นบูชามีรูปทรงหลากหลาย ทั้งทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม ทางแปด เหลี่ยม และอื่น ๆ

โดยส่วนใหญ่แล้ว สถาปัตยกรรมแบบเต๋ามีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

- รูปแบบสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋า

- สถาปัตยกรรมลัทธิเต๋ามีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์ที่เน้นการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่าง สอดคล้องกลมกลืน อาคารแบบดั้งเดิมมักเลือกสร้างอยู่ระหว่างภูเขากับแม่น้ำ ผสมผสานเข้ากับ สิ่งแวดล้อมโดยรอบ สะท้อนแนวคิดแบบเต๋าที่ “กลมกลืนกับธรรมชาติ”

- วัสดุก่อสร้าง

- อาคารแบบเต๋ามักจะใช้วัสดุก่อสร้างแบบดั้งเดิม เช่น ไม้ อิฐ และหิน โครงสร้างที่ทำจากไม้ เป็นรูปแบบที่พบเห็นได้บ่อยที่สุด ส่วนหลังคามักจะมุงด้วยกระเบื้องเคลือบ ก่อให้เกิดบรรยากาศ สง่างาม

- การแกะสลักตกแต่ง

- คาน เสา ประตู หน้าต่าง และส่วนอื่น ๆ ของสถาปัตยกรรมเต๋ามักจะถูกแกะสลักเป็นภาพ และลวดลายเทพเซียนและสัตว์เทพในความเชื่อลัทธิเต๋าอย่างประณีตงดงาม สะท้อนถึงความเชื่อเรื่อง เหนือธรรมชาติและความสุขุมน่าเกรงขามของลัทธิเต๋า นอกจากนี้ ภาพจิตรกรรมเขียนสี ภาพ จิตรกรรมฝาผนัง และหินแกะสลักของสถาปัตยกรรมเต๋าก็ด้านแต่ละเอียดงดงาม เต็มไปด้วย ความหมายเชิงอุปมาอุปไมยและสัญลักษณ์ต่าง ๆ

- สวนและลานภายใน

- สถาปัตยกรรมแบบเต๋ามักผสมผสานสวนกับลานแบบวัดนิกายเซน เพื่อให้บรรยากาศหลอม รวมเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ มีการปลูกพืชพรรณชนิดต่าง ๆ ในสวนและลาน จัดวางหินเป็นภูเขา จำลองและสรรน้ำให้เป็นภูมิทัศน์ธรรมชาติ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมสำหรับการบำเพ็ญและฝึกตน ให้แก่นักพรตกับสานุศิษย์

ตัวอย่างบางส่วนของสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋าที่มีชื่อเสียง ได้แก่ อารามไป๋อวี่น (กรุงปักกิ่ง) เขาชิงเฉิงซาน (มณฑลเสฉวน) เขาอู่ไถซาน (มณฑลซานซี) เขาหลงทู่ซาน (มณฑลเจียงซี) เป็นต้น สถาปัตยกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของลัทธิเต๋าท่านั้น แต่ยังเป็นสมบัติล้ำค่าในแง่ศิลปะและสถาปัตยกรรมจีนโบราณอีกด้วย

รูปแบบศิลปะและสถานการณ์การท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

1. รูปแบบศิลปะวัดหย่งเล่อกง

วัดหย่งเล่อกงเป็นหนึ่งในตัวแทนของวัฒนธรรมลัทธิเต๋า เนื่องจากสถาปัตยกรรมและภาพจิตรกรรมฝาผนังของที่นี่เป็นไปตามแบบแผนของสถาปัตยกรรมและศิลปะจิตรกรรมแบบลัทธิเต๋ามณฑลซานซี ที่ตั้งของวัดหย่งเล่อกง เป็นพื้นที่สำคัญสำหรับกิจกรรมเผยแพร่ลัทธิเต๋า ซึ่งอุดมไปด้วยองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมของลัทธิเต๋ากันจำนวนมาก เช่น ทิวทัศน์ธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของลัทธิเต๋า (Jia, 2010) สถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์หยวนและภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง ณ เมืองรู่เฉิง มณฑลซานซี คือตัวแทนสถาปัตยกรรมและศิลปะแห่งลัทธิเต๋า

ภาพที่ 2-21 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู” วัดหย่งเล่อกง (ที่มา: สถาบันวิจัยและอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง มณฑลซานซี)

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงถือกำเนิดก่อนยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาของยุโรปเล็กน้อย ซึ่งจัดเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ลัทธิเต๋า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่คำสอนทางศาสนาและให้ข้อคิดแก่สาธารณชน จิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู” ในตำหนักซานซิง ซึ่งมีเทพบุตรและเทพธิดา 286

กลุ่มที่จัดวางองค์ประกอบภาพแบบสมมาตรล้อมรอบเทพเจ้า 8 องค์ แสดงให้เห็นถึงประเพณีจารีต การบูชาเทพเจ้าในลัทธิเต๋า ตำแหน่งศูนย์กลางที่สร้างขึ้นเพื่อสักการะบูชาท่านหลิวตั้งปิ่น ภายในห้องโถง มีรูปปั้นของหลิวตั้งปิ่นที่ทำมาจากหินอ่อนสีขาว และด้านทิศเหนือ ตะวันออก และตะวันตกล้วน ตกแต่งด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังที่บอกเล่าเรื่องราวการเดินทางของจักรพรรดิฉุนหยาง นอกจากนี้ยังมีภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในตำแหน่งกลางประกอบด้วยภาพวาด 49 ภาพ เพื่อพรรณนาเรื่องราว ชีวิตประวัติของหวังฉงหยาง ผู้นำนิกายฉวนจินแห่งลัทธิเต๋าดั้งแต่กำเนิดจนถึงเรื่องราวสาวกทั้งเจ็ดแห่ง ลัทธิเต๋า ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ทำการผสมผสานระหว่างฉากและภาพบุคคลได้อย่างลงตัว เรียก ได้ว่าเป็นผลงานต้นแบบของจิตรกรรมสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะที่สูง ในแง่ของการสะท้อนลัทธิเต๋าและชีวิตทางสังคมของผู้คน (K. Liu, 2012)

ภาพที่ 2-22 ภาพตำหนักราชวังบนสวรรค์ในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง (สถาบันวิจัยและอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง มณฑลซานซี)

ภาพที่ 2-23 ภาพสลักรูปปั้นในภาพจิตรกรรมฝาผนังตำหนักอุณหยาง (สถาบันวิจัยและอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง มณฑลชานซี)

สถาปัตยกรรมและจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกง แสดงถึงประวัติศาสตร์ที่สำคัญของลัทธิเต๋า ทั้งยังสามารถสะท้อนแนวคิดและคติความเชื่อของลัทธิเต๋าที่ว่าด้วยการเคารพเต๋า เทพธิดา คุณธรรม ดำเนินตามธรรมชาติ ปฏิบัติตามกฎแห่งความบริสุทธิ์ สร้างสมดุลด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ดังนั้น การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างพื้นที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมและสัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้จึงถือเป็นหนึ่งในแนวทางส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมลัทธิเต๋า

2. สถานการณ์การท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

วัดหย่งเล่อกงเป็นวัดเต๋าที่ใหญ่ที่สุดและได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีที่สุดในประเทศจีน วัดแห่งนี้จึงเป็นแหล่งทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์เฉพาะ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบันยังคงมีข้อจำกัด ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงและแก้ไขทั้งด้านการคมนาคม การพัฒนาและเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญา และการส่งเสริมการท่องเที่ยว

วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ห่างจากอำเภอรุ่ยเฉิงไปทางเหนือ 3 กิโลเมตร ใกล้กับหมู่บ้านหลงฉวน รายล้อมด้วยหมู่บ้านชนบทและพื้นที่เพาะปลูก สภาพแวดล้อมงดงาม ในช่วงหลายปีมานี้ เพื่อที่ จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาที่นี้มากขึ้น รัฐบาลท้องถิ่นได้ดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมรอบ วัดหย่งเล่อกง เพิ่มการตรวจตรารายวันบริเวณรอบวัด จัดทำระเบียบการจัดการตลาดในละแวกวัด เพื่อเป็นการรับประกันว่าสภาพแวดล้อมในบริเวณวัดหย่งเล่อกงมีความปลอดภัยและเป็นระเบียบ เรียบร้อย รวมถึงพยายามอย่างเต็มที่กำลังเพื่อผลักดันโครงการในอนาคต เช่น อุทยานวัฒนธรรม สร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง เพื่อยกระดับและปรับปรุงสภาพแวดล้อมบริเวณรอบวัดหย่งเล่อกงให้ดียิ่งขึ้น

ในด้านการคมนาคม วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ในละแวกอำเภอรุ่ยเฉิง เมืองอวิ้นเฉิง มณฑลชานซี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่การคมนาคมไม่สะดวก แม้ว่าจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ แต่นักท่องเที่ยวที่มา เยือนวัดหย่งเล่อกงส่วนใหญ่กลับเป็นคนในมณฑลชานซีเป็นหลัก (Xiangge Wang, 2004a) ปัจจุบัน วัดหย่งเล่อกงทำการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยจัดกิจกรรมนำคณะผู้แทน ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากแต่ละพื้นที่ในประเทศจีนเข้าเยี่ยมชม วัดหย่งเล่อกง โดยมีเป้าหมายเพื่อดึงดูดการลงทุนโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ในด้านการพัฒนาและเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญา วัดหย่งเล่อกงทำการประชาสัมพันธ์ ด้านวัฒนธรรมผ่านการนำวัตถุโบราณสะสมมาจัดแสดงในนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์หลาย ๆ เมือง เพื่อเป็นการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา (IP) ของวัดหย่งเล่อกง ปัจจุบันมีผู้ศึกษาและวิเคราะห์ รูปแบบทางศิลปะของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง และทำการสังเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อทำ การออกแบบเชิงสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่มีสัญลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกง เช่น พู่กันจีน ที่ ใส่ปากกา หินฝนหมึก ที่วางหนังสือ และภาพตัวละครบนจิตรกรรมฝาผนังที่ทำออกมาในรูปแบบ การ์ตูน (Peng Qin, 2019a) และมีผู้วิจัยที่ไข่มุมมองความเชื่อของหลี่ว์ตั้งปิน หนึ่งในแปดเซียนแห่ง ลัทธิเต๋า เพื่ออธิบายถึงภาพรวมในปัจจุบันของกิจกรรมงานวัดของวัดหย่งเล่อกง พิธีกรรมบูชาหลี่ว์ ตั้งปิน รวมถึงแนวคิดปรัชญาของหลี่ว์ตั้งปินที่ปรากฏในชีวิตประจำวันของผู้คน (Yuanwu Pei, 2013b)

ภาพที่ 2-24 ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง (<https://new.qq.com>)

ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว รัฐบาลกลางได้ออกนโยบายคุ้มครองสถาปัตยกรรมโบราณภายในวัดหย่งเล่อกง (Chao Li, 2011b) โดยทำการคุ้มครองตัวสถาปัตยกรรมโบราณของวัดหย่งเล่อกงเป็นหลัก และเพื่อรักษาความสมบูรณ์ของสถาปัตยกรรมโบราณ นโยบายคุ้มครองพื้นที่ยังครอบคลุมถึงพื้นที่โดยรอบกำแพงวัดรัศมีระยะทาง 100 เมตร เขตควบคุมประเภทที่หนึ่งคือสภาพแวดล้อมโดยรอบและแหล่งมรดกวัฒนธรรมโดยรอบสามแห่ง โดยให้ความสำคัญกับการรักษาสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์และวิถีวัฒนธรรมของพื้นที่ เขตควบคุมประเภทที่สองคือถนนหย่งเล่อกง ซึ่งเป็นพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างเขตชานเมืองและแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อให้สภาพแวดล้อมเขตชานเมืองและการคุ้มครองสถาปัตยกรรมโบราณมีความกลมกลืนรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งนอกจากนี้ถนนหย่งเล่อกงยังเป็นศูนย์รวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่บริการการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกง (!!! INVALID CITATION !!!) นอกจากนโยบายคุ้มครองสถาปัตยกรรมโบราณวัดหย่งเล่อกงของรัฐบาลกลางแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นยังออกนโยบายจำนวนมากเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกง เช่น ในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดของมณฑลซานซีที่ว่าด้วยการส่งเสริมการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดควบคู่กับการฟื้นฟูวิถีชีวิต

ของผู้คนให้กลับมาเป็นปกติ ลดผลกระทบจากโรคระบาดต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกง ปลอดภัยศักยภาพการบริโภคโดยเร็วที่สุด อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและวัฒนธรรมมณฑลซานซีได้เปิดตัวกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว “คนซานซี เที่ยวซานซี” เพื่อตอบรับนโยบายของรัฐ วัดหย่งเล่อดำเนินการลดราคาครึ่งราคาสำหรับนักท่องเที่ยว “คนซานซี เที่ยวซานซี” เพื่อตอบรับนโยบายของรัฐ วัดหย่งเล่อดำเนินการลดราคาครึ่งราคาสำหรับนักท่องเที่ยว ผู้ถือบัตรประจำตัวประชาชนมณฑลซานซี เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น (Wang Bin, 2020a, pp. 1-6) นอกจากนี้ ยังมีนโยบายราคาตั๋วเข้าชมในช่วงฤดูท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงนอกฤดู ราคาตั๋วช่วงฤดูท่องเที่ยวจะเพิ่มสูงขึ้น โดยอาจสูงกว่าราว 20-50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปแล้วแต่ประเภทตั๋ว ทั้งยังขยายเวลาเปิดทำการในช่วงดังกล่าวให้เข้าชมได้ทุกวันตั้งแต่ 8:00-18:00 น. ซึ่งนานกว่าช่วงนอกฤดูท่องเที่ยวที่เปิดทำการระหว่าง 9:00-17:00 น. สองชั่วโมง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนมากขึ้น (Wu Ce, 2021a, pp. 5-6)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

คำว่าสุนทรียศาสตร์ในภาษาอังกฤษหรือ Aesthetics มีที่มาจากคำในภาษากรีก *aisthetikos* เดิมหมายถึง “การรับรู้ด้วยผัสสะ” นักปรัชญาชาวเยอรมนี Alexander Gottlieb Baumgarten เสนอแนวคิดเรื่องสุนทรียศาสตร์ขึ้นเป็นครั้งแรกในช่วงศตวรรษที่ 18 โดยเรียกว่า “Aesthetic (ผัสสะศึกษา)” ซึ่งก็คือสุนทรียศาสตร์นั่นเอง

สุนทรียศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ตั้งต้นจากความสัมพันธ์ด้านสุนทรียภาพหรือความงามที่มนุษย์มีต่อความเป็นจริง และศึกษาวิจัยศิลปะเป็นหลัก โดยสำรวจความงามประเภทต่าง ๆ เช่น สวยงาม อับลักษณ์ งามสง่า เป็นต้น การรับรู้สุนทรียภาพ ประสบการณ์เชิงความงาม รวมถึงการสร้างสรรคพัฒนาการ และกฎทางสุนทรียภาพของมนุษย์ สุนทรียศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีหัวข้อหลักการศึกษาธรรมชาติและความหมายของสุนทรียภาพ

มุมมองแรกเชื่อว่า สิ่งทีวิชาสุนทรียศาสตร์ศึกษาคือความงามเอง ในความคิดของผู้ที่มีมุมมองนี้ ประเด็นที่ต้องอภิปรายในวิชาสุนทรียศาสตร์ไม่ใช่สิ่งสวยงามที่จับต้องได้ แต่เป็นความงามที่สิ่งสวยงามทั้งมวลมีเหมือนกัน อันเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้สิ่งสวยงามทั้งมวลนั้นสวยงาม

มุมมองที่สองเชื่อว่า สิ่งทีวิชาสุนทรียศาสตร์ศึกษาคือศิลปะ โดยสุนทรียศาสตร์เป็นปรัชญาของศิลปะ มุมมองนี้เป็นที่ยอมรับของนักสุนทรียศาสตร์จำนวนไม่น้อยในประวัติศาสตร์สุนทรียศาสตร์ตะวันตก

มุมมองที่สามเชื่อว่า สิ่งทีวิชาสุนทรียศาสตร์ศึกษาคือประสบการณ์และจิตวิทยาเชิงสุนทรียภาพ เนื่องจากกระแสนิยมในวิชาจิตวิทยาในช่วงศตวรรษที่ 19 ผู้คนจึงเริ่มสนับสนุนให้ใช้

มุมมองและวิธีการทางจิตวิทยาอธิบายและศึกษาปรากฏการณ์ทางสุนทรียภาพทั้งหมด โดยใช้จิตวิทยาเชิงสุนทรียภาพกับประสบการณ์เชิงสุนทรียภาพเป็นหัวใจของการวิจัยด้านสุนทรียศาสตร์

โดยการวิจัยไม่เพียงสามารถใช้วิธีคิดเชิงวิพากษ์ของวิชาปรัชญาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิธีวิจัยของศาสตร์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในปัจจุบันด้วย เช่น วิธีเล่าประสบการณ์และจิตวิเคราะห์ วิธีการทางมานุษยวิทยาและสังคมวิทยา วิธีการภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมศึกษา เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเชิงอัตวิสัยหรือภววิสัย วัตถุ (object) ของความงาม อันได้แก่ความงามตามธรรมชาติ ความงามทางศิลปะ ความงามทางสังคม และอื่น ๆ ล้วนเป็นผลลัพธ์ของการรับรู้ทางผัสสะและการคิดอย่างมีเหตุผลของมนุษย์

ในฐานะสาขาทฤษฎีของวิชาปรัชญา สุนทรียศาสตร์ไม่เพียงต้องอาศัยการคิดเชิงวิพากษ์ แต่ยังรวมถึงความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ด้วย ศาสตร์นี้เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับวิชาจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา เทพปกรณัมศึกษา เป็นต้น สุนทรียศาสตร์ยังประกอบด้วยสาขาย่อยมากมาย เช่น ศิลปะหลังสมัยใหม่ (postmodern art) แนวคิดโครงสร้างนิยม (constructivism) แนวคิดรูปทรงนิยม (formalism) ปรัชญาสารัตถนิยม (essentialism) ศิลปะสัญลักษณ์นิยม (symbolist art) และภาพจิตรกรรมสัญลักษณ์นิยม วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งประยุกต์ใช้ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะทางศิลปะของสถาปัตยกรรมและภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกง

2. ทฤษฎีวิวัฒนาการ

จากแนวคิดทฤษฎีวิวัฒนาการ งานวิจัยนี้ศึกษาวิวัฒนาการวัดหย่งเล่อกงโดยนำทฤษฎีคติชนวิทยามาประยุกต์ใช้เป็นหลัก

ในแง่ของลักษณะทางวิชาการ คติชนวิทยาเป็นสาขาที่บูรณาการวิชามนุษยศาสตร์และวิชาสังคมศาสตร์เข้าด้วยกัน มีต้นกำเนิดจากยุโรปในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 บุคคลสำคัญด้านคติชนวิทยาในยุคต้น ๆ ได้แก่ สองพี่น้องตระกูลกริมม์ (the Brothers Grimm) แห่งเยอรมนี อย่างไรก็ตาม คำว่าคติชนวิทยา (folklore) เพิ่งจะถูกคิดค้นขึ้นเป็นครั้งแรก โดยนักโบราณคดีชาวอังกฤษ W. J. Thoms ในปี 1846 ก่อนหน้านั้น ในประเทศเยอรมนีเรียกคติชนวิทยาว่า ชาติพันธุ์วิทยา (volkskunde) ส่วนในอังกฤษและยุโรปประเทศอื่นเรียกว่า คติโบราณชาวบ้านหรือวรรณคดีพื้นบ้าน ในปี 1846 Thoms เขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปยังนิตยสาร “The Athenaeum” และเสนอให้ใช้คำว่า folklore เป็นคำเรียกรวมของศาสตร์หรือความรู้ของหมู่ชนทั่วไป ได้แก่ ธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม ความเชื่อพื้นบ้าน รวมถึงนิทาน เพลง และสุภาษิตพื้นบ้าน นับแต่นั้นมา คติชนวิทยาก็กลายเป็นที่นิยมในยุโรป โดยเป็นศาสตร์ที่ศึกษาสังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์ เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยที่หลากหลาย เช่น คติชนมุขปาฐะ คติชนที่เป็นธรรมเนียม คติชนทางศาสนา และคติชนที่เป็นวัตถุ

คติชนมุขปาฐะเน้นศึกษาวรรณกรรมมุขปาฐะ เช่น เทพปกรณัม ตำนาน นิทานพื้นบ้าน นิทานมหัศจรรย์ สุภาษิต ปริศนาคำทาย บทบิดลิ้น (tongue twister) เพลงพื้นบ้าน มหาภคย์ เป็นต้น วรรณกรรมมุขปาฐะเหล่านี้ไม่เพียงเป็นส่วนหนึ่งของความบันเทิงในชีวิตผู้คนเท่านั้น แต่ยังเป็นรูปแบบการสืบทอดวัฒนธรรมและการบันทึกประวัติศาสตร์ด้วย

คติชนที่เป็นธรรมเนียมเน้นศึกษาพิธีกรรมการเฉลิมฉลอง รวมถึงระบบครอบครัว ระบบสังคม พิธีแต่งงานและพิธีศพ ความเชื่อเรื่องโชคลาง การละเล่น ดนตรีและการเต้นรำพื้นบ้าน เป็นต้น พิธีกรรมและการเฉลิมฉลองเหล่านี้ไม่เพียงเป็นส่วนประกอบสำคัญในชีวิตของผู้คนเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางที่สำคัญของวัฒนธรรมทางสังคมด้วย

คติชนทางศาสนาเน้นไปที่ความเชื่อพื้นบ้าน อันได้แก่ ศาสนาพื้นบ้าน ศาสนาพุทธ ลัทธิเต๋า การกลับชาติมาเกิดใหม่ ภูติผีปีศาจ การพยากรณ์เสี่ยงทาย ไสยศาสตร์ และการรักษาแบบพื้นบ้าน ความเชื่อเหล่านี้เป็นความศรัทธาและการแสวงหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์และพลังเหนือธรรมชาติของผู้คน ทั้งยังเป็นภาพสะท้อนความคิดและค่านิยมของพวกเขาด้วย

คติชนที่เป็นวัตถุเน้นศึกษาชีวิตของชาวบ้านทั่วไป เช่น ศิลปะพื้นบ้าน อาหารพื้นบ้าน เครื่องแต่งกายพื้นบ้าน และสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงมุมมองทางสุนทรียภาพ วิถีชีวิต และการสืบทอดวัฒนธรรมของผู้คนในชีวิตประจำวัน

นอกจากหัวข้อวิจัยจะแตกต่างกันแล้ว วิธีดำเนินการวิจัยของคติชนวิทยายังมีลักษณะพิเศษของตนเอง ตัวอย่างเช่น วิธีวิจัยเชิงเปรียบเทียบที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในคติชนวิทยา จะเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างชาติพันธุ์กลุ่มต่าง ๆ เพื่อศึกษาแก่นสาระของคติชนขณะเดียวกัน ทฤษฎีและวิธีวิจัยแบบโครงสร้างนิยมก็ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในสาขาคติชนวิทยาเช่นกัน เช่น ในปี 1958 นักวิชาการชาวฝรั่งเศส Claude Levi-Strauss ได้ใช้วิธีวิจัยแบบโครงสร้างนิยมกับงานเขียนของเขาอย่าง “Anthropologie Structurale” กับ “Les Structures élémentaires de la parenté” เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ทางคติชนวิทยา วิธีวิจัยเหล่านี้ช่วยมอบหลักทฤษฎีและแนวทางของระเบียบวิธีวิจัยให้แก่การศึกษาด้านคติชนวิทยา

ในการวิจัยวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง ดำเนินการโดยตั้งต้นจากมุมมองทางคติชนวิทยา ทำความเข้าใจนัยยะทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในวัดหย่งเล่อกง ผ่านการวิเคราะห์สถาปัตยกรรม ภาพจิตรกรรมฝาผนัง ความเชื่อทางศาสนา เรื่องเล่าพื้นบ้าน และแง่มุมดั้งเดิมอื่น ๆ ภายในวัดหย่งเล่อกง ด้วยวิธีการเช่นนี้จะสามารถสำรวจคุณค่าและความสำคัญในเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. ทฤษฎีการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

องค์การการท่องเที่ยวโลกให้นิยามการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็น “กระบวนการเชิงพฤติกรรมที่มีจุดประสงค์ในการรับรู้ ทำความเข้าใจ และสัมผัสกับเนื้อหาเฉพาะของวัฒนธรรมมนุษย์

ผ่านการท่องเที่ยว” เช่น การให้นักท่องเที่ยวชื่นชม สัมผัส และรับรู้ถึงความหมายแฝงของวัฒนธรรมท้องถิ่นของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ของกิจกรรมและประสบการณ์การท่องเที่ยว

“อุทยานการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” เป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวแบบใหม่ที่มีการปฏิบัติจริงก่อนจะมีทฤษฎี (Bin,Jia,Zhao 2008) โดยพัฒนาจากแนวคิด “ประสบการณ์ครบวงจร” และสรุปรูปแบบการจัดการวัฒนธรรมกระแสหลัก เพื่อการพัฒนาอุทยานเชิงวัฒนธรรม หรืออาจตั้งเป้าหมายเป็นการก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยว เสนอมาตรการรับมือในการจัดการวัฒนธรรมสำหรับการพัฒนาอุทยานเชิงวัฒนธรรม(Bin,Jia,Zhao 2008)

การศึกษาทฤษฎีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่จากมุมมองการจัดการวัฒนธรรม สามารถเผยให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้จากแง่มุม “การสื่อสารเชิงวัฒนธรรม” โดยใช้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นช่องทางใหม่ในการสร้างถ่ายทอด และตีความ “ตัวบท” และ “พื้นที่ทางวัฒนธรรม” ของเมือง ขณะเดียวกันก็สามารถรวมเอาการจัดการวัฒนธรรมเข้าไปในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ ในฐานะแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงรูปแบบและวิธีการพัฒนาแบบใหม่ที่มุ่งสู่นาคต (Meng Li, 2011) นักวิจัยบางส่วนยังเรียบเรียงส่วนที่ซ้อนทับกันระหว่างผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับอุตสาหกรรมจัดการวัฒนธรรมออกมา ทั้งยังทดลองออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ณ จุดที่ซ้อนทับกันดังกล่าวจากแง่มุมเชิงวัฒนธรรม โดยทดลองออกแบบตำบลหยางหลิวซิง นครเทียนจินให้เป็นเมืองโบราณสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจที่มีความทันสมัย (Xin Li, 2010)

ในแง่ของอุตสาหกรรมจัดการวัฒนธรรม ประเทศอังกฤษที่เป็นประเทศทุนนิยมมายาวนาน กลับเป็นประเทศแนวหน้าของโลกในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม (Hefeng Tong, 2005, pp. 30-32) การอธิบายและการวิเคราะห์สถานการณ์อุตสาหกรรมวัฒนธรรมของประเทศอังกฤษ ทำให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์สองสามประการ ประการแรก รัฐบาลเป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมจัดการวัฒนธรรม ทั้งยังมีหน้าที่ในการสร้างสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เหมาะสมแก่การพัฒนาอุตสาหกรรมและก่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างธุรกิจ ประการที่สอง อุตสาหกรรมจัดการวัฒนธรรมต้องถูกมองเป็นระบบ ระบบที่ว่านี้ไม่ได้หมายถึงเพียงระบบการผลิตที่ต้น กลาง และปลายน้ำเท่านั้น แต่หมายถึงระบบอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์ครบถ้วนทุกส่วน ไล่ตั้งแต่การสร้างสรรค์ การผลิต การขนส่ง ไปจนถึงการบริโภค นอกจากนี้ บนพื้นฐานการวิเคราะห์ภูมิหลังการผงาดขึ้นของอุตสาหกรรม สามารถอภิปรายความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมวัฒนธรรมกับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการเติบโตทางเศรษฐกิจและนโยบายของมันได้ จากนั้นก็วิเคราะห์ทศโลกภายใน โมเดล และช่องทางการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเติบโตทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมได้

4. ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยว

ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ งานวิจัยด้านการจัดการการท่องเที่ยวมีจุดสนใจอยู่ที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและการจัดการประสบการณ์ รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเป็นรูปแบบการจัดการขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยประกอบด้วยการจัดการและการแบ่งภาระหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว การออกแบบและการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว การปรับปรุงประสบการณ์การท่องเที่ยว และการจัดการบุคลากร

นอกจากนี้ งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวยังศึกษาบทบาทของภาครัฐในการจัดการการท่องเที่ยว ความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิในการจัดการกับสิทธิในการดำเนินการ รูปแบบการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม รวมถึงความจำเป็นในการจัดการที่มีส่วนร่วมของชุมชน เป็นต้น ในช่วงหลายปีมานี้ ในประเทศจีนได้มีการถกเถียงกันเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรม เมื่ออาศัยกรอบคิดแบบการเลือกโดยสาธารณชนและการวิเคราะห์ระบบ จึงได้ข้อมูลว่า หลัก ๆ แล้ว การจัดการทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็นสองแง่มุม หนึ่งคือมรดกทางวัฒนธรรมถูกจัดการโดยภาครัฐหรือไม่ สองคือทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมถูกดำเนินการโดยตลาดหรือไม่ จากงานวิจัยเกี่ยวกับหน่วยงานหลักด้านการดำเนินการทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศจีน พบว่าภาครัฐที่เป็นหน่วยงานหลักในด้านนี้ควรมีความพร้อมด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการ และด้านกฎหมายในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ หากใช้รูปแบบราคาฐานเป็นแบบอย่าง ก็อาจใช้วิธีควบคุมปริมาณการท่องเที่ยวเพื่อจำกัดพฤติกรรมของผู้ดำเนินการได้ (Jianan Zhu, 2004, pp. 79-84)

การอนุรักษ์และการพัฒนาเป็นความขัดแย้งพื้นฐานในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว แง่มุมหลักของความขัดแย้งดังกล่าวคือการอนุรักษ์ หากการพัฒนาเกิดขึ้นโดยปราศจากการอนุรักษ์ ก็ส่งผลให้ทรัพยากรถูกทำลายและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และการพัฒนาก็ไม่มีความยั่งยืน ทว่าคู่ขัดแย้งนี้ก็จะไร้ทางออกเสียทีเดียว โดยอาจใช้เทคโนโลยีขั้นนำเพื่อแก้ไขความขัดแย้งระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตั้งแต่ระดับการวางแผนและเทคโนโลยีการจัดการ เช่น ใช้กรอบคิดเรื่องขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Tourism Carrying Capacity หรือ TCC) กับจุดท่องเที่ยว โดยแนวคิดเหล่านี้ประกอบด้วย:

1. ช่วงชั้นโอกาสทางด้านนันทนาการ (Recreation Opportunity Spectrum: ROS)

ทฤษฎี ROS เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจหรือการเลือกสถานที่ของนักท่องเที่ยว รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ (สภาพพื้นที่ ทิวทัศน์ทางธรรมชาติ) สันทนาการ (มาตรฐานและประเภทการใช้งาน) และการจัดการ (การพัฒนา ถนน กฎระเบียบ) ฝ่ายจัดการแหล่ง

ท่องเที่ยวและรัฐบาลท้องถิ่นควรพิจารณาถึงปัจจัยข้างต้น เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2. ขีดจำกัดของการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ (Limits of Acceptable Change: LAC)

ทฤษฎีขีดจำกัดของการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้เป็นกรอบสำหรับการสร้างทรัพยากรและสังคมที่ยอมรับได้และเหมาะสมในสภาพแวดล้อมการท่องเที่ยว (!!! INVALID CITATION !!!) ทฤษฎี LAC ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักจัดการ และเพื่อตอบสนองความต้องการต่อสถานที่ท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ทฤษฎี LAC คือแนวคิดใหม่ของขีดความสามารถในการรองรับ ซึ่งมุ่งเน้นไปที่เงื่อนไขที่สถานที่ท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีมากกว่าประเด็นจำนวนนักท่องเที่ยวที่สถานที่ท่องเที่ยวสามารถรองรับได้ ทฤษฎี LAC ไม่ใช่แนวคิดใหม่ แต่เป็นวิธีการล่าสุด เพื่อปรับปรุงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้

3. การจัดการผลกระทบจากนักท่องเที่ยว (Visitor Impact Management: VIM)

ทฤษฎีการจัดการผลกระทบจากนักท่องเที่ยวของพื้นที่คุ้มครองเป็นแนวทางเลือกที่สามารถบูรณาการกับทฤษฎีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (TCC) และแนวคิดอื่นๆ ทฤษฎีการจัดการผลกระทบจากนักท่องเที่ยวใช้เกณฑ์การประเมินชุดหนึ่งเพื่อวัดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และกรอบแนวคิดอื่น ๆ คุณลักษณะเชิงบวกของทฤษฎีการจัดการผลกระทบจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความเรียบง่าย ความยืดหยุ่น ความคุ้มค่าเชิงต้นทุน การก้าวทันยุคสมัย และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ส่วนคุณลักษณะเชิงลบ ได้แก่ ความแม่นยำที่ลดลงและความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม

4. การปกป้องประสบการณ์นักท่องเที่ยวและทรัพยากร (Visitor Experience and Resource Protection: VERP)

ความสามารถในการรองรับเป็นปัญหาที่มีมายาวนานในการจัดการการท่องเที่ยว (Robert Manning, 2001) ในรูปแบบทั่วไป ความสามารถในการรองรับ หมายถึงปริมาณและประเภทของการใช้งานที่สถานที่ท่องเที่ยวสามารถรองรับได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรของสถานที่ท่องเที่ยว และคุณภาพของประสบการณ์ผู้มาเยือน การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับสามารถกำหนดและจัดการผ่านการกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพและมาตรฐานคุณภาพ ตัวชี้วัดคุณภาพคือตัวแปรที่สามารถวัดผลและจัดการประสบการณ์ของผู้มาเยือนและคุณภาพของทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรม มาตรฐานคุณภาพกำหนดเงื่อนไขขั้นต่ำที่ยอมรับได้สำหรับตัวแปรตัวชี้วัดคุณภาพ เมื่อมีการกำหนดตัวชี้วัดและมาตรฐานคุณภาพแล้ว จึงมีการตรวจสอบตัวแปรตัวชี้วัดคุณภาพ และทำการจัดการเพื่อรักษามาตรฐานคุณภาพ วิธีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนี้เป็นหลักการสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวแบบร่วมสมัย ซึ่งรวมถึงทฤษฎี LAC และ VIM แนวทางนี้ปรากฏใน

หลักการการปกป้องประสบการณ์นักท่องเที่ยวและทรัพยากรของประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อการจัดการความสามารถในการรองรับของอุทยานแห่งชาติในประเทศสหรัฐอเมริกา

5. กระบวนการจัดการกิจกรรมของนักท่องเที่ยว (Visitor Activity Management Process: VAMP)

กระบวนการจัดการกิจกรรมของนักท่องเที่ยวถูกใช้ในการจัดการกิจกรรมผู้เยี่ยมชมของอุทยานสาธารณะแคนาดา (Environment Canada Parks) โดยพยายามรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าชม ลักษณะเฉพาะของผู้เข้าชม ความพึงพอใจในการเข้าชม และข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว กระบวนการจัดการกิจกรรมของนักท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆภายในสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงโอกาส กิจกรรม การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก กระบวนการจัดการของอุทยานใช้แนวทางการตลาดเพื่อรวมความต้องการด้านกิจกรรมของนักท่องเที่ยวเข้ากับทรัพยากรในพื้นที่ ข้อมูลด้านต่างๆและแนวทางการตลาดด้านการจัดการกิจกรรมทำให้อุทยานสาธารณะแคนาดาได้รับกลยุทธ์ใหม่สำหรับการวางแผนการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว

6. รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวที่ให้ผลสูงสุด (Tourism Optimization Management Model: TOMM)

รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวที่ให้ผลสูงสุดมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อคนและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นจากหลากหลายด้าน เช่น สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และประสบการณ์การท่องเที่ยว เพื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว โมเดลนี้เป็นความคิดริเริ่มของชุมชน เพื่อติดตามการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งรับผิดชอบโดยคณะกรรมการบริหารและได้รับการสนับสนุนจากชุมชน องค์กรผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ สารสำคัญของรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวที่ให้ผลสูงสุดคือตัวชี้วัดเชิงปฏิบัติ สำหรับการติดตามสถานการณ์การท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยว และทำการประเมินการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมวัฒนธรรม และประสบการณ์ผ่านตัวชี้วัดเหล่านี้

5. ทฤษฎีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แนวความคิดพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนพัฒนาจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักวิชาการหลายคนได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พร้อมทั้งระบุถึงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ธรรมชาติ คุณภาพ ความยั่งยืน และความเป็นมืออาชีพ (Lu Yunting, 1996, pp. 106-112) ผู้ประกอบอาชีพการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวควรตระหนักถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และดำเนินการตามแนวทางและมาตรการการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศจีน ในปัจจุบันประเทศจีนได้กำหนดเป้าหมายและแผนของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว

เชิงนิเวศ โดยการนำการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบัน (Niu Yafei, 1999, pp. 179-184) นอกจากนี้ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยังเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมากในแวดวงวิชาการและการจัดการการท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยมีการจัดตั้งระบบดัชนีการพัฒนายั่งยืนของการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืนของการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาค และมีการเสนอระบบประเมินการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามหลักการของ “การอนุรักษ์สู่การพัฒนา” (Liangjian Wang, 2001, pp. 67-70)

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยหลายคนได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่นอกเหนือจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การบริโภคการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การบริโภคด้านการท่องเที่ยวที่ไม่เพียงสามารถตอบสนองความต้องการของผู้คนร่วมสมัย ทั้งยังไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองความต้องการด้านการบริโภคของคนรุ่นหลัง ซึ่งเป็นสาระสำคัญและเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และเป็นเงื่อนไขและวิธีการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตัวอย่างเช่น การบริการการท่องเที่ยวของพระราชวังกู้กงกรุงปักกิ่ง ประการแรก วิเคราะห์ทัศนคติและความต้องการด้านการบริการของนักท่องเที่ยวจากมุมมองของบริการการท่องเที่ยว ประการที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างบริการและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างบริการและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อแก้ปัญหา และประการสุดท้าย พระราชวังกู้กงสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนจากด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ

6. ทฤษฎีออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์

ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะทางศิลปะของแต่ละภูมิภาคได้เป็นอย่างดี ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ควรมีความคิดสร้างสรรค์ที่เด่นชัดและเนื้อหาเชิงสร้างสรรค์ที่มากพอ โดยไม่เพียงแค่นำถึงการประยุกต์ใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวในการออกแบบผลิตภัณฑ์ แต่ควรคำนึงถึงความต้องการทางจิตวิญญาณ วัฒนธรรม และการผ่อนคลายของกลุ่มผู้บริโภคในปัจจุบัน ประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการทางเทคโนโลยีขั้นสูง ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ก่อให้เกิดความหลากหลายและความแตกต่างเชิงสร้างสรรค์ โดยเน้นจิตวิญญาณ วัฒนธรรม นันทนาการ และจิตวิทยาที่มากขึ้น (Pingsheng Li, 2010a, pp. 118-119) ซึ่งทำให้กระบวนการคิดค้นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์นั้นซับซ้อนกว่ากระบวนการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทั่วไป

ด้วยการบูรณาการของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เพิ่มมากขึ้น รัฐบาลเริ่มให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรม โดยส่งเสริมการลงทุนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น จึงเกิดโอกาสและความท้าทายใหม่ๆ สำหรับพิพิธภัณฑ์

ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์และการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Ma, 2015) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ไม่เพียงตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของคนสมัยใหม่ที่มีต่อพิพิธภัณฑสถาน แต่ยังเป็น การช่วยเหลือด้านเงินทุนสำหรับพิพิธภัณฑสถานและส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวโน้มการพัฒนาสำหรับพิพิธภัณฑสถานเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคมยุคสมัยใหม่

ด้วยเหตุนี้จึงมีงานวิจัยจำนวนมากที่มุ่งเน้นศึกษาและสร้างผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑสถาน หนึ่งในั้นได้มีการเสนอแนวคิดการพัฒนาและการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ควรทำการออกแบบจากทรัพยากรที่มีอยู่ในพิพิธภัณฑสถาน และสอดคล้องกับการพัฒนาของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมเกิดใหม่ และเป็นการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของพิพิธภัณฑสถาน เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของพิพิธภัณฑสถาน (Yao Zhang, 2015) ในช่วงไม่กี่ที่ผ่านมา “ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์จากมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ซึ่งหมายถึงผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ออกแบบจากมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Huizi Yang, 2017) ยังเป็นประเด็นที่ผู้คนให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง หัวใจสำคัญของการเกิดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ อยู่ที่การอนุรักษ์ความดั้งเดิมของมรดกวัฒนธรรม และยังคงขึ้นอยู่กับความสามารถของนักจัดการมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นสะพานเชื่อมระหว่างช่างฝีมือพื้นบ้านและอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์

จากกรณีตัวอย่างของพิพิธภัณฑสถานพระราชวังไทเปได้ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์เชิงบูรณาการกับสื่อใหม่ในยุคปัจจุบัน โดยมีเนื้อหาหลักที่แบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง คือการสร้างสภาพแวดล้อมหรือพื้นที่วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ที่บูรณาการกับสื่อใหม่ในยุคปัจจุบัน โดยสภาพแวดล้อมนี้รวมถึงสภาพแวดล้อมดิจิทัล สภาพแวดล้อมบุคลากรผู้มีความสามารถ และการจัดตั้งพื้นที่วัฒนธรรมสร้างสรรค์เชิงกายภาพ และส่วนที่สอง คือการจัดแสดงและการเผยแพร่ผ่านสื่อใหม่ที่มีอัตลักษณ์การผสมผสานระหว่างเทคโนโลยี วัฒนธรรม ความคิดสร้างสรรค์ สื่อ ผลงานสะสม ซึ่งเป็นตัวอย่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างแนวคิดและความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานของสาธารณชนผ่านโลกออนไลน์ (Chun Zhang, 2016)

การประยุกต์ใช้และการสร้างสรรค์ทางทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีต่างๆ เพื่อนำมาเป็นหลักในการวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ในงานวิจัย โดยมีการศึกษาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในงานวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ประการแรก ในด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาด้านการจัดการที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหยงเล่อกง

ประการที่สอง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของวัดหย่งเล่อกงมีค่อนข้างน้อย งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการพัฒนาการท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกงแบบยั่งยืน จึงสามารถนำทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยการพัฒนาการท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกงแบบยั่งยืน ตั้งแต่อัตลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกงไปจนถึงระบบการประเมินการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของวัดหย่งเล่อกง

ประการสุดท้าย ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ แต่ทฤษฎีเหล่านี้เน้นไปที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงใช้สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างวัดหย่งเล่อกง เพื่อศึกษาวิจัยเชิงทฤษฎี เพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้เหมาะสมและดียิ่งขึ้น ดังแสดงใน 2-3

ตารางที่ 2-3 ตารางสรุปทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรม

การประยุกต์ใช้ทฤษฎี	
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญของทฤษฎี
ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> ● ศิลปะหลังสมัยใหม่ ● แนวคิดโครงสร้างนิยม ● แนวคิดนิยมรูปทรง ● ปรัชญาสารัตถนิยม ● แนวคิดสัญลักษณ์นิยม
ทฤษฎีวัฒนธรรม	ทฤษฎีคติชนวิทยา: <ul style="list-style-type: none"> ● คติชนมุขปาฐะ ● คติชนที่เป็นธรรมเนียม ● คติชนวิทยาศาสตร์
ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการจัดการทางวัฒนธรรม ● แนวทางการจัดการทางวัฒนธรรม ● อุตสาหกรรมการจัดการวัฒนธรรม

การประยุกต์ใช้ทฤษฎี	
ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> ● ช่วงชั้นโอกาสทางด้านนันทนาการ ● ขีดจำกัดของการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ ● การจัดการผลกระทบจากนักท่องเที่ยว ● การปกป้องประสบการณ์นักท่องเที่ยวและทรัพยากร ● กระบวนการจัดการกิจกรรมของผู้มาเยือน ● รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวที่ให้ผลสูงสุด
ทฤษฎีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> ● ความเป็นธรรมชาติในขอบเขต ● ความมีสำนึกสูงในลำดับขั้น ● ความยั่งยืนในการใช้งาน ● ความเฉพาะทางของเนื้อหา
ทฤษฎีออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม สร้างสรรค์	<ul style="list-style-type: none"> ● จิตวิญญาณ ● วัฒนธรรม ● นันทนาการ ● จิตวิทยา

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่ได้ผลลัพธ์แล้วที่มีอยู่

จากการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยววัดหย่องเล่องในปัจจุบัน ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมถึงงานวิจัยที่ได้ผลลัพธ์แล้ว ผู้วิจัยสามารถอ้างอิงผลวิจัยในอดีตเพื่อต่อยอดวิธีคิด และนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่องเล่อง

1. งานวิจัยด้านศิลปะวัดหย่องเล่อง

ในบรรดางานวิจัยเกี่ยวกับวัดหย่องเล่อง มีนักวิจัยที่ศึกษารูปแบบแผนผังของสถาปัตยกรรมภายในวัดหย่องเล่อง ซึ่งมีการจัดเรียงสถาปัตยกรรมตามการใช้งานและคติความเชื่อ

ดั้งเดิม โดยสถาปัตยกรรมแต่ละหลังถูกสร้างโดยยกฐานอาคารให้สูงจากระดับพื้น และตั้งเรียงกันเป็นแนวตั้งไปจนถึงด้านหลังของวัด ซึ่งถือเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋าแบบจีนโบราณ (Xiaoqiang Li, 2004) ทั้งยังมีการศึกษาภาพจิตรกรรมฝาผนังและทำการวิเคราะห์การผสมผสานระหว่างฉากและภาพบุคคล โดยภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงถือเป็นผลงานต้นแบบของจิตรกรรมสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะเป็นอย่างมาก (Ke Liu, 2012a)

2. งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สำหรับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมศาสนาหรือศาสนสถาน มีงานวิจัยศึกษาและวิเคราะห์การสร้างระบบข้อมูลพิพิธภัณฑ์พระราชวังกู้กง รวมถึงการใช้ระบบทรัพยากรดิจิทัลเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างระบบข้อมูลพิพิธภัณฑ์ โดยปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานผ่านการสร้างการจัดการแพลตฟอร์มข้อมูล และเพิ่มความรู้และประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมของผู้เข้าชมผ่านแพลตฟอร์มการแสดงผลวัฒนธรรมดิจิทัลของพิพิธภัณฑ์ (Chui Hu, 2010, pp. 92-98) และนอกจากแพลตฟอร์มจัดแสดงผลวัฒนธรรมดิจิทัลในปัจจุบันแล้ว เรายังอาจเพิ่มฟังก์ชันการท่องเที่ยวออนไลน์รูปแบบ 3 มิติ เพื่อยกระดับการนำเสนออัตลักษณ์วัดหย่งเล่อกงแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงพิจารณาแนวคิดกำหนดราคาตั๋วเข้าชม เพื่อเปลี่ยนแปลงราคาหลังจากออกแบบโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงแล้วเสร็จ จะได้เพิ่มการสร้างรายได้ให้แก่วัดหย่งเล่อกง

3. งานวิจัยด้านการจัดการวัฒนธรรม

ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมหลายแห่งมีความโดดเด่นด้านช่วงชั้นโอกาสทางด้านนันทนาการ (ROS) และขีดจำกัดของการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ (LAC) อย่างไรก็ตาม ยังมีความพยายามที่จะลองใช้รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงค่อนข้างน้อย ประการแรก มีการวิเคราะห์รูปแบบทางศิลปกรรมของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง ถอดองค์ประกอบภาพ และดำเนินการออกแบบสร้างสรรค์ใหม่ และในที่สุดก็ผลิตออกมาเป็นโลโก้วัดหย่งเล่อกง ฟูกัน ที่ใส่ปากกา หินฝนหมึก ที่วางหนังสือ และภาพตัวละครบนจิตรกรรมฝาผนังที่สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบการ์ตูน เป็นต้น ประการที่สอง มีความพยายามจัดทำผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเสมือนจริงของวัดหย่งเล่อกง เพื่อให้ไกด์ที่มานำชมทำความเข้าใจกับข้อมูลได้เร็วขึ้น แต่น่าเสียดายที่รูปแบบการท่องเที่ยวเสมือนจริงนี้ไม่ถูกใช้งานกับนักท่องเที่ยว (Rong Chen, 2015) ประการสุดท้าย มีความพยายามที่จะกำหนดราคาตั๋วเข้าชมวัดหย่งเล่อกงโดยอ้างอิงจากราคาตั๋วของสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โดยหวังว่าจะหาจุดสมดุลระหว่างรายได้จากการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Chenyang Wu, Shimin Zhao, Hongwei Du, & Xiuquan Wang, 2006, 39-41) ขณะเดียวกัน พระราชวังกู้กงนั้นมีการจัดการการท่องเที่ยวและแนวทางปฏิบัติที่สั่งสมมาเป็นมืออาชีพ ในด้านการรักษาความปลอดภัย การจัดการแบบเปิด โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดแสดงนิทรรศการ เราสามารถศึกษาแนวคิดการจัดการและแนวทางของพระราชวังกู้กง (Jixiang Shan & Jin Zhang,

2013) เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการและแนวทางการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงได้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น การรักษาความปลอดภัย การจัดการแบบเปิด โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดแสดงนิทรรศการ

4. งานวิจัยด้านการจัดการผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์

สำหรับงานวิจัยด้านผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับศาสนาหรือศาสนสถานก็มีผลวิจัยที่นำมาใช้อ้างอิงได้เช่นกัน เช่น พระราชวังกุ่กิงได้ทำผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ออกมามากมาย หนึ่งในนั้นคือชุดผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์พระราชวังกุ่กิง ประกอบด้วยแสตมป์ ที่พับกระดาษ สมุดโน้ต รวมถึงผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่อย่างเมาส์ หูฟัง ป้ายติดกระเป๋าเดินทาง แม่เหล็กติดตู้เย็น และอื่น ๆ ที่ผสมผสานองค์ประกอบของพระราชวังกุ่กิงเข้าไป เป็นกรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จอย่างมาก (Konggang Wang, 2017, pp. 142-155) นอกจากนี้ยังมีผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเสมือนจริงวัดหย่งเล่อกง เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้ไกด์มือใหม่สามารถทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ต้องอธิบายได้เร็วขึ้น แต่น่าเสียดายที่รูปแบบการท่องเที่ยวเสมือนจริงนี้ไม่ถูกใช้งานกับนักท่องเที่ยว (Rong Chen, 2015a) จึงควรศึกษาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ และเพิ่มองค์ประกอบของวัดหย่งเล่อกงในเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ให้มากขึ้น เช่น เคส โทรศัพท์ หูฟัง ป้ายติดกระเป๋าเดินทาง และแม่เหล็กติดตู้เย็น (Konggang Wang, 2017, pp. 142-155) ขณะเดียวกันก็ศึกษาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเสมือนจริง (Rong Chen, 2015a) เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว เพิ่มฟังก์ชันการนำชมสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อที่นักท่องเที่ยวจะได้ใช้ฟังก์ชันการท่องเที่ยวเสมือนจริงและได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัดหย่งเล่อกงมากขึ้น แทนที่จะเป็นประโยชน์ต่อไกด์นำเที่ยวเท่านั้น

บทที่ 3

วัดหย่งเล่อกง

ในช่วงสมัยราชวงศ์จินหยวน มีการปรากฏตัวของวรรณกรรมและบันทึกเกี่ยวกับเขียนในลัทธิเต๋าของหลู่ตั้งปิ่น เช่น "ลี้ชื่อเงินเขียนถ้ำต้าทางเจี้ยน" และ "ฉุนหยางตั้งจินเซินฮว่าเมี่ยวทงจี" วัดหย่งเล่อกงก็ถูกสร้างขึ้นในช่วงเวลานี้เช่นกัน ในแง่ของสถานะทางประวัติศาสตร์ วัดหย่งเล่อกงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่านหลู่ตั้งปิ่น จึงมีความสำคัญอย่างมากในประวัติศาสตร์ของลัทธิเต๋า และยังเป็นปัจจัยที่ทำให้วัดหย่งเล่อกงมีลักษณะทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์

วัดหย่งเล่อกงเป็นวัดและอารามเต๋าขนาดใหญ่ที่สุดและได้รับการอนุรักษ์ไว้ในสภาพสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศจีน ได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งใน “ต้นกำเนิดลัทธิเต๋าแห่งสำคัญทั้งสาม” อาคารหลัก 5 หลังภายในวัด ได้แก่ ตำนกอุจี้ ตำนกชานซิง ศาลหลิวก้งตำหนักฉุนหยาง และตำหนักฉงหยาง ล้วนตั้งเรียงบนเส้นแกนกลางเดียวกัน นอกจากประตูทางเข้าที่สร้างในราชวงศ์ซิง ตำหนักอันสง่างามที่เหลือทั้งห้าแห่งล้วนเป็นอาคารที่หลงเหลือมาจากสมัยราชวงศ์หยวน โดยในปี 1961 สภาแห่งรัฐประกาศให้วัดหย่งเล่อกงเป็นสถานที่ทางวัฒนธรรมแห่งชาติ

ในฐานะหนึ่งในสามสถานที่ต้นกำเนิดของลัทธิเต๋า วัดหย่งเล่อกงมีภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวนอันประณีตงดงามจำนวนมาก โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 1,005.68 ตารางเมตร ถ่ายทอดผ่านหัวข้อหลากหลาย ทั้งเทพในลัทธิเต๋า ตำนานในประวัติศาสตร์ ภาพนรกภูมิ เป็นต้น ฝีมือในการวาดล้ำเลิศ แสดงให้เห็นถึงทักษะอันยอดเยี่ยมและสไตล์อันโดดเด่นของเหล่าช่างจิตรกรรมฝาผนังในสมัยราชวงศ์หยวน ความพิเศษของภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกงคือ ระบุยุคสมัยได้อย่างแม่นยำชัดเจนและสามารถทดสอบได้ ทั้งยังมีชื่อของช่างที่วาดภาพอยู่ด้วย ภาพจิตรกรรมฝาผนังของที่นี่จึงเป็นข้อมูลอ้างอิงสำคัญในการศึกษาภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดวาอารามสมัยราชวงศ์หยวน ถึงขั้นเรียกได้ว่าเป็นสุดยอดภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาสนสถานสมัยราชวงศ์หยวน นอกจากภาพจิตรกรรมเหล่านี้จะมีคุณค่าทางศิลปกรรมอย่างยิ่ง ก็ยังเป็นข้อมูลทางวัตถุอันล้ำค่าในการศึกษาวิวัฒนาการลัทธิเต๋า ทักษะจิตรกรรม และประวัติศาสตร์สังคมในสมัยราชวงศ์หยวน ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง ได้รับการขนานนามว่าเป็น “หอภาพศิลปะแห่งบูรพาทิศ” มีสถานะสำคัญในประวัติศาสตร์ภาพจิตรกรรมของโลก

พิธีกรรมทางศาสนาของวัดหย่งเล่อกง

1. พิธีกรรมดั้งเดิมของลัทธิเต๋า

ลัทธิเต๋าเป็นหนึ่งในศาสนาโบราณของประเทศจีน มีพิธีกรรมและธรรมเนียมปฏิบัติที่หลากหลาย โดยพิธีกรรมสำคัญที่สุดบางส่วนมีดังต่อไปนี้

1.1. พิธีบวงสรวงสักการะ: เป็นหนึ่งในพิธีกรรมที่เป็นหัวใจสำคัญของลัทธิเต๋า โดยมีจุดประสงค์เพื่อสื่อสารกับเทพเจ้า รวมถึงอธิษฐานขอให้ได้รับการปกป้องรักษาและชี้แนะแนวทางจากเทพเจ้า พิธีบวงสรวงแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น พิธีบวงสรวงฟ้าดิน พิธีบวงสรวงภูเขาและแม่น้ำ พิธีกราบไหว้บรรพชน พิธีบวงสรวงตามฤดูกาล และอื่น ๆ โดยของเซ่นไหว้มักประกอบด้วยอาหารสุรา การจุดธูปเทียนและโคม เป็นต้น

ภาพที่ 3-1 พิธีบวงสรวงสักการะ (<https://zhuanlan.zhihu.com/p/599259208>)

1.2. พิธีถือศีลกินเจ: เป็นพิธีสำคัญทางศาสนา โดยทั่วไปมักจัดในวัดขนาดใหญ่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ ขับไล่วิญญาณชั่วร้าย และอธิษฐานขอพรให้ชีวิตสงบสุขปลอดภัยและมีโชคลาภ พิธีถือศีลกินเจมีขึ้นในช่วงที่เทพเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ ผู้นำถือลัทธิเต๋ายังจะเข้าร่วมพิธีด้วย โดยมีการรำรำ การเล่นดนตรี การสวดมนต์โดยนักพรตเต๋า เป็นต้น

ภาพที่ 3-2 พิธีถือศีลกินเจ (<https://zhuanlan.zhihu.com/p/599259208>)

1.3. พิธีสวดมนต์: เป็นกิจกรรมทางศาสนาของลัทธิเต๋า ปกติจะจัดในวัดวาอาราม มีนักพรตเต๋าเป็นผู้ประกอบพิธี กิจกรรมได้แก่ การท่องบทสวดมนต์ การให้ความรู้ด้านศีลธรรม การชี้แนะเรื่องวิธีบำเพ็ญตน เป็นต้น พิธีสวดมนต์มีหลากหลายจุดประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นเพื่ออธิษฐานขอพร ส่งวิญญาณผู้วายชนม์ไปสู่สุคติ หรือรักษาโรคภัยไข้เจ็บ

ภาพที่ 3-3 พิธีสวดมนต์ (<https://www.yuncheng.gov.cn>)

1.4. พิธีแต่งงานแบบเต๋า: ส่วนใหญ่มักประกอบพิธีโดยนักพรตเต๋า ในพิธีมีการอธิษฐานขอพรจากเทพเจ้า การเอ่ยคำสาบาน การแลกแหวน และการเลี้ยงฉลอง พิธีแต่งงานแบบเต๋าให้ความสำคัญกับความศักดิ์สิทธิ์และความถูกต้องตามกฎหมายของการแต่งงาน โดยเทพเจ้าจะเป็นประจักษ์พยานและประทานพรให้คู่แต่งงานเต็มไปด้วยความสุข

1.5. พิธีศพแบบเต๋า: เป็นพิธีสวดเพื่อให้ผู้วายชนม์หมดห่วง จากไปโดยราบรื่น และเตรียมพร้อมเข้าสู่โลกหลังความตาย ในพิธีมีการท่องบทสวด การกราบไหว้ การเผาศพ และขั้นตอนอื่น ๆ

1.6. พิธีตามเทศกาลลัทธิเต๋า: ลัทธิเต๋ามีพิธีกรรมมากมายที่เชื่อมโยงกับเทศกาลตามปฏิทินจันทรคติ เช่น ตรุษจีนหรือเทศกาลฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลชิงหมิง เทศกาลจงหยวน เทศกาลฉงหยาง เป็นต้น โดยเป็นพิธีที่มุ่งเน้นการเฉลิมฉลอง อธิษฐานขอพร กราบไหว้บรรพบุรุษ หรือส่งวิญญาณผู้วายชนม์ไปสู่สุคติ

ภาพที่ 3-4 งานเทศกาลของลัทธิเต๋า (<https://www.yuncheng.gov.cn>)

1.7. งานฉลองเทพเซียน: เป็นกิจกรรมที่เทียบเท่ากับงานวัดของลัทธิเต๋า มักจัดขึ้นในช่วงวันหรือเทศกาลเฉพาะ ในงานมีพิธีทางศาสนา การแสดง การละเล่นรื่นเริง อาหาร และกิจกรรมอื่น ๆ ดึงดูดให้สาธุชนและนักท่องเที่ยวหลั่งไหลมาร่วมงาน

2. พิธีกรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่งเล่อกง

นิกายและวัดต่าง ๆ ในลัทธิเต๋ามีพิธีกรรมและรายละเอียดเฉพาะของแต่ละแห่งแตกต่างกัน โดยอาจขึ้นอยู่กับประวัติศาสตร์และตำแหน่งที่ตั้งของวัดนั้น ๆ ในฐานะศาสนสถานลัทธิเต๋ารูปแบบที่ใหญ่ที่สุดในมณฑลชานซี และที่สำคัญคือเป็นอดีตที่พำนักของท่านหลี่ตั้งปิน ปฐมจารย์ลัทธิเต๋า พิธีกรรมทางศาสนาของวัดหย่งเล่อกงจึงมีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่นหลายประการ (Pei, 2013)

2.1. พิธีบวงสรวงสักการะ: ศาลหลี่กงเน้นกราบไหว้ปฐมจารย์หลี่ตั้งปิน ผู้ได้รับการสรรเสริญว่าเป็นผู้ก่อตั้งและเทพในลัทธิเต๋า ในพิธีบวงสรวงสักการะมักอัญเชิญรูปปั้นของปฐมจารย์หลี่มาไว้ตรงกลางแท่นบูชา จากนั้นจึงทำพิธีกราบไหว้ ของเซ่นไหว้มักประกอบด้วยอาหารต่าง ๆ เครื่องดื่ม รูปเทียนโคม ดอกไม้ และอื่น ๆ โดยถือเป็นของกำนัลแต่ปฐมจารย์หลี่ ความพิเศษก็คือศาลหลี่กงยังมีพิธีปลุกเสกยันต์และน้ำมันต์ ซึ่งล้วนมีนัยยะพิเศษทางศาสนาทั้งสิ้น

ภาพที่ 3-5 พิธีบวงสรวงสักการะวัดหย่งเล่อกง (<https://zhuanlan.zhihu.com/p/599259208>)

2.2. พิธีถือศีลกินเจ: ระหว่างพิธี นักพรตเต๋าจะท่องบทสวด คาถา และอธิษฐานต่อ
 ปริมาจารย์หลี่วี่ เพื่อให้ท่านช่วยปกป้องคุ้มครองและชี้แนะแนวทาง บทสวดและคาถาเหล่านี้เป็นส่วน
 หนึ่งของพิธีบวงสรวงสักการะและมีนัยยะพิเศษทางศาสนา

ภาพที่ 3-6 ขอพรที่วัดหย่งเล่อกง (<https://zhuanlan.zhihu.com/p/599259208>)

2.3. พิธีตามเทศกาลลัทธิเต๋า: ศาลหลักี่วังของวัดหย่งเล่อกงจะมีการจัดพิธีบวงสรวงเป็นพิเศษในช่วงเทศกาลลงหยางของทุกปี งานเฉลิมฉลองครั้งใหญ่ประจำปีนี้มักจะดึงดูดสาธุชนและนักท่องเที่ยวมาเป็นจำนวนมาก

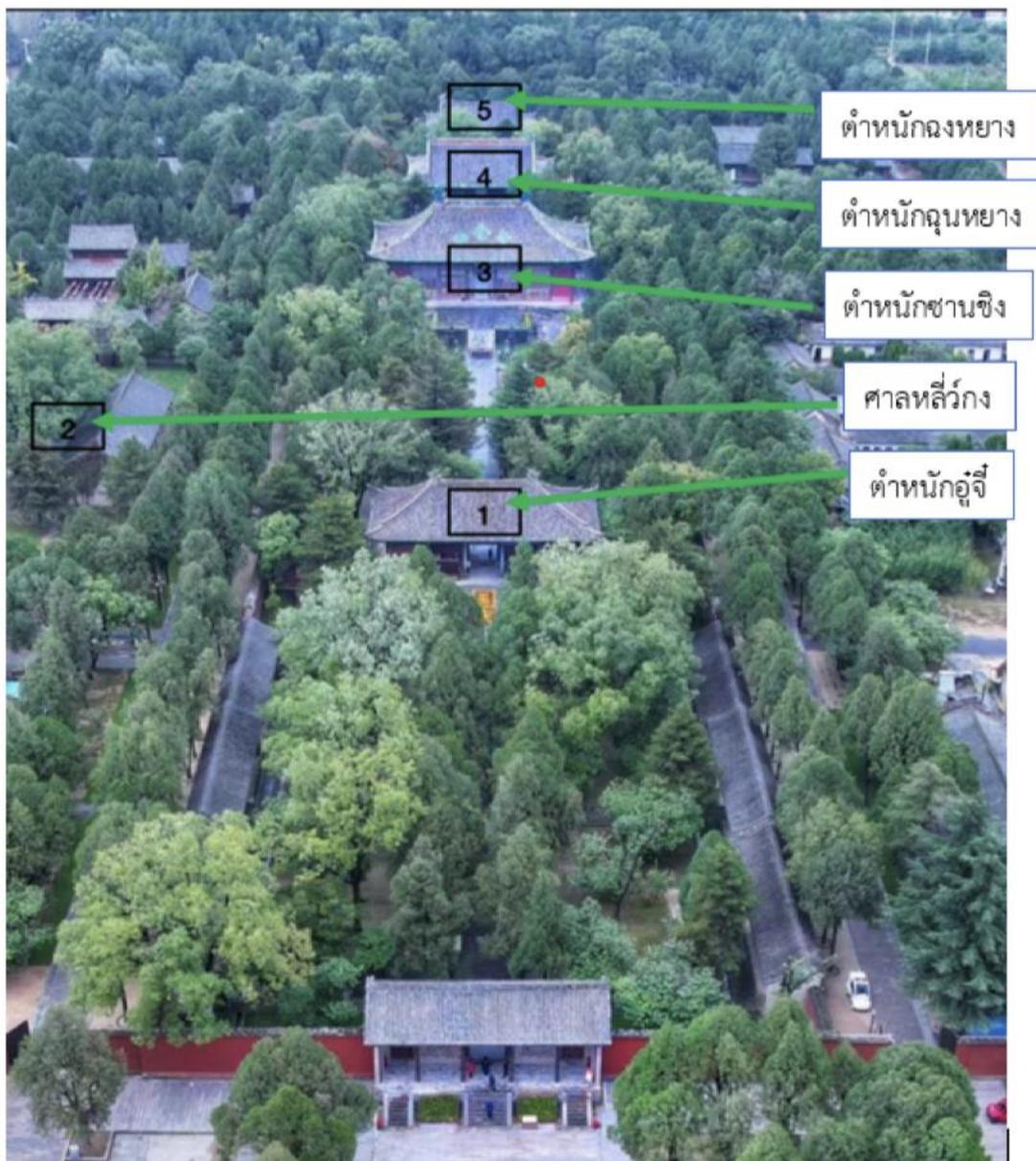
ภาพที่ 3-7 พิธีบวงสรวงปรมาจารย์หลี่วี่ วัดหย่งเล่อกง (<https://www.yuncheng.gov.cn>)

2.4. งานวัด: ในช่วงเทศกาลลงหยางและเทศกาลตรุษจีนของทุกปี วัดหย่งเล่อกงยังมักจะจัดงานวัดอย่างยิ่งใหญ่ ในงานมีการประกอบพิธีทางศาสนาและการจัดแสดงผลภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใครของวัดหย่งเล่อกง เป็นที่สนใจของสาธุชนและนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 3-8 บรรยากาศงานวัดหย่งเล่อกง (<https://www.yuncheng.gov.cn>)

โครงสร้างสถาปัตยกรรมและจิตรกรรมที่สำคัญในวัดหย่งเล่อกง
แผนผังตำแหน่งและการจัดวางของวัดหย่งเล่อกงมีดังนี้

ภาพที่ 3-9 บริเวณทั้งหมดของวัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <https://www.sohu.com>)

1. ตำหนักซานซิง

1.1. หน้าที่

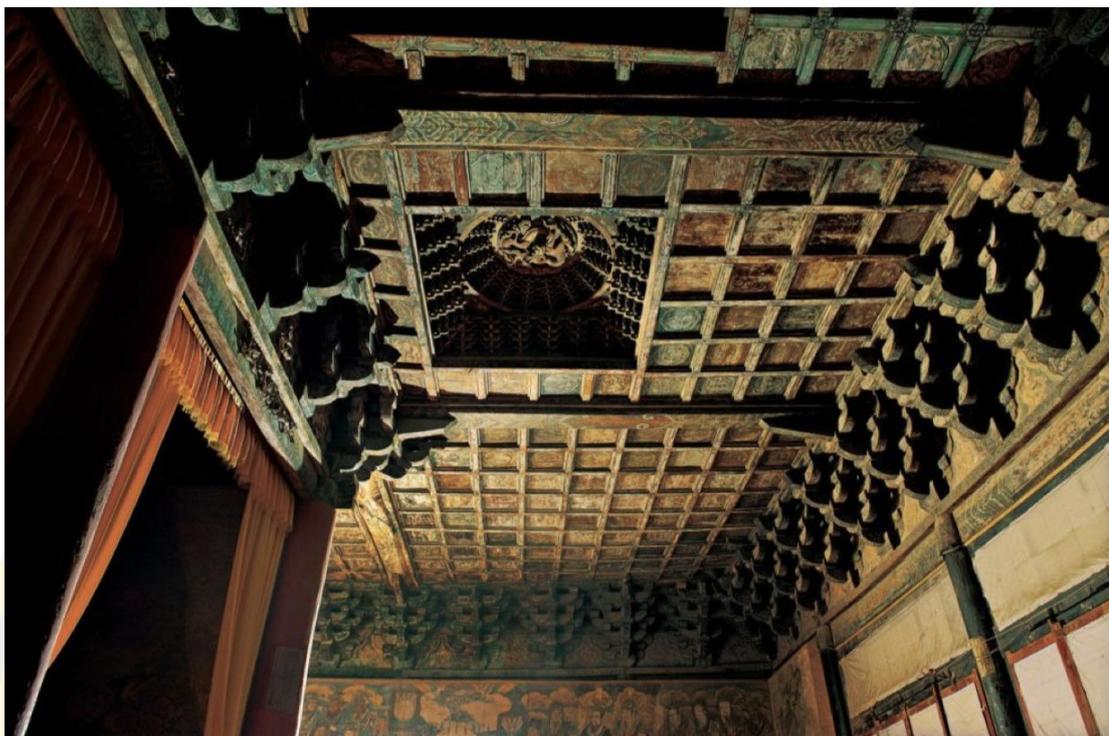
ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง เป็นสถาปัตยกรรมตามแบบแผนลัทธิเต๋า ทว่าก็มีเอกลักษณ์ในแบบของตน หลัก ๆ แล้วเป็นสถานที่บูชารูปปั้นซานซิงหรือมหาเทพสูงสุดสามองค์ของลัทธิเต๋า จึงเป็นที่มาของชื่อตำหนักซานซิง

1.2. สถาปัตยกรรม

ตำหนักซานชิงกว้าง 7 เจียน (间) เป็นหน่วยการวัดพื้นที่ในสถาปัตยกรรมจีน) ลึก 4 เจียน จันทัน 8 ช่วง หลังคาชั้นเดียวทรงปั้นหยา ตั้งอยู่บนฐานยกสูง ด้านหน้าตำหนักมีชานกว้างขวางทั้งสองฝั่งมีแท่นยกสูง และมีบันไดกับทางเดินสำหรับเดินขึ้นไป ชายคาด้านหน้าส่วนกลางตำหนัก (当心间) กว้าง 5 เจียนกับชายคาด้านหลังช่วงกลาง (明间) มีบานประตูก่อชานติดตั้ง ส่วนที่เหลือก่อเป็นกำแพงหนา ส่วนท้ายภายในตำหนักมีเสา 8 ต้น มีการก่อกำแพงให้ศาลเจ้า พื้นที่ค่อนข้างกว้างขวาง เสาค้ำชายคากับเสาชั้นใน (金柱) เชื่อมต่อกันด้วยส่วนที่เรียกว่า “หลานเอ้อ (阑额)” กับ “ผู้ปั่วฟาง (普柏枋)” โถ้วก่งสร้างแบบลิวฟูจั่ว (六铺作) หรือใช้ส่วนประกอบหกส่วนจากกลางขึ้นบน โดยมี “เหมี่ยว (杪)” เดี่ยว “อิ่ง (昂)” คู่ ส่วนฉงก่ง (重拱) ประณีตบรรจง ตรงส่วนผู้เจียน (补间) ของตำหนักมีโถ้วก่งสองชุด ส่วนจิ้นเจียน (尽间) มีหนึ่งชุด ฝีมือก่อสร้างตรงตามแบบแผน

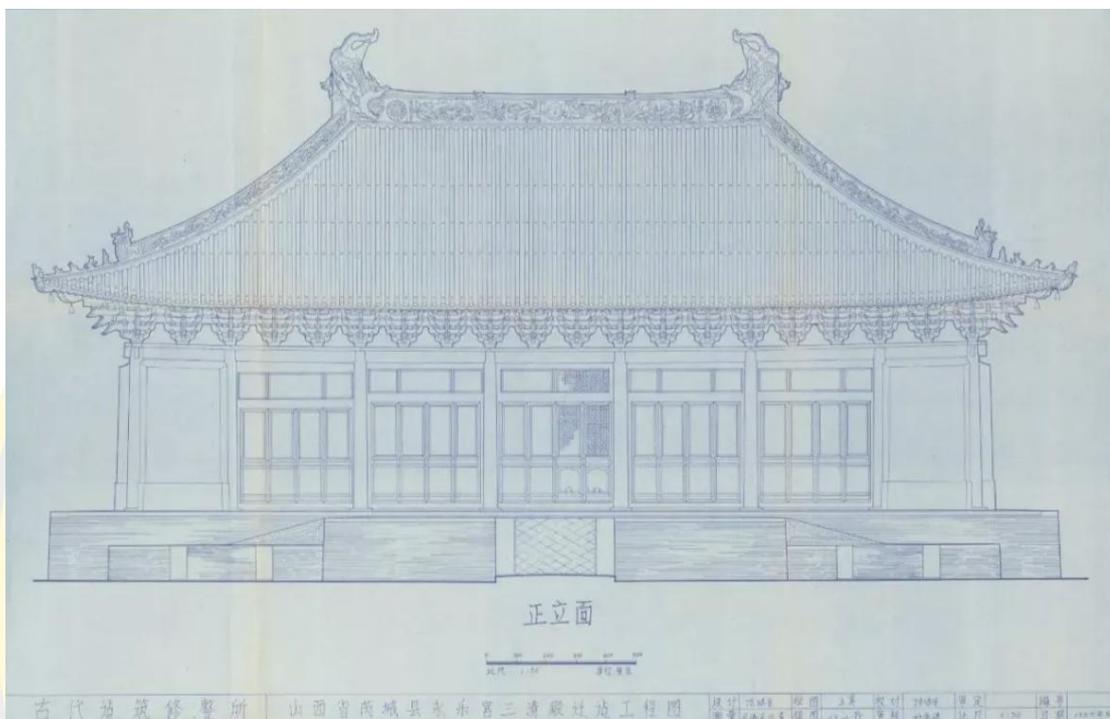
ภาพที่ 3-10 ภายในตำหนักซานชิง วัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <https://sxrcylg.cn>)

ภาพที่ 3-11 เจ่าจิ้งที่อยู่ด้านบนตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง

โครงสร้างอาคารของตำหนักนี้มีหลายจุดที่แตกต่างจากสถาปัตยกรรมเต๋าอื่น ๆ ซึ่งโครงสร้างเหล่านี้ประกอบกันเป็นส่วนที่เสริมสร้างความแข็งแรงและความสวยงามให้แก่อาคารประการแรก ในแง่ของการออกแบบเสาตรงมุม ตำหนักซานซิงมีการเสริมความหนาเพื่อให้เสาแข็งแรงมั่นคงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็ฝังฐานเสาตรงมุมให้ลึกกลงไป เพื่อให้อาคารสามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้น นอกจากนี้ มุมทั้งสิ้นของตำหนักยังใช้เทคนิค “โมเจี้ยว (抹角)” เพื่อค้ำยันส่วนปลายคานตรงบริเวณมุม ทำให้มุมทั้งสิ้นของอาคารมั่นคงยิ่งขึ้น การออกแบบโถ่วงงับบริเวณมุมใช้เทคนิคที่เรียกว่า “เหลียนก้งเจียวอิ่น (连拱交隐)” ซึ่งช่วยเพิ่มสัมพัทธ์การไล่ระดับทางสายตา ขณะเดียวกันก็เพิ่มความมั่นคงแข็งแรงให้กับโครงสร้างอาคารด้วย สำหรับส่วนฐาน เสา และกำแพง ตำหนักซานซิงใช้การออกแบบที่ตั้งโคนเสาให้อยู่ด้านนอกเล็กน้อย (侧脚 เซ่อเจี้ยว) โดยเส้นผ่านศูนย์กลางของยอดเสากับโคนเสาจะมีขนาดต่างกันเล็กน้อย (收分 โชวเฟิน) รายละเอียดในการออกแบบเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงมั่นคงให้กับอาคาร รวมถึงเพิ่มพูนสุนทรียภาพ ในแง่ของการออกแบบเสาและชายคา ตำหนักซานซิงใช้เทคนิคเพิ่มค้อย ๆ เพิ่มความสูงของเสาไล่จากตรงกลางไปยังเสาด้านนอกสุด (生起 เซิงฉี) วิธีนี้ช่วยให้จุดรับน้ำหนักของอาคารมีเสถียรภาพยิ่งขึ้น ช่วยให้น้ำหนักมากขึ้นเมื่อต้องรับน้ำหนักจากภายนอก กล่าวโดยสรุปก็คือ เมื่อเทียบกับสถาปัตยกรรมแบบเต๋าแห่งอื่น ๆ ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง มณฑลซานซี ใช้องค์ประกอบการออกแบบอันมีลักษณะเฉพาะตัวหลายประการในแง่ของ

โครงสร้างอาคาร ซึ่งการออกแบบเหล่านี้ช่วยเพิ่มความมั่นคงให้กับอาคาร ทั้งยังยกระดับสุนทรียภาพของสถาปัตยกรรมด้วย

ภาพที่ 3-12 ตัวอย่างสถาปัตยกรรมตำหนักซานซิง

1.3. ภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักซานซิง “เฉาหยวนถู” เป็นฝีมือการวาดของ Ma Junxiang กับกลุ่มจิตรกรชาวบ้านในเมืองลั่วหยาง มณฑลเหอหนาน ในรัชศกไท่ตั้งปีที่สองแห่งราชวงศ์หยวน (ค.ศ. 1325) มีความยาวทั้งสิ้น 101.6 เมตร ความสูง 4.26 เมตร คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 403.34 ตารางเมตร เดิมภายในตำหนักเป็นที่สักการะรูปปั้นไตรวิสุทธิเทพซานซิง อันได้แก่หยวนสื่อ เทียนจุน ไท่ซางเหล่าจวิน และไท่ซางเต้าจวิน ทว่าปัจจุบันไม่มีอยู่แล้ว ภาพจิตรกรรมฝาผนังสี่ด้าน “เฉาหยวนถู” สูง 4.25 เมตร ยาว 94.68 เมตร ครอบคลุมพื้นที่กว่า 400 ตารางเมตร องค์กรประกอบภาพละเอียด สีสันงดงาม ภาพเฉาหยวนถูเป็นภาพบรรดาเทพเจ้ากราบไหว้เทพสูงสุดของลัทธิเต๋า หยวนสื่อ เทียนจุน โดยแสดงภาพเทพ 286 องค์ในตำแหน่งสมมาตรตามหลักพิธีกรรม รายล้อมเทพหลักทั้งแปด เช่น เง็กเซียนฮ่องเต้และมารดาสวรรค์ จุดศูนย์กลางของภาพเป็นเทพจักรพรรดิสวรรค์ (เทียนตี้จวิน) และจักรพรรดินีสวรรค์ (เทียนตี้ไฮ่ว) 8 องค์ พระเศียรทรงมงกุฎ ด้านหลังประดับธวัช มงคลและพัดหยก สองพระองค์ประทับนั่งแนวนั้น ล้อมรอบด้วยเทพเซียนต่าง ๆ กว่า 290 องค์ เช่น

กุมารทอง กุมารีหยก เทียนดิ่ง ไท้อี้ เสวียนหยวน เทพกลุ่มดาว เทพบริวารซ้ายขวา ตรีเทพ เบญจบรรพต มังกรเขียว เสือขาว เป็นต้น ภาพเทพองค์หลักมีความสูงถึง 3 เมตรกว่า เทพบริวารไม่ว่าจะเป็นเทพกลุ่มดาวทั้ง 28 เทพประจำยามทั้ง 12 และขุนพลเทพต่างประทับเรียงรายเป็นชั้น ๆ ภาพบุคคลสูงเกิน 2 เมตร ตำแหน่งเป็นระเบียบ แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการอารักขาในขบวนขนาดใหญ่ ผู้ชาย ผู้หญิง ผู้เฒ่า ผู้เยาว์ ขุนนางขุน ขุนพลบู๊ ล้วนแสดงบุคลิกท่าทีแตกต่างกันไปตามอายุและสถานะ รวากับมีชีวิตจริง ๆ ฝีแปรงหนักแน่นทรงพลัง สีเส้นเครื่องขริมงามสง่า

เทคนิคที่ใช้คือวาดเส้นเติมสีโดยใช้สีเข้ม ส่วนที่เป็นเสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องประดับ และพระฉัตรส่วนใหญ่ใช้เทคนิคปิดทอง วิจิตรบรรจงอย่างยิ่ง โทนสีหลักของภาพเป็นสีเขียว แซมด้วยสีขาว สีขาว สีน้ำตาล สีเหลือง เป็นต้น ให้ความรู้สึกเรียบง่ายไม่ปรุงแต่ง ภาพดูทรงพลังน่าเกรงขาม เส้นสายเรียบลื่นพลิ้วไหว เป็นผลงานชิ้นเอกในหมู่ภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวน ภาพจิตรกรรมฝาผนังนี้รวมเอาจารีตแบบเต๋ามาถ่ายทอดผ่านบรรดาเทพเซียนในลัทธิเต๋าสักการะองค์หยวนสื่อเทียนจุน (Zejun Chai, 2022) นักวิจัยจำนวนมากได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครในภาพ “เฉาหยวนถู” ของตำหนักซานซิงจำนวน 286 คนอย่างละเอียด โดยระบุชื่อ ภูมิหลัง รูปลักษณ์ของแต่ละคน (Xun Wang, 1963, pp. 19-39) ซึ่งล้วนแล้วแต่มีบทบาทสำคัญในลัทธิเต๋าทั้งสิ้น

ภาพที่ 3-13 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู” หน้าจั่วฝั่งตะวันออก ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <http://www.shanximuseum.com>)

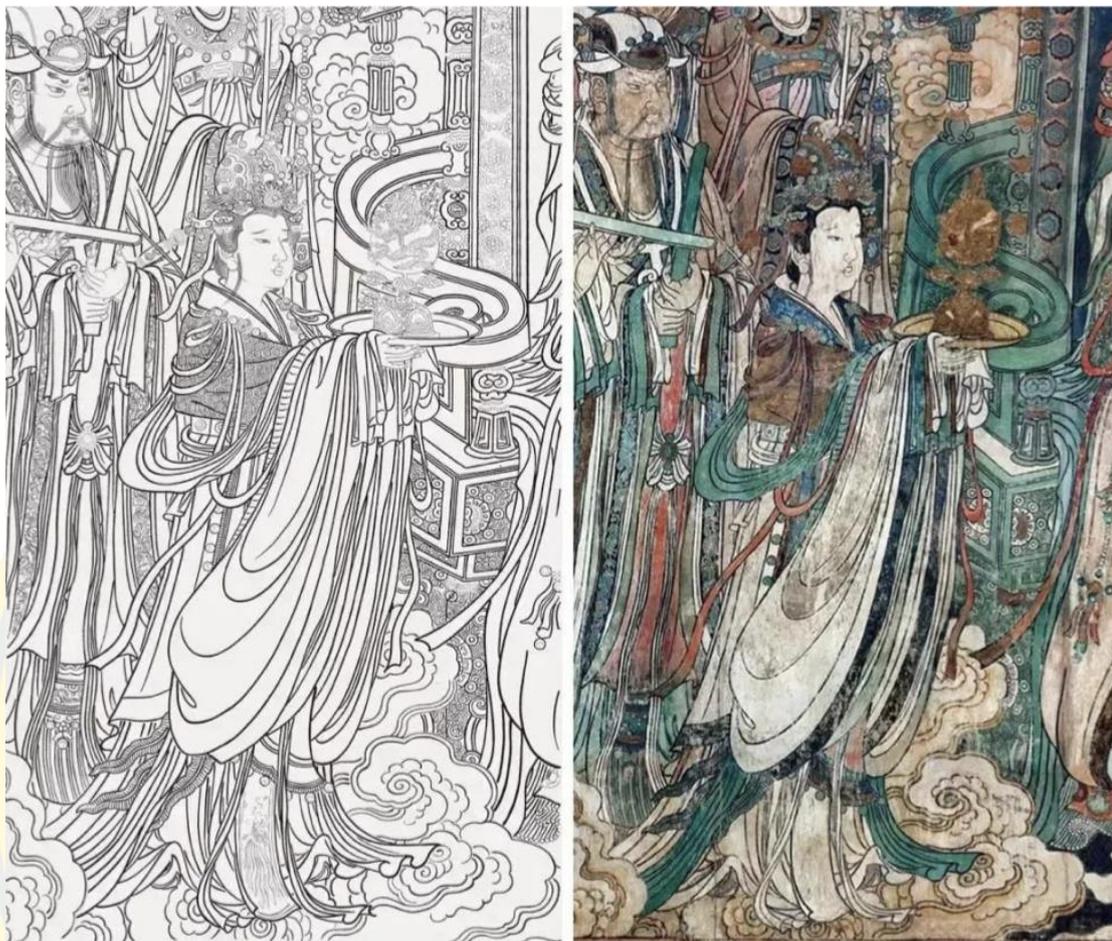

ภาพที่ 3-14 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู” หน้าจั่วฝั่งตะวันตก ตำหนักซานซิง วัดหย่งเล่อกง
(ที่มา: <http://www.shanximuseum.com>)

สีสันของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงนั้นมีเอกลักษณ์โดดเด่นอย่างแท้จริง ในแง่ขององค์ประกอบสี การเทียบเคียงในสามแง่ระหว่างสีที่ส่งเสริมกัน โทนร้อนและเย็น และระดับความสว่าง ล้วนแต่เผยให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะอันไม่เหมือนใครดังที่ปรากฏในภาพที่ 9 ลักษณะเฉพาะเหล่านี้สะท้อนถึงความคิดริเริ่มของช่างจิตรกรรมฝาผนังในเวลานั้น ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานจากวัสดุอันมีคุณสมบัติขั้นพื้นฐานที่สุด (Chunli Lu, 2005)

การเทียบเคียงของสีที่ส่งเสริมกัน หมายถึง สีสองสีในภาพส่งเสริมและขบขันซึ่งกันและกัน เกิดเป็นภาพที่รุ่มรวยและผสมกลมกลืน การเทียบเคียงโทนร้อนและเย็นคือการใช้คุณสมบัติในการสื่อถึงอุณหภูมิของสีมาตัดกัน ทำให้ภาพดูมีชีวิตและไล่ระดับยิ่งขึ้น การเทียบเคียงระดับความสว่างเป็นการเทียบความแตกต่างระหว่างความสว่างและความมืด เพื่อขบขันความรู้สึกสามมิติและการเคลื่อนไหวของภาพ

การถ่ายทอดองค์ประกอบทั้งสามนี้ของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพของตำหนักซานซิง แสดงให้เห็นฝีมืออันยอดเยี่ยมและสุนทรีย์ภาพอันโดดเด่นในการเลือกใช้สีของเหล่าจิตรกร ลักษณะเฉพาะเหล่านี้ช่วยให้เรากระจ่างเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิคศิลปะที่ใช้กับภาพจิตรกรรมฝาผนังโบราณ ทั้งยังมอบแหล่งอ้างอิงและแรงบันดาลใจให้แก่การสร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมในยุคใหม่ด้วย

ภาพที่ 3-15 ภาพเปรียบเทียบระหว่างภาพลายเส้นกับภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดหยังเล่อกง (ที่มา: <http://www.zgshscjxh.com>)

2. ตำหนักอู่จี้

2.1. หน้าที่

ตำหนักอู่จี้ เดิมเป็นประตูทางเข้าของวัดหยังเล่อกงในสมัยราชวงศ์หยวน เนื่องจากตำหนักเคยเป็นที่ตั้งของรูปปั้นมังกรเขียวและเสือขาว จึงได้ชื่อว่าตำหนักหลงหู (ตำหนักมังกรพยัคฆ์)

2.2. สถาปัตยกรรม

ตำหนักอู่จี้มีฐานตำหนักยกสูง ด้านหน้าและด้านหลังมีบันไดหินปูลาดลงไป ทางเดินบริเวณชายคาด้านหลังหดเข้ามาด้านใน ทำให้พื้นผิวส่วนฐานตำหนักมีรูปทรงยุบลงอย่างพบเห็นได้ยาก ตำหนักมีความกว้าง 5 เจียน ลึก 2 เจียน มีหลังคาชั้นเดียวทรงปั้นหยา จันทัน 6 ช่วง ภายในตำหนักมีเสากลางหนึ่งแถว ช่วงตรงกลาง 3 เจียนมีบานประตูติดตั้ง ส่วนริมและผนังสองฝั่งค่อนข้าง

หนา เสาค้ำชายคารอบอาคารใช้วิธีก่อสร้างแบบเช่อเจียวและเชิงฉื่ออย่างเห็นได้ชัด โถว่ก่งเหนื่อเสาส่งแบบอู่ฟูจั่ว (五铺作) โถว่ก่งของส่วนผู้เจียนสร้างในรูปแบบเงินอั่ง (真昂) ทำหน้าที่คานน้ำหนัก ขณะที่คานในตำหนักเห็นได้ชัดว่าเป็นแบบไร้ฝ้าเปิดให้เห็นได้ ทว่าวิธีสร้างกลับเป็นการต่อยอดคานเฉ่าผู้ตามแบบแผนช่วงราชวงศ์ซ่งและจิน คานจันตันสามช่วงหน้าหลังพาดอยู่บนเสากลาง โดยมีส่วนที่เรียกว่าตาเซียน เหอท่า (合榫) และสู่จู้รับน้ำหนักคานใหญ่ หน้าจั่วทั้งสองฝั่งใช้คานดิงฝู (丁袱) ตรงหัวมุมมีการติดตั้งคานแบบเข้ามุม (抹角梁) มีเสาลอยรูปดอกบัวคว่ำ (垂莲柱) ปลายสองฝั่งของสันหลักบนหลังคาประดับคานไผ่ผิง ซึ่งใช้วิธีก่อสร้างแบบโซวซาน (收山) ทำให้โครงสร้างดูองอาจแต่ก็พอเหมาะพอดีในเวลาเดียวกัน สันแต่ละชั้นบนหลังคาตำหนักมุงด้วยกระเบื้องชั้นนอกตกแต่งด้วยกระเบื้องเคลือบเงียรขอบสีเหลืองและสีเขียว

ตรงฐานประตูทางเข้ามีสิงโตหินแกะสลักจำนวน 6 ตัว ท่าทางราวกับมีชีวิต ด้านหนึ่งของประตูมีป้ายแนวตั้งแขวนไว้ ระบุว่า “ประตูอู่จี้” เขียนโดย Shang Ting ขุนนางในสมัยราชวงศ์หยวน

ภาพที่ 3-16 ตำหนักหลงทู่ (ที่มา: <https://wlj.yuncheng.gov.cn>)

ภาพที่ 3-17 ประตูดูจี้ (ที่มา: <https://m.jiemian.com>)

ภาพที่ 3-18 แบบจำลองตำหนักหลงหู๋ วัดหย่งเล่อกง สมัยราชวงศ์หยวน (ที่มา: <http://k.sina.com.cn>)

แบบจำลองตำหนักอุจี้ทำจากไม้ในภาพ ช่วยให้เราเข้าใจจุดเด่นของโครงสร้างสถาปัตยกรรมวัดหย่งเล่อกงได้ในทันที เมื่อเทียบกับสถาปัตยกรรมวัดหรืออารามเต๋าแห่งอื่นในยุคเดียวกัน จะพบว่าผังการจัดวางตำหนักแต่ละหลังของวัดหย่งเล่อกงนั้นต่างออกไป กล่าวคือ ในการออกแบบวัดหย่งเล่อกง เหล่าผู้ออกแบบได้ใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ นานาเพื่อ “ลดจำนวนเสา” ตามความจำเป็นและสภาพจริงหน้างาน จุดประสงค์หลักของวิธีนี้คือเพื่อขยายพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมภายในตำหนัก เพื่อตอบสนองความต้องการในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของสาธุศิษย์ เช่น บำเพ็ญฝึกตน กราบไหว้บูชา ร่ำเรียนวิชา และอื่น ๆ เมื่อลดจำนวนเสาลงได้ ผู้ออกแบบก็สร้างพื้นที่ภายในให้เปิดโล่งและกว้างขวางยิ่งขึ้น การจัดวางภายในวัดและตำหนักจึงมีความยืดหยุ่นและเป็นอิสระกว่าเดิม อีกทั้งการออกแบบเช่นนี้ยังสะท้อนถึงจิตวิญญาณที่เฟื่องฟูความกลมกลืนสอดคล้องกับธรรมชาติในสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋า การลดจำนวนเสายังช่วยลดการก่อความเสียหายแก่สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติจากอาคารทำให้สถาปัตยกรรมผสมผสานรวมกับธรรมชาติโดยรอบได้กลมกลืนยิ่งขึ้น กล่าวโดยสรุปก็คือ ผังการจัดวางโครงสร้างสถาปัตยกรรมของวัดหย่งเล่อกงใช้การออกแบบที่หลากหลายและไม่ตายตัว ส่งผลให้พื้นที่กิจกรรมภายในแต่ละตำหนักกว้างขวางมากขึ้น (Xianzhou Du, 1963, pp. 3-18) การออกแบบลักษณะนี้ช่วยตอบสนองความต้องการในการทำกิจกรรมของเหล่าสาธุศิษย์ ทั้งยังแสดงถึงความเคารพและความสอดคล้องกับธรรมชาติของสถาปัตยกรรมแบบเต๋าด้วย

นอกจากนี้ โครงสร้างไม้ขนาดใหญ่บางส่วนของตำหนักทั้งสี่ในวัดหย่งเล่อกงอย่างเสาและโต้วก่ง ยังใช้มาตรฐานการก่อสร้างแบบ “ทิงถั่ง (厅堂)” สามารถดูได้จากภาพที่ 43 องค์ประกอบทางเทคนิคเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในสถาปัตยกรรมแบบเต๋า ทั้งยังมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อวิวัฒนาการของโครงสร้างสถาปัตยกรรมในยุคต่อมา (Yuqing Wen, 2006) สถาปัตยกรรมเต๋าให้ความสำคัญกับความกลมกลืนกับธรรมชาติและกฎของจักรวาล การออกแบบและเลือกเฟ้นวัสดุก่อสร้างจึงมีลักษณะพิเศษ เสาและโต้วก่งของตำหนักทั้งสี่ใช้มาตรฐานการก่อสร้างแบบ “ทิงถั่ง” แสดงให้เห็นถึงการออกแบบอันประณีตและข้อกำหนดอันเคร่งครัดของเหล่าผู้ออกแบบสถาปัตยกรรมเต๋า ความใส่ใจต่อการมาตรฐานการก่อสร้างเช่นนี้ทำให้สถาปัตยกรรมเต๋ามีคุณภาพและเสถียรภาพสูง ทั้งยังรับประกันความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยจริงของอาคาร ในบรรดาตำหนักเหล่านี้ การออกแบบและการเลือกวัสดุโครงสร้างไม้สะท้อนถึงแนวคิดเรื่องธรรมชาติ ความกลมกลืน และดุลยภาพในสถาปัตยกรรมเต๋า การออกแบบอย่างละเอียดบรรจงของโครงสร้างไม้ เช่น ในเสาและโต้วก่งไม่เพียงทำให้อาคารแข็งแรงและสวยงามขึ้นเท่านั้น แต่ยังเผยให้เห็นถึงความเคารพและการหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติของสถาปัตยกรรมเต๋า สรุปแล้ว การใช้มาตรฐานการก่อสร้างแบบ “ทิงถั่ง” ของตำหนักทั้งสี่มีบทบาทสำคัญในแง่มุมของสถาปัตยกรรมเต๋า ทั้งยังมีอิทธิพลต่อวิวัฒนาการของโครงสร้างอาคารในยุคหลัง อย่างไรก็ตาม อาคารแบบ “ทิงถั่ง” ไม่จัดว่าอยู่ในระดับที่สูงนัก ทั้งยังใช้วัสดุไม้ค่อนข้างน้อย แต่ในฐานะโครงสร้างแบบผสมผสาน โดยรวมก็นับว่ามีความมั่นคงมากกว่า

อาคารแบบ “เตี้ยนถั่ง (殿堂)” องค์ประกอบทางเทคนิคเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนรูปแบบอันโดดเด่นของสถาปัตยกรรมเต๋า แต่ยังเผยให้เห็นถึงความเคารพของเหล่าผู้ออกแบบที่มีต่อหลักความสอดคล้องของธรรมชาติและกฎแห่งจักรวาล

ภาพที่ 3-19 โครงสร้างไม้ในสถาปัตยกรรมวัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <http://www.zgshscjxh.com>)

2.3. ภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ภาพจิตรกรรมฝาผนังตำหนักหลงหูได้รับการอนุรักษ์ไว้ในวัดหย่งเล่อกง โดยอยู่ส่วนริมหรือเซาเจียน (帑间) กว้าง 2 เจียนด้านหลังตำหนักหลงหู ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้เคยถูกคนในยุคหลังเอาโคลนพอกไว้ จนกระทั่งตอนรื้อถอนเพื่อย้ายไปยังที่ตั้งใหม่จึงถูกค้นพบ ภาพมีเนื้อหารุ่มรวย แสดงภาพของเทพต่าง ๆ เช่น เทพทวารบาลเสินถู่และอวี๋เหล่ย์ เทพขุนพล เทพขุนนาง เทพคุ้มครองเมือง เทพเจ้าที่ และอื่น ๆ ในภาพแสดงเทพเหล่านี้ทรงอาวุธต่าง ๆ เช่น หอกและดาบ ใบหน้าซึ่งข้งนำเกรงขาม เผยให้เห็นถึงฝีมืออันละเอียดบรรจงในการถ่ายทอดภาพเทพเจ้าของช่างจิตรกรรมฝาผนัง ถึงแม้ภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักหลงหูจะมีจุดที่เสียหายเล็กน้อย แต่ก็ยังมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปกรรมสูงล้ำอย่างยิ่ง

3. ตำหนักฉุนหยาง

3.1. หน้าที่

ตำหนักฉุนหยาง หรืออีกชื่อหนึ่งว่าตำหนักฮุ้นเฉิงหรือตำหนักหลี่วู่ เป็นที่สักการะ Lü Dongbin ศาสดาผู้ก่อตั้งลัทธิเต๋า

3.2. สถาปัตยกรรม

อาคารตำหนักฉุนหยางหลังนี้กว้าง 5 เจียน มีจันทัน 8 ช่วง หลังคาชั้นเดียวทรงเสี้ยวซานต้ง ด้านหน้ามีชานและทางเดินเชื่อมต่อกับตำหนักชานซิง ชายคาด้านหน้าช่วงกลางตำหนัก 3 เจียน ติดตั้งบานประตูเก๋อชาน ผนังสีด้านไม่มีหน้าต่าง ตรงกลางส่วนท้ายติดตั้งประตูบานคู่ เปิดไปสู่ตำหนักด้านหลัง

เสาค้ำชายคารอบตำหนักเห็นได้ชัดว่ามีลักษณะเฉพาะของวิธีก่อสร้างแบบเชอเจียวและเซิงฉี ในตำหนักมีเสาชั้นในตรงช่วงกลางเพียง 4 ต้น ส่วนที่เหลือไม่มีเสาทำให้พื้นที่คูโล่งกว้าง สามารถดูได้จากภาพที่ 44 โถว่ก่งบนเสาค้ำชายคาสร้างแบบลิว่ฟู่จิว “เหมี่ยวว” เดี่ยว “อั้ง” คู่ คานด้านบนมีฝ้าปิด จันทัน 3 ช่วง คานตึงฝูและคานหฺรูฝู (乳枋) ทั้งหมดเชื่อมต่อกับโถว่ก่งบนเสาชั้นใน วัสดุขนาดค่อนข้างใหญ่ โครงสร้างแน่นอนหนา ในตำหนักมีหลุมเพดานสองตำแหน่ง เป็นโถว่ก่งซ้อนสองชั้น ส่วนบนประดับลวดลาย ตัดกับเพดานเรียบตกแต่งด้วยภาพวาดสีเขียวกับภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนัก สร้างบรรยากาศเคร่งขรึมน่าเกรงขาม

ภาพที่ 3-20 ภายในตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <https://sxrcylg.cn>)

3.3. ภาพจิตรกรรม

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักฉุนหยางบอกเล่าชีวิตประวัติบุคคลสำคัญของลัทธิเต๋าอย่าง Lü Dongbin โดยเล่าเป็นภาพต่อเนื่อง ไล่ตั้งแต่ตอนถือกำเนิดจนกระทั่งถึงสมัยราชวงศ์หยวน รวมทั้งสิ้น 52 ภาพ (Xinian Fu, 1957, pp. 29-33) โดยมีทิวทัศน์ธรรมชาติอย่างขุนเขาสายน้ำ เมฆหมอก ก้อนหิน พีชพรรณบุปผา เป็นตัวเชื่อมหรือขีดคั่นเหตุการณ์

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักฉุนหยางเริ่มต้นจากผนังตะวันออกฝั่งใต้ แบ่งเป็นสองภาพบนล่าง แต่ละภาพในบรรดา 52 ภาพของตำหนักฉุนหยางจะมีชื่อภาพเขียนอยู่ตรงมุมบน เนื้อหาเป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ถือกำเนิดพร้อมนิมิตมงคล แบ่งสมบัติครอบครัวเพื่อช่วยผู้ตกทุกข์ได้ยาก สละครอบครัวเพื่อศึกษาเต๋า และช่วยเหลือมนุษย์ โดยในภาพสะท้อนผู้คน สิ่งของ และกิจกรรมในสังคมสมัยราชวงศ์ซ่งและหยวน ไม่ว่าจะเป็นอาคารบ้านเรือน เครื่องใช้ภาชนะ สาธารณูปโภค เครื่องแต่งกาย ถนนหนทาง ร้านอาหาร โรงน้ำชา ร้านโอสถ สวน สำนักศึกษา และอื่น ๆ ในเมือง เป็นข้อมูลจริงสำหรับใช้ศึกษารูปแบบของสังคมและชีวิตความเป็นอยู่ในสมัยราชวงศ์ซ่ง จิน และหยวน ในแง่ของเทคนิคการวาด ภาพจิตรกรรมนี้หลายแบบแผนของภาพต่อเนื่องโดยทั่วไป กล่าวคือ ตัวละครหนึ่งอาจปรากฏตัวในภาพหนึ่ง ๆ ได้หลายครั้งโดยไม่ถูกจำกัดด้วยมิติและเวลา ทำให้เนื้อหามีความเชื่อมโยงกันยิ่งขึ้น

บนชื่อที่ผนังฝั่งเหนือของตำหนักฉุนหยางมีภาพ “แปดเซียนข้ามทะเล” ส่วนด้านหลังของกำแพงเป็นภาพเขียนจงหลิวฉวนสอนวิชาหลี่วตั้งปิ่น ในภาพจงหลิวฉวนสนทนาเบิกบาน หลี่วตั้งปิ่น ค้อมศีรษะขบคิด ทิวทัศน์โดยรอบสงบงดงาม สีหน้าบุคคลถ่ายทอดได้อย่างละเอียดลออ

ผนังทางทิศตะวันออก เหนือ และตะวันตกของตำหนักเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนัง “จักรพรรดิฉุนหยางถอดจิตแสดงนิมิต” ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์อย่างการถอดจิตท่องแดนเซียนและการแสดงนิมิตช่วยเหลือผู้คนของ Lü Dongbin ได้อย่างมีชีวิตชีวา ภาพดังกล่าวแสดงฉาก Lü Dongbin สนทนาเข้ากับลูกศิษย์และเซียนอื่น ๆ ในภาพ Lü Dongbin กำลังนั่งอยู่กับเหล่าเซียน สามารถดูได้ในภาพที่ 46 บ้างก็กำลังอธิบายหลักเต๋า บ้างก็กำลังรับฟัง แต่ละคนท่าทางแตกต่างกัน ดูสมจริงราวกับมีชีวิต ภาพโดยรวมสื่อบรรยากาศสูงส่งน่าเกรงขาม ขณะเดียวกันก็มีมิติชีวิตและความปรองดอง ภาพจิตรกรรมที่ถ่ายทอดอย่างวิจิตรบรรจงด้วยสีสัน แสดงภาพอันสมจริงมีชีวิตชีวาแก่ผู้ชม เป็นการบอกเล่าความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าผ่านภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ภาพที่ 3-21 ชีวิตประวัติของ Lü Dongbin (ที่มา: <https://www.zgbk.com>)

ภาพที่ 3-22 ภาพจักรพรรดิฉุนหยางถอดจิตแสดงนิมิต (ที่มา: <https://new.qq.com>)

ภาพที่ 3-23 ภาพ “แปดเซียนข้ามทะเล” บนชื่อประตูทิศเหนือ ตำหนักฉุนหยาง (ที่มา: <http://www.shanximuseum.com>)

ภาพที่ 3-24 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “รักษาโรคคนแซ่หลิว” ตำหนักฉุนหยาง วัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <http://www.shanximuseum.com>)

จากการศึกษาภาษาการสร้างสรรค์รูปแบบของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงในสามระดับ ได้แก่ เทคนิคการจัดวางพื้นที่ รูปแบบการสร้างเส้นสาย แนวคิดและวิธีการลงสี นำไปสู่การค้นพบระบบและหลักเกณฑ์ของภาษาจิตรกรรมที่มีอัตลักษณ์ของชนชาติซูดหนึ่ง นอกจากนี้ ภาษาจิตรกรรมและเทคนิคที่ปรากฏในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงยังใช้เป็นแหล่งอ้างอิงและแรงบันดาลใจให้แก่การสร้างสรรคภาพวาดบุคคลในปัจจุบันได้ (Dongxu Li, 2014a)

ขณะเดียวกัน เรายังสามารถทำการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับที่มาของสไตล์การวาดภาพจิตรกรรมฝาผนัง รวมถึงการจัดองค์ประกอบภาพ การสร้างตัวละครบุคคลต่าง ๆ สีเส้นและฝีแปรง เป็นต้น จากนั้นจึงสรุปออกมาเป็นความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง งานวิจัยเหล่านี้ช่วยให้เรามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการถ่ายทอด ลักษณะการตกแต่ง รวมถึงลักษณะงานอักษรศิลป์ของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงดียิ่งขึ้น (Hongbin Ci, 2014, pp. 54-55)

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงเป็นศิลปะอันล้ำค่าที่พร้อมทั้งอัตลักษณ์ของชนชาติและคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์ การศึกษาเชิงลึกในหัวข้อนี้ไม่เพียงเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจที่เรามีต่อเทคนิคและรูปแบบของภาพจิตรกรรมสมัยโบราณเท่านั้น แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจและข้อมูลอ้างอิงที่มีค่าให้แก่การสร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมสมัยใหม่ด้วย

ภาพที่ 3-25 นักสังคีตในภาพจิตรกรรมฝาผนังระหว่างซุ้มโค้ง ตำหนักฉงหยาง (ที่มา: <http://www.zgshscjxh.com>)

4. ตำหนักฉงหยาง

4.1. หน้าที่

ตำหนักฉงหยาง เป็นที่สักการะเงินเหริน (ผู้บำเพ็ญพรต) ทั้งเจ็ดของนิกายฉวนจิน จึงมีอีกชื่อหนึ่งว่าตำหนักซีจิน นอกเหนือจากภาพจิตรกรรมฝาผนังและสถาปัตยกรรมแล้ว ที่นี่ยังเป็นที่เก็บรักษาประมวลคัมภีร์เต๋า “เสวียนตูเต๋าจาง (玄都道藏)” บางส่วนด้วย

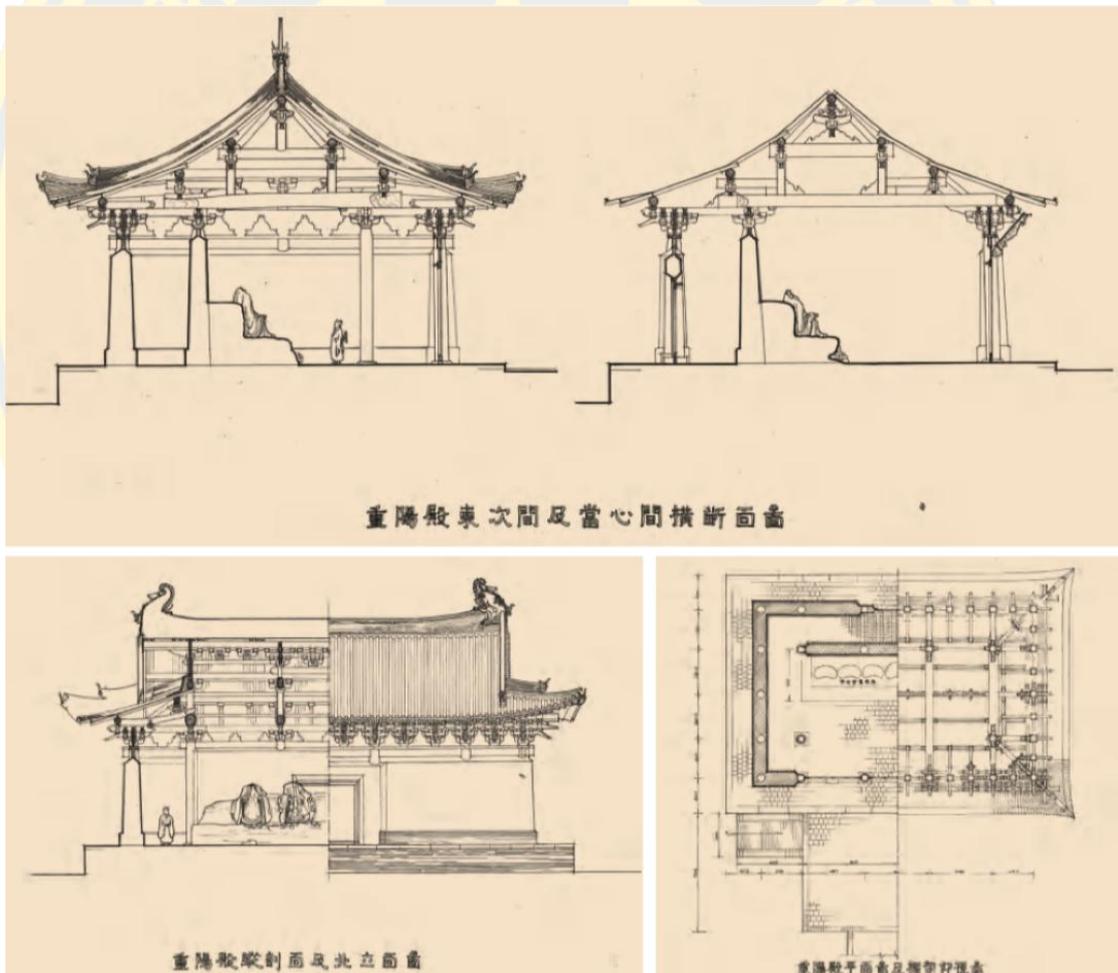
4.2. สถาปัตยกรรม

อาคารตำหนักฉงหยางกว้าง 5 เจียน มีจันทัน 6 ช่วง หลังคาชั้นเดียวเป็นทรงเสี้ยวชานตั้งด้านหน้ามีชานและทางเดินเชื่อม ภายนอกดูคล้ายตำหนักฉงหยาง รอบตำหนักมีโถ้วังสร้างแบบอยู่

ฟูจิว “เหมียว” เตี้ยว “อั้ง” เตี้ยว ปลายด้านหลังมีคานรับน้ำหนัก เป็นการเริ่มต้นบทใหม่ของโต้วกง ชูบทองแบบสมัยราชวงศ์หมิง

ภายในตำหนักเปิดให้เห็นคานชัดเจน คานจันทัน 4 ช่วงกับคานห่อผู้ด้านหลังพาดบนเสา 3 ต้น ด้านบนมีส่วนต่าง ๆ ที่เรียกว่าตาเขียน สู้จู้ คานใหญ่ ถั่วเฟิง และซาโล้วรองรับน้ำหนักของหลังคาด้านบน ภาพตัดขวางของส่วนหลังคางปรากฏรูปทรงไม่สมมาตร เพราะวัสดุเป็นไม้ธรรมชาติ ที่นำมาใช้ทันทีหลังตัด แม้จะจัดเป็นคานหมิงผู้ แต่กลับดูคล้ายคานเฝ้าผู้ของสมัยราชวงศ์ซ่งและจิน

มุมทางทิศตะวันออกและตะวันตกที่ฐานตำหนักมีซากฐานอิฐอยู่ นอกจากนี้ยังมีฐานเสาที่ได้รับการอนุรักษ์เอาไว้ เดิมทีตรงนี้เป็นที่ตั้งของตำหนักข้าง แต่ถูกทำลายไปในช่วงสงคราม

ภาพที่ 3-26 แผนภาพจากการสำรวจตำหนักฉงหยาง วัดหย่งเล่อกง โดยมหาวิทยาลัยชิงหัวปี 1956
(ที่มา: <http://www.shanximuseum.com>)

ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในตำหนักฉงหยางเป็นศิลปกรรมอันล้ำค่าอย่างแท้จริง โดยภาพวาดจำนวน 49 ภาพได้พรรณนาเรื่องราวชีวิตประวัติของหวังฉงหยาง ผู้นำนิกายฉวนจินแห่งลัทธิเต๋า ไล่ตั้งแต่ถือกำเนิดจนถึงเหตุการณ์สอนสั่งศิษย์ทั้งเจ็ด (ซีเจิน) จนบรรลุเต๋า ฉากของภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้เชื่อมต่อกันรวมเข้าด้วยกัน ถ่ายทอดตัวละครละเอียดลออ แสดงให้เห็นถึงทักษะจิตรกรรมอันยอดเยี่ยมในสมัยราชวงศ์หยวน (Ke Liu, 2012a)

ในบรรดาอาคารทั้งหมดของวัดหย่งเล่อกง ตำหนักฉงหยางมีความใกล้ชิดกับนิกายฉวนจินมากที่สุด และภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักนี้ก็ได้รับการยกย่องเป็นภาพประวัติศาสตร์การก่อตั้งนิกายฉวนจิน โดยเฉพาะภาพนรกภูมิ 10 ภาพที่ผนังฝั่งเหนือของตำหนักฉงหยาง ดังที่แสดงในภาพที่ 52 ภาพเหล่านี้บรรยายเหตุการณ์ที่หม่าตานหยางและภรรยาฝันว่าเข้าสู่ นรกภูมิ โดยมีปรมาจารย์ฉงหยางปรากฏกายเหมือนนรกและช่วยทั้งคู่เอาไว้ เป็นการถ่ายทอดความเชื่อเรื่องนรกภูมิของนิกายฉวนจินได้อย่างสมบูรณ์ ภาพเหล่านี้ไม่เพียงสื่อถึงความเชื่อและคำสอนของลัทธิเต๋ายุคดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คนในสมัยนั้นอีกด้วย จึงนับว่ามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปกรรมอย่างยิ่ง

ภาพที่ 3-27 ภาพนรกภูมิในตำหนักฉงหยาง (ที่มา: <https://www.dpm.org.cn>)

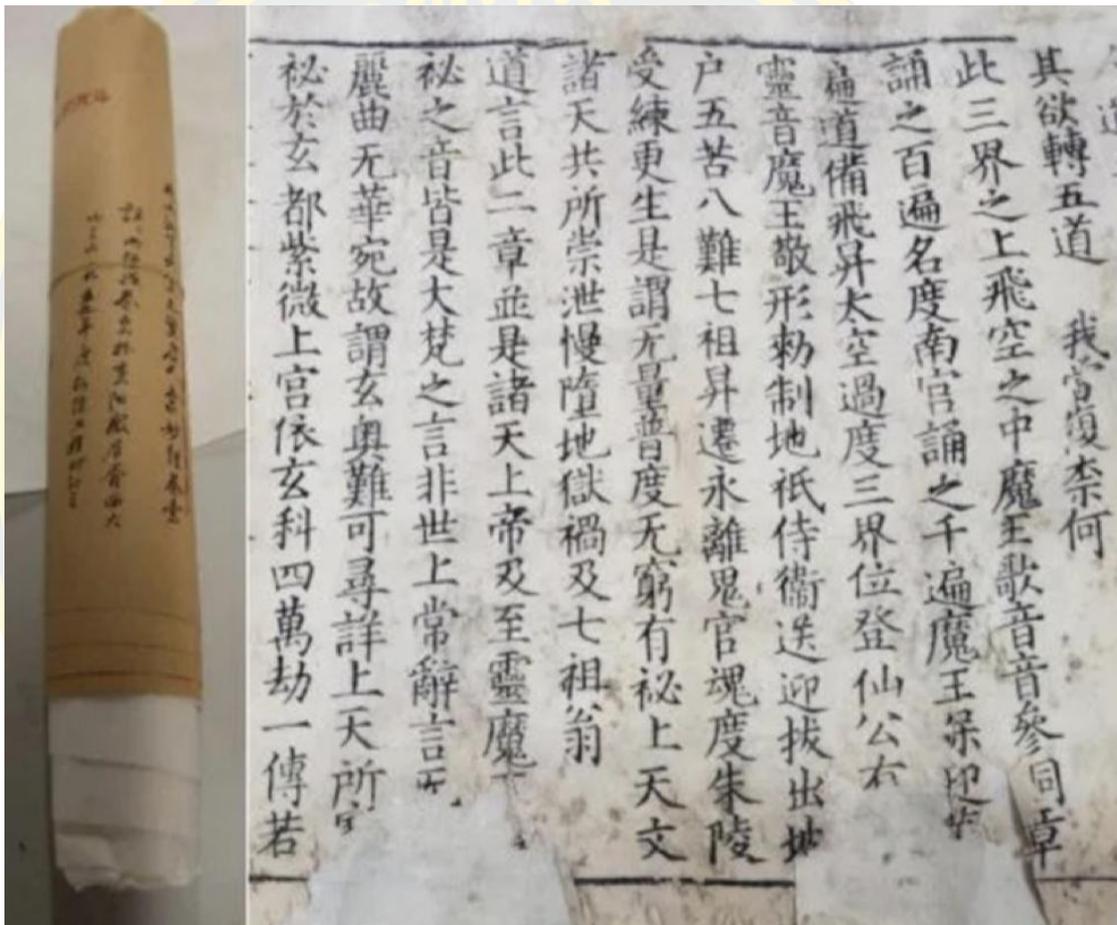
ภาพที่ 3-28 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ฮู่เฮ้อสี่อเล็ก” ในตำหนักงหยาง
(<http://www.shanximuseum.com>)

ภาพที่ 3-29 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ว่อเสวี่ยเฉาหยวน” ในตำหนักงหยาง
(<http://www.shanximuseum.com>)

วิวัฒนาการของลัทธิเต๋านิกายฉวนจินทางตอนเหนือจากสมัยราชวงศ์จินถึงราชวงศ์หยวนนั้นแบ่งออกได้เป็น 4 ช่วง คือ “ยุคก่อตั้ง” “ยุครุ่งโรจน์” “ยุคตกต่ำ” “ยุครุ่งเรือง” วัดหย่งเล่อกงซึ่งเป็นประจักษ์พยานสำคัญของการพัฒนาลัทธิเต๋าในช่วงเวลาดังกล่าวย่อมมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างยิ่ง ในปี 1244 หนึ่งในสัญลักษณ์ที่แสดงถึงช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ของนิกายฉวนจิน หรือประมวลคัมภีร์เต๋า “เสวียนตูเต๋าจ้าง 《玄都道藏》” ได้ถูกรวมเล่มเป็นฉบับสมบูรณ์ภายใต้การกำกับดูแลของนักพรตชื่อ Song Defang ประมวลคัมภีร์ฉบับนี้ประกอบด้วยคัมภีร์เต๋ากว่า 7,800 เล่ม เป็นหนึ่งในคัมภีร์สำคัญของลัทธิเต๋าในเวลานั้น ในปี 1250 ระหว่างการก่อสร้างวัดหย่งเล่อกง ประมวลคัมภีร์ “เสวียนตูเต๋าจ้าง” ได้ถูกส่งมาเก็บรักษาที่วัดแห่งนี้ ปัจจุบันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าในคลังวัตถุของสถาบันวิจัยภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง เมื่อไม่นานมานี้

การเก็บกวาดทำความสะอาดคลังวัตถุสถาบันวิจัยสภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงได้ค้นพบเอกสารหมายเลข 6 ดังที่แสดงในภาพที่ 55 ซึ่งเป็นไปได้อย่างยิ่งว่าจะเป็นครึ่งม้วนหลังของ “ตู้เหรินจิง (คัมภีร์โปรตมุนุษย์)” อันเป็นบทแรกของ “เสวียนตูเต้าจ่าง” เอกสารฉบับนี้ไม่เพียงมีความสำคัญอย่างยิ่งในเชิงลัทธิเต๋า แต่ยังเป็นข้อมูลจริงอันล้ำค่าสำหรับการศึกษาวิจัยวิวัฒนาการของนิกายฉวนจินระหว่างยุคราชวงศ์จินถึงราชวงศ์หยวนด้วย

ภาพที่ 3-30 ส่วนหนึ่งของ “คัมภีร์โปรตมุนุษย์” พบในรูปปั้นชื่อเหวินของตำหนักงหยางเมื่อปี 1959 (ที่มา: <https://www.sohu.com>)

5. ศาลหลี่ว์กง

5.1. หน้าที่

ศาลหลี่ว์กงเป็นบ้านที่ Lü Dongbin เกิดและเติบโต หลังจากที่ท่านถึงแก่กรรม ชาวบ้านที่ชื่นชมคุณธรรมของท่านต่างก็เดินทางมาสักการะกราบไหว้ ภายหลังจากความทราบไปถึงราชสำนัก จึงถูกเปลี่ยนเป็นศาลบูชา

5.2. สถาปัตยกรรม

ศาลหลี่ว์กงถูกไฟไหม้ทำลายในช่วงปลายราชวงศ์จิน และถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยเจียชิ่ง ก่อนจะย้ายมาที่ตั้งใหม่ของวัดหย่งเล่อกงพร้อมกับตำหนักทั้งสี่ในปี 1959 สถาปัตยกรรมของศาลหลี่ว์กงมีรูปแบบสง่างาม ผสมผสานลักษณะทางสถาปัตยกรรมของราชวงศ์หมิงและชิงเข้าด้วยกัน โดยสถาปัตยกรรมแบบหมิงชิงนั้นเน้นผสมผสานการใช้คาน เสา และแป้โดยตรง ลดบทบาทของโถ้วก่งลง ซึ่งนอกจากจะช่วยลดความซับซ้อนของโครงสร้างแล้ว ยังช่วยประหยัดการใช้ไม้ไปได้มาก ส่งผลให้ใช้วัสดุน้อยลงและมีพื้นที่ในอาคารเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ สถาปัตยกรรมแบบหมิงชิงยังนิยมใช้หิน ซึ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างอาคารหิน อาคารไร้คาน (无梁殿) ที่ปรากฏทั่วไปในประเทศจีนในยุคหลังจากนั้น นับเป็นหลักฐานอันชัดเจนของวิวัฒนาการดังกล่าว เนื่องจากที่นี้ใช้เป็นที่สักการะ Lü Dongbin จึงไม่มีภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาลหลี่ว์กง ภายใตศาลมีเพียงรูปปั้น Lü Dongbin ภาพจิตรกรรม หินแกะสลัก และศิลปะการตกแต่งรูปแบบอื่น ๆ เท่านั้น

ภาพที่ 3-31 ศาลหลี่ว์กง วัดหย่งเล่อกง (ที่มา: <https://www.huitu.com>)

ภาพที่ 3-32 โบราณวัตถุระดับประเทศชั้น 1 “รูปจำลอง Lü Dongbin ประทับนั่ง” และ “ป้ายจารึก ร้อยอักษรวิธีบำเพ็ญพรตของ Lü Dongbin” (<https://m.thepaper.cn>)

บทบาทของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

วัดหย่งเล่อกงเป็นวัดเต๋าขนาดใหญ่ที่สุดและได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีที่สุดของประเทศจีนในเวลานี้ เรียกได้ว่าเป็นหนึ่งใน “สามสถานที่ต้นกำเนิดของลัทธิเต๋า” จุดเด่นดังกล่าวจึงเป็นทรัพยากรและแม่เหล็กดึงดูดการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์ที่สุดของที่นี่ นอกจากนี้ วัดหย่งเล่อกงยังทำหน้าที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ศูนย์แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งสำคัญ ซึ่งยิ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพอันหลากหลายในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดแห่งนี้

1. สถานที่ท่องเที่ยว

วัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ทางเหนือของอำเภอรุ่ยเจิง ใกล้กับหมู่บ้านหลงฉวน รายล้อมด้วยหมู่บ้านชนบทสบายตาและพื้นที่เพาะปลูกกว้างใหญ่ ทศนิยมภาพงดงาม ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ เพื่อที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาที่นี้มากขึ้น รัฐบาลท้องถิ่นได้ดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมรอบวัดหย่งเล่อกงอย่างแข็งขัน เพิ่มการตรวจตรารายวันบริเวณรอบวัด จัดทำระเบียบการจัดการตลาดในละแวกวัด เพื่อเป็นการรับประกันว่าสภาพแวดล้อมในบริเวณวัดหย่งเล่อกงมีความปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งรัฐบาลท้องถิ่นยังได้พยายามอย่างเต็มกำลังเพื่อผลักดันโครงการในอนาคต

เช่น อุทยานวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง เพื่อยกระดับคุณภาพและปรับปรุงสภาพแวดล้อม บริเวณรอบวัดหย่งเล่อกงให้ดียิ่งขึ้น

ในแง่นโยบายการท่องเที่ยว รัฐบาลกลางได้ประกาศใช้นโยบายอนุรักษ์สถาปัตยกรรม โบราณที่เข้มงวด หนึ่งในบริเวณที่ได้รับการคุ้มครองหลักได้แก่กลุ่มอาคารโบราณของวัดหย่งเล่อกง และบริเวณที่ได้รับการคุ้มครองทั่วไปยังครอบคลุมพื้นที่รอบกำแพงวัดในรัศมี 100 เมตร เพื่อรับประกันความสมบูรณ์โดยรวมของกลุ่มสถาปัตยกรรมโบราณ เขตควบคุมการก่อสร้างประเภทที่หนึ่งคือสภาพแวดล้อมโดยรอบและแหล่งมรดกวัฒนธรรมโดยรอบสามแห่ง โดยกำหนดให้ต้องรักษา สภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์และอนุรักษ์วิถีวัฒนธรรมในพื้นที่ เพื่อบรรลุความสมบูรณ์และความปลอดภัยตามแผน เขตควบคุมการก่อสร้างประเภทที่สองคือถนนหย่งเล่อกง ซึ่งทำหน้าที่เป็นระเบียบภูมิทัศน์ที่ถูกออกแบบมาเป็นแถบเชื่อมให้ทัศนียภาพเปลี่ยนผ่านจากเขตคุ้มครองสถาปัตยกรรมโบราณสู่เขตชานเมืองอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้แก่การอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเขตชานเมืองและสถาปัตยกรรมโบราณ ขณะเดียวกันก็มีโครงการจะทำให้บริเวณนี้เป็นศูนย์รวมสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการการท่องเที่ยวด้วย

นอกจากนโยบายคุ้มครองสถาปัตยกรรมโบราณวัดหย่งเล่อกงของรัฐบาลกลางแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นยังประกาศใช้นโยบายจำนวนมากเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกง เช่น ในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดของมณฑลซานซีที่ว่าด้วยการส่งเสริมการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคคู่กับการฟื้นฟูวิถีชีวิตของผู้คนให้กลับมาเป็นปกติ ลดผลกระทบจากโรคระบาดต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกง ปลอดภัยภาพการบริโภคโดยเร็วที่สุด กรมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมมณฑลซานซีได้เปิดตัวกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว “คนซานซี เที่ยวซานซี” ซึ่งวัดหย่งเล่อกงก็ตอบรับนโยบายอย่างแข็งขัน โดยลดราคาให้นักท่องเที่ยวชาวซานซี (ผู้ถือบัตรประจำตัวประชาชนมณฑลซานซี) ครั้งหนึ่งเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น นอกจากนี้ วัดหย่งเล่อกงยังเริ่มตั้งราคาตั๋วเข้าชมในช่วงฤดูท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงนอกฤดู ราคาตั๋วช่วงฤดูท่องเที่ยวจะเพิ่มสูงขึ้น โดยอาจสูงกว่าราว 20-50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปแล้วแต่ประเภทตั๋ว ทั้งยังขยายเวลาเปิดทำการในช่วงดังกล่าวให้เข้าชมได้ทุกวันตั้งแต่ 8:00-18:00 น. ซึ่งนานกว่าช่วงนอกฤดูท่องเที่ยวที่เปิดทำการระหว่าง 9:00-17:00 น. สองชั่วโมง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนมากขึ้น

2. ศูนย์วัฒนธรรม

ในฐานะศูนย์วัฒนธรรมลัทธิเต๋า วัดหย่งเล่อกงมีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยท้องถิ่นได้ทำการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างกระตือรือร้น เพื่อดึงดูดคณะสำรวจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองอวิ้นเฉิง ซึ่งประกอบด้วยผู้นำในอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตัวแทนธุรกิจการลงทุน ตัวแทนสื่อ และหน่วยงานอื่น ๆ จากทั่วประเทศ เพื่อผลักดันการลงทุนในโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หนุนการพัฒนาอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเข้าใกล้การเป็นสุดยอดเมืองการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สมบัติทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของวัดหย่งเล่อกงยังถูกนำไปจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ของเมืองหลายแห่ง เพื่อเป็นการเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญาของวัด โดยมีนักวิจัยที่วิเคราะห์รูปแบบทางศิลปกรรมของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงและสังเคราะห์องค์ประกอบจากนั้นจึงออกแบบและสร้างเป็นผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกง เช่น พุกันจิน ที่ใส่ปากกา หินฝนหมึก ที่วางหนังสือ และภาพตัวละครบนจิตรกรรมฝาผนังในรูปแบบการ์ตูน ขณะเดียวกันก็มีนักวิจัยที่ศึกษาจากมุมมองความเชื่อเกี่ยวกับ Lü Dongbin หนึ่งในแปดเซียนแห่งลัทธิเต๋า เพื่ออธิบายกิจกรรมงานวัดของวัดหย่งเล่อกง ถ่ายทอดความสำคัญของความเชื่อเรื่องปรมาจารย์หลี่วี่ในชีวิตของผู้คน รวมถึงตีความวิวัฒนาการของความเชื่อดังกล่าวจากมุมมองทางวัฒนธรรมในเชิงลึก

3. พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์

วัดหย่งเล่อกงเป็นหนึ่งในสามสถานที่ต้นกำเนิดของลัทธิเต๋า มีภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวนกินพื้นที่ถึง 1,005.68 ตารางเมตร กล่าวได้ว่าเป็นพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ไม่เพียงเป็นผลงานชิ้นเอกที่สำคัญในหน้าประวัติศาสตร์ภาพจิตรกรรมจีน แต่ยังเป็นผลงานอันยิ่งใหญ่ที่หาชมได้ยากในประวัติศาสตร์จิตรกรรมของโลกด้วย จนได้รับการขนานนามเป็น “หอภาพศิลปะแห่งบูรพาทิศ”

ในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเมืองอวิ้นเฉิง ที่ตั้งของวัดหย่งเล่อกง ได้ผลักดันโครงการบูรณะฟื้นฟูและอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงอย่างต่อเนื่อง โดยได้ดำเนินโครงการบูรณะวัตถุโบราณทำจากกระดาษล้าค่าระดับหนึ่ง สอง และสามที่เก็บรักษาในวัดหย่งเล่อกง รวมถึงงานบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนังตำหนักหลงหูจนแล้วเสร็จ อีกทั้งยังร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์ประจำมณฑลจัดงาน “เฟ่งพินิจสู่สัจจะ: นิทรรศการพิเศษว่าด้วยการอนุรักษ์และการสืบทอด วัดหย่งเล่อกง” โดยมีการตั้งเวิร์กช็อปอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง โดยคัดเลือกหน่วยงานอนุรักษ์และใช้ประโยชน์วัตถุทางวัฒนธรรมระดับสมบัติชาติ วัดหย่งเล่อกง รวมถึงหน่วยงานอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรมอื่น ๆ เพื่อเข้าร่วมโครงการนำร่องการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์วัตถุทางวัฒนธรรมระดับสมบัติชาติ ขณะเดียวกัน ด้วยความใส่ใจอย่างยิ่งของคณะกรรมการพรรคฯ ประจำเมืองและรัฐบาลเมืองอวิ้นเฉิง สำนักวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเมืองได้ผลักดันงานเตรียมการเพื่อการปฏิรูปทางโบราณคดีและการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ ดำเนินการคัดแยกและขึ้นทะเบียนวัตถุทางวัฒนธรรมในคลังสะสมของวัดหย่งเล่อกงและหน่วยงานอื่น ๆ รวม 9 แห่ง ประสานพิพิธภัณฑ์เมืองอ

วันเฉิง สำนักงานวัตถุทางวัฒนธรรมเมืองหย่งจี พิพิธภัณฑน์อำเภอรู๋เฉิง และหน่วยงานอื่น ๆ ให้จัดทำแผนจัดแสดง ประสานหน่วยงานเก็บรักษาวัตถุทางวัฒนธรรม เช่น พิพิธภัณฑน์เมืองอวิ้นเฉิง พิพิธภัณฑน์ศิลปะภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง พิพิธภัณฑน์อำเภอเหวินสี่ ให้ร่วมมือกับสำนักงานมรดกทางวัฒนธรรมแห่งชาติและสำนักงานมรดกทางวัฒนธรรมระดับมณฑล เพื่อดำเนินการจัดนิทรรศการสัญจร “จัดแสดงวัตถุทางวัฒนธรรมซานซีในสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง” และ “เฟ่งพินิจสู่สัจจะ: นิทรรศการพิเศษว่าด้วยการอนุรักษ์และการสืบทอด วัดหย่งเล่อกง” เป็นต้น งานอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรมกำลังคืบหน้าอย่างมีสีสันและเต็มไปด้วยชีวิตชีวา

ภาพที่ 3-33 เฟ่งพินิจสู่สัจจะ: นิทรรศการพิเศษว่าด้วยการอนุรักษ์และการสืบทอด วัดหย่งเล่อกง
(<https://m.thepaper.cn>)

ภาพที่ 3-34 ส่วนของอาคารที่เรียกว่าหลานเอ๋อของชายคาด้านหน้าและด้านหลังช่วงใจกลาง (ตั้งซินเจียน) ตำบลกานชานซิง (<https://m.thepaper.cn>)

4. วัฒนธรรมลัทธิเต๋า

ความเป็นมาของงานวัดหย่งเล่อกงเริ่มต้นขึ้นในสมัยราชวงศ์หยวน งานวัดในสมัยนั้นกำหนดไว้เป็นวันชาติกาลของ Lü Dongbin ตรงกับวันที่ 14 เดือน 4 ตามปฏิทินจันทรคติ และต่อเนื่องไปจนถึงวันที่ 20 กิจกรรมนี้เริ่มจัดขึ้นตั้งแต่ตอนสร้างวัดหย่งเล่อกง โดย Lü Dongbin เป็นเทพหลักที่ผู้คนมากราบไหว้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากงานวัดหย่งเล่อกงในยุคนั้นจัดขึ้นในพื้นที่ที่แม่น้ำฮวงโห่ท่วมในปัจจุบัน ส่งผลให้มีเอกสารที่บันทึกช่วงเวลาดังกล่าวหลงเหลืออยู่ค่อนข้างน้อย รายละเอียดในการประกอบพิธีบวงสรวงสักการะจึงสืบค้นได้จากพิธีไหว้ในโอกาสพิเศษที่จัดโดยกลุ่มผู้นับถือลัทธิเต๋าต่าง ๆ กับคนท้องถิ่นและผู้เชี่ยวชาญด้านคติชนวิทยาที่เคยเข้าร่วมพิธีเช่นนี้ด้วยตนเองเท่านั้น

พิธีไหว้อาจแบ่งได้เป็นพิธีไหว้ทั่วไปหรือพิธีไหว้ในโอกาสพิเศษตามวาระ พิธีไหว้ทั่วไปจะจัดขึ้นเป็นประจำ ส่วนพิธีไหว้ในโอกาสพิเศษจะจัดขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับกรณีฉุกเฉิน โดยศาลหลักวังจะจัดพิธีไหว้ทั่วไปทุกวันวันที่ 1 กับ 15 ของทุกเดือน และวันที่ 3 เดือน 3 กับวันที่ 16 เดือน 4 ทุกของปี ส่วนพิธีไหว้ในโอกาสพิเศษจะจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตลอดปีโดยกลุ่มผู้มาเยือนจากทุกสารทิศ พิธีบวงสรวงกราบไหว้ปรมาจารย์หลี่ว้จัดเป็นพิธีไหว้ในโอกาสพิเศษ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ในส่วน

ถัดไปจะกล่าวถึงกรณีศึกษากลุ่มผู้แทนจากวัดจื่อหนานกง เมืองไทเป ที่มาร่วมงานวัดหย่งเล่อกงในปี 2003 เพื่ออธิบายการประกอบพิธีกรรมไหว้ปรมาจารย์หลี่วี้โดยกลุ่มผู้นับถือลัทธิเต๋า

วัดจื่อหนานกง เมืองไทเป เป็นศาสนสถานลัทธิเต๋าขนาดใหญ่ที่สุดของไต้หวัน ที่บูซา Lü Dongbin ทั้งยังมีอิทธิพลอย่างยิ่งในหมู่ผู้นับถือลัทธิเต๋านี้ ไต้หวัน โดยวัดจื่อหนานกงได้ส่งนักพรตมาที่วัดหย่งเล่อกงหลายครั้งตั้งแต่ปี 1993 เพื่อประกอบพิธีไหว้ รวมถึงเชิญเจ้าหน้าที่วัดหย่งเล่อกงไปไต้หวันเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมด้วย สำหรับพิธีไหว้ปรมาจารย์หลี่วี้ พิธีของวัดจื่อหนานกงจะมีขั้นตอนที่ค่อนข้างครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบด้วยการสร้างรูปเคารพปรมาจารย์หลี่วี้ พิธีเบิกเนตร การตกแต่งตำหนักหลัก การจัดของไหว้และรูป เป็นต้น โดยรายละเอียดในขั้นตอนต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้ ดังที่แสดงในตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3-1 กระบวนการของวัฒนธรรมลัทธิเต๋า

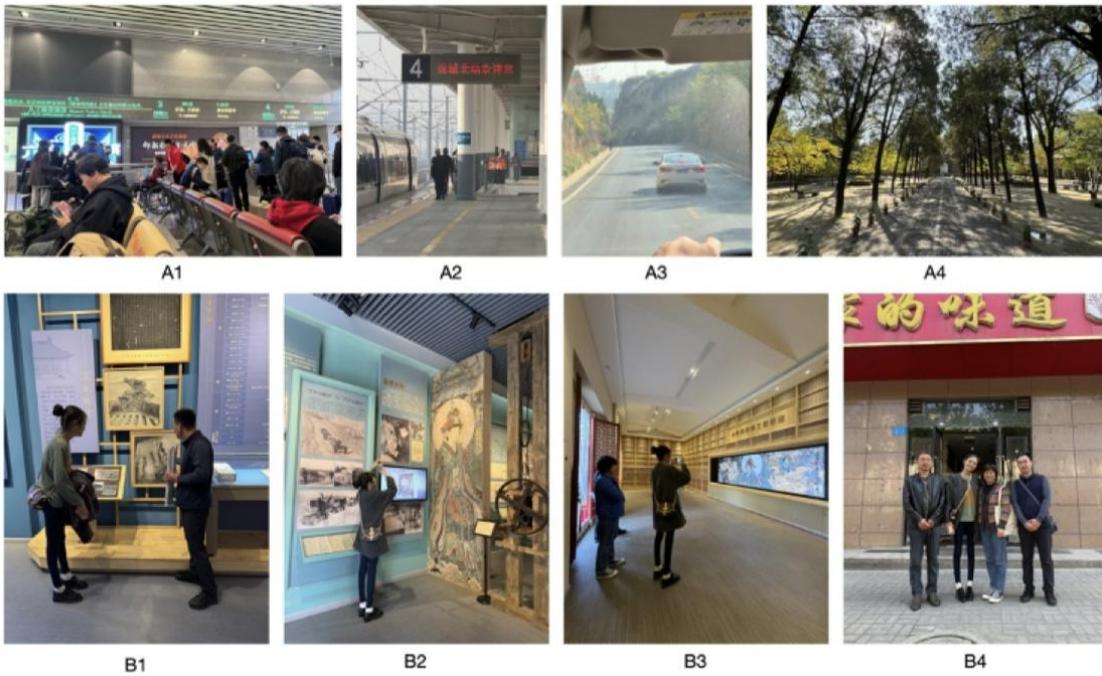
รายการ	คำอธิบาย
การสร้างรูปเคารพ	รูปเคารพของปรมาจารย์หลี่วี้ในตำหนักหลักของศาลหลี่วี้ก่อก่อสร้างโดยสานุศิษย์จากวัดจื่อหนานกง โดยเวลาสร้างจะต้องประกอบพิธีกรรมสักการะเทพหลายประการ เช่น เลือกกฤกษ์มงคลเป็นวันทำพิธีสร้างรูปเคารพและหลังจากสร้างเสร็จก็เลือกวันทำพิธีบรรจุวัตถุมงคล (装脏) ในรูปเคารพเพื่อปลุกจิตวิญญาณเทพ
การเบิกเนตร	พิธีเบิกเนตรนั้นจัดขึ้นเพื่อ “เปิดตา” เป็นการอัญเชิญเทพมาสถิตในรูปเคารพ โดยมีขั้นตอนและเครื่องประกอบพิธีที่เฉพาะเจาะจง ช่วงท้ายของการเบิกเนตรต้องส่องแสงอาทิตย์ไปที่ดวงเนตรของรูปเคารพ เป็นสัญลักษณ์ว่าท่านสามารถสอดส่องโลกมนุษย์ได้แล้ว
การตกแต่งศาลเจ้า	เพื่อเสริมบรรยากาศให้มีความเคร่งขรึมศักดิ์สิทธิ์ เหล่านักพรตจึงมักตกแต่งตำหนักหลักด้วยเกี้ยวแห่ ปะรำ ผ้าमान โคม และอื่น ๆ เพื่อแสดงว่าปรมาจารย์หลี่วี้สถานะสูงศักดิ์เทียบเท่าจักรพรรดิโบราณ
การถวายของไหว้	หลังจากตกแต่งรูปเคารพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะเข้าสู่พิธีถวายของไหว้ การเลือกและจัดวางของไหว้มีรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจง สะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมท้องถิ่น
การจตุรูป	การจตุรูปเป็นขั้นตอนสำคัญในพิธีไหว้ เป็นการแสดงความซื่อสัตย์จริงใจและ

รายการ	คำอธิบาย
	ความเคารพต่อปรมาจารย์หลี่วี่
กราบสามครั้ง คำนับเก้าครั้ง	ธรรมเนียมที่ผู้นับถือลัทธิเต๋าต้องปฏิบัตินี้สื่อถึงความเคารพบูชาอย่างสูงต่อ ปรมาจารย์หลี่วี่
การสวดมนต์	แม้ทุกวันนี้จะไม่ค่อยพบเห็นการสวดมนต์ในศาลหลี่วี่กงแล้ว แต่การสวดมนต์ก็ยัง เป็นขั้นตอนสำคัญอย่างยิ่งในพิธีไหว้แบบลัทธิเต๋า ในฐานะการแสดงความเคารพ บูชาต่อปรมาจารย์หลี่วี่ผ่านการใช้ภาษา

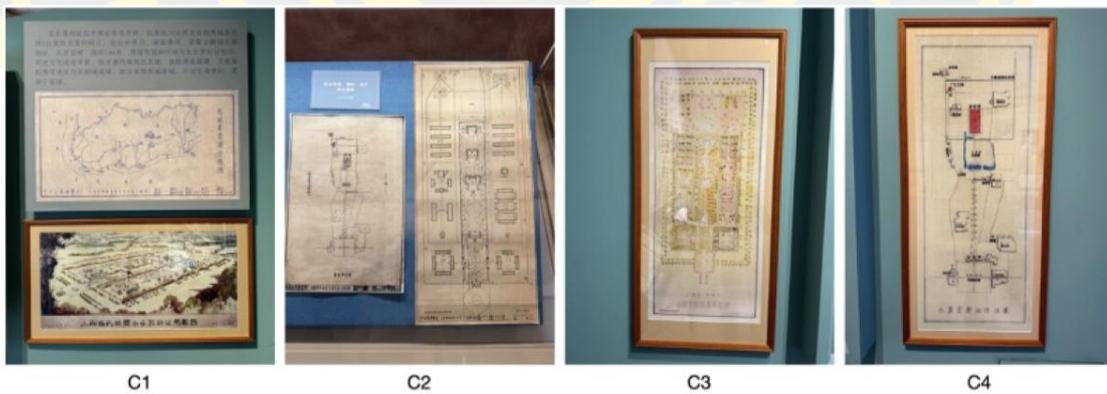
กล่าวโดยสรุปคือ พิธีแสดงความศรัทธาต่อปรมาจารย์หลี่วี่ที่วัดหย่งเล่อกงในปัจจุบันเป็น
การตกผลึกของพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และความก้าวหน้าของยุคสมัย ซึ่งบรรจุไว้ด้วยความเชื่อ
ความหวัง และความรู้สึกรักของเหล่าผู้ศรัทธา

ประมวลข้อมูลจากการสัมภาษณ์

เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรม ภาพจิตรกรรมฝาผนัง บุคคล และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัดหย่ง
เล่อกงอย่างรอบด้าน ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่วัดหย่งเล่อกงเพื่อทำการสำรวจภาคสนาม รวมถึงสัมภาษณ์
สังเกตการณ์ และเข้าไปสัมผัสด้วยตนเอง จนได้มาซึ่งข้อมูลปฐมภูมิที่ช่วยขุดเซยข้อจำกัดในการวิจัย
เอกสาร การวิจัยภาคสนามจะเติมความมีชีวิตชีวาใหม่ ๆ ให้แก่งานวิจัยเกี่ยวกับวัดหย่งเล่อกง รวมถึง
ช่วยให้ข้อเสนอแนะในด้านการอนุรักษ์ การสืบทอด และการพัฒนาที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์และ
นำไปใช้ได้จริงมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3-35 การสำรวจภาคสนามที่วัดหย่งเล่อกง: ภาพ A1-A4 เป็นภาพการเดินทาง ภาพ B1-B4 เป็นภาพการเข้าเยี่ยมชมของผู้วิจัย (Chen Cong, 2023)

ภาพที่ 3-36 การสำรวจภาคสนามวัดหย่งเล่อกง: ภาพ C1-C4 การเคลื่อนย้ายพิพิธภัณฑ์ (Chen Cong, 2023)

ภาพที่ 3-37 การสำรวจภาคสนามที่วัดหย่งเล่อกง: ภาพ D1 และ D2 คือประตูหล่งหู่ ภาพ D3 และ D4 คือตำหนักซานซิง ภาพที่ D5 และ D6 คือตำหนักฉุนหยาง ภาพ D7 และ D8 คือตำหนักฉงหยาง (Chen Cong, 2023)

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับคนกลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เจ้าหน้าที่วัดหย่งเล่อกง: ผู้วิจัยต้องทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่วัดหย่งเล่อกงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ด้านการจัดการโครงการวัฒนธรรม 1 คน เจ้าหน้าที่ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม 1 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจและกำหนดราคาบัตรเข้าชม โดยผู้วิจัยคาดว่าจะได้ทำความเข้าใจแผนงานกับเป้าหมายด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนกลุ่มนี้ทั้งในปีที่ผ่านมาและในอีกหนึ่งปีข้างหน้า

ผู้อยู่อาศัยในชุมชนใกล้วัดหย่งเล่อกง: ทำการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างใกล้ชิดกับวัดหย่งเล่อกงเป็นหลัก โดยคัดเลือกชาวชุมชนที่เคยทำงานให้ทางวัด 3 คน และเจ้าหน้าที่จากบริษัทภายนอก 3 คน ผู้วิจัยคาดว่าจะได้เข้าใจสถานการณ์การท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบันจากมุมมองของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นดียิ่งขึ้น

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว: ทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ (ผู้บริหารบริษัทท่องเที่ยว 1 คนและไกด์นำเที่ยว 3 คน) ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการวัฒนธรรม ด้านผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ด้านธุรกิจและการกำหนดราคาบัตรเข้าชม หากเคยมีความร่วมมือกับวัดหย่งเล่อกงหรือสถานที่ท่องเที่ยวแบบดั้งเดิมของจีนแห่งอื่นมาก่อนจะเป็นการดีที่สุด โดยผู้วิจัยคาดว่าจะได้เข้าใจมุมมองกับความคิดเห็นที่คนกลุ่มนี้มีต่อวัฒนธรรมสร้างสรรค์ การจัดการวัฒนธรรม และวัดหย่งเล่อกง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังออกแบบทำการออกแบบแบบสอบถามให้มีความเหมาะสม แล้วนำไปใช้ค้นหาอัตลักษณ์สำคัญของวัดหย่งเล่องในพื้นที่ใกล้เคียงหรือบริเวณอื่นที่คุ้นเคยกับวัดหย่งเล่อง ในการออกแบบแบบสอบถาม ปัญหาสำคัญที่สุดคือการเลือกกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามให้ถูกต้องแม่นยำ ในแง่หนึ่งต้องให้ความสำคัญกับขอบเขตของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ในอีกแง่หนึ่งก็ต้องเลือกกลุ่มผู้ตอบที่มีลักษณะเป็นตัวแทนที่ดีในแต่ละด้าน ด้วยเหตุนี้ กลุ่มเป้าหมายหลักในการตอบแบบสอบถามจึงเป็นนักท่องเที่ยว จำนวนอย่างน้อย 50 คน

บทที่ 4

สุนทรียภาพ คุณค่าทางศิลปกรรม และอิทธิพลที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมวัดหย่องเล่อกง

เนื้อหาในบทนี้เป็นการนำข้อมูลภาคสนามที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋าและรูปแบบทางศิลปกรรมของวัดหย่องเล่อกงมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์สุนทรียภาพและคุณค่าทางศิลปกรรมจากมุมมอง วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่ออิทธิพลด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่อกงผ่านการประยุกต์ใช้ทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์และทฤษฎีวัฒนธรรม โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

สุนทรียภาพทางศิลปะของวัดหย่องเล่อกง

ในแง่ของการถ่ายทอดทางศิลปะภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่องเล่อกงใช้เทคนิคจัดองค์ประกอบ แบบ “เคลื่อนไหวในความสงบนิ่ง” ได้อย่างแยบยล สรรค์สร้างองค์ประกอบภาพอันโอ้อ่าไพศาลเต็มไปด้วยชีวิตชีวา ยิ่งขับเน้นความวิจิตรงดงามของศิลปะการวาดเส้นแบบดั้งเดิม ลายเส้นในภาพจิตรกรรมฝาผนังนั้นพลิ้วไหวอ่อนช้อยทว่าทรงพลัง แสดงถึงความเปิดเผยไม่เกรงกลัวความคู่ความสง่างาม นอกจากนี้ บุคคล เครื่องแต่งกาย ข้าวของเครื่องใช้ และทิวทัศน์ธรรมชาติในภาพยังงดงามน่าหลงใหลยิ่ง

1. สุนทรียภาพในงานสถาปัตยกรรม

กลุ่มอาคารสถาปัตยกรรมของวัดหย่องเล่อกงเป็นตัวแทนที่โดดเด่นของสถาปัตยกรรมราชสำนักในสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการก่อสร้างและแนวคิดด้านความงามในยุคนั้น การก่อสร้างเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1247 (ปีที่ 2 ของจักรพรรดิกุยโย) และเสร็จสิ้นในปี ค.ศ. 1358 (ปีที่ 18 ของจักรพรรดิเจี๋ยเจี๋ย) ใช้เวลาก่อสร้างนานกว่า 110 ปี อาคารของวัดหย่องเล่อกงจัดเรียงจากทิศใต้ไปทิศเหนือ ประกอบด้วย ประตูกงเหมิน ประตูชานเหมิน (สร้างในสมัยราชวงศ์ซิง) ประตูอู่จี (สร้างในสมัยราชวงศ์หยวน) ตำหนักชานชิ่ง (สร้างในสมัยราชวงศ์หยวน) ตำหนักฉุนหยาง (สร้างในสมัยราชวงศ์หยวน) และตำหนักฉงหยาง (สร้างในสมัยราชวงศ์หยวน)

ในด้านโครงสร้างสถาปัตยกรรม วัดหย่องเล่อกงได้นำวิธีการก่อสร้างของสมัยราชวงศ์ซิงที่เรียกว่า “อิงเจ้าฝ่าซื่อ” และ “เจี้ยนจูฝ่า” ของสมัยราชวงศ์เหลียวจินมาปรับใช้ พร้อมทั้งมีนวัตกรรมใหม่ ๆ ทำให้เกิดแนวทางใหม่สำหรับการพัฒนาสถาปัตยกรรมในยุคต่อมา นอกจากนี้ ป้ายชื่อและ

ศิลปะการเขียนตัวอักษร เครื่องกระเบื้องเคลือบและประติมากรรม รวมถึงอิฐที่ใช้ในวัดหย่งเล่อกยังม
ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นอย่างยิ่งอีกด้วย

ภาพที่ 4-1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของวัดหย่งเล่อก พิพิธภัณฑ (Chen Cong, 2023)

ก่อนอื่น ต้องพูดถึงความงามด้านการจัดวางเชิงพื้นที่ วัดหย่งเล่อกประกอบด้วย 3 ตำหนัก
เข้าด้วยกัน คือตำหนักซานซิง ตำหนักอู่จี ตำหนักฉุนหยาง ซึ่งการออกแบบการจัดวางเชิงพื้นที่
ลักษณะเช่นนี้แสดงถึงความงดงามเฉพาะของสถาปัตยกรรมลัทธิเต๋า ตำหนักซานซิงด้านหน้ากว้าง 7
ห้อง ด้านข้างลึก 4 ห้อง จันทัน 8 ช่วง ตัวตำหนักตั้งอยู่บนฐาน ด้านหน้าตำหนักออกแบบให้มีหน้ามุข
ที่กว้างมีแท่นอยู่ทั้งสองข้าง และมีบันไดหักฉากขึ้นไป ภายในตำหนักมีเสาโลหะและผนังหน้าพัด ทำ
ให้ภายในอาคารดูกว้าง เสาเชิงชายและคานเสาโลหะถูกเชื่อมเข้าด้วยกัน ปุ่มรองน้ำหนักบนตัวเสา
และเพดานถูกออกแบบให้ดูมีมิติและงดงาม ภายในอาคารของตำหนักซานซิงออกแบบให้มีหลุม
เพดาน ภายในหลุมรูปทรงเว้าขึ้นได้แกะสลักรูปมังกรอย่างวิจิตร การจัดวางพื้นที่โดยรวมจะดูโปร่ง
และกว้างอีกทั้งยังเต็มไปด้วยวิจิตรศิลป์

ตำหนักอู่จี ใช้วิธีการลดจำนวนเสาเพื่อเพิ่มความกว้างภายในตัวอาคาร ทำให้
สถาปัตยกรรมภายในอาคารดูโปร่งกว้าง เพื่อรองรับกิจกรรมบำเพ็ญเพียรและการบูชาของผู้ที่นับถือ
ลัทธิเต๋า มีฐานตำหนักที่สูง ด้านหน้าและด้านหลังมีทางลาดเดินขึ้น บนพื้นผิวที่เรียบมีรูปทรงอักษรที่
เว้า การจัดวางเสาภายในอาคารที่สมดุล เสารอบ ๆ ทั้ง 4 มุมมีการยกระดับให้สูงขึ้นเป็นลักษณะเด่น
ปุ่มรองน้ำหนักบนตัวเสาออกแบบให้ดูมีมิติ การจัดพื้นที่แนวราบของตำหนักอู่จีมีความหลากหลายที่
สะท้อนถึงความกลมกลืนกับธรรมชาติตามหลักแนวคิดลัทธิเต๋าที่ต้องอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ตำหนักฉุนหยางกว้าง 5 ห้อง มีจันทัน 8 ช่วง 3 ห้องใจกลางชายคาด้านหน้าติดตั้งประตู
บานพับ ห้องด้านนอกของตำหนักมีเสาโลหะ 4 ต้น ได้ลดจำนวนในส่วนที่เหลือ ทำให้ภายในอาคารดู
โปร่งกว้าง ภายในอาคารมีหลุมเพดานทรงเว้า 2 จุดที่ใช้สีเขียวน้ำทะเลในการวาดภาพฝาผนัง ทำให้

เกิดบรรยากาศที่ดูกลมกลืน ตำแหน่งทั้ง 3 ที่กล่าวถึงมีการจัดวางเชิงพื้นที่ที่โปร่งกว้าง มีความยืดหยุ่น สะท้อนถึงสถาปัตยกรรมแบบลัทธิเต๋าที่ให้ความสำคัญกับความสมานฉันท์กับธรรมชาติและกฎภายใน นอกจากนี้ ต้องพูดถึงความงามเชิงโครงสร้าง 3 ตำแหน่งในวัดหย่องเล่อสะท้อนให้เห็นถึง จุดเด่นเฉพาะตัวที่หลากหลาย ดังเช่นการเพิ่มความมั่นคงให้กับตัวสถาปัตยกรรมที่จะเพิ่มความงามได้เช่นกัน ตำแหน่งฐานซึ่งมีการเชื่อมโยงชายคาและคานรองเสาโลหะเข้าด้วยกัน มีการออกแบบปุมรอง น้ำหนักบนตัวเสาที่มี 1 ตัวรับ 2 ฐานรอง ใช้ฐานรองเสาแบบจี้ซันจ้าวที่มีโครงสร้างที่ดูเป็นระเบียบ โครงสร้างภายในตัวอาคารแบ่งเขตออกเป็น 2 ส่วน คือคานแบบหมิงฝูและฉ่าวฝู หน้าที่หลังสอง ท่อนมีจันตัน 4 ช่วงเชื่อมกับภายในท่อนเสา ทำให้โครงสร้างดูมั่นคง หลุมเพดานในตัวอาคารออกแบบ ให้รอบ ๆ มีปุมรองน้ำหนักบนตัวเสาแบบชั้น ด้านบนแกะสลักรูปมังกรที่วิจิตร แสดงถึงเทคนิคงานไม้ ที่ประณีตของยุคราชวงศ์หยวน

โครงสร้างของตำหนักอู้อู้ออกแบบตามโครงสร้างฉ่าวฝูในสมัยช่งจิน ตัวคานและเสาแสดง ถึงการยกระดับที่เห็นได้ชัดเจน เสาและฐานรองเสาใช้ไม้ 5 ท่อนประกอบ 1 ตัวรับ 1 ฐานรอง ปุมรอง น้ำหนักบนตัวเสาใช้ฐานแบบเงินอ่าว ทำให้รองรับน้ำหนักได้ดี โครงสร้างภายในใช้เทคนิคลู่หมิงจ้าว จันตัน 3 ช่วงหน้าหลังเชื่อมกับเสาตรงกลาง มีคานเชื่อม คานคู้ และคานตรงกลางรองรับคานหลักไว้ สองฝั่งของสันหลังคาได้ติดตั้งคานไต่ผิงไว้ ใช้เทคนิคการจัดการแบบโหลวชาน ทำให้โครงสร้างสมดุล สันหลังคาใช้การมุงหลังคาด้วยกระเบื้อง ประดับตกแต่งกระเบื้องสีเหลืองเขียวที่ทำงาน สถาปัตยกรรมนี้ดูสวยเด่นคานและเสาของตำหนักอู้น้อยางใช้ไม้ 6 ท่อน ประกอบด้วย 1 ตัวรับ 2 ฐานรอง มีเพดานครอบตัวคาน จันตัน 3 ช่วง มีคานตั้งฝู คานหฺรูฝูเชื่อมกับฐานรองเสาโลหะ ใช้วัสดุที่มี ขนาดค่อนข้างใหญ่ โครงสร้างมั่นคง หลุมเพดานภายในอาคารมีฐานรองแบบ 2 ชั้น บนแผ่นเพดาน ใช้การวาดลวดลายกึ่งมู่ โครงสร้างโดยรวมดูมั่นคงและวิจิตร

โครงสร้างของทั้ง 3 ตำแหน่งในวัดหย่องเล่อองใช้มาตรฐานระดับ “ทิงถาง” ดังเช่น การ ออกแบบตัวเสา ปุมรองน้ำหนักบนตัวเสา และการเลือกใช้วัสดุ มุ่งเน้นหลักการที่เป็นธรรมชาติ สมานฉันท์ และสมดุล ออกแบบโครงสร้างของตัวเสา ปุมรองน้ำหนักบนตัวเสาที่ประณีต ไม่เพียงแต่ จะทำงานสถาปัตยกรรมดูมั่นคงและงดงามแล้ว หากยังสะท้อนถึงการผสมผสานหลักแนวคิดของ ลัทธิเต๋าที่ให้การเคารพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กล่าวโดยสรุปคือ งานสถาปัตยกรรมของวัดหย่องเล่อ กสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานขั้นสูงทางด้านสุนทรียศาสตร์ที่จะส่งผลกระทบต่อไปยังงานสถาปัตยกรรม ในยุคหลัง

กล่าวโดยสรุป กลุ่มอาคารของวัดหย่องเล่อองนั้น ด้วยการจัดวางพื้นที่และการออกแบบ โครงสร้างที่เป็นเอกลักษณ์ แสดงให้เห็นถึงทักษะและความงามทางสถาปัตยกรรมที่สูงส่งของสมัย ราราชวงศ์หยวน ผ่านการสร้างสรรคและการนำเทคนิคดั้งเดิมมาปรับใช้ วัดหย่องเล่อองไม่เพียงแต่บรรลุ

มาตรฐานสูงสุดในด้านความงามและการใช้งานเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการพัฒนาสถาปัตยกรรมในยุคหลังอีกด้วย

2. สุนทรียภาพในงานจิตรกรรมฝาผนัง

ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง เป็นตัวแทนของภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ภายในประเทศที่แท้จริงในประเทศจีน และเป็นตัวแทนฉากหลังทางสังคมเมื่อ 700 ปีที่แล้วอย่างแท้จริง ในฐานะผลงานชิ้นเอกของจิตรกรรมฝาผนังในวัดราชวงศ์หยวน วัดหย่งเล่อกงได้ครอบครองสี่ในห้าจิตรกรรมฝาผนังอย่างเป็นทางการของราชวงศ์หยวนในประเทศ ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ประกอบด้วยบุคคลจำนวนมากที่สุด ซึ่งเป็นพื้นที่เดียวที่ใหญ่ที่สุดและเป็นศูนย์กลางของจิตรกรรมฝาผนังที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุดในประเทศจีน ดังที่ปรากฏในภาพที่ 2 มีนักกวีบางท่านยกย่องจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้: "หย่งเล่อกงซานซิงเถี่ยฮว่าโกว ฉาวอู่ไต้เรียนกั๊งโหวร ถังซ่งอี่เฟิงหม่านปี้คางเจียงเทียนเซี่ยตี้ฮื่อหลิง (การวาดลายเส้นของหย่งเล่อกงซานซิงมีลักษณะเป็นจังหวะซ้าๆ แรงกดสม่ำเสมอและความเป็นเส้นตรงสม่ำเสมอ "ฉาวอู่" หมายถึงสไตล์การวาดภาพที่เน้นเส้นเรียบและสง่างาม ในขณะที่ "อู่ไต้" หมายถึงอีกสไตล์หนึ่งที่เน้นเส้นที่แข็งแกร่งและทรงพลังแสดงให้เห็นว่าทั้งสองสไตล์ผสมผสานเข้ากับจิตรกรรมฝาผนังได้อย่างลงตัว กำแพงเต็มไปด้วยจิตรกรรมฝาผนังโบราณของราชวงศ์ถังและซ่ง และเรียกได้ว่าเป็นมรดกที่ดีที่สุดในโลก" จิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงเป็นภาพวาดจีนโบราณเพียงชิ้นเดียวที่สามารถเทียบได้กับจิตรกรรมฝาผนังคูนหวง จิตรกรรมฝาผนังทางศาสนาไม่เพียงแสดงถึงความระเหิดของศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังมีมุมมองที่สูงส่งของผู้เป็นอมตะและเทพเจ้ามีบกลิ่นอายของชีวิตที่ผ่อนคลายและสง่างาม มีผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์อีกด้วย ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นยาวนานนับศตวรรษ และเต็มไปด้วยเนื้อหาและความหมายแฝงทางสังคมที่ลึกซึ้ง ที่นั่น มีสังคมมนุษย์และความคิดแบบเห็นอกเห็นใจกัน แก่นแท้ของความคิดของลัทธิเต๋าและทักษะทางศิลปะที่สวยงามได้รับการผสมผสานและบูรณาการเพื่อสร้างภาพจิตรกรรมฝาผนังที่น่าทึ่ง(X. Liu, 2009)

ในภาพจิตรกรรมฝาผนังของพระราชวังหย่งเล่อกง ภาพของเทพเจ้ามากกว่า 300 องค์ถูกวาดอย่างอุตสาหกรรมตลอดระยะเวลาหนึ่งศตวรรษ ภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีชื่อเสียงที่สุดชิ้นหนึ่งคือ "เฉาหยวนถู" ซึ่งแสดงฉากอันงดงามของเทพเซียนกว่าร้อยองค์ที่แสดงความเคารพต่อราชวงศ์หยวน และพรรณนาถึงเทพเจ้าผู้ทำหน้าที่พระอาทิตย์อันเป็นเอกลักษณ์ของวัดหย่งกง รูปเทพเจ้าเหล่านี้แบ่งออกเป็นสามประเภท: ปฐมเทพหลักเทพขุนนางบุนนู้และเหล่าเทพธิดา ดังแสดงในตารางที่ 4-5 ปฐมเทพหลักทั้งแปด เช่น อวี๋หวางต้าตี้ (จักรพรรดิหยกหรือเจิ้ง เซียนฮ่องเต้) โฮ่วถู่เหนียงเหนียง (พระแม่ธรณี) ซีหวังหมู่ (เทพมารดรตะวันตก) ล้วนเป็นหัวใจสำคัญของลัทธิเต๋า กลุ่ม "เทพยอดนิยม" ประกอบด้วยเทพอัสนีเทพเหวินซางและอื่นๆก็เป็นที่ชื่นชอบอย่างยิ่ง ขณะที่ภาพของ เทพธิดา "ลูกท้อสวรรค์" อย่างเตียนหมู่ (เทพธิดาแห่งฟ้าผ่า) จื่อกวงฟูเหริน (พระมารดาผู้ให้กำเนิดหมู่ดาว) ก็ได้รับ

ความนิยมอย่างมากเช่นกันนอกจากนี้เทพขุนนางองค์อื่นๆเช่น สุริยเทพและจันทราเทพฮกลกชีวิสาม เทพเจ้าดาวมงคลยังแบ่งกลุ่มหรือจับคู่กันตามคุณสมบัติและลักษณะ โดยแต่ละกลุ่มจะมีการกัจอัน คักดีสิทธิ์และสถานะอันสูงส่งของตัวเอง

ภาพที่ 4-2 ภาพลำดับเทพเซียนในวัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

ตารางที่ 4-1 ลำดับเขียนวัดหย่งเล่อกง

No.	1	2	3	4	5	6	7	8
Name	West Queen Mother	East King Father	Jade Emperor	Heavenly Lord of Salvation	Eternal Life Emperor	Purple Tenuity Emperor	Great Jade Emperor	Earth Mother
No.	9	10	11	12	13	14	15	16
Name	Taiyi (Supreme Unity)	God of Wealth	Emperor Wenchang	Confucius	Celestial Worthies	To Be Researched	Tianpeng	Tianyou
No.	17	18	19	20	21	22		
Name	Five Elements	The Eight Trigrams Deities	Xuanyuan's Ten Sons	Twelve Yuan Deities	Thirty-two Generals (part one)	Lord Ge	Thirty-two Generals (part two)	

ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงไม่เพียงแต่บรรยายถึงพิธีกรรมทางศาสนาและตัวละครในตำนานเท่านั้น แต่ยังวาดภาพวิมานบนสวรรค์ของหย่งเล่อกงและลักษณะสถาปัตยกรรมในสมัยนั้นอย่างละเอียดอีกด้วย ภาพจิตรกรรมฝาผนังผลงานแนวคิดของธรรมชาติที่มนุษย์กับสวรรค์เป็นหนึ่งเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในสมัยราชวงศ์หยวน และยังมี การแสดงออกถึงสไตล์สถาปัตยกรรมของสมัยราชวงศ์ถังและซ่ง ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง แสดงให้เห็นถึงความเป็นระเบียบและความงามที่กลมกลืนของจักรวาลผ่านภาพสายน้ำ ทิวทัศน์สีเขียว และศาลาในสวน

นอกจากนี้ ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงยังเต็มไปด้วยเรื่องราวที่มีความหมาย และตำนานที่น่าตื่นตาตื่นใจ พวกมันเป็นความคลาสสิกของวัฒนธรรมสมัยราชวงศ์ถัง ราชวงศ์ซ่งและราชวงศ์หยวน ทำให้ตำนานโบราณสามารถนำเสนอในรูปแบบภาพที่ใหม่ในยุคปัจจุบัน เรื่องราวที่มีชื่อเสียงเช่น “แปดเซียนข้ามทะเล” “จงลู่สองเซียนเสวนากัน” “จงหยางบำเพ็ญเพียร” ไม่เพียงแต่เพิ่ม

ความมีเนื้อเรื่องให้กับภาพจิตรกรรมฝาผนังเท่านั้น แต่ยังเป็นหน้าต่างให้ผู้ชมได้เข้าใจวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนและความเชื่อทางลัทธิเต๋า ภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีเนื้อเรื่องเหล่านี้ทำให้วัดหย่งเล่อกงเป็นคลังสมบัติของวัฒนธรรมและศิลปะโบราณของจีน

ภาพที่ 4-3 ภาพตำหนักราชวังบนสวรรค์ (ซ้าย) พงนะที่อ้างอิงจากหนังสือโบราณ (ขวา) (Chen Cong, 2023)

ในภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง สัตว์มงคลโบราณในฐานะสัญลักษณ์ของโชคลาภและความเป็นสิริมงคลมีบทบาทสำคัญ สัตว์เหล่านี้เป็นตัวแทนที่มีลักษณะเฉพาะและเสน่ห์ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม มังกรที่ลึกลับและเสือที่น่าเกรงขาม รวมถึงนกฟีนิกซ์ที่สูงส่ง นกกรีนฟินและนกกระเรียน สัตว์มงคลเหล่านี้ไม่เพียงแค่ตกแต่งอยู่ในภาพจิตรกรรมฝาผนังเท่านั้น แต่ยังมีความหมายทางวัฒนธรรมลึกซึ้ง โดยแต่ละตัวจะแทนความหมายและเรื่องราวในตำนานที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

ภาพที่ 4-4 สัตว์มงคลในจิตรกรรมฝาผนังวัดห้วยเลื่อง

ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดห้วยเลื่องยังได้บรรยายถึงอาวุธและเครื่องรางของเซียนที่วิจิตรบรรจง แต่ละชั้นมีความหมายและการใช้งานเฉพาะตัว ซึ่งสะท้อนถึงสถานะและความเชื่อทางศาสนาของผู้ถือครอง อาวุธและเครื่องรางเหล่านี้มีหลากหลายประเภท ครอบคลุมตั้งแต่อาวุธของเทพเจ้า เครื่องรางของเทพสตรี และอาวุธของแปดเซียน แต่ละชั้นถูกนำเสนอด้วยฝีมือที่ประณีต แสดงออกถึงความลึกซึ้งของวัฒนธรรมลัทธิเต๋า

ภาพที่ 4-5 เครื่องใช้ในภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดห้วยเลื่อง

จิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวนที่เก็บรักษาอยู่ในหอซานซิงเป็นส่วนหนึ่งของภาพจิตรกรรมฝาผนังของพระราชวังห้วยเลื่องที่ค่อนข้างสมบูรณ์ แบบที่พบในหอซานซิงนี้ประกอบด้วย

รูปแบบการวาดภาพที่มีชีวิตชีวา เส้นสายที่ไหลลื่น และใช้สีที่เน้นโทนสีเขียวเป็นหลัก ซึ่งให้ความรู้สึก ลึกซึ้งและมีมิติ ภาพเหล่านี้รวมถึงลวดลายต่างๆ เช่น ลวดลายผ้าไหม ลายเมฆและมังกร ลายดอกไม้ หนุมาน ลายดอกบัว ลายดอกโบตั๋น ลายดอกไม้ศักดิ์สิทธิ์ ลวดลายดอกไม้ที่วาดตามธรรมชาติ ลายไห่ นือหลิวและฟางเซิ่ง ลายเถาไม้และลายหรรู้ สิ่งเหล่านี้คือองค์ประกอบโทเพิ่มเติมของลัทธิเต๋า ซึ่งแสดงถึง แก่นแท้ของวัฒนธรรมและศิลปะของลัทธิเต๋า สามารถเรียกได้ว่าเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของศิลปะการ วาดภาพโบราณ

ภาพที่ 4-6 โทเพิ่มเติมในภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง

ในความงามของจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกง ผลงานประเภทยุคคลมีความโดดเด่นมาก เพื่อถ่ายทอดความงามของภาพวาดฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกง จิตรกรได้ใช้ความละเอียด ประณีตอย่างยิ่งในการออกแบบตัวละคร การลงสี ลายเส้นบนเครื่องแต่งกาย เป็นต้น การสร้างสรรค์ ตัวละครมีความเสมือนจริง มีการจัดวางแต่ละตัวละครได้อย่างลงตัว ใช้การลงสี 5 สีลงบนเครื่องแต่ง กายและข้าวของเครื่องใช้ ทำให้ภาพโดยรวมมีความละเอียดประณีตและเต็มไปด้วยมนต์ขลัง ตัว บุคคลดูไม่แข็งทื่อน่าเบื่อ

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักซานซิง ให้ความรู้สึกถึงความศรัทธาต่อศาสนา ใน ขณะเดียวกันก็สะท้อนถึงแนวคิดทางศิลปะ เมื่อผู้ชมได้ใช้มุมมองการชมจากล่างสู่บนแล้วนั้น ทำให้ รู้สึกราวกับได้หลุดไปในดินแดนมหัศจรรย์อันลึกลับ การใช้สีในภาพรวม หลัก ๆ จะใช้สีแดง เหลือง ทอง ที่เน้นการใช้สีและเขียนเส้น ส่วนในรายละเอียดของภาพจะใช้เทคนิคตุยจินลี่เฟิ่นที่เพิ่มความโดดเด่น ทำให้ภาพวาดดูสดใสและมีระดับ ตัวละครทุกตัวมีบุคลิกที่ดูดี ส่วนการวาดลวดลายลงบนเครื่อง แต่งกาย การวาดภาพในยุคโบราณมักจะมุ่งเน้นการแสดงทักษะฝีมือของจิตรกร เช่นไม่จำเป็นจะต้อง ใช้อุปกรณ์ใด ๆ มาช่วยในการวาดเส้นตรงหรือเส้นโค้ง ซึ่งเทคนิคการวาดลักษณะนี้เราอาจจะคุ้นชินใน

ชื่อเทคนิค “ฉุนช่ายเถียว” ของอู๋ต้าวจื่อ ซึ่งลายเส้นลักษณะนี้จะยาวแต่เต็มไปด้วยพลัง ที่สะท้อนให้เห็นการผสมผสานระหว่างนัยยะแฝงและแรงได้อย่างลงตัว ลายเส้นเหล่านี้เมื่อนำมาใช้วาดเครื่องประดับศีรษะ ชายผ้าหรือเตากำยาน จะได้ลายเส้นที่ให้การเคลื่อนไหวอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะการใช้เทคนิคตุยจินลีเฟิน ที่จะทำให้ภาพวาดนั้นดูสะดุดตา งานศิลปะสไตล์นี้คือการถ่ายทอดงานจิตรกรรมฝาผนังสมัยถังและซ่ง ซึ่งเกิดเป็นผลงานศิลปะสมัยราชวงศ์หยวนที่โดดเด่น ดังเช่นภาพวาดตัวละครจินหมู่และกษัตริย์ฝูซัง ที่มีการสะท้อนภาพลักษณ์และจุดเด่นของพวกเขา ทุกๆ องค์ประกอบภายในภาพวาด ทำให้ผู้ชมรู้สึกตระการตา แต่จิตรกรก็ได้ผสมผสานทุกอย่างเข้ากันอย่างน่าอัศจรรย์ สะท้อนถึงความหลากหลายแต่ได้รวมเป็นหนึ่งเดียวของภาพจิตรกรรมฝาผนัง ทำให้ภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังดูมีชีวิตวิญญาณและเปี่ยมล้นด้วยสุนทรียภาพ

จิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกงไม่ได้โดดเด่นแค่ผลงานประเภทบุคคล ความงามของเรื่องราวในภาพก็งามไม่ด้อยไปกว่ากัน ผลงานประเภทบุคคลนับเป็นแก่นแท้ของสุนทรียภาพในงานจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง การออกแบบตัวละคร ลายเส้น ทุกองค์ประกอบได้สะท้อนให้เห็นถึงความละเอียดประณีตและหลักแนวคิดด้านศิลปะของจิตรกร สีเส้นที่สดใส ลายเส้นที่มีพลัง ส่งผลให้ภาพวาดดูลึกซึ้งและมีมนต์ขลัง ทำให้ผู้ชมเหมือนหลุดเข้าไปในโลกแห่งจินตนาการ ภาพวาดไม่เพียงสะท้อนถึงความศรัทธาต่อศาสนา ในขณะเดียวกันก็สะท้อนถึงความสมบูรณ์และเป็นหนึ่งเดียวของศิลปะ ซึ่งเป็นการถ่ายทอดงานที่มีจิตวิญญาณและเต็มไปด้วยความงดงามในสุนทรียศาสตร์ การวาดเครื่องแต่งกายบนตัวละครของภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงนั้น จิตรกรให้ความสำคัญกับการวาดชายผ้ายาว ชุดคลุมที่พลิ้วไหวที่ส่งให้ภาพดูมีชีวิต ลายผ้าที่สลับพลิ้วหรือห้อยลง บางครั้งดูเรียบง่าย บางครั้งดูซับซ้อน ทุกรูปแบบการถ่ายทอดล้วนสะท้อนถึงความวิจิตร การที่จะถ่ายทอดงานศิลปะประเภทบุคคลให้ดูมีชีวิตและจิตวิญญาณ นับเป็นประเด็นสำคัญที่นักวิชาการหลาย ๆ ท่านต่างให้ความสนใจ ผู้วิจัยคิดว่า ผู้กันที่มีลักษณะเด่นเฉพาะ ลายเส้น สีเส้นบนเครื่องแต่งกายต่างเป็นประเด็นที่สำคัญ ในเทคนิคการวาดลวดลายบนเครื่องแต่งกาย จิตรกรต่างก็เลือกใช้พู่กันที่ทำมาจากขนหมูหรือขนแบดเจอร์ ที่จะดึงคุณลักษณะเด่นของพู่กันออกมา และให้ลายเส้นที่สวยงาม สดใสน่าดู สะท้อนความประณีตแบบสมัยราชวงศ์ถังและมีท่วงทำนองแบบสมัยราชวงศ์ซ่ง ที่ให้ความกลมกลืน ลุ่มลึก มั่นคง จิตรกรไม่เพียงแต่สืบทอดเทคนิคดั้งเดิมของบรรพชน หากยังได้ทดลองหาความสัมพันธ์ระหว่างลายเส้นกับการเคลื่อนไหว จนได้ลายเส้นที่เรียบง่าย มีพลังและไหลลื่น ทำให้งานจิตรกรรมมีคุณค่าในการประดับตกแต่งและให้ความเสมือนจริง หากมองภาพจิตรกรรมฝาผนังของตำหนักซานซิง ในวัดหย่งเล่อกงอย่างละเอียดแล้วนั้น จะพบว่าจิตรกรได้ใช้เทคนิคที่แตกต่างกันกับเนื้อหงานที่แตกต่างกัน ดังเช่น เครื่องทองและเครื่องทองแดงต่างก็ถ่ายทอดให้เห็นถึงพื้นผิวโลหะที่เด่นชัด ดอกโบตันและดอกบัวกลับถ่ายทอดให้เห็นถึงความสูงส่งและบริสุทธิ์ ภาพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็วาดอย่างเรียบง่าย แต่ก็ไม่ง่าย การเปลี่ยนแปลงของความเข้มอ่อน ลายเส้นหนาบางก็ถ่ายทอดให้เห็นถึงความรู้สึกใหม่ ๆ

งดงามเสมือนภาพวาดฝาผนังสมัยราชวงศ์ถัง รายละเอียดการเคลื่อนไหวภายในภาพวาดฝาผนังมีชีวิตชีวาราวกับนักเต้นที่กำลังโฉบโฉบมือระบำ ทำให้ตัวบุคคลในภาพมีชีวิตวิญญาณ ละเอียดราวหนวดเคราของผู้คน มวยผมที่จัดการได้อย่างประณีต สะท้อนให้เห็นถึงเทคนิคการใช้พู่กันชั้นสูงของจิตรกร

สุนทรียศาสตร์ภูมิทัศน์ของจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกงได้ใช้การถ่ายทอดผ่านสีสันและพื้นผิว การใช้สีสันในงานจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกงหลัก ๆ จะใช้เทคนิคผิงเถียน การจัดกลุ่มสีที่เหมาะสม การลงสีเข้มอ่อน การลงสีแบบแห้งและเปียก ใช้หินคราม หินเขียว ดินเหลืองชาดแดงมาเพิ่มบรรยากาศ สีเหล่านี้ ถึงแม้จะมีอายุมากกว่าพันปี แต่ก็ยังคงสดใสสดุดตา จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ภาพเครื่องแต่งกายบนจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่อกงสะท้อนถึงแก่นแท้ของงานวาดภาพ จิตรกรได้ใช้พู่กัน การลงเส้น การใช้สีที่มีคุณสมบัติเฉพาะ ถ่ายทอดการเคลื่อนไหวของเครื่องแต่งกาย ความไหลลื่นของลายเส้น และความสดใสของสีสัน ทุกรายละเอียดในภาพต่างมีชีวิตและเสมือนจริง ทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงการเคลื่อนไหวของเครื่องแต่งกาย ความงามเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงคุณค่าด้านการประดับตกแต่ง หากยังสะท้อนถึงความมีระดับและเสน่ห์ของงานจิตรกรรมสมัยโบราณ

2.1. สุนทรียภาพในภาพวาดบุคคล

เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงต้องการถ่ายทอดองค์ประกอบภาพอันวิจิตรบรรจงให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จึงทุ่มเทแรงกายแรงใจอย่างมากกับรูปลักษณ์บุคคล การเลือกใช้สีโดยรวม ลายเส้นของเครื่องแต่งกายรวมถึงรายละเอียดต่างๆในแง่การวาดภาพบุคคลภาพของแต่ละบุคคลล้วนจัดวางอย่างเหมาะสมเจาะจุดที่ต้องสะท้อนสอดรับกันก็ทำได้อย่างชาญฉลาดเมื่อร่วมด้วยเครื่องแต่งกายกับข้าวของเครื่องใช้สีสันสดใสก็ปรากฏภาพรวมที่ทั้งดูขลังและวิจิตรงดงามไม่รู้สึกรู้ว่าแข็งทื่อหรือไม่เป็นธรรมชาติแม้แต่น้อย รายละเอียดในภาพจิตรกรรม

ฝาผนังของตำหนักชานซิงไม่เพียงตรงตามพิธีกรรมทางศาสนาแต่ยังเผยให้เห็นการวางเค้าโครงศิลปะอันครบถ้วนสมบูรณ์เวลาดูภาพด้วยมุมมองจากล่างขึ้นบนผู้ชมจะรู้สึกเหมือนกำลังอยู่ในแดนเซียนอันลึกลับ ในแง่การจับคู่สีโดยรวม ภาพจะใช้สีสดเป็นหลัก เช่น แดง เขียว ทอง แล้วตัดเส้นด้วยสีเข้มเป็น หลัก ส่วนที่เป็นรายละเอียดใช้เทคนิคหยดปูนปลาสเตอร์และปิดทอง (堆金沥粉 ตุยจินลี่ฝั้น) ให้บางส่วนนูนขึ้นมาภาพรวมจึงดูงดงามแปลกใหม่แต่แต่ละบุคคลในภาพล้วนเผยให้เห็นถึงพละการและความมีชีวิตชีวาในแง่การวาดลายเส้นบุคคลกับเสื้อผ้าอาภรณ์ภาพจิตรกรรมสมัยโบราณให้ความสำคัญกับทักษะ การวาดภาพชั้นเลิศของจิตรกร เช่น ต้องสามารถวาดเส้นตรงและเส้นโค้งโดยไม่ต้องใช้เครื่องมือ เราจะพบเทคนิคการวาด “ลายเส้นผักฉุนไซ่” แบบ Wu Daozi จิตรกรเอกสมัยราชวงศ์ถัง ลายเส้นเหล่านี้เรียวยาวทว่าหนักแน่นทรงพลังแสดงถึงการหลอมรวมอันสมบูรณ์แบบระหว่างการอ่อนคมและความดุดันแข็งแกร่ง ลายเส้นเหล่านี้ถ่ายทอดลักษณะอันสง่างามและเป็นธรรมชาติในภาพวัตถุต่าง ๆ เช่นเครื่องศิระเสื้อผ้าเตาจุดเครื่องหอม เป็นต้นโดยเฉพาะการใช้เทคนิค

หยุดปูนปิดทองที่ทำให้ภาพดูสะอาดตา ยิ่งขึ้นเห็นได้ชัดว่ารูปแบบการสร้างสรรคเช่นนี้สืบทอดมาจาก ภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์ถังและซ่ง ก่อเกิดเป็นรูปแบบศิลปกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ในสมัย ราชวงศ์หยวน รูปเทพต่าง ๆ อย่างเจ้าแม่จินหนู่(ซีหวังหนู่)หรือจักรพรรดิผู้ซาง(ตงหวังกง)ล้วนแสดง เอกลักษณ์และรูปโฉมของเทพแต่ละองค์ประกอบมากมายในภาพทั้งหมดชวนให้ผู้ชมรู้สึกละลาน ตา ทว่าจิตรกรผู้สร้างสรรค์สามารถหลอมรวมทุกสิ่งเข้าด้วยกันได้อย่างแยบยลดึงเอาการเปลี่ยนแปลง และความเป็นเอกภาพของภาพจิตรกรรมฝาผนังออกมาภาพจึงยิ่งดูสมจริงมีชีวิตชีวาและเต็มไปด้วย ความงามทางศิลปะกล่าวโดยสรุปคือรูปบุคคลในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงแสดงให้เห็นถึง แก่นสำคัญของสุนทรียภาพไล่ตั้งแต่รูปลักษณ์ของบุคคลไปจนถึงลายเส้นเครื่องแต่งกายทุก รายละเอียดล้วนแสดงถึงเทคนิคอันประณีตวิจิตรและแนวคิดศิลปะของผู้สร้างสรรค์ภาพสี่สีสดใส และเส้นสายทรงพลังถ่ายทอดกลิ่นอายความลึกซึ้งและความเข้มขลังศักดิ์สิทธิ์ออกมา ทำให้ผู้ชมรู้สึก ราวกับกำลังอยู่ในแดนเซียน รูปภาพเหล่านี้ไม่เพียงถูกต้องตามหลักศาสนา แต่ยังเผยให้เห็นถึงความ สมบูรณ์และความเป็นเอกภาพทาง ศิลปะ เกิดเป็นภาพอันวิจิตรงดงามที่สมจริงราวกับมีชีวิตในสายตา ผู้พบเห็น

2.2. สุนทรียภาพในเครื่องแต่งกาย

สำหรับเครื่องแต่งกายของบุคคลในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงจิตรกรเน้นใช้ชุด คลุมยาวเสื้อคลุมใหญ่และผ้าพลิวเพื่อสร้างความรู้สึกลึบเนียนในภาพลวดลายบนผ้าดูราวกับไผ่บิน หรือหลุบดำ บ้างดูเรียบง่าย บ้างดูซับซ้อนแต่ทุกรูปแบบล้วนแสดงสุนทรียภาพอันมีจังหวะคำถามที่ว่า เครื่องแต่งกาย ของบุคคลและทวยเทพในภาพถูกวาดจนราวกับมีชีวิตได้อย่างไร เป็นหัวข้อในความ สนใจของนักวิจัย จำนวนมาก ในความคิดของผู้วิจัย พู่กัน ลายเส้น และสีเส้นเครื่องแต่งกายอันเป็น เอกลักษณ์ คือสิ่งที่ เป็น กุญแจสำคัญ

ในด้านเทคนิคการวาดลวดลายเครื่องแต่งกาย จิตรกรใช้พู่กันสิ่งทำพิเศษที่ทำจากขนหมู และขน หมาหริ่ง (แบดเจอร์) ซึ่งเป็นการดึงเอาจุดเด่นของพู่กันออกมาอย่างเต็มที่ ทั้งยังขบขันความ สวยงามของ ลายเส้น รูปแบบของเส้นสายในภาพเปลี่ยนจากความละเอียดลอบแบบราชวงศ์ถังกับ ความมีจังหวะจะโคน แบบราชวงศ์ซ่ง ไปเป็นเส้นกลมมน เรียบง่าย และสุขุม จิตรกรไม่เพียง สร้างสรรคตามธรรมเนียมของชาง รุ่นก่อน ๆ แต่ยังทดลองกับความสัมพันธ์ระหว่างลวดลายของผ้า กับการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์ นำไปสู่ลายเส้นอันเรียบง่ายและปราดเปรียวทรงพลัง ทำให้ภาพ ดูได้รับการตกแต่งอย่างรุ่มรวยและสมจริง หากเพ่งพินิจภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักซานชิงอย่าง ถ้วนถี่ เราจะเห็นว่าจิตรกรใช้เทคนิคที่ แตกต่างกันอย่างชัดเจนในการวาดวัตถุต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เครื่องทองกับเครื่องสำริดแสดงถึงผิวสัมผัส โลหะอันแข็งแกร่ง ขณะที่ดอกโบตั๋นกับดอกบัวแสดงถึง ความสูงศักดิ์และความบริสุทธิ์ผ่องใส ส่วนรูปของ เทพเจ้านั้นวาดอย่างเรียบง่ายทว่าไม่ธรรมดา การ เปลี่ยนแปลงความเข้มอ่อนหนักเบาของเส้นสายดึงเอา ผิวสัมผัสออกมาอย่างชัดเจน เรียกได้ว่างดงาม

ไม่แพ้ภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์ถัง ผ้าปลิวในภาพ จิตรกรรมฝาผนังดูราวกับนักเดินกำลังร่ายรำในอากาศ ทำให้ยิ่งดูราวกับมีชีวิต ขณะที่รายละเอียดเล็ก ๆ อย่างหนวดเคราและเส้นผมก็ดูกวาดอย่างประณีตบรรจง แสดงถึงเทคนิคการใช้พู่กันอันล้ำเลิศของจิตรกร

การใช้สีในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงเน้นวิธีลงสีแบบสม่ำเสมอ จัดเรียงกลุ่มสีอย่างเหมาะสม กระจายระดับความลึกตื้นและความแห้งเปียกให้เท่า ๆ กัน ใช้สีจากแร่อะซูไรต์ แร่มาลาไคต์ ดินเหลือง แร่ซินนาบาร์ เพื่อสร้างบรรยากาศให้แก่ภาพ แม้เวลาจะผ่านไปนับพันปี แต่สีสันทเหล่านี้ก็ยังคง สวยสดแก่สยดตา กล่าวโดยสรุปคือสุนทรียภาพของเครื่องแต่งกายในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงแสดงให้เห็นถึงแก่นสำคัญของภาพจิตรกรรม จิตรกรผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เทคนิคพู่กัน การวาดเส้น และการใช้สีมาถ่ายทอดเครื่องแต่งกายงามสง่า เส้นสายพลิ้วไหว และสีสันสวยสดได้ราวกับมีชีวิต ทุกรายละเอียดในภาพ เต็มไปด้วยความสมจริง จนผู้ชมรู้สึกราวกับตนรับรู้ได้ถึงกลิ่นเคลือบไหมและเนื้อสัมผัสเครื่องแต่งกายของ บุคคลในภาพ สุนทรียภาพเช่นนี้ช่วยส่งเสริมการตกแต่งของภาพจิตรกรรมฝาผนังให้งดงามยิ่งขึ้น ทั้งยัง สะท้อนถึงทักษะงานจิตรกรรมอันล้ำเลิศและเสน่ห์ของศิลปะโบราณ

2.3. อุตลักษณ์ของสุนทรียภาพที่โดดเด่นห้าประการ

สุนทรียภาพอันโดดเด่นห้าประการนี้ประกอบด้วยสุนทรียภาพของความคลุมเครือ สุนทรียภาพของความไม่สมบูรณ์แบบสุนทรียภาพของพื้นผิวสุนทรียภาพในความดิบหนามและสุนทรียภาพขององค์รวม

ประการแรก คือสุนทรียภาพของความคลุมเครือในศิลปะภาพจิตรกรรมการใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมสร้างการข้ามผ่านระหว่างความกระจ่างชัดกับความพร่าเลือน ช่วยกระตุ้นให้ผู้คนนึกเชื่อมโยง และจินตนาการอย่างไร้ที่สิ้นสุด สุนทรียภาพของความคลุมเครือนี้สะท้อนถึงศิลปะแห่งการเปิดเผยและ การแฝงเร้นความเป็นรูปธรรมนามธรรมในสุนทรียศาสตร์แบบคลาสสิก ดังลำนำประกอบดนตรี 《琵琶行》(พิณาสิ่ง) ที่ว่า “ร้องเรียกเนิ่นนานจึงออกมา ประคองพิณบ้างครึ่งพักตร์” ยามอ่านเนื้อเพลงนี้ ชวนให้นึกเชื่อมโยงไปสารพัดท่ามกลางคว้นรูปและฝุ่นผงนานปีภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงก็ถูกความ ลึกลับหม่นคลุมอยู่ชั้นหนึ่ง กลายเป็นสุนทรียภาพอันคลุมเครือและเปี่ยมด้วยอารมณ์ความรู้สึก

ประการที่สอง คือสุนทรียภาพของความไม่สมบูรณ์แบบ สุนทรียภาพเช่นนี้มีที่มาจากความว่างเปล่าอันเกิดจากความไม่สมบูรณ์แบบและการนึกเชื่อมโยงถึงสุนทรียภาพที่ถูกกระตุ้นด้วยความไม่สมบูรณ์นั้น กาลเวลายาวนานที่ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงล่วงผ่านได้ทั้งร่องรอยไว้มากมาย ทว่าร่องรอย เหล่านี้เผยถึงสุนทรียภาพของความไม่สมบูรณ์แบบอันเรียบง่ายไร้กาลเวลา

ประการที่สาม คือสุนทรียภาพของพื้นผิว พื้นผิวเป็นภาษาอย่างหนึ่งของภาพจิตรกรรม มี คุณสมบัติหลากหลายและแปรผันได้ บนภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง ปัจจัยต่าง ๆ เช่น มูล

นกและ สิ่งอื่น ๆ ส่งผลให้เกิดพื้นผิวอันเป็นเอกลักษณ์ เพิ่มความนุ่มนวลให้แก่ภาพอีกชั้นหนึ่ง ก่อให้เกิด สุนทรียภาพของพื้นผิวอันมีจังหวะ

ประการที่สี่ คือสุนทรียภาพในความดิบหนาบ ความดิบหนาบสื่อถึงสุนทรียภาพอัน ดั้งเดิมและ เรียบง่ายที่สุดของมนุษย์ ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงเปรียบเสมือนม้วนภาพ โบราณ สุนทรียภาพ อันเรียบง่ายทวยิ่งใหญ่ที่แสดงออกมานั้นตรงเข้าจับใจผู้ที่ได้พบเห็น

ประการที่ห้า คือสุนทรียภาพขององค์รวม ยามเพ่งวาดเสร็จใจใหม่ ๆ แต่ละส่วนของภาพ ฝูฟูกัน ละเอียดสีเข้มชัดแบบดั้งเดิมล้วนมีสีสนโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ทว่าในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัด หย่งเล่อกง แต่ละสีหลอมรวมกันเป็นหนึ่ง สะท้อนถึงสุนทรียภาพขององค์รวมอันกลมกลืน เมื่อเทียบกับภาพจิตรกรรม ฝาผนังที่เพ่งบูรณะ ภาพจิตรกรรมฝาผนังดั้งเดิมของวัดหย่งเล่อกงแสดงถึงเสน่ห์ ของความเก่าแก่โบราณ มากกว่า เป็นการลอบประโลมทางจิตวิญญาณแก่ผู้ที่ได้พบเห็น

กล่าวโดยสรุปก็คือ สุนทรียภาพอันโดดเด่นทั้งห้าประการที่ปรากฏในภาพจิตรกรรมฝา ผนังวัด หย่งเล่อกง สะท้อนถึงเสน่ห์อันยั่งยืนยาวนานของงานศิลปะ ทั้งยังเป็นคุณสมบัติอันล้ำค่าของ ภาพ จิตรกรรมโบราณอีกด้วย

สรุป ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงไม่เพียงแต่แสดงถึงแก่นแท้ของศาสนาและ ศิลปะจีนโบราณเท่านั้น แต่ยังได้รวบรวมเอาความหมายทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายอีกด้วย ตั้งแต่การสร้างแบบจำลองตัวละคร ลายเส้นผ้าไปจนถึงการใช้สี ทุกรายละเอียดสะท้อนถึงทักษะอัน ยอดเยี่ยมของผู้สร้างและแนวคิดทางศิลปะที่ลึกซึ้ง การบอกเล่าเรื่องราวและประวัติศาสตร์ในภาพฝา ผนังช่วยให้ผู้คนเข้าใจได้ลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและความเชื่อของลัทธิเต๋า ทำให้กลายเป็น ขุมสมบัติของวัฒนธรรมและศิลปะจีนโบราณ

อิทธิพลที่ส่งผลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกง

1. จิตรกรที่มีอิทธิพลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกงยุครุ่งเรืองของภาพจิตรกรรมฝา ผนังในสมัยราชวงศ์หยวนช่วยให้จิตรกรจำนวนมากมีช่องทางใน

การแสดงความสามารถของตนเองจากพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภาพจิตรกรรมฝา ผนังผลงานของจิตรกรเอกWu Daoziในสมัยราชวงศ์ถังได้รับการยกย่องให้เป็นต้นแบบของภาพ จิตรกรรมฝาผนังลัทธิเต๋า ชนรุ่นหลังสรรเสริญว่าภาพของเขามีความศักดิ์สิทธิ์ จัดเป็นศิลปะชั้นยอด กวีเอก Su Dongpo กล่าวชื่นชมว่า: “ภาพที่ Wu Daozi วาดนั้นดูราวกับบันทึกรูปลักษณ์จริงของ ผู้คนไว้ได้โดยแท้ เส้นสายและรูปทรงล้วนเป็นพรสวรรค์โดยแท้แปลกใหม่ทว่าไม่ขาดลักษณะดั้งเดิมล้ำ เลิศทั้งในยุคโบราณและ ปัจจุบัน” ในขณะเดียวกัน “ภาพเมฆาหยวนถู” ก็สืบทอดลักษณะเฉพาะนี้จาก งานของ Wu Daozi ซึ่งเป็นการผลักดันภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวนไปสู่จุดสูงสุดใหม่ภาพ จิตรกรรมฝาผนังในตำหนักชานซิงวัดหย่งเล่อกงได้รับอิทธิพลมาจากจิตรกรรุ่นก่อนอย่างWu Daozi

อย่างเห็นได้ชัดและรับสืบทอดสุนทรียภาพทางลายเส้นมาด้วย การวาดภาพแบบ “吴带当风” (อู๋ได๋ ตังเฟิง) (สไตล์ของ Wu Daozi) ที่ลายเส้นพลิ้วไหวราวกับมีชีวิต) สะท้อนออกมาผ่านภาพเหล่านี้ อย่างสมบูรณ์แบบลายเส้นหนักแน่นทรงพลังมีจังหวะจะโคนให้ทั้งความรู้สึกขัดแย้งและกลมกลืนอย่าง รุนแรงจิตรกรใช้การเปลี่ยนแปลงในเส้นสายอย่างชาญฉลาดผสมผสานเทคนิคองค์ประกอบทั้งจุดเส้น และพื้นผิวเพื่อให้ภาพรวมเกิดความกลมกลืนท่ามกลางความขัดแย้งและความเป็นเอกภาพ แสดงถึง ความงามอันไร้เทียมเทียม

หลักการ “随类赋彩 สุยเล่ย์ฝู่ไฉ่” (ลงสีตามประเภท) ของ Xie He จิตรกรในยุคราชวงศ์ใต้ ช่วย ให้เหล่าจิตรกรในยุคโบราณมีทิศทางที่ชัดเจน นำไปสู่ความก้าวหน้าในการสร้างสรรค์ ภาพ จิตรกรรม ประเภทต่าง ๆ ได้บ่มเพาะสุนทรียภาพและเทคนิคการใช้สีในแบบของตนออกมา และใน บรรดาภาพ เหล่านี้ สีอันอันเปี่ยมเสน่ห์ของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงก็สวยงามสะดุดตา เป็นพิเศษ การ เลือกใช้และการลงสีอันตระการตาล้วนเหมาะสมเจาะ ทั้งงดงามพร่างพรายและคงไว้ซึ่ง ความสง่าสุขุม บางอย่าง ทำให้ผู้ชมได้สัมผัสประสบการณ์ทางสุนทรียภาพอันเหนือล้ำจากความ ธรรมดา สร้างมาตรฐาน ให้แก่ภาพจิตรกรรมฝาผนังลัทธิเต๋า

กล่าวโดยสรุปคือผลงานของจิตรกรในสมัยราชวงศ์หยวนมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อภาพ จิตรกรรม ฝาผนังวัดหย่งเล่อกง สุนทรียภาพลายเส้นของ Wu Daozi ได้วางรากฐานอันมั่นคงให้แก่ ภาพจิตรกรรมฝา ผนังวัดหย่งเล่อกง ถ่ายทอดความรู้สึกตัดกันอย่างแรงกล้าระหว่างความขัดแย้งและ ความกลมกลืน ขณะที่ หลักการใช้สีของ Xie He จิตรกรในยุคราชวงศ์ใต้ก็ช่วยมอบสีสันตระการตา ให้แก่ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ นำผู้ชมก้าวล้ำประสบการณ์ทางสุนทรียภาพทั่ว ๆ ไป คุณูปการ ของจิตรกรเหล่านี้ส่งผลให้ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงกลายเป็นต้นแบบของภาพจิตรกรรมฝา ผนังลัทธิเต๋า ตอกย้ำสถานะอันโดดเด่นของภาพเหล่านี้ในประวัติศาสตร์ศิลปะจีน

2. วัฒนธรรมมองโกลที่มีอิทธิพลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกงวัดหย่งเล่อกงถือกำเนิด ในยุครุ่งเรืองของชนเผ่ามองโกล ในเวลานั้นการเมืองการปกครองเข้มแข็ง

การศึกษาศิลปะจึงค่อยๆ กงอมตำหนักอารามเต๋าในนิยายฉวนจินแห่งนี้ได้เป็น ประจักษ์พยานของ ช่วงเวลาประวัติศาสตร์ดังกล่าว ในบรรดาภาพต่าง ๆ ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉา หยวนถู่” ในตำหนักซาน ชิงบอกเล่าฉากอันยิ่งใหญ่ชวนให้จิตใจสั่นสะเทือน ทว่าปราศจากความ วุ่นวายไร้ระเบียบ ภาพดังกล่าวแสดงแนวคิดเรื่อง “ธรรมชาติ” และ “ความเป็นระเบียบ” ที่ลัทธิเต๋า ส่งเสริมได้อย่างสมบูรณ์แบบบุคคลในภาพแสดงอากัปกิริยาบริสุทธิ์ผ่องใสได้ราวกับมีชีวิตบ่งบอกว่าผู้ วาดมีความเข้าใจในหลักปรัชญาเต๋า อย่างลึกซึ้ง

ในวัฒนธรรมชนเผ่ามองโกล สีขาวสื่อถึงความบริสุทธิ์ ความสูงศักดิ์ และความเมตตากรุณา ซึ่ง เครื่องแต่งกายของบุคคลต่าง ๆ ในภาพจิตรกรรมฝาผนังตำหนักซานชิง วัดหย่งเล่อกง ใช้สีขาว เป็น ส่วนมาก ตัวอย่างเช่น ชุดของท่าน Lü Dongbin เป็นสีขาวเกือบทั้งหมด ขณะที่จักรพรรดิกับ

ทวยเทพ ล้วนมีผ้าพัวล้อมสีขาว สีขาวนี้ตัดกับลายเส้นหมึกสีเข้ม ซึ่งไม่เพียงขับเน้นพลังของเส้นสาย แต่ยังเพิ่มความมี มิติและความรู้สึกมั่งคั่งหนักแน่นด้วย ในแง่ของรายละเอียด การใช้เทคนิคหยุดปูนปิดทองทำให้ร่ม แขน เสื้อ บัลลังก์และอาสนะ และจุดอื่นยิ่งดูเปล่งประกาย

กล่าวได้ว่าวัฒนธรรมมองโกลถูกถ่ายทอดในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงได้ราวกับมีชีวิตสีขาวของเครื่องแต่งกายบุคคลในภาพสื่อถึงความบริสุทธิ์สูงส่งซึ่งตัดกับเส้นหมึกสีเข้มอย่างชัดเจน สะท้อนถึงค่านิยมอันบริสุทธิ์และยึดมั่นในคุณธรรมในวัฒนธรรมมองโกลด้วยทักษะจิตรกรรมอันล้ำเลิศภาพจิตรกรรมฝาผนังจึงสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในหลักปรัชญาแต่อย่างลึกซึ้ง เพิ่มความหมายแฝง แก้ววัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงให้ลึกล้ำยิ่งขึ้น

3. ลัทธิเต๋าที่มีอิทธิพลต่องานศิลปกรรมวัดหย่งเล่อกง

ในโลกแห่งความเป็นจริงลัทธิเต๋าสันนิษฐานแนวคิดเคารพกฎธรรมชาติขุดค้นลงไปสู่นุทรียภาพ แห่งธรรมชาติและยกระดับสุนทรียภาพนั้น การทำเช่นนี้สะท้อนถึงนัยยะเกี่ยวกับธรรมชาติอันลึกล้ำใน ลัทธิเต๋า บางทีสิ่งต่าง ๆ ที่เรามองเห็นอาจไม่สมบูรณ์แบบ บางครั้งอาจถึงขั้นขาดพร่องหรือไม่น่าพิศมัย แต่พวกมันล้วนเต็มไปด้วยพลังแห่งชีวิต เต๋าที่แท้จริงมิใช่เพียงการมองดูสิ่งหนึ่งอย่างผิวเผิน แต่ต้องเจาะ ทะลุลงไปถึงแก่นบั้งและทำความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของสิ่งนั้น มีเพียงแต่ต้องฝึกฝนทักษะการวาด ภาพจนชำนาญอย่างแท้จริงเท่านั้น จึงจะสามารถถ่ายทอด ท่วงทำนองอันงดงามของสุนทรียภาพแห่ง ธรรมชาติได้ นี่เองคือ “เต๋า (มรรคา)” ที่ผู้เชื่อในเต๋าแสวงหา

ลัทธิเต๋าให้ความสำคัญกับปรัชญา “จื่อหรันอู่เหวย”(เป็นไปตามธรรมชาติกระทำโดยไม่กระทำ) ซึ่งสะท้อนผ่านการใช้สีในฐานะการ “กระทำตามใจ” โดยสีหลักที่ใช้คือโทนสีเขียว แทรกด้วยสีแดง เหลือง คราม (รวมถึงเขียว) ขาว ดำ เป็นต้น ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงใช้โทนสีเขียวเป็นหลัก เสริมด้วย สีแดง ม่วง ฟ้ำ และสีอื่น ๆ ประกอบกันเป็นภาพที่เต็มไปด้วยจังหวะท่วงทำนอง และพลังชีวิต นอกจากนี้ เครื่องทรงอันตระการตาขององค์เทพหลักแล้ว เทพอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเน้นใช้สีครามเขียว บ่งบอกถึงความ เครื่องขริบสงบนิ่งของเทพ ไม่ว่าจะมองดูจากระยะใกล้หรือไกล ผู้ชมก็สามารถชื่นชมเส้นสายและสีสันการ ตกแต่งอันวิจิตรได้

ทุกใบหน้าและอริยาบถของบุคคลในภาพจิตรกรรมล้วนมีอารมณ์ความรู้สึกเป็นของตนเอง แม้ เป็นรอยตวัดพู่เพียงกันไม่กี่เส้น แต่ก็เผยความรู้สึกและสภาพจิตใจของผู้วาดออกมาอย่างหมดสิ้น จิตรกร สื่อถึงความบริสุทธิ์เรียบง่ายของบุคคลต่าง ๆ ผ่านลายเส้นเฉียบขาดมีพลัง ขณะเดียวกัน ความเรียบง่าย เช่นนี้ก็สอดคล้องประสานกับความรู้สึกของผู้ชมอย่างลึกซึ้ง บรรลุจุดประสงค์ของการชำระล้างและยกระดับจิต วิญญาณ สิ่งนี้เองคือภาพสะท้อนแนวคิดสุนทรียศาสตร์ลัทธิเต๋าที่ว่า “ใช้รูปธรรมแสดงนามธรรม ใน นามธรรมมีท่วงทำนอง” ภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมลัทธิเต๋าอย่างลึกซึ้งสะท้อนถึงแนวคิดแสวงหาความงามธรรมชาติและการปล่อยให้เป็นไป

ตามธรรมชาติในหลักปรัชญาเต๋า โทนสีที่ใช้ในภาพเป็นหลักคือสีเขียว เสริมด้วยสีแดง ม่วง คราม และอื่น ๆ จนปรากฏเป็นภาพที่เต็มไปด้วยจังหวะและ ท่วงทำนอง ชับแน่นความน่าเกรงขามและความสงบเยือกเย็นของเทพ อารมณ์และความรู้สึกของทวยเทพ ในภาพถูกถ่ายทอดผ่านลายเส้นเรียบง่าย ทว่าทรงพลัง บรรลุเป้าหมายที่ต้องการชำระล้างและยกระดับ จิตใจ รวมถึงแสดงความหมายแฝงอันลึกซึ้งในแนวคิดสุนทรียศาสตร์แบบลัทธิเต๋า

กล่าวโดยสรุปคือศิลปะภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงได้รับอิทธิพลจากปัจจัยที่หลากหลาย จิตรกรได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินเอกรุ่นก่อน ๆ เช่น Wu Daozi รวมถึงรับสืบทอดและต่อยอด สุนทรียภาพลายเส้นของศิลปินเอกเหล่านั้น ขณะเดียวกัน อิทธิพลจากวัฒนธรรมมองโกลก็ส่งผลให้การ เลือกใช้สีเต็มไปด้วยนัยยะพิเศษ โดยสีขาวสื่อถึงความบริสุทธิ์และสูงศักดิ์ ขณะที่หลักปรัชญาในวัฒนธรรม ลัทธิเต๋าก็สอดแทรกความหมายแฝงอันลึกซึ้งกว่านั้นให้แก่ภาพจิตรกรรม สะท้อนถึงสุนทรียภาพแบบ “เป็นไปตามธรรมชาติ” ที่ลัทธิเต๋าให้ความสำคัญ เมื่อประกอบเข้าด้วยกัน ปัจจัยทั้งหมดนี้ก็หล่อหลอมให้ เกิดรูปแบบศิลปะและเสน่ห์ของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงอันเป็นเอกลักษณ์ ดึงดูดผู้ชมให้สำรวจ ค้นหาลักษณะอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

สรุป รูปแบบศิลปะของจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย สุนทรียศาสตร์ของเส้นสายของจิตรกรอาวุโส การเลือกสีของวัฒนธรรมมองโกลเลีย และแนวคิดทางปรัชญาของวัฒนธรรมลัทธิเต๋า ล้วนสะท้อนให้เห็นในภาพจิตรกรรมฝาผนัง จิตรกรสืบทอดและสืบสานประเพณีเหล่านี้และผสมผสานกับการสร้างสรรค์ทางศิลปะของตนเองเพื่อสร้างเสน่ห์ทางศิลปะที่มีเอกลักษณ์ ทำให้จิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงเป็นแบบอย่างของศิลปะลัทธิเต๋า

คุณค่าของวัดหย่งเล่อกง

จากมุมมองของคติชนวิทยาพุทธ คติชนวิทยาพื้นบ้าน และคติชนวิทยาศาสนาคุณค่าของวัด หย่งเล่อกงสามารถแบ่งออกเป็นห้าประการ ได้แก่ 1) คุณค่าด้านประวัติศาสตร์และการสืบทอด 2) คุณค่าด้านศิลปกรรมและความงาม 3) คุณค่าด้านวิถีวัฒนธรรมชุมชน 4)คุณค่าด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดย มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. คุณค่าด้านประวัติศาสตร์และการสืบทอด

แผ่นป้ายหินโบราณ“การสร้างตำหนักอุหนหายว่านโช่วใหม่ในราชวงศ์ต้าเฉา”ภายในวัดหย่งเล่อกงถูกตั้งขึ้นในรัชศกจงถ่งปีที่สามของราชวงศ์หยวน (ค.ศ.1262) บอกเล่าถึงพิธีบรวงสรวงอันยิ่งใหญ่โดยระบุนำนับตั้งแต่ราชวงศ์ถังสิ้นสุดลง ชาวบ้านในท้องที่ก็สร้าง “ศาลหลี่วังกง” ขึ้นที่นี่เพื่อเป็นที่สักการะบูชา ท่าน LüDongbin ทุกๆปีเมื่อเวียนมาถึงวันครบชวดกาลของท่านชาวบ้านและขุนนางในละแวกนั้นจะมารวมตัวกันที่นี่เพื่อจัดงานเฉลิมฉลองกันอย่างสนุกสนานตลอดวัน เนื่องจากศาล

แห่งเดิมขนาดค่อนข้าง เล็ก ปัญญาชนกลุ่มหนึ่งจึงสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่ม เปลี่ยนศาลเจ้า แห่งนี้ให้เป็นอารามเต๋า ในวัน ชาตกาลของปรมาจารย์หลิว จะมีการเชิญนักพรตเต๋าที่ฝึกตนจนตะบะ แก่กล้าและความประพฤติดีงามมา ทำหน้าที่นำพิธีเมื่อถึงค.ศ.1804บันทึกทางประวัติศาสตร์ระบุว่า วัดหย่งเล่อกงดึงดูดนักพรตเต๋าจำนวนมาก จากทั่วโลกมาพำนักฝึกตนที่นี้ ในเวลานั้น กลุ่มผู้กราบไหว้ ได้ขยายจากชาวบ้านดั้งเดิมในละแวกไปจนถึง ลีวเซอและสถานที่ห่างไกลกว่านั้น ดึงดูดนักพรตจากที่ ต่าง ๆ จำนวนมาก การทำพิธีบวงสรวงกราบไหว้ ค่อย ๆ เริ่มมีมาตรฐาน มีการกำหนดการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมที่ชัดเจน ด้วยมาตรการการจัดการเช่นนี้ พิธี บวงสรวงกราบไหว้ของวัดหย่งเล่อกงจึง รุ่งเรืองยาวนาน มีผู้มาสักการะไม่ขาดสาย

ในช่วงสงครามต่อต้านการรุกรานของกองทัพญี่ปุ่น นักพรตเต๋าวัดหย่งเล่อกงลี้ภัยกระจัด กระจายไปทั่วประเทศ ทว่าพวกเขาก็นำเอาธรรมเนียมการบวงสรวงกราบไหว้ของวัดหย่งเล่อกงไปเผยแพร่ ทั่วแผ่นดินจีนด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น อารามไป๋อวี่นในกรุงปักกิ่ง ศาลปรมาจารย์หลิวในมณฑล ส่วนซี ภู เขาสี่หมื่นในเมืองเทียนชู่ย หรือแม้กระทั่งวัดจื่อหนานกงในไต้หวัน ล้วนแต่สร้างสัมพันธ์อัน แนบแน่นกับ วัดหย่งเล่อกง Jing Kunjun ประธานคณะกรรมการรวบรวมเอกสารประวัติศาสตร์ อำเภอรุ่ยเฉิงเปิดเผยว่า ทางอำเภอได้มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับอารามไป๋อวี่นในกรุง ปักกิ่งมาแล้วสองครั้ง ปัจจุบัน มีผู้นับถือลัทธิเต๋าจำนวนมากเดินทางมาที่นี่ทุกปี อีกทั้งภาพจำลองภาพ จิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงก็ ถูกนำไปจัดแสดงทั้งในประเทศและต่างประเทศ เห็นได้ชัดว่า ความ เชื่อและธรรมเนียมการบวงสรวงกราบ ไหว้ของวัดหย่งเล่อกงมีต้นกำเนิดจากเมืองรุ่ยเฉิง ก่อนจะเป็นที่ รู้จักไปทั่วประเทศ

กล่าวโดยสรุปคือแผ่นป้ายหินโบราณของวัดหย่งเล่อกงได้บันทึกเหตุการณ์งานบวงสรวง สักการะครั้งใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์อันยาวนานสะท้อนถึงความสำคัญของสถานที่แห่งนี้ในฐานะ แดนศักดิ์สิทธิ์ แห่งลัทธิเต๋า นับตั้งแต่การตั้งศาลหลิวก้งในช่วงราชวงศ์ถังตอนปลายจนถึงการ แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ทั้งภายในและระหว่างประเทศในปัจจุบัน ประเพณีการบวงสรวงสักการะ ของวัดหย่งเล่อกงได้สืบทอดและ พัฒนาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา ดึงดูดศาสนิกชนและนักท่องเที่ยวจำนวน มาก คุณค่าทางประวัติศาสตร์และการสืบทอดเช่นนี้สะท้อนอยู่ในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งยัง แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลอันลึกซึ้งและ กว้างไกลของวัดหย่งเล่อกงในด้านความเชื่อลัทธิเต๋า

2. คุณค่าด้านศิลปกรรมและความงาม

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง นอกจากจะมีความสำคัญในประวัติศาสตร์ภาพ จิตรกรรม สมัยราชวงศ์หยวนของจีนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ที่มีคุณูปการต่อการ สร้างสรรค์งาน จิตรกรรมแ่งวงการศิลปะโลก ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ช่วยเปิดมุมมองอันล้ำค่า มหาศาลให้แก่ผู้วิจัย โดยเผยให้เห็นถึงความลึกซึ้งกว้างไกลของภาพจิตรกรรมพื้นถิ่น (vernacular painting) ในสมัยราชวงศ์ หยวน เนื้อหาที่ปรากฏในภาพจิตรกรรมฝาผนัง การแต่งกาย และการใช้สี

สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของ การเปลี่ยนแปลงทางสุนทรียภาพของศาสนศิลป์แบบมองโกลในสมัยราชวงศ์หยวนได้อย่างชัดเจน

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงเป็นการสืบสานศิลปะแบบดั้งเดิมอันโดดเด่นของยุคกษัตริย์ราชวงศ์ (ค.ศ. 220–589) ราชวงศ์สุย ราชวงศ์ถัง และอื่น ๆ ลายเส้นละเอียดอ่อนทว่าพลิ้วไหวเป็นอิสระ ของภาพไม่เพียงแสดงถึงทักษะศิลป์อันลึกซึ้งและเทคนิคที่ไม่ธรรมดาของจิตรกรชาวบ้าน แต่ยังสะท้อนถึง ความเข้มงวดกวดขันอย่างสูงต่อตนเองและจิตใจที่มุ่งแสวงหาอย่างไม่ย่อท้อ ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ ไม่ได้เป็นเพียงงานศิลปะ แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บรรจุความทรงจำแห่งยุคสมัยและภูมิปัญญาของ ผู้คนเอาไว้ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจประวัติศาสตร์และการศึกษาความหมายทาง วัฒนธรรมของเรา

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาเจาะลึกจุดเด่นทางสุนทรียภาพและความหมายแฝงทางศิลปะของภาพ จิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง จึงจะช่วยให้เราเข้าใจรูปแบบสุนทรียภาพของศาสนศิลป์แบบมองโกลยุค ราชวงศ์หยวนได้อย่างครอบคลุม เป็นการผลักดันความคืบหน้าของการวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ การอภิปรายเชิงลึกเกี่ยวกับเทคนิคศิลปะและธรรมเนียมทางสุนทรียภาพของภาพจิตรกรรม ยังอาจสร้างแรงบันดาลใจและเป็นข้อมูลอ้างอิงให้แก่การสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัย ส่งเสริมการสืบทอดและการ พัฒนาวัฒนธรรมจีนโบราณในโลกยุคปัจจุบัน

3. คุณค่าด้านวิถีวัฒนธรรมชุมชน

ในช่วงทศวรรษที่ 1950 วัดหย่งเล่อกงถูกย้ายไปยังแหล่งโบราณคดีกุ่เว่ยเฉิง (เมืองโบราณเว่ยเฉิง) ห่างจากอำเภอเว่ยเฉิงไป 2.5 กิโลเมตร นับแต่นั้นเป็นต้นมา งานวัดหย่งเล่อกงก็กลายเป็นบทเริ่มต้นของ ประวัติศาสตร์หน้าใหม่ อีกทั้งชาวบ้านในท้องถิ่นก็สร้างความหมายและนำเอาความมีชีวิตชีวาใหม่ ๆ มาสู่ ที่นี้มาโดยตลอด

งานวัดที่มีความศรัทธาในปรมาจารย์หลี่วี่เป็นหัวใจสำคัญค่อย ๆ ก่อตัวเป็นบรรยากาศของความ เชื่อที่มีกลิ่นอายท้องถิ่นอันเข้มข้น และกลายเป็นที่พำนักทางจิตวิญญาณของสาธุศิษย์จำนวนมาก พิธี บวงสรวงกราบไหว้เป็นโอกาสที่สาธุศิษย์จะได้สื่อสารกับเทพเจ้า รวมถึงมอบพลังอันลึกซึ้งบางอย่างที่จะ กลายเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ช่วยบรรเทาแรงกดดันในชีวิตให้แก่คนเหล่านี้ ในแง่หนึ่ง พิธีกรรมเหล่านี้ก็ช่วย รับประกันการสืบทอดและสืบสานความศรัทธาในปรมาจารย์หลี่วี่ ปัจจุบัน ผู้ที่มาสวดหลี่วี่กงส่วนใหญ่มี เพียงชาวบ้านที่มากราบไหว้บูชาตนเองเท่านั้น คนเหล่านี้อาจไม่ได้เชื่อในลัทธิเต๋าเต็มร้อย ทว่าความ ศรัทธาในปรมาจารย์หลี่วี่นั้นคงมั่นไม่สั่นคลอน คนเหล่านี้รวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้กราบไหว้ที่มีลักษณะเฉพาะ โดยยึดทั้งธรรมเนียมการบวงสรวงกราบไหว้แบบโบราณและสภาพสังคมจริงในปัจจุบัน

ศาสนาต่างๆทั่วโลกล้วนมีจารีตพิธีกรรมเฉพาะของตนเองและในประเทศจีนซึ่งถูกขนานนามว่า เป็น “ดินแดนแห่งจารีต” ธรรมเนียมพิธีกรรมในลัทธิเต๋าก็มีความสมบูรณ์และละเอียดลออ

เป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นโอกาสทางการหรือในการใช้ชีวิตประจำวัน ลัทธิเต๋าที่มีกฎระเบียบอันเข้มงวดรองรับทั้งสิ้น

- การเตรียมการก่อนพิธีบวงสรวงกราบไหว้

ครอบครัวพร้อมหน้า: สำหรับผู้คนที่ท้องถิ่น งานวัดที่จัดขึ้นในวันที่ 3 เดือน 3 ของทุกปี นับเป็น วันสำคัญที่สุดของปี ธรรมเนียมท้องถิ่นเชื่อว่า สมาชิกทั้งครอบครัวต้องไปงานวัดกันพร้อมหน้าพร้อมตา คำอธิษฐานถึงปรมาจารย์หลี่วี่จึงจะได้รับการตอบรับ ด้วยเหตุนี้ เมื่อใกล้ถึงช่วงงานวัด สมาชิกใน ครอบครัวจะติดต่อกันนัดหมายเพื่อไปร่วมงานด้วยกัน

เลือกของไหว้: ในการบวงสรวงกราบไหว้ การเลือกของไหว้ก็มีความพิถีพิถันอย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น ต้องมีรูป ผ้าแพรสีเหลือง ประทัด และอื่น ๆ ของไหว้แต่ละอย่างต่างก็มีความหมายทั้งสิ้น

- ธรรมเนียมแสดงความเคารพ

ธรรมเนียมแสดงความเคารพแบบลัทธิเต๋านั้นรุ่มรวยหลากหลาย ประกอบด้วยกังไส่ว (ประธาน มือไปข้างหน้าระดับอก) จั่วอี (ประธานมือยกขึ้นลงและค้อมตัว) และโค่วไป๋ (คุกเข่าคำนับ) ธรรมเนียมแต่ ละแบบมีความหมายเฉพาะของตนเอง และใช้เพื่อแสดงความเคารพความศรัทธาต่อทวยเทพ

- กฎระเบียบในการจัดรูป

มีการกำหนดตำแหน่งและวิธีจัดรูปให้เป็นกฎระเบียบโดยเฉพาะ เพื่ออนุรักษ์โบราณวัตถุ และ ป้องกันอัคคีภัย รวมถึงรับประกันความปลอดภัยและรักษาความสงบเคร่งขรึมของทั้งกระบวนการ

- ความเชื่อเรื่องการชิงรูปดอกแรกของปี

ในช่วงไม่กี่ปีนี้ การชิงรูปดอกแรกของปีได้กลายมาเป็นความเชื่อที่ผู้คนนิยมปฏิบัติ แต่พฤติกรรม รุนแรง เช่น ชนกระแทก โยนรูป และอื่น ๆ อาจเป็นอันตรายต่อผู้อื่น ทั้งยังเป็นการไม่เคารพ ต่อ ปรมาจารย์หลี่วี่ด้วย จึงไม่สอดคล้องกับความหมายที่แท้จริงของความศรัทธา

กล่าวโดยสรุปคือ งานวัดและพิธีบวงสรวงสักการะในวัดหย่งเล่อกงไม่เพียงเป็นการแสดงออกถึง ความศรัทธาในศาสนา แต่มีคุณค่าด้านสังคมและวิถีชีวิตชุมชนที่สำคัญด้วย กิจกรรมในงานวัดเหล่านี้ หลอมรวมชาวชุมชนท้องถิ่นให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ และช่องทางในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก การปฏิบัติตามพิธีกรรมและจารีตอย่างเคร่งครัดคือการแสดงออกถึงความเคารพศรัทธาในสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ของผู้คน ทว่าต้องไม่ละเลยที่จะรักษาความเหมาะสมและความ เป็นระเบียบเรียบร้อยในการ ปฏิบัติตามความเชื่อ เพื่อความปลอดภัยและความสงบเคร่งขรึมของกิจกรรม รูปแบบการหลอมรวม ระหว่างสังคมกับศาสนาเช่นนี้ช่วยส่งเสริมความกลมกลืนของชุมชนท้องถิ่น และเพิ่มความรุ่มรวยให้แก่ วัฒนธรรมทางศาสนาอันหลากหลายของประเทศจีน

4. คุณค่าด้านการท่องเที่ยว

คุณค่าด้านการท่องเที่ยวของวัดหย่งเล่องงอยู่ที่คุณค่าความดึงดูดหลายมิติ ประการแรก เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านลัทธิเต๋า วัดหย่งเล่องงมีวัฒนธรรมทางด้านศาสนาอย่างเข้มข้น มีสถาปัตยกรรมโบราณที่มีประวัติศาสตร์และสไตล์ที่ดึงดูดผู้แสวงบุญและนักท่องเที่ยว หากพูดถึงศาสนิกชนแล้ว วัดหย่งเล่องงนับเป็นหนึ่งสถานที่ที่สำคัญให้การมาสักการบูชา สะท้อนถึงความศรัทธาและความเคารพต่อศาสนา หากพูดถึงนักท่องเที่ยว นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทำให้ซึมซับเสน่ห์ของวัฒนธรรมศาสนาดั้งเดิมของประเทศจีนได้อย่างลึกซึ้ง ประการที่สอง เป็นศูนย์กลางทางด้านวัฒนธรรม วัดหย่งเล่องงมีภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง สไตล์ของสถาปัตยกรรมและจิตรกรรมฝาผนังต่างก็สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมจีนโบราณ ดึงดูดนักวิชาการ ผู้ที่สนใจงานศิลปะและนักท่องเที่ยวทั่วไปให้เข้ามาศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ประการสุดท้าย นับเป็นพิพิธภัณฑ์ทางด้านประวัติศาสตร์ วัดหย่งเล่องงถูกขนานนามว่าเป็น “หอศิลป์แห่งบูรพา” งานจิตรกรรมฝาผนังไม่เพียงแต่เป็นผลงานทางด้านศิลปะ หากยังเป็นเครื่องยืนยันทางด้านประวัติศาสตร์ เมื่อได้เข้ามาชมผลงานจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดหย่งเล่องงแล้ว นักท่องเที่ยวจะสัมผัสได้ถึงแก่นแท้ของงานจิตรกรรมสมัยราชวงศ์หยวน ซึมซับถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมโบราณ ดังนั้นวัดหย่งเล่องงนับเป็นแหล่งบันทึกร่องรอยทางประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งมีคุณค่าต่อวงการการท่องเที่ยวที่มีโอกาสสิ่งใดมาเทียบได้ เป็นสถานที่ที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสัมผัสกับอัตลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม ในขณะที่เดียวกันยังมีส่วนช่วยในการสืบสานและพัฒนาวัฒนธรรมโบราณของประเทศจีน

หากจะกล่าวถึงวัดลัทธิเต๋าที่มีชื่อเสียง พวกเราจะต้องใช้ทฤษฎีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ดังเช่น ขอบเขตโอกาสด้านความบันเทิง ข้อจำกัดทางการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ การบริหารผลกระทบจากนักท่องเที่ยว ประสบการณ์นักท่องเที่ยวและการปกป้องทรัพยากร กระบวนการจัดการกิจกรรมของนักท่องเที่ยว โมเดลการบริหารการท่องเที่ยวยอดเยี่ยม เพื่อนำมาใช้ประกอบการวิจัยและออกแบบรูปแบบการบริหารวัดหย่งเล่องง

4.1. วัดหย่งเล่องงในบทบาทสถานที่ท่องเที่ยว

วัฒนธรรมศาสนาลัทธิเต๋าของศาสนสถานลัทธิเต๋าและสไตล์สถาปัตยกรรมโบราณ ทุกปีจะดึงดูดนักแสวงบุญและนักท่องเที่ยวจำนวนมหาศาล ดังนั้น จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น จะรับประกันได้อย่างไรว่ามรดกทางด้านวัฒนธรรมของลัทธิเต๋าค่าจะได้รับการปกป้องอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว นี่จึงกลายเป็นประเด็นท้าทายในการบริหารด้านการท่องเที่ยว จากภูมิหลังนี้ วัดหย่งเล่องงนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมลัทธิเต๋าแห่งหนึ่ง สามารถใช้ทฤษฎีขอบเขตโอกาสด้านความบันเทิง (Recreation Opportunity Spectrum – ROS) และทฤษฎีข้อจำกัดทางการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ (Limits of

Acceptable Change - LAC) มาใช้ในการบริหารด้านการท่องเที่ยว ซึ่งตามทฤษฎี ROS สามารถศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเลือกหรือตัดสินใจมาท่องเที่ยวในสถานที่นั้น ๆ อีกทั้งยังรวมถึงเนื้อหาที่ธรรมชาติมอบให้ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์จากความบันเทิงและเงื่อนไขที่การบริหารแหล่งท่องเที่ยวสามารถให้ได้ เป็นต้น เมื่อรวบรวมเนื้อหาและความเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขเหล่านี้ หน่วยงานที่บริหารแหล่งท่องเที่ยวและรัฐบาลท้องถิ่นก็จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้ นอกจากนี้ ทฤษฎี LAC สามารถสะท้อนความต้องการของผู้บริหาร ซึ่งใช้แนวทางที่เป็นไปได้ สมเหตุสมผลมาตอบสนองความต้องการของแหล่งท่องเที่ยวที่มีเพิ่มขึ้นทุกวัน ทฤษฎี LAC ยังเป็นการกำหนดแนวคิดในด้านการรับรองของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ซึ่งปัจจุบันมุ่งเน้นให้พื้นที่เตรียมพร้อมปัจจัยจำเป็น ที่ไม่ได้คำนึงถึงว่าแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งแห่งจะรองรับนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด

ประการแรก อิงตามทฤษฎี ROS พวกเราต้องเข้าใจว่าการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวไม่เพียงแค่นี้ได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ หากยังได้รับผลกระทบจากการบริหารและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น วัดหย่งเล่อกสามารถใช้ความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมลัทธิเต๋า สามารถสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น สร้างพื้นที่สงบให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสงบและบำเพ็ญเพียร ให้บริการมัคคุเทศก์นำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการชิมชิววัฒนธรรมลัทธิเต๋าเชิงลึก จัดกิจกรรมบรรยายให้ความรู้ เป็นต้น ขณะเดียวกัน ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขการบริหารแหล่งท่องเที่ยวตามทฤษฎี ROS สามารถปรับเปลี่ยนช่วงเวลาให้บริการ ราคาบัตรเข้าชมได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยวและการปกป้องทรัพยากร

ประการที่สอง สามารถใช้โครงสร้างของระบบ LAC เพื่อยืนยันทรัพยากรที่สามารถรองรับได้และเงื่อนไขทางสังคมของวัดหย่งเล่อก คำนึงถึงความสำคัญทางศาสนาและสไตล์สถาปัตยกรรมโบราณของวัดหย่งเล่อก กำหนดมาตรฐานในการปกป้องและฟื้นฟูให้ชัดเจน เพื่อรับประกันว่าผลงานศิลปะและสถาปัตยกรรมโบราณจะได้รับการปกป้องดูแล นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อวัดหย่งเล่อก จัดให้มีการสำรวจผู้เยี่ยมชมเป็นระยะ เพื่อเข้าใจความพึงพอใจและความคาดหวังจากนักท่องเที่ยว ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การบริหาร เพื่อรับประกันประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวจะได้รับจะสอดคล้องกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อก

ดังนั้น การผสมผสาน 2 แนวคิดทฤษฎี ROS และ LAC จะทำให้พวกเราสามารถกำหนดชุดรูปแบบการบริหารวัดหย่งเล่อก ที่จะรับประกันได้ว่าวัฒนธรรมลัทธิเต๋าและไปรับการถ่ายทอดและปกป้องอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และเป็นการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

4.2. วัดหย่งเล่องกงในบทบาทศูนย์กลางด้านวัฒนธรรม

วัดหย่งเล่องกงนับเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมลัทธิเต๋า มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมและการถ่ายทอดวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ดังนั้น เมื่อต้องเผชิญหน้ากับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จะถ่ายทอดและปกป้องดูแลวัฒนธรรมไปพร้อมกันได้อย่างไร และต้องรับประกันผลการบริหารแหล่งท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน จึงเป็นหนึ่งในความท้าทาย จึงต้องผสมผสานโครงสร้างทฤษฎีการบริหารผลกระทบจากนักท่องเที่ยว (Visitor Impact Management – VIM) และทฤษฎีประสบการณ์นักท่องเที่ยวและการปกป้องทรัพยากร (Visitor Experience and Resource Protection – VERP) เพื่อออกแบบรูปแบบการบริหารวัดหย่งเล่องกงที่ใช้ได้จริง ทฤษฎี VIM ใช้ชุดมาตรฐานการประเมินมาเปรียบเทียบความสามารถในการรองรับ มีคุณลักษณะเชิงบวกและเชิงลบของกรอบการตัดสินใจใหม่และอื่น ๆ ในนั้นประกอบด้วย คุณลักษณะเชิงบวกรวมถึง ความง่าย ความยืดหยุ่น ผลประกอบการ ทุนเวลา และความร่วมมือจากคนพื้นถิ่น คุณลักษณะเชิงลบรวมถึงความเป็นปรณียลดลง มีความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม ทฤษฎี VERP หมายถึงการกำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานคุณภาพเพื่อดำเนินการบริหาร มาตรฐานคุณภาพคือการกำหนดตัวแปรที่สามารถใช้วัดและบริหารจัดการประสบการณ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยว และมาตรฐานคุณภาพยังสามารถกำหนดเกณฑ์และเงื่อนไขที่สามารถยอมรับได้ หากมีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานคุณภาพแล้วจะสามารถควบคุมตัวแปรเกณฑ์ และใช้แนวทางการบริหารรักษามาตรฐานคุณภาพ

ประการแรก จากมุมมองทฤษฎี VIM วัดหย่งเล่องกงต้องแน่ชัดในด้านผลกระทบจากนักท่องเที่ยวที่มีต่อศูนย์กลางทางวัฒนธรรมลัทธิเต๋า และกำหนดชุดเกณฑ์มาตรฐาน เช่น ควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้าชมวัดหย่งเล่องกง การใช้ทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนพื้นถิ่น เป็นต้น ประเมินกลยุทธ์การบริหารปัจจุบันว่าส่งผลต่อความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวหรือไม่ จากพื้นฐานนี้ ต้องผสมผสานแนวคิดโครงสร้างทฤษฎี VERP มาช่วยกำหนดความสามารถในการรองรับของวัดหย่งเล่องกง เพื่อรับประกันจำนวนนักท่องเที่ยวและกิจกรรมจะไม่ได้รับผลกระทบจากการไม่สามารถรองรับด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและประสบการณ์นักท่องเที่ยวได้

ในการกำหนดกลยุทธ์ด้านการบริหารที่เป็นรูปธรรม ต้องคำนึงถึงจุดเด่นด้านวัฒนธรรมและคุณค่าของวัดหย่งเล่องกง เช่น ภาพจิตรกรรมฝาผนังในวันหย่งเล่องกง พิธีกรรมลัทธิเต๋า ผลงานด้านวัฒนธรรม เป็นต้น สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการนำเสนอและการเผยแพร่ เพื่อรับประกันว่าการเข้าชมของนักท่องเที่ยว จะสามารถเข้าใจและซึมซับเสน่ห์และคุณค่าของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าได้อย่างลึกซึ้ง ในขณะเดียวกัน จะต้องกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยว คนพื้นถิ่นและศาสนิกชนให้เกิดเป็นประสบการณ์จริง เกิดการรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมวัดหย่งเล่องกงอย่างถ่องแท้

ในการนี้ เพื่อรับประกันว่าทรัพยากรทางวัฒนธรรมของวัดห้อยเล่องกงจะได้รับการปกป้องอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารการท่องเที่ยวจะต้องผสานโครงสร้างทฤษฎี VIM และทฤษฎี VERP มากำหนดแนวทางในการปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากร เช่น สร้างจุดให้คำแนะนำ จำกัดการเข้าถึงทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีความอ่อนไหวจากนักท่องเที่ยว ฟื้นฟูดูแลมรดกทางวัฒนธรรมที่ได้รับคามเสียหาย เพื่อรับประกันว่าคุณค่าทางประวัติศาสตร์จะถูกเก็บรักษาไว้อย่างสมบูรณ์

จากข้างต้นสรุปได้ว่า วัดห้อยเล่องกงในบทบาทศูนย์กลางทางด้านวัฒนธรรมลัทธิเต๋าต้องผสานโครงสร้างทฤษฎี VIM และทฤษฎี VERP มากำหนดชุดรูปแบบการบริหารที่ใช้ได้จริง จากการประเมินผลกระทบจากนักท่องเที่ยวและการปกป้องทรัพยากร กำหนดความสามารถในการรองรับ กำหนดมาตรฐานคุณภาพ กำหนดกลยุทธ์การบริหาร ในขณะเดียวกัน ต้องผสานจุดเด่นทางวัฒนธรรมของวัดห้อยเล่องกง เพื่อกำหนดกลยุทธ์การนำเสนอเผยแพร่ กระตุ้นการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวและคนพื้นถิ่น เพิ่มการรับรู้ทางวัฒนธรรม ท้ายที่สุด สามารถรับประกันว่าทรัพยากรทางวัฒนธรรมของวัดห้อยเล่องกงจะได้รับการปกป้องดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

4.3. วัดห้อยเล่องกงในฐานะพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์

วัดห้อยเล่องกง ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็น “หอภาพศิลปะแห่งบูรพาทิศ” เป็นที่ตั้งของภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก ทั้งยังเป็นหนึ่งในสามศาสนสถานสำคัญของลัทธิเต๋าคคุณค่าด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของที่นี่นับวันยิ่งมีความโดดเด่นมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้มั่นใจในการสืบทอดวัฒนธรรมและความยั่งยืนของสถานที่ท่องเที่ยวในระยะยาว การประยุกต์ใช้ทฤษฎี VAMP และ TOMM (Tourism Optimisation Management หรือรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพสูงสุด) กับรูปแบบการจัดการของวัดจึงเป็นเส้นทางนวัตกรรมที่สำคัญ โดยทฤษฎี VAMP นั้นพยายามที่จะรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าชม คุณลักษณะ และความพึงพอใจเข้ากับข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว VAMP เน้นให้ความสำคัญกับหลายด้านภายในสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงโอกาส กิจกรรม บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนทฤษฎี TOMM มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อผู้อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นจากมุมมองที่หลากหลาย (เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว) เพื่อติดตามผลกระทบและรักษาสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวได้

ก่อนอื่น ตามทฤษฎี VAMP วัดห้อยเล่องกง จำเป็นต้องมีการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และภาพจิตรกรรมฝาผนังจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลควรกำหนดมาตรฐานที่ครอบคลุม เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมของนักท่องเที่ยวและทรัพยากรทางวัฒนธรรมจะผสมผสานกันได้อย่างสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น การสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยว จากนั้นจึงกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวและเนื้อหาคำบรรยายที่

สอดคล้องกับลักษณะและคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัดอุษะสม ขณะเดียวกันก็สามารถจัดเตรียมพื้นที่ให้คำอธิบายพิเศษสำหรับวัดอุษะสมและนิทรรศการที่มีลักษณะเฉพาะโดยให้ผู้บรรยายมืออาชีพอธิบายประวัติศาสตร์และความสำคัญทางวัฒนธรรมเบื้องหลังแก่นักท่องเที่ยวได้

นอกจากนี้ จากมุมมองของทฤษฎี TOMM การจัดการของวัดหย่งเล่อกงควรให้ความสำคัญกับผลกระทบระยะยาวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมทางสังคมในท้องถิ่น ด้วยการกำหนดชุดตัวชี้วัดที่สามารถใช้ได้จริง ไม่เพียงแต่สามารถติดตามแนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังสามารถรับประกันว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายที่ไม่สามารถแก้ไขได้ต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมได้อีกด้วย เช่น สามารถตรวจสอบเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยว ประเภทและความถี่ของกิจกรรมการท่องเที่ยว และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวัฒนธรรมในระยะยาว เพื่อกำหนดกลยุทธ์การจัดการที่ได้ตรงตามเป้าหมาย

ในกระบวนการดำเนินการนั้น วัดหย่งเล่อกงควรดำเนินการร่วมมือเชิงลึกกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรทางวัฒนธรรมได้รับการปกป้องและสืบทอดอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์ประจำมณฑล เพื่อจัดตั้งสถานีอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังเพื่อดำเนินการบูรณะและบำรุงรักษาภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างสม่ำเสมอ ในขณะเดียวกันก็ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่ง เล่อกง โดยร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่จัดนิทรรศการพิเศษ เพื่อเป็นการขยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมให้กว้างขวางขึ้น

โดยสรุปคือ ในฐานะพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ วัดหย่งเล่อกงได้สร้างรูปแบบการจัดการที่เป็นนวัตกรรม โดยการบูรณาการทฤษฎี VAMP และ TOMM เข้าด้วยกัน ซึ่งในกระบวนการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องสอดคล้องประสานกับทรัพยากรทางวัฒนธรรม การวางแผนอย่างละเอียดรอบคอบและการบริการให้คำบรรยาย เพื่อให้มั่นใจว่าประสบการณ์การท่องเที่ยวและการสืบทอดวัฒนธรรมสามารถผสานกันได้อย่างลงตัว ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมทางสังคมในท้องถิ่น และกำหนดกลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืน ประสานความร่วมมือเชิงลึกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของวัดหย่งเล่อกง และส่งเสริมให้กลายเป็นต้นแบบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น วัดหย่งเล่อกงนั้นแสดงให้เห็นถึงคุณค่าหลายประการ ด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนาน มรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง และจิตรกรรมฝาผนังทางศิลปะที่วิจิตรงดงาม ตั้งแต่การสืบทอดทางประวัติศาสตร์ สุนทรียภาพทางศิลปะ ไปจนถึงการมีส่วนร่วมทางสังคมและแรงดึงดูดด้านการท่องเที่ยว วัดหย่งเล่อกงมีบทบาทที่ไม่อาจทดแทนได้ ในฐานะศาสนสถานของลัทธิเต๋าและศูนย์กลางทางวัฒนธรรม วัดหย่งเล่อกงยังคงดึงดูดผู้ศรัทธาและนักท่องเที่ยวได้อย่าง

ต่อเนื่อง กลายเป็นสถานที่สำคัญของความเชื่อทางศาสนา การสืบทอดวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์และคุณค่าอันเป็นเอกลักษณ์

5. ความสำคัญทางประวัติศาสตร์และคุณค่าของการสืบทอดของวัดหย่องเล่อกง

วัดหย่องเล่อกงไม่เพียงแต่เป็นชุมทรัพย์ทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ สะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างศาสนา วัฒนธรรม และศิลปะในสมัยราชวงศ์หยวน การดำรงอยู่ของวัดหย่องเล่อกงไม่ใช่เพียงเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์หรือพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นเพื่อสืบทอดจิตวิญญาณและความทรงจำทางประวัติศาสตร์อีกด้วย

การก่อตั้งวัดหย่องเล่อกงสามารถสืบย้อนไปถึงสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งเป็นช่วงที่ลัทธิเต๋านิยายเฉียนจิน (全真道) รุ่งเรืองถึงขีดสุด การสนับสนุนของกุบไลข่าน (ฮู่ซีเล่เอ) ทำให้ลัทธิเต๋านิยายเฉียนจินแพร่หลายไปทั่วประเทศ วัดหย่องเล่อกงในฐานะหนึ่งในศูนย์กลางศักดิ์สิทธิ์ของลัทธิเต๋านิยายเฉียนจิน ได้เป็นประจักษ์พยานถึงกระบวนการพัฒนาของศาสนานี้ จิตรกรรมฝาผนังภายในวัดไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นบันทึกการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และวัฒนธรรมในเวลานั้น ภาพจิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ใช้ลายเส้นที่ละเอียดอ่อนและสีเส้นที่สดใส แสดงให้เห็นถึงศิลปะระดับสูงในสมัยราชวงศ์หยวน และสะท้อนถึงสภาพทางสังคมและการแสวงหาทางจิตวิญญาณของผู้คนในยุคนั้น

ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่องเล่อกง ไม่เพียงแสดงหลักคำสอนและตำนานเทพเจ้าของลัทธิเต๋าท่านั้น แต่ยังเป็นการสืบทอดทางวัฒนธรรมอีกด้วย ภาพจิตรกรรมฝาผนังนี้สื่อถึงคุณค่าหลักของลัทธิเต๋า เช่น "เต๋อเต๋อเจี๋ยง" (การปฏิบัติตามธรรมชาติ) และ "อู่เว่ย" (การปกครองโดยไม่กระทำ) ผ่านตัวละคร ฉาก และสัญลักษณ์ต่าง ๆ แนวคิดเหล่านี้ได้รับการสืบทอดผ่านรูปแบบศิลปะ ทำให้คนรุ่นหลังสามารถรับรู้ถึงปัญหาและการแสวงหาทางจิตวิญญาณของบรรพบุรุษได้ ด้วยเหตุนี้ ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่องเล่อกง จึงไม่เพียงเป็นสมบัติงานศิลปะทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนอีกด้วย

ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของวัดหย่องเล่อกงยังสะท้อนให้เห็นผ่านสถาปัตยกรรมและการจัดวางเค้าโครงอีกด้วย การจัดวางโดยรวมของวัดหย่องเล่อกงเป็นไปตามหลักจักรวาลวิทยาของลัทธิเต๋าและทฤษฎีฮวงจุ้ยอย่างเคร่งครัด ที่ตั้งและการจัดวางอาคารต่างๆ สะท้อนให้เห็นถึงหลักแนวคิดของลัทธิเต๋ากี่ยวกับความสามัคคีของสวรรค์ โลก และมนุษย์ (สวรรค์และโลกมนุษย์รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน) ภายในวัดมีอาคารหลักสามหลัง ได้แก่ ศาลาซานซิง ศาลาจงหยาง และศาลาฉุนหยาง ซึ่งแต่ละหลังประดิษฐานเทพเจ้าต่าง ๆ ของลัทธิเต๋า ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในแต่ละศาลาถูกจัดวางอย่างประณีต แสดงเรื่องราวเทพนิยายและตำนานทางศาสนาต่าง ๆ ผ่านภาพจิตรกรรมเหล่านี้ ผู้ชมไม่เพียงแต่จะสัมผัสได้ถึงบรรยากาศอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาเท่านั้น แต่ยังเข้าใจถึงหลักคำสอนและความเชื่อของลัทธิเต๋าก็ได้ด้วย การผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมและศิลปะทำให้วัดหย่องเล่อกง

กลายเป็นสื่อการเรียนรู้สามมิติเกี่ยวกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋า เป็นแหล่งข้อมูลล้ำค่าสำหรับคนรุ่นหลังในการศึกษาลัทธิเต๋าและวัฒนธรรมในสมัยราชวงศ์หยวนในอนาคต

คุณค่าของการสืบทอดวัดหย่งเล่อกงยังสะท้อนให้เห็นจากการอนุรักษ์และบูรณะอีกด้วย แม้จะผ่านการก่อกำเนิดจากลมฝนมาหลายร้อยปี ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงยังคงได้รับอนุรักษ์ไว้อย่างดี ซึ่งเป็นผลมาจากความพยายามของผู้เชี่ยวชาญด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในยุคต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ทศวรรษ 1950 เป็นต้นมา พร้อมกับประเทศให้ความสำคัญตระหนักถึงการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การบูรณะและการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงได้รับการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบ ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การอนุรักษ์และการบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนังได้ถูกดำเนินการอย่างวิทยาศาสตร์ ทำให้งานศิลปะล้ำค่าเหล่านี้ยังคงอยู่ต่อไป ขณะเดียวกัน การดำเนินงานบูรณะซ่อมแซมเหล่านี้ ยังให้ประสบการณ์และแนวทางที่มีคุณค่าแก่การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป วัดหย่งเล่อกงไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนอันโดดเด่นของศิลปะทางศาสนาในสมัยราชวงศ์หยวน แต่ยังเป็นมรดกอันล้ำค่าของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนอีกด้วย โดยถ่ายทอดข้อมูลทางวัฒนธรรมอันหลากหลายและความทรงจำทางประวัติศาสตร์ผ่านจิตรกรรมฝาผนัง สถาปัตยกรรม และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของวัดหย่งเล่อกงไม่เพียงอยู่ที่คุณค่าทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังอยู่ที่บทบาทในการสืบทอดทางวัฒนธรรมและการเป็นสักขีพยานทางประวัติศาสตร์อีกด้วย ในฐานะที่เป็นสิ่งปลูกสร้างโบราณที่มีอายุหลายร้อยปี วัดหย่งเล่อกงจะยังคงมีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรม และเป็นฐานสำคัญสำหรับคนรุ่นหลังในการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน จากการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับวัดหย่งเล่อกง ไม่เพียงทำให้เราเข้าใจศาสนาและศิลปะของราชวงศ์หยวนได้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังดึงภูมิปัญญาทางประวัติศาสตร์อันยาวนานจากราชวงศ์หยวน และเพื่อให้ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการพัฒนาวัฒนธรรมสมัยใหม่อีกด้วย

สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกงในปัจจุบัน

วัดหย่งเล่อกงซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของประเพณีจีนและวัฒนธรรมลัทธิเต๋าและเป็นหนึ่งในกระแสหลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแต่ในขั้นตอนของการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกงยังคงเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคจำนวนมากหากต้องการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาวัดหย่งเล่อกงอย่างยั่งยืนจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับทฤษฎีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบูรณาการแนวคิดล้ำหน้าในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์แล้วค่อยๆศึกษาการนำมาปรับใช้และการสร้างสรรค์ในความเป็นจริงเป้าหมายไม่ใช่แค่การยกระดับภาพลักษณ์วัดหย่งเล่อกงผ่านกลยุทธ์การจัดการวัฒนธรรมสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวที่

สำคัญยิ่งกว่าคือการหาจุดสมดุลเพื่อให้ระหว่างที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมอันลึกซึ้งของวัด ห่งเล่อกงนั้นคุณค่าที่เป็นหัวใจสำคัญของวัดจะไม่ถูกทำให้เสื่อมลงและนำไปสู่การพัฒนาอย่างมี คุณภาพในระยะยาวคำถามที่ว่าในกระบวนการดังกล่าวเราจะกำหนดและดำเนินกลยุทธ์การจัดการที่ มีประสิทธิภาพได้อย่างไรเพื่อรับประกันการพัฒนาอย่างยั่งยืนของวัดห่งเล่อกง จึงกลายมาเป็น ประเด็นหลักในงานวิจัยนี้

1. สถานการณ์การท่องเที่ยววัดห่งเล่อกง

วัดห่งเล่อกงเป็นวัดเก่าแก่ที่ใหญ่ที่สุดและได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีที่สุดในประเทศจีน ที่นี่จึงเป็นแหล่งทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์เฉพาะ อย่างไรก็ตาม การ พัฒนาการท่องเที่ยวของวัดห่งเล่อกงในปัจจุบันยังคงมีข้อจำกัด ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงและแก้ไขทั้ง ด้าน การคมนาคม การพัฒนาและเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญา และการส่งเสริมการท่องเที่ยว

วัดห่งเล่อกงตั้งอยู่ห่างจากอำเภอซูเฉิงไปทางเหนือ 3 กิโลเมตร ใกล้กับหมู่บ้านหลงฉวน ราย ล้อมด้วยหมู่บ้านชนบทและพื้นที่เพาะปลูก สภาพแวดล้อมงดงาม ในด้านการคมนาคม วัดห่ง เล่อกง ตั้งอยู่ในเมืองซูเฉิง มณฑลซานซี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่การคมนาคมไม่สะดวก แม้ว่าจะมีซี อเสียงโถง ตั้งไปทั่ว ประเทศ แต่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนวัดห่งเล่อกงส่วนใหญ่กลับเป็นคนในมณฑลซานซีเป็น หลัก ในแง่การ เผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญา วัดห่งเล่อกงจะนำวัตถุสะสมไปทำการจัดแสดงเป็น นิทรรศการพิเศษใน พิพิธภัณฑ์ของหลาย ๆ เมือง เพื่อประชาสัมพันธ์วัดห่งเล่อกงให้เป็นที่รู้จักในวง กว้างขึ้น ทว่าทุกวันนี้วัด ห่งเล่อกงยังไม่ได้จัดทำทรัพย์สินทางปัญญาที่มีชื่อเสียงและมีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นพิเศษ ปัจจุบัน วัด ห่งเล่อกงทำการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดย จัดกิจกรรมนำคณะผู้แทน ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากแต่ละพื้นที่ ในประเทศจีนเข้าเยี่ยมชมวัด ห่งเล่อกง โดยมีเป้าหมายเพื่อดึงดูดการลงทุนโครงการการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม และส่งเสริมการ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กล่าวโดยสรุปคือถึงแม้วัดห่งเล่อกงจะรุ่มรวยทรัพยากรและภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ใน ฐานะ สัญลักษณ์สำคัญของวัฒนธรรมลัทธิเต๋า แต่ในแง่การพัฒนาการท่องเที่ยวก็ยังมีจุดบกพร่องบาง ประการ โดยความสะดวกสบายในการคมนาคม การเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญา และนโยบายการ ท่องเที่ยวล้วน ต้องได้รับการปรับปรุง อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการก่อสร้างด้านการคมนาคม การ สร้างแบรนด์ทรัพย์สิน ทางปัญญาที่ทรงอิทธิพล และการร่วมมือกับรัฐบาลและหน่วยงานการ ท่องเที่ยวท้องถิ่น การพัฒนาการท่องเที่ยววัดห่งเล่อกงก็มีความเป็นไปได้อีกมาก โดยหวังว่านี่จะ กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แห่งสำคัญในอนาคต

2. อุปสรรคของวัดห่งเล่อกงในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้บริโภคในปัจจุบันไม่พึงพอใจกับแค่การได้ไป “เซ็กอิน” ที่จุดท่องเที่ยวหรือตามรอยอินฟลู เอนเซอร์แต่ยังต้องการชมวัฒนธรรมพื้นบ้านและผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ สัมผัส

ร่องรอยทางประวัติศาสตร์และได้รับประสบการณ์จริงรวมถึงแสวงหาการท่องเที่ยวแบบเจาะลึกไม่เหมือนใครถ้าเช่นนั้นการจะสร้างโมเดลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีความยั่งยืนท่ามกลางตลาดการท่องเที่ยวที่นับวันก็ยิ่งเปลี่ยนแปลงก็เป็นบททดสอบครั้งใหญ่ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดห้วยเล่าง

ประการแรก สำหรับผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน การเที่ยวชมทัศนารล้น ๆ ไม่ใช่สิ่งดึงดูดหลักอีกต่อไป พวกเขามองหาประสบการณ์แบบเจาะลึก ท่ามกลางบริบทเช่นนี้ วัดห้วยเล่างไม่ควรหยุดอยู่แค่ การจัดแสดงทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกต่อไป การผสมผสานวัฒนธรรมลัทธิเต๋าในท้องถิ่น ร่องรอยทาง ประวัติศาสตร์ และแนวคิดวัฒนธรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่ จะช่วยมอบประสบการณ์ทางวัฒนธรรมหลาย มิติให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น อาจเปิดแหล่งรวมตัวผู้สนใจหรือจัดการบรรยายเชิงวัฒนธรรมโดยมีเบื้องหลัง เป็นวัฒนธรรมลัทธิเต๋า นักท่องเที่ยวจะได้เข้าใจวัดห้วยเล่างได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ระหว่างเที่ยวชม ทั้งยังอาจ ผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างความเป็นจริงเสมือนเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเหตุการณ์สำคัญใน ประวัติศาสตร์ “ด้วยตัวเอง” เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ ภาพเหตุการณ์จริง

ประการที่สอง ต้องให้ความสำคัญกับความยั่งยืน เมื่อดูจากโมเดลการให้บริการของ พระราชวังกู้ กงในกรุงปักกิ่ง เราต้องทำการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการการท่องเที่ยวของวัดห้วยเล่างอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ รวมถึงต้องใส่ใจกับผลกระทบที่มีต่อ จุดท่องเที่ยว เพื่อไม่เป็นการสร้างความเสียหายต่อการพัฒนาจุดท่องเที่ยวในระยะยาว หากอาศัยพื้นฐาน เหล่านี้ เราจะสามารถสร้างโมเดลการท่องเที่ยววัดห้วยเล่างอย่างยั่งยืน โดยมีคุณภาพการให้บริการเป็นแกนหลัก พร้อมทั้งคำนึงถึงแง่มุมทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และบรรลุการสร้างการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืนของวัดห้วยเล่าง

ประการที่สาม การบูรณาการระหว่างสาขาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม การท่องเที่ยว นิเวศวิทยา การดูแลสุขภาพ และอื่น ๆ ก็ควรถูกศึกษาค้นคว้าอย่างแข็งขัน ทรัพยากรโดยรอบวัดห้วยเล่าง กงก็เป็นส่วนหนึ่งของเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของที่นี่เช่นกัน หากนำทรัพยากรเหล่านี้มา ผสมผสาน ก็จะได้เป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวใหม่เอี่ยม สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยากเที่ยว แบบเจาะลึกไม่เหมือนใคร ตัวอย่างเช่น ผสมผสานทรัพยากรนิเวศวิทยาท้องถิ่น แล้วเปิดเส้นทางท่องเที่ยว เจาะลึกธรรมชาติ+วัฒนธรรม ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้กับธรรมชาติอันงดงาม ขณะเดียวกันก็ได้ดื่มด่ำกับ เสน่ห์ทางวัฒนธรรมของวัดห้วยเล่าง

ประการสุดท้าย เราสามารถจัดทำระบบดัชนีประเมินความยั่งยืนของการท่องเที่ยวสำหรับวัดห้วย เล่างได้จากงานวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยอาจอ้างอิงจากสถานการณ์จริงของวัดและ กำหนดเกณฑ์ชี้วัดที่เป็นรูปธรรม สำหรับใช้ตรวจสอบและประเมินการพัฒนาอย่างยั่งยืนของ

อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในระยะยาว เพื่อให้ที่นี่ได้รับการอนุรักษ์และสืบต่ออย่างมีประสิทธิภาพ ท่ามกลางการพัฒนาที่รุดหน้าอย่างรวดเร็ว

กล่าวคือ วัดหย่งเล่องกำลังเผชิญกับความท้าทายของตลาดการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แต่ขณะเดียวกันก็เต็มไปด้วยโอกาสในการพัฒนา หากต้องการจะบรรลุการพัฒนาอย่างยั่งยืน ก็ต้องสร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้แก่นักท่องเที่ยว ผ่านวิถีคิดเชิงนวัตกรรม และ การบูรณาการทรัพยากร รวมถึงให้ความสำคัญกับคุณภาพการบริการและความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะเดียวกันก็ต้องเร่งศึกษาการบูรณาการหลายสาขาวิชา สร้างผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อ ตอบสนองต่อผู้บริโภคที่ต้องการท่องเที่ยวแบบพิเศษและเจาะลึก การจัดทำระบบดัชนีประเมินจะทำให้ เราสามารถตรวจจับและประเมินการพัฒนาอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วย รับประกันว่ามรดกทางวัฒนธรรมวัดหย่งเล่องจะได้รับการอนุรักษ์และสืบต่ออย่างมีประสิทธิภาพ

ความท้าทายในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อง

ในฐานะสมบัติล้ำค่าที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่องมีคุณค่าทางวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และศิลปะที่มอบทั้งโอกาสและความท้าทายให้แก่การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์

1. การวางตำแหน่งทางการตลาดของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อง

หัวใจสำคัญของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์คือวัฒนธรรมอันโดดเด่นและอัตลักษณ์ท้องถิ่นผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เป็นเพียงการแสดงออกทางวัฒนธรรมในรูปแบบวัตถุแต่ยังเป็นการรำลึกถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นหนึ่งๆด้วยเพื่อนำเสนอความเป็นที่ระลึกดังกล่าวให้ปรากฏจำเป็นต้องนำองค์ประกอบทาง วัฒนธรรมท้องถิ่นมาเรียบเรียง วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ด้วยความถูกต้องแม่นยำ ทำให้รูปแบบและเนื้อหาขององค์ประกอบเหล่านี้บรรลุมาตรฐานทางสุนทรียภาพแม้ปัจจุบันวัดหย่งเล่องจะมี ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่หลากหลายพอสมควร เช่น งานหัตถกรรม ของใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องเขียนงานกระดาษต่างๆแต่การออกแบบยังล้ำสมัยขาดความคิดสร้างสรรค์จึงยากที่ผู้บริโภคจะสัมผัสความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่องจากผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้

2. กลยุทธ์การศึกษาวิจัยการท่องเที่ยวและการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่ง

เล่อง ปัจจุบัน ประเทศจีนมีความคาดหวังที่สูงขึ้นต่ออุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมลัทธิเต๋าและเอกลักษณ์ทางศิลปะที่แฝงอยู่ในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อง ควรถูก

สะท้อนออกมาอย่างเด่นชัดผ่านผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์การศึกษาเจาะลึกวัฒนธรรมและองค์ประกอบการออกแบบใน ภาพจิตรกรรมฝาผนัง จะช่วยให้ออกแบบผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายยิ่งขึ้น

- การเปลี่ยนนัยยะทางวัฒนธรรมให้เป็นนามธรรม:

เมื่อตีความแนวคิดนามธรรมในเชิงลึกเราก็จะดึงเอานัยยะของการหลอมรวมความเชื่อทั้งสามอันได้แก่ “หฺรู (ลัทธิขงจื้อ) พุทธ เต๋า” ที่ปรากฏในภาพจิตรกรรมฝาผนังออกมาได้ และนำไปผสมผสานกับ การออกแบบเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันและงานหัตถกรรมได้อย่างมีชั้นเชิง

- การเปลี่ยนแปลงเชิงสร้างสรรค์ขององค์ประกอบการออกแบบที่เป็นรูปธรรม:

รายละเอียดในภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างทวยเทพและผู้คน เครื่องแต่งกาย สีสนับ และวัตถุตกแต่งต่างๆช่วยให้เราดึงเอาองค์ประกอบการออกแบบเด่นๆออกมาใช้องค์ประกอบนี้เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์โดยผสมผสานกับงานหัตถกรรมในพื้นที่เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีอัตลักษณ์ท้องถิ่นยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่นในภาพด้านล่างเป็นผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ร่วมผลิตโดยวัดหย่งเล่อกงและแบรนด์เครื่องเคลือบชงฟามีจุดมุ่งหมายให้ทุกคนที่สนุกกับการใช้ชีวิตได้สัมผัสกับประสบการณ์ไลฟ์สไตล์อันไม่เหมือนใครเป็นการหลอมรวมสุนทรียภาพแบบจีนเข้ากับความสำเร็จเรื่องสวรรค์

กล่าวโดยสรุป การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกงกำลังเผชิญกับทั้งความท้าทายและโอกาส ประการแรก การวางตำแหน่งทางการตลาดจะต้องมีความสร้างสรรค์มากขึ้นและสะท้อนความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงได้อย่างเต็มที่ เพื่อดึงดูดความสนใจและได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค ประการที่สอง การศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ด้านการคมนาคม จำเป็นต้องอาศัยการสำรวจวัฒนธรรมการท่องเที่ยวทางศาสนาและองค์ประกอบทางศิลปะที่มีอยู่ในจิตรกรรมฝาผนังอย่างลึกซึ้ง และบูรณาการเข้ากับผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานได้จริงอย่างชาญฉลาด ด้วยการเปลี่ยนแปลงของนามธรรมและเป็นรูปธรรม และการผสมผสานที่ลงตัวระหว่างประเพณีและความทันสมัย ทำให้ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกงน่าดึงดูดและเกิดการแข่งขันได้มากขึ้น สามารถสร้างขึ้นเพื่อให้บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

3. สถานการณ์ปัจจุบันของการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

ก

ปัจจุบัน การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกงค่อนข้างเรียบง่าย โดยมีผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และไม่ค่อยมีความน่าดึงดูดใจ อีกทั้งยังไม่ได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในแหล่งท่องเที่ยวอดนียม การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์มักจะครอบคลุมถึงโลโก้ของแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น แม่เหล็กติดตู้เย็น ตุ๊กตา แก้วน้ำ เสื้อยืด เป็นต้น ผลิตภัณฑ์เหล่านี้สามารถเพิ่มความต้องการซื้อของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มความเป็นที่รู้จักและเสน่ห์ของแหล่งท่องเที่ยว ยกตัวอย่างเช่น นี่คือผลิตภัณฑ์

วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่เป็นการร่วมมือระหว่างวัดหย่งเล่อกงและเครื่องปั้นดินเผาซงฟา เป้าหมายคือ เพื่อให้ผู้ที่รักในการใช้ชีวิตทุกคนได้สัมผัสกับประสบการณ์การใช้ชีวิตที่ไม่เหมือนใคร โดยผสมผสานระหว่างสไตล์ดั้งเดิมของจีนและสุนทรียภาพแห่งสวรรค์

ภาพที่ 4-7 ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ร่วมผลิตโดยวัดหย่งเล่อกงและแบรนด์เครื่องเคลือบซงฟา
(<https://www.songfa.com>)

นักวิชาการได้ทำการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะทางศิลปะของภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง และคัดสรรและกรันกรององค์ประกอบต่าง ๆ ออกมา จากการออกแบบที่สร้างสรรค์ได้ทำการเปิดตัวผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ชุดหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกง ฟูกัน กระบอกใส่ปากกา แทนหมึก ที่ตั้งหนังสือ และตัวละครแบบ Q เป็นต้น การเปิดตัวผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความหลากหลายให้กับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น เพิ่มรายได้และอิทธิพลของแหล่งท่องเที่ยวอีกด้วย

นอกจากนี้ วัดหย่งเล่อกงยังได้จัดทำผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเสมือนจริง เพื่อเป็นแนวทางให้กับไกด์นำเที่ยวใหม่ ๆ ในการสร้างคุ่นเคยกับเนื้อหาการบรรยายของแหล่งท่องเที่ยวได้เร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์เสมือนจริงนี้ยังไม่ได้ครอบคลุมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งมีข้อจำกัดบางประการที่น่าสนใจและควรนำมาประยุกต์ใช้คือการผสมผสานผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีความคิดสร้างสรรค์เข้ากับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ เช่น แอปพลิเคชันมือถือ หูฟัง ป้ายกระเป่าแม่เหล็กติดตู้เย็น เป็นต้น โดยใส่องค์ประกอบของวัดหย่งเล่อกงลงไปในการผลิตผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ขณะเดียวกันควรพิจารณานำแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเสมือนจริงมาใช้ เพิ่มฟังก์ชันการโต้ตอบกับนักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัดหย่งเล่อกง ซึ่งจะช่วยให้ประสบการณ์และการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว

จากที่กล่าวมาข้างต้น การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนา แต่ก็ได้มีการสำรวจและทดลองที่เป็นผลดีในบางส่วนแล้ว อนาคตสามารถขยายสายของผลิตภัณฑ์ให้กว้างขึ้น เพิ่มการผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อยกระดับความคิดสร้างสรรค์และความน่าสนใจของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว

4. ความท้าทายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงเป็นสมบัติทางด้านวัฒนธรรมของจีนที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และศิลปะอย่างมาก การออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์จึงนำมาซึ่งทั้งโอกาสและความท้าทาย

4.1. การกำหนดตำแหน่งตลาดของผลิตภัณฑ์ด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์จากภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง

หัวใจสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์อยู่ที่เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกทางวัฒนธรรมที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นการรำลึกถึงวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคนั้นๆ อีกด้วย เพื่อให้บรรลุการนำเสนอที่ระลึกประเพณี เราจึงจำเป็นต้องถ่วงรอน รวบรวมและสร้างสรรค์องค์ประกอบทางวัฒนธรรม

ท้องถิ่นขึ้นมาใหม่อย่างถูกต้อง เพื่อให้แน่ใจว่าองค์ประกอบเหล่านั้นเป็นไปตามมาตรฐานด้านสุนทรียภาพทั้งในรูปแบบและเนื้อหา แม้ว่าปัจจุบันวัดหย่องเล่องกงมีผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ค่อนข้างหลากหลาย เช่น งานหัตถกรรม ของใช้ในชีวิตประจำวันและการ์ดหนังสือ แต่การออกแบบยังคงเป็นแบบดั้งเดิมเกินไป ขาดความเป็นนวัตกรรมและความลึกซึ้ง ทำให้ผู้บริโภครู้สึกถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอันยาวนานของจิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่องเล่องกงจากผลิตภัณฑ์ได้ยาก

4.2. การศึกษาวัดหย่องเล่องกงเกี่ยวกับกลยุทธ์การออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมการท่องเที่ยว

ในปัจจุบัน ประเทศไทยให้ความสำคัญคาดหวังเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก ซึ่งภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่องเล่องกงที่แฝงไปด้วยวัฒนธรรมลัทธิเต๋า กับลักษณะเฉพาะทางศิลปะที่สะท้อนผ่านทางผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรม ซึ่งเราสามารถบรรลุการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายได้ผ่านการศึกษาค้นคว้าเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังและองค์ประกอบการออกแบบการเปลี่ยนแปลงด้านนามธรรมของความหมายแฝงทางวัฒนธรรม: โดยเริ่มจากการศึกษาการคิดเชิงนามธรรมให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเราสามารถสืบค้นความหมายแฝงทางศาสนาเกี่ยวกับการรวมสามความเชื่อได้แก่ ศาสนาเต๋า ศาสนาพุทธ ศาสนาขงจื้อผ่านภาพจิตรกรรมฝาผนัง และผสมผสานความหมายแฝงนี้เข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์ในชีวิตประจำวันกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมได้อย่างชาญฉลาด

การเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างสรรค์ขององค์ประกอบการออกแบบที่เป็นรูปธรรม: จากรายละเอียดภาพจิตรกรรมฝาผนัง อาทิ บุคคล เครื่องแต่งกาย สีเส้นและอุปกรณ์ตกแต่ง เราสามารถถักนิตกรององค์ประกอบการออกแบบที่โดดเด่นได้ และจากพื้นฐานนี้สามารถดำเนินการผสมผสานการสร้างสรรค์ บูรณาการเข้ากับงานหัตถกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ยิ่งทำให้ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นในระดับภูมิภาคมากขึ้น

ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องเขียน เนื่องจากผลิตภัณฑ์นี้ใช้งานได้จริงและง่ายต่อการแสดงออกถึงองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น และช่วยขยายพื้นที่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมจากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่องเล่องกงได้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น องค์ประกอบแผ่นป้ายคำขวัญกับสิ่งใดที่เห็น สามารถนำมาใช้ในงานออกแบบเครื่องเขียน จากการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์นี้ไม่เพียงสามารถใช้งานได้ ยังเต็มไปด้วยกลิ่นอายของวัฒนธรรม สรุปลแล้ว การออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่องเล่องกง ไม่เพียงแต่เป็นการรักษาเสน่ห์ดั้งเดิมไว้ ยังผสมผสานสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่กับความคิดสร้างสรรค์เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งสามารถบรรลุการผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมกับความสมัยใหม่ ศิลปะกับการใช้งานได้จริงอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมวัดหย่อง

เลื่องก่าลังเผชิญกับโอกาสและความท้าทาย ประการแรกคือ การกำหนดสถานะทางการตลาด จำเป็นต้องมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถแสดงออกถึงความหมายแฝงเชิงวัฒนธรรมอันเป็นอัตลักษณ์ของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่องได้อย่างชัดเจน สามารถดึงดูดความสนใจและการยอมรับจากผู้บริโภคได้ ประการที่สองคือ การศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมการท่องเที่ยว ควรศึกษาองค์ประกอบทางศิลปะกับวัฒนธรรมทางศาสนาที่ปรากฏบนภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างลึกซึ้ง และนำมาผสมผสานกับการใช้งานได้จริงอย่างชาญฉลาด การบูรณาการอย่างสมบูรณ์แบบของความดั้งเดิมและความทันสมัย ผ่านการเปลี่ยนแปลงทางด้านนามธรรมและรูปธรรม สามารถสร้างแรงดึงดูดและการแข่งขันทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อง ซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5. สถานการณ์เผยแพร่วัฒนธรรมวัดหย่งเล่องในปัจจุบัน

ในปี ค.ศ. 2006 สถานีโทรทัศน์การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี CCTV-10 ได้ตัดสินใจถ่ายทำสารคดี “บันทึกการเคลื่อนย้ายของเทพเจ้า” ก่อให้เกิดแรงผลักดันการค้นคว้าเรื่องราวภูมิหลังงานเคลื่อนย้ายวัดหย่งเล่อง สิ่งที่น่าเสียดายคือ ข้อมูลสื่อวิดีโอจำนวนมาก ด้วยปัจจัยหลายสาเหตุและส่วนที่ยังไม่ได้รวบรวมหรือปรับปรุงแก้ไขและนำออกฉายอย่างเป็นทางการ ได้รับการควบคุมจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และภูมิหลังทางสังคมในเวลานั้น ทำให้มรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของวัดหย่งเล่องไม่ได้รับความนิยมนอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม จากมุมมองในปัจจุบัน เราจำเป็นต้องรู้จักภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อง ไม่เพียงแต่รู้จักทางด้านสุนทรียศาสตร์เท่านั้น ยังต้องการเรียนรู้และให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์และวรรณกรรมอย่างลึกซึ้ง แม้ว่ามีผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายท่านให้ความสนใจและวิจัยเชิงลึกแล้ว โดยเฉพาะด้านเทคนิคการวาด ลักษณะเครื่องแต่งกาย แต่เนื้อหายังไม่ครอบคลุม จำเป็นต้องสืบค้นและส่งเสริมคุณค่าอย่างจริงจัง และสิ่งสำคัญที่สุดคือให้ผู้คนในสังคมได้เข้าใจและคุ้นเคยกับภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่องได้อย่างกว้างขวาง

หลายปีที่ผ่านมา อำเภอรุ่ยเฉิงได้ปฏิบัติตามแนวทางแนะนำจากท่านสีจิ้นผิง เลขาธิการพรรค เกี่ยวกับการยกระดับการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อง โดยการออกมาตรการต่างๆ ภายใต้คำสั่งและการสนับสนุนจากคณะกรรมการเมืองและรัฐบาลเมือง โดยมอบงบประมาณลงทุนในอำเภอรุ่ยเฉิง แปรติบลิ้นหยวน เริ่มเปิดตัวโครงการอุทยานสร้างสรรค์วัฒนธรรมวัดหย่งเล่อง โดยการผสมผสานการอนุรักษ์และการเผยแพร่วัดหย่งเล่องผ่านกิจกรรมใหม่ เพื่อยกระดับการวิจัยเชิงวิชาการกับการเผยแพร่วัฒนธรรมอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง จึงทำให้เกิดการสำนึกวิจัยอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่องมณฑลซานซีขึ้นมา และภายในระยะไม่กี่ปี สำนักวิจัยนี้ไม่เพียงแต่มีบทบาทในการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังได้อย่างดี ยังได้สร้างทรัพย์สินทางปัญญา(IP) ผลงานการเผยแพร่ผ่านเวทีการแสดง ละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ และมีบทบาทสำคัญในการ

สื่อสาธารณะทางภาพจิตรกรรมฝาผนังกับโลกภายนอก แต่เราจะต้องจัดทำอย่างลึกซึ้งโดยเฉพาะด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมภูมิภาค เราควรใช้พลังมหาศาลในการเผยแพร่ โดยการผสมผสานระหว่างภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงกับวัฒนธรรมคนในท้องถิ่นอย่างแน่นแฟ้น เพื่อทำให้เกิดวัฒนธรรมภูมิภาคที่เป็นเอกลักษณ์ และเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรมของชาติพันธ์กับท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

ในระยะแรกของการวิจัยการเผยแพร่ข่าวโพดสายพันธุ์ใหม่ โรเจอร์สนักวิชาการเผยแพร่ที่มีชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอทฤษฎี “การแพร่กระจายนวัตกรรม” ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ทฤษฎีนี้มีความคิดเห็นว่าการแพร่กระจายนวัตกรรมอย่างกว้างขวางไม่ใช่เรื่องที่จะดำเนินการได้อย่างง่ายดาย อีกทั้งยังเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและในระหว่างกระบวนการดำเนินการก็อาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยจากหลาย ๆ ด้าน รวมถึงการสร้างสรรคใหม่ ช่องทางการเผยแพร่ ระยะเวลาและระบบทางสังคม ซึ่งในระดับพื้นที่ระดับอำเภอที่มีเศรษฐกิจล้ำหลัง ปัจจัยทางเศรษฐกิจนี้ยังคงเป็นอุปสรรคหลักของการแพร่กระจายนวัตกรรม ซึ่งแสดงว่าการแพร่กระจายนวัตกรรมยังคงต้องพึ่งพาการแทรกแซงขององค์กรมากกว่าการแพร่กระจายอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นพวกเราควรกำหนดมาตรการการแทรกแซง เพื่อการรับประกันการถ่ายทอดวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง

ภายใต้ความช่วยเหลือจากเทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดีย วัดหย่งเล่อกงกำลังมองหาเส้นทางการสร้างสรรค์และ ในปี ค.ศ 2021 คณะกรรมการเมือง รัฐบาลเมือง ฝ่ายวัฒนธรรมของเมือง ได้ร่วมมือผลักดันการแสดงละครบนเวที เรื่องพงศาวดารวัดหย่งเล่อกง เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ 100 ปี ของการก่อตั้งพรรค ละครเวทีนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงฝีมือช่างในการเคลื่อนย้ายวัดหย่งเล่อกงผ่านรูปแบบทางศิลปะต่างๆ และได้รับกระแสตอบรับจากผู้ชมอย่างล้นหลาม นอกจากนี้ ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงยังประสบความสำเร็จในการผสมผสานวัฒนธรรมสมัยใหม่ จนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ทรัพย์สินทางปัญญา (IP)หลายประเภท และด้วยรูปแบบการสร้างสรรค์เหล่านี้ จึงทำให้ประสบความสำเร็จในการผลักดันมรดกทางวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงขึ้นสู่ระดับใหม่

กล่าวโดยสรุป การปกป้องและการเผยแพร่จิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงมีความก้าวหน้าอย่างมาก ต้องขอบคุณความพยายามของหลายฝ่าย ด้วยโครงการอุทยานวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสื่อใหม่ มรดกทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงได้รับความสนใจและเผยแพร่ในวงกว้าง ในอนาคต เราควรเดินหน้าเสริมสร้างการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น เพิ่มความมั่นใจทางวัฒนธรรม และทำให้จิตรกรรมฝาผนังในวัดหย่งเล่อกงผสมเข้ากับชีวิตประจำวันของสาธารณชนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

6. ความท้าทายในการเผยแผ่วัฒนธรรมของวัดหยงเล่อกง

6.1. ปัญหาการเผยแผ่วัฒนธรรมดั้งเดิม

แต่เราก็สามารถมองเห็น จากรูปแบบการสร้างสรรค์เหล่านี้มุ่งเน้นที่กลุ่มเป้าหมายที่มีการศึกษาสูงเป็นหลักพวกเขาสามารถยอมรับและเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมได้อย่างดี แต่ความท้าทายอย่างแท้จริงอยู่ที่จะนำคุณค่าทางวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยงเล่อกงเผยแผ่ต่อสาธารณชนได้อย่างไร ถึงจะทำให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างแท้จริง และจากด้านนี้ เราสามารถใช้ทฤษฎีการเบี่ยงเบน ซึ่งเป็นหนึ่งทฤษฎีที่พัฒนามาจากทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรม การเริ่มสร้างนวัตกรรมไม่เพียงมาจากภายนอก แต่ยังมาจากตัวของมันเอง จากการใช้วิธีการนี้เราสามารถเข้าใจมากขึ้นและใช้ทรัพยากรวัฒนธรรมของท้องถิ่น ในการถ่ายทอดและเผยแผ่วัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง

ในกระบวนการสร้างความทันสมัยในสังคมร่วมสมัย เรามักสังเกตเห็นถึงความทันสมัยกับคุณค่าดั้งเดิม และจุดรอยต่อระหว่างความทันสมัยกับวัฒนธรรมดั้งเดิม ความรู้สึกของรอยต่อนี้สามารถแสดงออกผ่านมรดกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ หลักฐานการทดสอบวัฒนธรรมของจิตรกรรมฝาผนังวัดหยงเล่อกง การพรรณนาเกี่ยวกับการตีความอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสืบทอด เพื่อเพิ่มความเข้าใจของผู้คนที่มีต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมอันดีเยี่ยม อันเป็นวิธีสำคัญของการสร้างความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ในศตวรรษที่ 20 ปี 1960-1970 เกิร์บเนอร์ ได้เสนอทฤษฎีหวัวัฒนธรรม มุ่งเน้นการมีบทบาทของสื่อมวลชนที่ได้รับอิทธิพลในระยะสั้นและระยะยาวผ่านกระบวนการสื่อสารต่อสาธารณชน ด้านสื่อใหม่มีลักษณะเฉพาะในการปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสูง มีกลไกการทำงานที่ผู้ชมมีส่วนร่วมและการตอบกลับผู้ชมทันที และผสมผสานกับปัจจัยด้านต่างๆ ทางสังคม ทำให้หักล้างโมเดลรูปแบบเชิงเส้นของการหวัวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม และทำให้เกิดกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง “สื่อมวลชนต่อการหวัวัฒนธรรมของผู้ชม” กับ “ผู้ชมต่อการหวัวัฒนธรรมของสื่อมวลชน” ภายใต้ภูมิหลังนี้ อำเภอรุ่งเฉิง ซึ่งเป็นที่ตั้งของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยงเล่อกง ซึ่งมีกลุ่มผู้ชมประกอบด้วยผู้สูงอายุและเยาวชน การจะบรรลุการหวัวัฒนธรรมกับการศึกษาของทั้งสองกลุ่มอย่างต่อเนื่องได้อย่างไรถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ปัจจุบัน แพลตฟอร์มสังคมออนไลน์ ได้แก่ วีแชท ตี๊กต็อก ไควໄສໄວໄດ໌ซึ่มซັບจนเข้าถึงใจคน กลายเป็นอุปกรณ์การสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนอาศัยอยู่ในภูมิภาคระดับอำเภอหรือระดับเมือง เพื่อส่งเสริมภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยงเล่อกง เราควรใช้ประโยชน์จากลักษณะเด่นของแพลตฟอร์มเหล่านี้อย่างเต็มที่ เช่น วิธีการคิดการแนะนำผ่านการประยุกต์ใช้กลไกการสื่อสารแบบลูกโซ่ของวีแชทกับตี๊กต็อก ซึ่งมีศักยภาพในการเผยแผ่เป็นอย่างมากสำหรับกลุ่มวัยกลางคนและกลุ่มผู้สูงอายุที่ได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากการรวมตัวและแนวคิดทางสังคม และสิ่งนี้ไม่เพียงทำให้เขา

สามารถเสริมสร้างความรู้ทางวัฒนธรรมของจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกง อีกทั้งยังสามารถเปลี่ยนประเด็นเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนในชีวิตประจำวัน และเป็นการเพิ่มการรวมและขยายอิทธิพลทางวัฒนธรรม

การนำเอาภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกงเข้ามามีบทบาทในสถานศึกษาเป็นอีกวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งในการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น เราควรส่งเสริมสถานศึกษาทุกระดับในการนำภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกงมาใช้ในการศึกษาและการกิจกรรมประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างสภาพสภาพแวดล้อมพหุวัฒนธรรมแก่เยาวชน ซึ่งในยุคข้อมูลขนาดใหญ่ในปัจจุบัน มีรูปแบบที่หลากหลายและพื้นที่กว้างขวางในการเข้าถึงข้อมูลสำหรับเยาวชน และประโยชน์ของการพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาสามารถช่วยให้เยาวชนเข้าใจและประชาสัมพันธ์มรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าได้อย่างดี และสิ่งสำคัญคือการเติบโตของเยาวชนเหล่านี้ในอนาคต เขาจะกลายเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ภายนอก ทั้งทางด้านวิชาการหรือด้านวิถีชีวิตการทำงาน พวกเขาสามารถนำคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นเผยแพร่ไปยังที่อื่นๆ ดังนั้นเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการพหุวัฒนธรรมที่มีความแข็งแกร่งแก่เยาวชน การปลูกฝังให้พวกเขามีความเชื่อมั่นต่อวัฒนธรรมและประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

สรุป ความท้าทายอันหนักอึ้งในการเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมแต่ยังมีโอกาสมากมาย จากการศึกษาทางประวัติศาสตร์พบว่า ถึงแม้ว่าจะยังพบอุปสรรคอยู่ แต่จากการเข้ามามีบทบาทของรัฐบาลและท้องถิ่น การผสมผสานกับการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้มีความก้าวหน้าในการประชาสัมพันธ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกง และในอนาคตเราควรยกระดับการเสริมสร้างการสืบค้นและการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านการผสมผสานกับสังคมร่วมสมัย ในการพัฒนารูปแบบและช่องทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อบรรลุการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

6.2. ทำการเผยแพร่มายาคติเชิงสัญลักษณ์

การเผยแพร่พิธีกรรมต่าง ๆ อาจมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ชม ขณะเดียวกัน ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ชมก็มีบทบาทสำคัญในการปรับเปลี่ยนผลของการเผยแพร่พิธีกรรมเช่นกัน วัดหยังเล่อกงนั้นเป็นสถานที่สำหรับประกอบพิธีกรรมที่ศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้ การส่งเสริมให้เผยแพร่พิธีกรรมของวัดหยังเล่อกงจึงยิ่งช่วยยกระดับการยอมรับเชิงสัญลักษณ์ที่ผู้คนที่ท้องถิ่นมีต่อวัดหยังเล่อกง Roland Barthes แบ่งความหมายของสัญลักษณ์ออกเป็นสามระดับ ได้แก่ ความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัย และมายาคติ (myth) “มายาคติเป็นระบบการเผยแพร่แบบหนึ่ง เป็นวิธีหนึ่งในการสื่อสาร” มายาคติถูกทำให้สมบูรณ์ได้ด้วยการอุปมาอุปไมยและการคิดเชื่อมโยง ประเด็นนี้จะปรากฏออกมาอย่างชัดเจนในพิธีกรรมตามเทศกาลต่าง ๆ

ภาพที่ 4-8 ภาพลักษณะของตัวละครใน 《封神第一部：朝歌风云》 มีต้นแบบมาจากวัดหย่งเล่อ กง (<https://www.sxrcylg.cn>)

ภาพยนตร์ที่กำลังฉายอยู่ในเวลานี้เรื่อง 《封神第一部：朝歌风云》 (Creation of the Gods I: Kingdom of Storms เป็นเรื่องราวการสถาปนาเทพเจ้า มีที่มาจากวรรณกรรมเรื่องหนึ่งของจีน) แสดงฉากสงครามการสู้รบอันน่าตื่นตาและสเปเชียลเอฟเฟกต์อันน่าทึ่ง จนได้รับคำชมมากมายจากบรรดาผู้ชม ที่น่าสนใจก็คือ การออกแบบตัวละครจำนวนมากในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับ

แรงบันดาลใจมาจากภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยราชวงศ์หยวน ณ วัดหย่งเล่อกงที่ตั้งอยู่ในอำเภอซูเฉิง เมืองอู๋เฉิง มณฑลซานซีแห่งนี้เอง ผู้กำกับ Wu Ershan เปิดเผยว่า หลังจากตัดสินใจที่จะใช้เครื่องแต่งกายในสไตล์ภาพสลักรู้ว่า (水陆画 ภาพจีนโบราณที่มีหัวข้อเกี่ยวกับศาสนาหรือเทพตำนานจีน) สมัยราชวงศ์หยวนและหมิง เขาก็ตั้งทีมเฉพาะกิจเพื่อไปค้นหาแรงบันดาลใจที่ศาลเจ็กเซียนฮ่องเต้ วัดหย่งเล่อกงในซานซี เขาค้นพบว่า ตัวละครและสภาพสังคมที่บรรยายในวรรณกรรมเรื่อง 《封神演义》 (เฟิงเสินเหยียนอี้ ชาวไทยรู้จักกันในชื่อ ห่องลิน) แท้จริงแล้วไม่ได้อ้างอิงจากประวัติศาสตร์สมัยอินซาง (ราว 1600-1046 ปีก่อนคริสตกาล) ไปเสียทั้งหมด เครื่องแต่งกายในเรื่องกลับคล้ายคลึงกับในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงอย่างประหลาด ผู้กำกับศิลป์ชาวฮ่องกง Timmy Yip เอ่ยถึงภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงว่า “ทั้งลึกลับและสมจริง เต็มไปด้วยรายละเอียด มีความงดงามแบบคลาสสิก” Wu Ershan ยังกล่าวด้วยว่า “มีแต่ต้องไปยืนอยู่หน้าภาพจิตรกรรมฝาผนัง แล้วดำดิ่งเข้าไปในโลกตรงหน้าเท่านั้น คุณถึงจะสัมผัสพลังอันน่าตื่นตะลึงของภาพได้อย่างแท้จริง และนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของคุณ” ข้างต้นสะท้อนให้เห็นได้ว่าวัดหย่งเล่อกงมีอิทธิพลสำคัญต่อศิลปะภาพยนตร์ร่วมสมัยและสุนทรียภาพกระแสหลัก

กล่าวโดยสรุปคือ การเผยแพร่มาyacติเชิงสัญลักษณ์เป็นหัวใจสำคัญของการยกระดับความรู้สึกร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งเชิงสัญลักษณ์ของชาวบ้านท้องถิ่นในละแวกวัดหย่งเล่อกง ด้วยการเผยแพร่ผ่านรูปแบบพิธีกรรมและการขับเน้นบรรยากาศของวัดหย่งเล่อกงในฐานะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อการสักการบูชา จะช่วยยกระดับสถานะเชิงสัญลักษณ์ของวัดในจิตใจของผู้คนให้สูงขึ้น ขณะเดียวกัน ในฐานะสัญลักษณ์สำคัญที่เผยแพร่เทพตำนาน เห็นได้ชัดว่าภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงมีอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะภาพยนตร์ร่วมสมัย ซึ่งเปิดโอกาสและสร้างความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ให้แก่การเผยแพร่และการตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ในฐานะสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีรากฐานทางประวัติศาสตร์อันลึกซึ้งและสุนทรียภาพทางศิลปะอันโดดเด่น วัดหย่งเล่อกงมีคุณค่าและอิทธิพลที่ไม่อาจมองข้ามได้ ด้วยการอธิบายเกี่ยวกับสุนทรียภาพทางศิลปะในวัดหย่งเล่อกง เราจะเข้าใจสุนทรียภาพจิตรกรรมบุคคลและเครื่องแต่งกายที่ปรากฏในภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างลึกซึ้ง รวมถึงเสนออันเป็นเอกลักษณ์ที่อยู่เบื้องหลังสุนทรียภาพดังกล่าว โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อศิลปะวัดหย่งเล่อกงประกอบด้วยจิตรกร วัฒนธรรมมองโกล และวัฒนธรรมลัทธิเต๋า ซึ่งยังขับเน้นความรุ่มรวยในการสืบทอดประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของวัดแห่งนี้ นอกจากนี้ คุณค่าที่ปรากฏในวัดหย่งเล่อกงก็มีความหลากหลาย โดยไม่ได้มีเพียงแค่คุณค่าทางการสืบทอดประวัติศาสตร์และสุนทรียภาพทางศิลปะ แต่ยังมีคุณค่าทางสังคมและชุมชน รวมไปถึงคุณค่าทางการท่องเที่ยวด้วย ส่วนในด้านความเชื่อมโยงกับลัทธิเต๋า วัดหย่งเล่อกงแสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเต๋ายในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงรูปแบบการจัดการในฐานะศาสนสถานลัทธิเต๋า อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงกำลังเผชิญกับความท้าทายบางประการ

เช่น สถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน อุปสรรคในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความท้าทายในการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ และปัญหาในการเผยแพร่วัฒนธรรม เราจึงต้องรับมือกับ
ความท้าทายเหล่านี้ด้วยวิธีคิดแบบนวัตกรรมและกลยุทธ์แบบองค์รวม ยกระดับคุณภาพและอิทธิพล
ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อลงไปอีกขั้น รวมถึงกระตุ้นความมีชีวิตชีวาให้แก่การพัฒนา
อย่างยั่งยืนของวัดแห่งนี้

บทที่ 5

โครงการพัฒนาและการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหยั่งเล่อง

แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะแหล่งท่องเที่ยว

วัดหยั่งเล่องเป็นอารามเก่าแก่ จึงดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักวิชาการจำนวนมากให้มาเยี่ยมชมและศึกษาค้นคว้า เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจ สัมผัสวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของวัดหยั่งเล่องได้ดีขึ้น ในฐานะของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ การจัดการจึงเป็นการสำรวจและสร้างสรรค์เชิงลึกซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการจัดการในแต่ละด้านดังนี้

1. ระบบเจ้าหน้าที่นำชม (docent)

โดยทั่วไประบบเจ้าหน้าที่นำชม หมายถึงการบริการที่เจ้าหน้าที่นำชมจะอธิบายวัตถุประสงค์ แสดงหรือข้อมูลทางประวัติศาสตร์ให้แก่ผู้เข้าชมในสถานที่อย่างเช่นพิพิธภัณฑ์ หอจัดแสดง หรือแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เจ้าหน้าที่นำชมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับการมีส่วนร่วมและความเข้าใจของผู้เข้าชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจุดท่องเที่ยวที่รุ่มรวยด้วยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างวัดหยั่งเล่องนี้ เจ้าหน้าที่นำชมย่อมมีบทบาทสำคัญสำคัญเป็นพิเศษ นอกจากจะอธิบายและเผยแพร่ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหยั่งเล่องแล้ว ทางวัดยังสามารถเชิญนักพรตเต๋าหรือนักวิชาการด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในท้องถิ่นมาเป็นเจ้าหน้าที่นำชมพิเศษได้ ด้วยภูมิหลังเฉพาะทางและความรู้ความชำนาญของคนเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เข้าชมสัมผัสประสบการณ์ทางวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริงและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวได้เน้นย้ำความสำคัญของการสืบทอดวัฒนธรรม รวมทั้งการสร้างระบบเจ้าหน้าที่นำชมที่มีประสิทธิภาพด้วย ประกอบด้วย

ต่อไปนี้เป็นคือกลไกการทำงานที่พบบ่อยของเจ้าหน้าที่นำชมและข้อเสนอแนะในการสร้างกลไก:

ภาพที่ 5-1 ภาพกระบวนการระบบเจ้าหน้าที่นำชม

ตารางที่ 5-1 กระบวนการระบบเจ้าหน้าที่นำชม

แนวทางการจัดการ	
การว่าจ้างและการ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่นำชม	<ul style="list-style-type: none"> • คัดเลือกเจ้าหน้าที่นำชมที่มีทักษะการสื่อสารและมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง • ฝึกอบรมอย่างรอบด้านให้แก่เจ้าหน้าที่ รวมถึงความรู้เกี่ยวกับวัตถุจัดแสดง เทคนิคในการบรรยาย และทักษะการบริการลูกค้า • ใช้วิธีจำลองการบรรยายและให้ความคิดเห็น เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่นำชมพัฒนาทักษะการบรรยายให้ดียิ่งขึ้น
การจัดทำมาตรฐานและ ขั้นตอนการนำชม	<ul style="list-style-type: none"> • จัดทำขั้นตอนและมาตรฐานในการนำชมที่ชัดเจน เพื่อรับประกันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่บรรยาย • ปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดเด่นของวัตถุจัดแสดงและความต้องการของผู้เข้าชม • จัดเตรียมข้อมูล เช่น ตาราง แบบจำลอง หรือข้อมูลมัลติมีเดีย เพื่อให้การบรรยายน่าดึงดูดใจยิ่งขึ้น
การใช้เทคโนโลยีเป็นตัว ช่วย	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้อุปกรณ์วิดีโอและออดิโอเพื่อให้ภาพและเสียงที่คมชัด • พิจารณาการใช้แอปพลิเคชันหรือระบบนำชมอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ผู้เข้าชมสามารถเดินสำรวจด้วยตนเองได้ • ใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือน (VR) และเทคโนโลยีความจริงเสริม (AR) เพื่อสร้างประสบการณ์ที่รูมรวยขึ้นแก่ผู้เข้าชม
การประเมินและ ความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้การสำรวจและการสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าชม เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของบริการนำชมและการทำงานของเจ้าหน้าที่นำชม • ประเมินการทำงานของเจ้าหน้าที่นำชมเป็นประจำ จัดเตรียมการฝึกอบรมและให้ความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ • ปรับเปลี่ยนขั้นตอนและเนื้อหาการนำชมตามผลการประเมิน เพื่อยกระดับคุณภาพการบริการอย่างไม่หยุดนิ่ง
การเรียนรู้และ แลกเปลี่ยนความรู้ อย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> • สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่นำชมมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน เพื่อให้รู้ถึงวิธีการและเทคโนโลยีการนำชมใหม่ล่าสุด • จัดกิจกรรมแบ่งปันและเรียนรู้ภายในองค์กร เพื่อผลักดันการสื่อสารและการเรียนรู้ระหว่างสมาชิกในทีม

2. รูปแบบระบบการบรรยายเรื่องราวลัทธิเต๋า

การอธิบายเรื่องราวลัทธิเต๋าในแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมและบริการนำชมแบบพิเศษ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจและตื่นตัวกับวัฒนธรรมและเรื่องราวในวัฒนธรรมลัทธิเต๋าได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยสามารถใช้รูปแบบที่หลากหลายในการบรรยายได้ ถึงแม้จะมีวิธีทั่วไป เช่น การใช้มัคคุเทศก์นำเที่ยวอธิบายจะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลพื้นฐาน แต่ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว สามารถนำวิธีอื่น ๆ มาใช้เพื่อช่วยสร้างความหลากหลายในการนำชมเนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิเต๋าให้มีความเข้าใจและซึมซับมากขึ้น การผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่เพียงช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยววัยหนุ่มสาวเท่านั้น แต่ยังทำให้พวกเขาได้ทำความเข้าใจและสัมผัสกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงโดยตรงอีกด้วย

ภาพที่ 5-2 ภาพกระบวนการรูปแบบระบบการบรรยายเรื่องราวลัทธิเต๋า

ตารางที่ 5-2 กระบวนการรูปแบบระบบการบรรยายเรื่องราวลัทธิเต๋า

แนวทางการจัดการ	
การบรรยายในสถานที่จริง	<ul style="list-style-type: none"> • การบรรยายในสถานที่จริงของเจ้าหน้าที่นำชมมืออาชีพ จะทำให้เรื่องราวของลัทธิเต๋าและภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องได้รับการบอกเล่าอย่างน่าสนใจและมีชีวิตชีวา • โดยอาจใช้วิธีนำชมแบบดั้งเดิม เช่น การใช้ผู้บรรยายหรือไกด์นำเที่ยว และการมีปฏิสัมพันธ์ในสถานที่จริง จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจวัฒนธรรมลัทธิเต๋าได้ดียิ่งขึ้น
การแสดงบนเวที	<ul style="list-style-type: none"> • นำเสนอเรื่องราวของลัทธิเต๋าแบบเร้าอารมณ์และผู้ชมได้สังเกตการณ์โดยตรง ผ่านการแสดงละคร การรำยี่รา หรือการบรรเลงดนตรี • พิจารณาการใช้ศิลปะการแสดงรูปแบบดั้งเดิม เช่น ละครหุ่นเงา ละครหุ่น หรืออุปรากร เพื่อนำเสนอวัฒนธรรมและเรื่องราวของลัทธิเต๋า
การจัดแสดงแบบมัลติมีเดีย	<ul style="list-style-type: none"> • นำเครื่องมือมัลติมีเดีย เช่น วิดีโอ เสียง หรือภาพมาจัดทำเป็นข้อมูลจัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับลัทธิเต๋า • ให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสกับการบรรยายแบบมัลติมีเดียและมีปฏิสัมพันธ์ผ่าน

	อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น จอทัชสกรีนและเครื่องโปรเจ็กเตอร์
การนำชมแบบอิเล็กทรอนิกส์	<ul style="list-style-type: none"> • จัดหาอุปกรณ์นำชมแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับลัทธิเต๋าหรือแหล่งท่องเที่ยวที่สนใจได้ • โดยนักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงเรื่องราวของลัทธิเต๋าแบบมัลติมีเดียได้ง่าย ๆ ผ่าน QR code หรือเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะสั้น (NFC)
เทคโนโลยี VR กับ AR	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้เทคโนโลยี VR กับ AR จะทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประวัติศาสตร์และตำนานในลัทธิเต๋ารูปแบบดิจิทัลอย่างฉับพลันทันทีระหว่างการเที่ยวชม ผ่านโทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์เฉพาะทางอื่น ๆ สร้างประสบการณ์เรื่องราวของลัทธิเต๋าแบบดำดิ่งให้แก่ผู้เข้าชม • เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถนำมาใช้สร้างฉากและเรื่องราวเกี่ยวกับลัทธิเต๋ายุคโบราณขึ้นมาใหม่ ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสสิ่งเหล่านี้โดยตรงได้อย่างสมจริงยิ่งขึ้น
บอร์ดจัดแสดงและแผ่นพับ	<ul style="list-style-type: none"> • ออกแบบบอร์ดจัดแสดงและแผ่นพับที่มีทั้งภาพและข้อความเพื่อให้ข้อมูลทั่วไปและเรื่องราวสำคัญ ๆ ของลัทธิเต๋าโดยสังเขป • ใช้ภาพประกอบที่ชัดเจนและข้อความสั้นกระชับเพื่อช่วยให้ผู้เข้าชมเข้าใจสาระสำคัญของลัทธิเต๋าได้โดยเร็ว
โซนประสบการณ์โต้ตอบ	<ul style="list-style-type: none"> • จัดโซนประสบการณ์โต้ตอบเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับลัทธิเต๋ามากขึ้นผ่านกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมต่าง ๆ เช่น วาดภาพ ทำงานประดิษฐ์ เล่นบทบาทสมมติ เป็นต้น • เมื่อได้มีประสบการณ์โต้ตอบเช่นนี้ นักท่องเที่ยวจะได้รับรู้ถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมลัทธิเต๋ามากขึ้นผ่านการมีส่วนร่วมและการลงมือทำจริง
การบรรยายออนไลน์	<ul style="list-style-type: none"> • จัดทำหลักสูตรออนไลน์หรือไลฟ์สดการบรรยาย เพื่อให้ผู้สนใจที่ไม่สามารถเดินทางมายังสถานที่จริง ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเรื่องราวของลัทธิเต๋ามากขึ้นในสถานที่แห่งนี้

3. การเวิร์กชอปเกี่ยวกับสมุนไพร

การออกแบบกิจกรรม เป็นการให้ความรู้และสร้างประสบการณ์เชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋า โดยจากการวิจัยพบว่า ยาสมุนไพรในมณฑลสำคัญในลัทธิเต๋า โดยไม่เพียงเกี่ยวข้องกับแนวคิดการบำรุงสุขภาพแบบเต๋าอย่างใกล้ชิด แต่ยังแฝงไว้ซึ่งวัฒนธรรมการแพทย์ของชนชาติจีน การ

มีปฏิสัมพันธ์ และการสร้างประสบการณ์ของกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว ในด้านนี้ที่เชื่อมโยงกันจึงมีความน่าสนใจ รูปแบบของกิจกรรมในการถ่ายทอดความรู้การใช้สมุนไพรจีนแก่นักท่องเที่ยว ต้องพิจารณาถึงแง่มุมการศึกษาอย่างถี่ถ้วน ในการออกแบบกิจกรรมนี้ นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับยาสมุนไพรที่ใช้อยู่และสรรพคุณในการบำรุงสุขภาพแบบเต๋า รวมถึงมีโอกาสได้ทำผลิตภัณฑ์สมุนไพรง่าย ๆ เช่น ชาหรือถุงหอมจากสมุนไพร กิจกรรมสัมผัสประสบการณ์เช่นนี้จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจและรับรู้ถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าอย่างลึกซึ้งซึ่งระหว่างการเดินทางมีส่วนร่วมการเรียนรู้และการสัมผัสประสบการณ์ เข้าใจและสัมผัสความมหัศจรรย์ของวัฒนธรรมกับยาสมุนไพรลัทธิเต๋าผ่านการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบที่สนุกสนาน

ภาพที่ 5-3 ภาพกระบวนการการเวิร์กช็อปเกี่ยวกับสมุนไพร

ตารางที่ 5-3 กระบวนการการเวิร์กช็อปเกี่ยวกับสมุนไพร

แนวทางการจัดการ	
การตั้งเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ตั้งเป้าหมายหลักของเวิร์กช็อป เช่น เผยแพร่วัฒนธรรมยาสมุนไพรของลัทธิเต๋าส่งเสริมประสบการณ์ทำยาสมุนไพร เพิ่มพูนความเข้าใจและความสนใจในลัทธิเต๋าคือพื้นฐาน จากนั้นจึงออกแบบเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมของเวิร์กช็อปให้สอดคล้องกับเป้าหมาย
การออกแบบเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> ศึกษาและคัดเลือกสมุนไพรทั่วไปที่มีใช้ในแนวทางบำรุงสุขภาพแบบเต๋าคือ อธิบายประวัติศาสตร์ สรรพคุณ และการใช้งานของสมุนไพรเหล่านี้ จัดเตรียมข้อมูลการสอนและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อความอธิบายพร้อมภาพประกอบเกี่ยวกับยาสมุนไพร วิดีโอแนะนำ หรือเกร็ดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาสมุนไพรในลัทธิเต๋าคือ

แนวทางการจัดการ	
การจัดเตรียม กิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> • ออกแบบกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ กิจกรรมให้ความรู้ และกิจกรรมเพื่อความบันเทิง เช่น เกมระบุชื่อสมุนไพร กิจกรรมเก็บสมุนไพร ทำชาหรือถุงหอมจากสมุนไพร เป็นต้น • เชิญผู้บรรยายมืออาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญสมุนไพรจีนมาอธิบายระหว่างทำกิจกรรม เพื่อให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ
การจัดเตรียมสถานที่	<ul style="list-style-type: none"> • เลือกสถานที่ที่เหมาะสม เช่น สวนสมุนไพรท่ามกลางธรรมชาติหรือสตูดิโอผสมยาในร่ม • จัดพื้นที่เวิร์กช็อป กำหนดขั้นตอนอย่างชัดเจน และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น
มาตรการด้านความปลอดภัย	<ul style="list-style-type: none"> • ดูแลให้กิจกรรมทั้งหมดดำเนินไปอย่างปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยและปฐมพยาบาลที่จำเป็น • แจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้าถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น พร้อมให้แนวทางด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน
ประสบการณ์โต้ตอบ	<ul style="list-style-type: none"> • กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกระบวนการ โดยให้ลงมือทำชาสมุนไพรหรือถุงหอมสมุนไพรด้วยตนเอง • เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้ถ่ายรูป เพื่อจะได้แชร์ประสบการณ์ในโซเชียลมีเดีย
การรวบรวมความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมเวิร์กช็อปหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อให้เข้าใจประสบการณ์และการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว • ปรับปรุงรูปแบบเวิร์กช็อปและลักษณะของกิจกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอตามความคิดเห็นที่ได้รับ เพื่อยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
การโฆษณาประชาสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> • ประชาสัมพันธ์เวิร์กช็อปยาสมุนไพรผ่านทั้งช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจวิถีชีวิตและยาสมุนไพรให้มาเยี่ยมชมมากขึ้น • ร่วมมือกับศาสนสถานลัทธิเต๋าหรือผู้จำหน่ายยาสมุนไพรในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันโฆษณาเวิร์กช็อปยาสมุนไพร เป็นการเพิ่มอิทธิพลและความสำเร็จให้กับกิจกรรม

ตารางที่ 5-4 กระบวนการกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนธรรมชาติปรัชญาเต๋า

แนวทางการจัดการ	
การตั้งเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ตั้งเป้าหมายหลักของหลักสูตร เช่น เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเต๋า ส่งเสริมความสัมพันธ์อันกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ และมนุษย์กับสังคม เป็นต้น กำหนดหัวข้อและประเด็นสำคัญของหลักสูตร เช่น หลักการพื้นฐานในแนวคิดแบบเต๋า การดำเนินชีวิตแบบเต๋า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นับถือเต๋ากับธรรมชาติ เป็นต้น
การออกแบบเนื้อหาหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> คัดเลือกวรรณคดีคลาสสิกและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเต๋า เพื่อใช้ในการออกแบบเนื้อหาและหัวข้ออภิปรายในหลักสูตร จัดทำเนื้อหาหลักสูตรให้มีมิติลึกและกว้างในระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ต้องเหมาะสมกับนักท่องเที่ยงที่มีระดับความรู้หลากหลาย ให้ทุกคนเข้าใจและมีส่วนร่วมได้
การวางแผนกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> วางแผนจัดการบรรยาย การอภิปราย และการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้ นักท่องเที่ยงได้ศึกษาปรัชญาเต๋ามากกว่าแง่มุมและระดับต่าง ๆ ออกแบบกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะได้มีปฏิสัมพันธ์และสัมผัสประสบการณ์ เช่น การทำสมาธิแบบเต๋า การฝึกมวยไท่เก๊ก การเดินในเส้นทางธรรมชาติ เป็นต้น เพื่อให้ นักท่องเที่ยงรับรู้ได้ถึงแก่นปรัชญาเต๋าระหว่างการปฏิบัติในห้องเรียนธรรมชาติ
การเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้บรรยายมาให้ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> เชิญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติในแวดวงที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเต๋ามาบรรยายหรือมีส่วนร่วมในการอภิปราย เพื่อปรับปรุงความถูกต้องเหมาะสมและความน่าดึงดูดใจของหลักสูตร จัดการฝึกอบรมและการแนะนำเพื่อรับประกันว่าผู้บรรยายและวิทยากรทั้งหมดจะสามารถสื่อสารแนวคิดหลักในปรัชญาเต๋ได้อย่างมี

แนวทางการจัดการ	
	ประสิทธิภาพ
การเลือกและจัดเตรียมสถานที่	<ul style="list-style-type: none"> ใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมอันเงียบสงบโดยรอบวัดหย่งเล่อกง ใช้สถานที่กลางแจ้งท่ามกลางธรรมชาติเป็นที่จัดกิจกรรมห้องเรียนหลักของหลักสูตร จัดสถานที่เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ที่เงียบสงบ สบาย และส่งเสริมให้ใช้ความคิด เช่น จัดที่นั่งสบาย ๆ หาพื้นที่สำหรับอ่านหนังสือและพูดคุย เป็นต้น
การโฆษณาประชาสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> ประชาสัมพันธ์หลักสูตรชั้นเรียนปรัชญาเต๋าผ่านทางช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจปรัชญาเต๋าและสัมผัสประสบการณ์ธรรมชาติให้มาเยี่ยมชมมากขึ้น ร่วมมือกับองค์กรด้านลัทธิเต๋าและหน่วยงานด้านการศึกษาในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันประชาสัมพันธ์และขยายอิทธิพลของหลักสูตร
การประเมินและความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวหลังชั้นเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อหลักสูตร ปรับปรุงการออกแบบหลักสูตรและการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอตามความคิดเห็นที่ได้รับ เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
การพัฒนาต่อยอด	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงและเพิ่มเติมเนื้อหาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามความต้องการและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยน สำรวจความเป็นไปได้ในการสร้างความร่วมมือกับวัฒนธรรมอื่น การจัดกิจกรรมเรียนรู้ปรัชญาหรือสัมผัสธรรมชาติ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีตัวเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลายขึ้น

จากแนวทางและกระบวนการจัดการสู่การออกแบบการเรียนรู้ปรัชญาเต๋าสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกง จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อให้

นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เจาะลึกเกี่ยวกับปรัชญาเต๋าท่ามกลางธรรมชาติที่เงียบสงบ ได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ที่ผสมผสานทั้งวัฒนธรรมและธรรมชาติ

2. กิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบเต๋า

พิธีกรรมแบบเต๋า เป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรมลัทธิเต๋าอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการผสมผสานดนตรี การร่ายรำ วรรณคดี และศิลปะอื่น ๆ หลากหลายแขนง เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ผู้วิจัยจึงวางแผนที่จะเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมพิธีกรรมสำคัญ เช่น การกินเจและพิธีสวดต่าง ๆ โดยสามารถเรียนรู้พิธีหรือบทสวดเต๋าแบบง่าย ๆ และร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพิธี สัมผัสกับบรรยากาศอันเคร่งขรึมและศักดิ์สิทธิ์

จุดประสงค์ของการออกแบบกิจกรรมสัมผัสประสบการณ์พิธีกรรมแบบเต๋อในวัดหย่งเล่อกง คือเพื่อให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้และสัมผัสกับความเคร่งขรึมศักดิ์สิทธิ์ของวัฒนธรรมกับพิธีแบบลัทธิเต๋อได้โดยตรงอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เนื้อหาส่วนถัดไปเป็นขั้นตอนบางส่วนในการออกแบบการสัมผัสประสบการณ์พิธีกรรมแบบเต๋า:

ภาพที่ 5-5 ภาพกระบวนการ-กิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบเต๋า

ตารางที่ 5-5 กระบวนการกิจกรรมร่วมสัมผัสพิธีกรรมแบบเต๋า

แนวทางการจัดการ	
การเลือกและการวางแผนพิธีกรรม	<ul style="list-style-type: none"> เลือกพิธีเต๋าจำนวนหนึ่งที่มีความโดดเด่นและเปิดกว้างต่อภายนอก อย่างเช่นการถือศีลกินเจและพิธีสวดมนต์ เพื่อเป็นกิจกรรมสัมผัสประสบการณ์หลัก กำหนดวันเวลาและสถานที่ประกอบพิธี จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบและข้อกำหนดของพิธี
การประชาสัมพันธ์และการศึกษา	ใช้ข้อมูลประชาสัมพันธ์ บริการนำชม และการบรรยายในสถานที่จริง เพื่ออธิบายความเป็นมา ความสำคัญ และธรรมเนียมทั่วไปของพิธีแบบเต๋าให้แก่นักท่องเที่ยว

แนวทางการจัดการ	
	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้คลิปวิดีโอหรือกราฟิกต่าง ๆ สร้างความเข้าใจขั้นพื้นฐานและความคาดหวังเกี่ยวกับพิธีกรรมแบบเต๋า ให้นักท่องเที่ยวเตรียมใจให้พร้อมที่จะเข้าร่วมพิธี
การออกแบบกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> • ออกแบบกิจกรรมปฏิสัมพันธ์และสัมผัสประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมในลัทธิเต๋า เช่น เรียนรู้จารีตและธรรมเนียมต่าง ๆ การสวดมนต์ การเล่นดนตรีและการรำรำในลัทธิเต๋า เป็นต้น • เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพิธี และได้สัมผัสกับความเคร่งขรึมศักดิ์สิทธิ์
การแนะนำและการสนับสนุน	<ul style="list-style-type: none"> • เชิญนักพรตเต๋ามากประสบการณ์หรือเจ้าหน้าที่นำชมมืออาชีพมาให้ความคำแนะนำและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่น • จัดหาอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่จำเป็น เพื่อให้นักท่องเที่ยวร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพิธีและสัมผัสประสบการณ์ได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม
ความปลอดภัยและพิธีกรรม	<ul style="list-style-type: none"> • ย้ำเตือนนักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามมารยาทและระเบียบทั่วไปในการประกอบพิธีเต๋า รักษาท่าทีให้ความเคารพและอ่อนน้อมอยู่เสมอ • ดูแลให้กิจกรรมทั้งหมดดำเนินไปอย่างเรียบร้อยปลอดภัยด้วยบรรยากาศที่ให้เกียรติ เพื่อไม่เป็นการไม่เคารพหรือรบกวนพิธีกรรมและวัฒนธรรมลัทธิเต๋า
การประเมินและความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อให้เข้าใจประสบการณ์และการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว • ปรับปรุงการออกแบบและการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอตามผลประเมินและความคิดเห็น เพื่อยกระดับคุณภาพของกิจกรรมและระดับความพึงพอใจ

แนวทางการจัดการ	
การต่อยอดประชาสัมพันธ์และความร่วมมือ	<ul style="list-style-type: none"> • ร่วมมือกับองค์กรในลัทธิเต๋า หน่วยงานด้านการศึกษาวัฒนธรรม และหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อร่วมกันประชาสัมพันธ์กิจกรรมสัมผัสประสบการณ์พิธีกรรมแบบเต๋า ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเข้าร่วมมากขึ้น • ใช้ช่องทางทั้งออนไลน์และออฟไลน์เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ขยายอิทธิพลและเพิ่มความน่าดึงดูดใจให้แก่แหล่งท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกง

จากแนวทางและข้อเสนอแนะ สู่แผนการออกแบบกิจกรรมสัมผัสประสบการณ์พิธีกรรมแบบเต๋าที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกงและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและรับรู้ถึงความเคร่งขรึมศักดิ์สิทธิ์ของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าระหว่างการมีส่วนร่วม

3. กิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต๋า

การบำรุงสุขภาพแบบเต๋าเป็นหัวใจสำคัญของวัฒนธรรมการดูแลสุขภาพแบบดั้งเดิมของจีน ซึ่งส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ และให้ความสำคัญกับทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ ผู้วิจัยวางแผนกิจกรรมเพื่อการบำรุงสุขภาพที่เชื่อมโยงกับรูปแบบของลัทธิเต๋าขึ้นที่วัดหย่งเล่อกง เช่น การรำมวยไท่เก๊ก การกินอาหารบำรุงสุขภาพ การทำสมาธิ เป็นต้น นอกจากนี้ยังวางแผนจะเผยแพร่การทำสมาธิประกอบดนตรีแบบเต๋า การนวด การแสดงดนตรี และอื่น ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์บำรุงสุขภาพแบบครอบคลุมให้แก่นักท่องเที่ยว

การออกแบบโปรแกรมบำรุงสุขภาพแบบเต๋าเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ใช้รูปแบบการบูรณาการวัฒนธรรม การดูแลสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการเข้าด้วยกัน โดยสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับการบำรุงสุขภาพที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร

ภาพที่ 5-6 ภาพกระบวนการ-กิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต๋า

ตารางที่ 5-6 กระบวนการกิจกรรมสู่การเผยแพร่การบำรุงสุขภาพแบบเต้า

แนวทางการจัดการ	
การวางแผนโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> วิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เข้าชมกลุ่มเป้าหมาย เพื่อกำหนดหัวข้อและเนื้อหาของโปรแกรมบำรุงสุขภาพแบบเต้า ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร่ำมวยไท้เก๊ก การกินอาหารบำรุงสุขภาพ การทำสมาธิ การทำสมาธิประกอบดนตรีแบบเต้า การนวดและการแสดงดนตรี เป็นต้น เพื่อสร้างประสบการณ์การบำรุงสุขภาพอย่างครอบคลุม
การออกแบบโปรแกรม	<ul style="list-style-type: none"> เชิญนักพรตเต้าหรืออาจารย์ด้านการบำรุงสุขภาพมาออกแบบและแนะนำการจัดกิจกรรมโดยเฉพาะ เพื่อรับประกันความเป็นมืออาชีพและความมีประสิทธิภาพของกิจกรรม ออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมบำรุงสุขภาพที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของวัดหย่งเล่อกง โดยผสมผสานแนวคิดการบำรุงสุขภาพแบบเต้า
การวางแผนกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> จัดตารางและลำดับขั้นตอนตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับหัวข้อและกิจกรรมบำรุงสุขภาพต่าง ๆ ออกแบบกิจกรรมพิเศษ เช่น การทำสมาธิประกอบดนตรีแบบเต้าและการแสดงดนตรี สร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและดนตรีที่แปลกใหม่ให้แก่นักท่องเที่ยว
การคัดเลือกและจัดเตรียมสถานที่	<ul style="list-style-type: none"> เลือกสถานที่เงียบสงบเป็นธรรมชาติภายในวัดหย่งเล่อกงเป็นที่จัดกิจกรรมบำรุงสุขภาพหลัก จัดและตกแต่งพื้นที่ตามความต้องการของกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการบำรุงสุขภาพที่สะดวกสบายและเงียบสงบ
การโฆษณาประชาสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> ประชาสัมพันธ์โปรแกรมบำรุงสุขภาพแบบเต้าผ่านช่องทางทั้งออนไลน์และออฟไลน์ โดยเน้นที่จุดเด่นและประโยชน์

แนวทางการจัดการ	
	<ul style="list-style-type: none"> • ร่วมมือกับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและองค์กรในลัทธิเต๋า เพื่อร่วมกันประชาสัมพันธ์โปรแกรมบำรุงสุขภาพ และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเข้าร่วมมากขึ้น
การฝึกอบรมและการชี้แนะ	<ul style="list-style-type: none"> • จัดหาการฝึกอบรมและการแนะนำเพื่อรับประกันว่านักท่องเที่ยวจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบำรุงสุขภาพต่าง ๆ อย่างถูกต้องและปลอดภัย • จัดเตรียมข้อมูลความรู้และวิธีบำรุงสุขภาพให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น
บริการและการช่วยเหลือ	<ul style="list-style-type: none"> • จัดเตรียมบริการและการช่วยเหลือที่มีคุณภาพ เพื่อรับประกันความพึงพอใจและความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยว • จัดเตรียมบริการและคำแนะนำรายบุคคลตามความต้องการและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การบำรุงสุขภาพ
การประเมินและการปรับปรุงคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวหลังกิจกรรมเสร็จสิ้น เพื่อประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อโปรแกรมบำรุงสุขภาพ • ปรับปรุงการออกแบบและการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอตามผลประเมิน เพื่อยกระดับคุณภาพและความน่าดึงดูดใจของโปรแกรมบำรุงสุขภาพ

ด้วยการพิจารณาอย่างครอบคลุมและการออกแบบอย่างพิถีพิถัน โครงการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพที่หลากหลายซึ่งมีลักษณะทางวัฒนธรรมของลัทธิเต๋าสถาปนาร่างขึ้นได้ในบริเวณจุดชมวิวของวัดหยงเล่อกง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ด้านสุขภาพและวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนใคร

เมื่อพิจารณาอย่างครอบคลุมแล้ว เราวางแผนที่จะใช้มาตรการข้างต้นเพื่อให้แน่ใจว่านักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสเสน่ห์ของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าในวัดหยงเล่อกงอย่างลึกซึ้ง และในขณะเดียวกันก็มีส่วนช่วยในการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมลัทธิเต๋าดังกล่าวอีกด้วย

แผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฐานะพิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์

วัดหย่งเล่อกงได้รับการขนานนามเป็น “หอภาพศิลปะแห่งบูรพาทิศ” ที่นี้เป็นคลังศิลปะลัทธิเต๋าอันรุ่มรวย ศิลปวัตถุเหล่านี้ไม่ใช่เพียงประจักษ์พยานของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมลัทธิเต๋า แต่ยังเป็นสมบัติล้ำค่าแห่งวัฒนธรรมจีนในฐานะแหล่งเรียนรู้พิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์ เพื่อให้งานศิลปะเหล่านี้เป็นที่รู้จักและชื่นชมของนักท่องเที่ยวจำนวนมากขึ้น

1. รูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า

ศิลปะลัทธิเต๋าเป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมจีน โดยผสมผสานศิลปะแขนงต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม การเขียนอักษรพู่กัน และอื่น ๆ โดยผู้วิจัยวางแผนที่จะจัดโซนนิทรรศการพิเศษขึ้นในวัดหย่งเล่อกง เพื่อจัดแสดงงานศิลปะอันล้ำค่าเหล่านี้ ขณะเดียวกัน เพื่อเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยมีแนวคิดการออกแบบโซนสัมผัสประสบการณ์ศิลปะแบบโต้ตอบ ให้นักท่องเที่ยวได้ลองเขียนอักษรพู่กันหรือเขียนภาพลัทธิเต๋า ได้สัมผัสเสน่ห์ของศิลปะเต๋าอย่างลึกซึ้ง แผนการจัดการเพื่อให้วัดหย่งเล่อกงกลายเป็นรูปแบบหนึ่งในฐานะของแหล่งเรียนรู้พิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์ที่มีการจัดแสดงศิลปะแบบเต๋า เป็นโครงการที่มีความสำคัญทั้งในแง่การสร้างสรรคและการศึกษา โดยนักท่องเที่ยวจะไม่เพียงได้ชื่นชมศิลปะเต๋ออันวิจิตรงดงาม แต่ยังสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋าอย่างถึงแก่นผ่านปฏิสัมพันธ์โต้ตอบด้วย

ภาพที่ 5-7 ภาพกระบวนการ-รูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า

ตารางที่ 5-7 กระบวนการรูปแบบกิจกรรมการชมศิลปะลัทธิเต๋า

แนวทางการจัดการ	
การออกแบบนิทรรศการ	<ul style="list-style-type: none"> วางแผนหัวข้อและเนื้อหาของนิทรรศการอย่างถี่ถ้วน เพื่อเป็นการรับประกันว่างานศิลปะเต๋าที่นำมาจัดแสดงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะอย่างแท้จริง จัดทำคำอธิบายและข้อมูลวัตถุจัดแสดงแต่ละชิ้นอย่างละเอียด เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและศิลปะของสิ่งเหล่านี้

แนวทางการจัดการ	
การจัดผังนิทรรศการ	<ul style="list-style-type: none"> • ออกแบบผังนิทรรศการอย่างเหมาะสม เพื่อให้พนักงานท่องเที่ยวเข้าชมแต่ละโซนจัดแสดงได้อย่างลื่นไหล รวมถึงดูแลให้วัตถุต่าง ๆ ได้รับการจัดแสดงเป็นอย่างดี • ใช้เทคโนโลยีจัดแสดงที่ทันสมัย เช่น การจัดแสง ตู้จัดแสดง และการอธิบายในรูปแบบมัลติมีเดีย เพื่อยกระดับการนำเสนอและการเผยแพร่ข้อมูลของนิทรรศการ
การออกแบบโซน ประสบการณ์โต้ตอบ	<ul style="list-style-type: none"> • สร้างโซนประสบการณ์โต้ตอบทางศิลปะ จัดกิจกรรมสัมผัสประสบการณ์เขียนอักษรพู่กันและวาดภาพแบบเต๋า ให้พนักงานท่องเที่ยวได้ลองสร้างสรรค์ศิลปะเต๋าดด้วยตนเอง • เชิญศิลปินหรืออาจารย์ศิลปะเต๋ามีอาชีพมาให้คำแนะนำและทำการสาธิตให้แก่พนักงานท่องเที่ยว เพื่อรับประกันคุณภาพและความสำเร็จของกิจกรรม
การศึกษาและแลกเปลี่ยน ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> • จัดการบรรยาย เวิร์กช็อป และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเป็นประจำ เพื่อให้พนักงานท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมแบบลัทธิเต๋า • จัดหาข้อมูลเพื่อการศึกษาและเอกสารอ้างอิง เช่น หนังสือ คู่มือ และหลักสูตรออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการค้นคว้าด้วยตนเองของพนักงานท่องเที่ยว
ความปลอดภัยและการ ป้องกัน	<ul style="list-style-type: none"> • ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและรักษาความปลอดภัยที่จำเป็น เพื่อรับรองความปลอดภัยและความสมบูรณ์ของวัตถุจัดแสดง • ให้คำแนะนำและอธิบายระเบียบในการเข้าชม เพื่อรับประกันความปลอดภัยของพนักงานท่องเที่ยวและความเรียบร้อยในการจัดนิทรรศการ
การโฆษณาประชาสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> • ประชาสัมพันธ์นิทรรศการศิลปะเต๋าและกิจกรรมสัมผัสประสบการณ์ของวัดหย่งเล่อกงผ่านช่องทางที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดพนักงานท่องเที่ยวให้มาร่วมงานมากขึ้น

แนวทางการจัดการ	
	<ul style="list-style-type: none"> • ร่วมมือกับหน่วยงานด้านวัฒนธรรม การศึกษา และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันประชาสัมพันธ์และขยายอิทธิพลของโครงการชมศิลปะลัทธิเต๋า
การประเมินและความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวหลังจบนิทรรศการ เพื่อประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อการจัดงาน • ปรับปรุงการออกแบบนิทรรศการและการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอตามผลประเมิน เพื่อยกระดับคุณภาพของงานและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

หากพิจารณาอย่างรอบด้านและออกแบบอย่างถี่ถ้วน ก็จะสามารถสร้างโครงการชมศิลปะเต๋าที่ทั้งให้ความรู้และประสบการณ์ขึ้นในวัดหย่งเล่อกง ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและเข้าใจแก่นของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าไปพร้อมกับการชมงานศิลปะที่สวยงาม

2. รูปแบบการนำเสนอศิลปะวัดหย่งเล่อกงกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋ในเชิงลึก

เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างประสบการณ์ทางศิลปะอันแปลกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว แผนการจัดการเพื่อใช้เทคโนโลยีในการถ่ายทอดด้วยเทคโนโลยีมัลติมีเดียและ VR จะทำให้นักท่องเที่ยวจะสามารถดำดิ่งไปกับฉากจำลองวัดหย่งเล่อกงในอดีตด้วยตนเอง รวมถึงเรียนรู้และสัมผัสกับประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่และวัฒนธรรมอันล้ำค่าของวัดหย่งเล่อกงได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการเชิญนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายเชิงลึกในหัวข้อศิลปะวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้รอบด้านครบถ้วน ในการปรับเปลี่ยนแหล่งท่องเที่ยววัดหย่งเล่อกงให้มีความเป็นพิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์ จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และความรู้จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำเสนอศิลปะวัดหย่งเล่อกงและวัฒนธรรมลัทธิเต๋าได้อย่างถึงแก่น

ภาพที่ 5-8 ภาพกระบวนการ-รูปแบบการนำเสนอศิลปะวัดหย่งเล่อกงกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋ในเชิงลึก

ตารางที่ 5-8 กระบวนการรูปแบบการนำเสนอศิลปะวัดหยั่งเล่องกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋าในเชิงลึก

แนวทางการจัดการ	
การผสมผสานเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาเทคโนโลยีมัลติมีเดียและแอปพลิเคชัน VR เพื่อจำลองฉากในอดีตของวัดหยั่งเล่อง สร้างประสบการณ์สัมผัสประวัติศาสตร์แบบดำดิ่งให้กับนักท่องเที่ยว • ใช้เทคโนโลยีความจริงเสริม (AR) เพิ่มข้อมูลเสมือนจริงและองค์ประกอบเชิงโต้ตอบให้แก่วัตถุจัดแสดงและสถานที่ สร้างความรื่นรมย์ให้กับประสบการณ์ของผู้เข้าชม
การจัดการเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมลัทธิเต๋ออันรื่นรมย์ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับเนื้อหาที่จัดแสดงด้วยมัลติมีเดียและเทคโนโลยี VR • ร่วมงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมลัทธิเต๋อ เพื่อให้เนื้อหาของนิทรรศการลงลึกและถูกต้องแม่นยำ
การออกแบบนิทรรศการ	<ul style="list-style-type: none"> • วางแผนนิทรรศการในหัวข้อต่าง ๆ เช่น นิทรรศการประวัติศาสตร์วัดหยั่งเล่อง นิทรรศการศิลปะเต๋า และอื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมวัดหยั่งเล่อง • ออกแบบโซนจัดแสดงแบบปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัดหยั่งเล่องผ่านหน้าจอทัชสกรีน อุปกรณ์ VR และอุปกรณ์เชิงโต้ตอบอื่น ๆ
การบรรยายและกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> • เชิญนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายและอภิปรายเกี่ยวกับศิลปะวัดหยั่งเล่องกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋า เปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้แลกเปลี่ยนทางวิชาการในเชิงลึก • จัดเวิร์กช็อปศิลปะ กิจกรรมสัมผัสวัฒนธรรม และนิทรรศการเฉพาะทาง สร้างความรื่นรมย์ให้กับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว เพิ่มพูนความเข้าใจและการตอบรับวัฒนธรรมวัดหยั่งเล่อง

แนวทางการจัดการ	
การโฆษณา ประชาสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> • จัดทำแผนโฆษณาประชาสัมพันธ์แบบครบถ้วน เพื่อส่งเสริมโครงการจัดแสดงศิลปะและวัฒนธรรมวัดหย่องเล่อกงผ่านทั้งช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ • ร่วมมือกับหน่วยงานด้านวัฒนธรรม การศึกษา และการท่องเที่ยวทั้งในระดับท้องถิ่นและนานาชาติ ร่วมกันประชาสัมพันธ์โครงการด้านศิลปะวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่อกง ดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักวิชาการให้มีส่วนร่วมมากขึ้น
การประเมินและการ ปรับปรุงคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวและผู้เข้าชมงานหลังเสร็จสิ้นโครงการ เพื่อประเมินความมีประสิทธิภาพและระดับความพึงพอใจต่อการจัดแสดงและกิจกรรม • ปรับปรุงเนื้อหาการจัดแสดงและการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอตามผลประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อยกระดับคุณภาพและขยายอิทธิพลของโครงการ
ความร่วมมือด้าน การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • ร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานด้านการศึกษา พัฒนาโครงการและหลักสูตรขึ้นโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของวัดหย่องเล่อกง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนกับอาจารย์ได้ทำการเรียนการสอนและศึกษาวิจัยในสถานที่จริง

การพัฒนาวัดหย่องเล่อกงให้อยู่ในฐานะของการเป็นพิพิธภัณฑ์ศิลปะและประวัติศาสตร์สมัยใหม่ ด้วยแผนการจัดการแสดงศิลปะและวัฒนธรรมลัทธิเต๋าอย่างลึกซึ้ง ทำให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสได้เรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์อันหลากหลาย ขณะเดียวกัน การร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานด้านการศึกษาจะเป็นการช่วยเผยแพร่คุณค่าทางวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่อกง ดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักวิชาการให้มีส่วนร่วมมากขึ้น

แผนการเผยแพร่และพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว

การวางแผนการจัดการด้านกิจกรรมต่างๆ: ที่เกี่ยวข้องของวัดหย่องเล่อกงเป็นประจำ เช่น การเวิร์กช็อป การบรรยาย และนิทรรศการ

กลยุทธ์การเผยแพร่: ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย การโฆษณาออนไลน์ และความร่วมมือ เพื่อเพิ่มการรับรู้และการมีส่วนร่วมของงาน

สำหรับแผนการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและการเผยแพร่วัดหย่งเล่อกง สามารถ ออกแบบแผนต่อไปนี้ได้โดยละเอียด:

1.กลยุทธ์การจัดการแผนจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง

ตารางที่ 5-9 กลยุทธ์การจัดการแผนจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง

การดำเนินงานกิจกรรมการท่องเที่ยว	
เว็ร็กชื้อปเฉพาะทาง:	<ul style="list-style-type: none"> ออกแบบเว็ร็กชื้อปเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมลัทธิเต๋า สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ ศิลปะโบราณ และอัตลักษณ์อื่น ๆ ของวัดหย่งเล่อกง เช่น เว็ร็กชื้อป สัมผัสประสบการณ์ดนตรีแบบเต๋า เว็ร็กชื้อปเขียนอักษรพุทกันแบบดั้งเดิม เป็นต้น จัดกิจกรรมเป็นประจำ เช่น เดือนละครั้ง ครั้งละ 2-3 ชั่วโมง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เจาะลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงผ่านปฏิบัติการจริง
การบรรยาย:	<ul style="list-style-type: none"> เชิญนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายหัวข้อว่าด้วยประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถานะของวัดหย่งเล่อกงในวัฒนธรรมจีน เป็นต้น จัดการบรรยายทุกไตรมาส ครั้งละ 1-2 ชั่วโมง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้เชิงลึกผ่านการแบ่งปันทางวิชาการ
นิทรรศการวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> ออกแบบนิทรรศการศิลปะและวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง เพื่อจัดแสดงงานศิลปะ โบราณวัตถุ และผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง จัดขึ้นปีละหนึ่งครั้ง แต่ครั้งนนาน 1-2 เดือน เพื่อแสดงรากฐานทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงผ่านนิทรรศการ

การดำเนินงานกิจกรรมการท่องเที่ยว	
กิจกรรม ประสบการณ์ โต้ตอบ	<ul style="list-style-type: none"> ออกแบบโปรแกรมท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมวัดหย่องเล่องง เกมหาสมบัติ และกิจกรรมประสบการณ์โต้ตอบอื่น ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์มากขึ้น จัดขึ้นในช่วงเทศกาลวันหยุดหรือวันครบรอบสำคัญของทางวัด นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับเสน่ห์ทางวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่องงผ่านเกมและกิจกรรมการสำรวจ

2. กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบออนไลน์สร้างประสบการณ์เชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยี

วัดหย่องเล่องงใช้กลยุทธ์การท่องเที่ยวสมัยใหม่เพิ่มเติมสำหรับการรองรับผู้ที่ไม่สามารถเดินทางได้ ผ่าน แพลตฟอร์มออนไลน์ โดยกิจกรรมจากแอปพลิเคชันออนไลน์เหล่านี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยววัยเด็ก วัยหนุ่มสาว และวัยทำงาน รวมถึงผู้สูงอายุ ทั้งยังช่วยให้คนที่อยู่ห่างไกลออกไปนับพันกิโลเมตรได้มีโอกาสสัมผัสกับเสน่ห์ของวัดหย่องเล่องง

ตารางที่ 5-10 กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบออนไลน์สร้างประสบการณ์เชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยี

การสร้างแอปพลิเคชันนำเที่ยวแบบมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ	
เป้าหมาย:	<ul style="list-style-type: none"> สร้างประสบการณ์ที่แตกต่างจากการนำเที่ยวแบบดั้งเดิมให้นักท่องเที่ยว เพิ่มพูนความเข้าใจเกี่ยวกับวัดหย่องเล่องงผ่านช่องทางดิจิทัล
แผนดำเนินงาน:	<ul style="list-style-type: none"> สร้างแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือที่มีบริการระบุตำแหน่ง เพื่อให้บริการนำเที่ยวแบบมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบให้นักท่องเที่ยว โดยแอปพลิเคชันจะประกอบด้วย เนื้อหาออดิโอ วิดีโอ และกราฟิกที่บอกเล่าภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจุดท่องเที่ยวแต่ละแห่ง
การสร้างเทคโนโลยี VR และ AR	
เป้าหมาย:	<ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกิจกรรมแบบเต็มและประวัติศาสตร์ของวัดหย่องเล่องง

	แบบดำดิ่ง
แผน ดำเนินงาน:	<ul style="list-style-type: none"> • แผนดำเนินงาน: ร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยีเพื่อสร้างคอนเทนต์ VR กับ AR ขึ้นตัวอย่างเช่น ให้นักท่องเที่ยวสวมอุปกรณ์ VR เพื่อสัมผัสพิธีกรรมโบราณของลัทธิเต๋าใช้เทคโนโลยี AR เพื่อให้ข้อมูลเกร็ดประวัติศาสตร์และภาพสามมิติปรากฏซ้อนทับสถานที่จริงเมื่อมองผ่านกล้องโทรศัพท์มือถือของนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 5-9 ภาพกระบวนการ-ตัวอย่างการออกแบบแอปพลิเคชันนำเที่ยววัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

3. กลยุทธ์การท่องเที่ยวผ่านผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง
แผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์:

การวิจัยและการสำรวจ: รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและความต้องการของตลาดเพื่อกำหนดทิศทางสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

การออกแบบและการผลิต: จากผลการสำรวจ ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงและค้นหาผู้ผลิตที่เหมาะสมสำหรับความร่วมมือ

เมื่อวางแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ สามารถกำหนดแผนรายละเอียดและเป็นระบบโดยพิจารณาจากลักษณะทางวัฒนธรรมและความต้องการของตลาดของวัดหย่งเล่อกง แผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกงที่มีรายละเอียดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้:

ภาพที่ 5-10 ภาพกระบวนการ-แผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

ตารางที่ 5-11 กระบวนการแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

การวิจัยตลาดและการรวบรวมข้อมูล	
การวิเคราะห์ความต้องการ	<ul style="list-style-type: none"> รวบรวมคำติชมและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวผ่านแบบสอบถาม การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว และรูปแบบออนไลน์ เพื่อทำความเข้าใจความต้องการและความชอบของพวกเขาสำหรับผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์แนวโน้มของตลาดและผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งเพื่อกำหนดประเภทของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่ขาดหายไปในตลาดและเกี่ยวข้องกับลักษณะทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง

การวิจัยตลาดและการรวบรวมข้อมูล	
เป้าหมายการวาง ตำแหน่งทางการ ตลาด	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดเป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เช่น ผู้ชื่นชอบ วัฒนธรรม นักเรียน นักท่องเที่ยว เป็นต้น ศึกษากำลังซื้อและความต้องการบริโภคของตลาดเป้าหมายเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการออกแบบและราคาผลิตภัณฑ์
ความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ	
การกระตุ้น ความคิดสร้างสรรค์	<ul style="list-style-type: none"> ค้นหาแรงบันดาลใจที่สร้างสรรค์ผ่านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ลักษณะทาง สถาปัตยกรรม วัฒนธรรมลัทธิเต๋า ฯลฯ ของวัดหย่งเล่อง จัดเวิร์คช็อปเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกในทีมเกิดแนวคิดการออกแบบที่เป็นนวัตกรรมและเป็นเอกลักษณ์
ออกแบบ ผลิตภัณฑ์	<ul style="list-style-type: none"> ออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับลักษณะทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อง เช่น ของที่ระลึกที่มี สถาปัตยกรรมของวัดหย่งเล่องเป็นองค์ประกอบการออกแบบงานศิลปะที่มี สัญลักษณ์ลัทธิเต๋าเป็นธีม เป็นต้น ใช้ซอฟต์แวร์การออกแบบที่ทันสมัยเพื่อสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้แน่ใจว่าการออกแบบใช้งานได้จริงและสวยงาม
การสร้างและการผลิต	
ค้นหาผู้ผลิตที่ร่วม	<ul style="list-style-type: none"> คัดเลือกผู้ผลิตที่มีประสบการณ์และคุณภาพที่เชื่อถือได้เพื่อเจรจาความร่วมมือ ขอให้ผู้ผลิตจัดหาตัวอย่าง เปรียบเทียบและวิเคราะห์คุณภาพตัวอย่าง และเลือกพันธมิตรที่เหมาะสมที่สุด

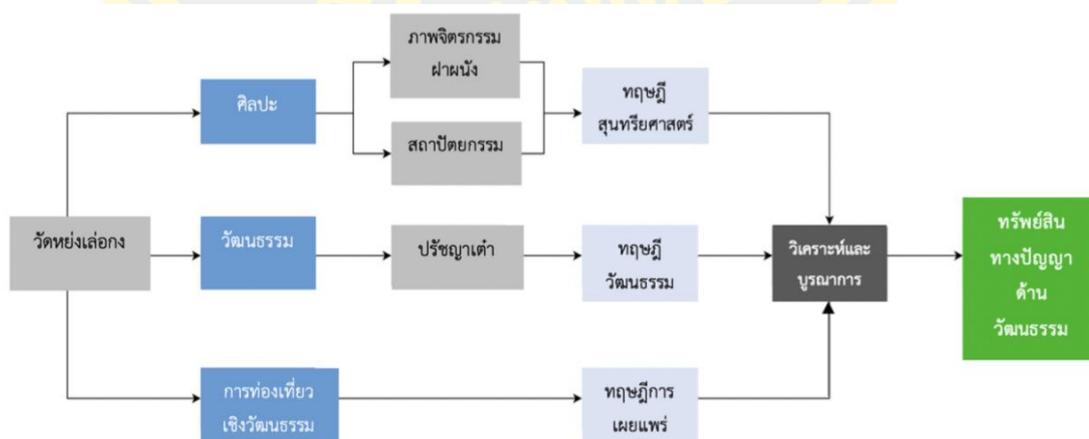
การวิจัยตลาดและการรวบรวมข้อมูล	
การตรวจสอบการ ผลิต	<ul style="list-style-type: none"> • รักษาการสื่อสารอย่างใกล้ชิดกับผู้ผลิตเพื่อให้แน่ใจว่าคุณภาพการผลิตผลิตภัณฑ์และความคืบหน้าตรงตามข้อกำหนด • ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพอย่างสม่ำเสมอและติดตามความคืบหน้าของกระบวนการผลิตเพื่อให้มั่นใจในคุณภาพของผลิตภัณฑ์และเวลาในการจัดส่ง
การตลาดและการขาย	
การตลาด	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาแผนการตลาดและใช้หลายช่องทาง เช่น โซเชียลมีเดีย ร้านค้าออนไลน์ และร้านค้าที่มีหน้าร้านเพื่อโปรโมตผลิตภัณฑ์ • เพิ่มการปรากฏและความนิยมของผลิตภัณฑ์โดยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและนิทรรศการศิลปะ
ช่องทางการขาย	<ul style="list-style-type: none"> • จัดตั้งจุดขายทางกายภาพในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยววัดหยั่งเล่อกงและใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อขยายช่องทางการขาย • สำรวจโอกาสความร่วมมือกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอื่น ๆ หรือแบรนด์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เพื่อขยายเครือข่ายการขาย
กลยุทธ์การประเมินและการปรับปรุงคุณภาพ	
การประเมิน ผลิตภัณฑ์	<ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมข้อมูลการขายและความคิดเห็นจากลูกค้า เพื่อประเมินการดำเนินงานในตลาดของผลิตภัณฑ์และความพึงพอใจของลูกค้า • ปรับเปลี่ยนการออกแบบและกลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์ตามผลประเมิน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตลาดและปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น

การวิจัยตลาดและการรวบรวมข้อมูล	
การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงการออกแบบผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตอยู่เสมอตามการตอบรับของตลาดและข้อมูลการขาย สนับสนุนให้ทีมงานเรียนรู้และสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาความโดดเด่นและความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์

ด้วยขั้นตอนที่ละเอียดเหล่านี้ จะสามารถมั่นใจได้ว่าแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการ รวมทั้งยังสามารถให้บริการผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพสูงและมีเอกลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกงแก่ผู้เยี่ยมชม เพื่อให้พวกเขาเข้าใจและสัมผัสถึงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

แนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

ต่อไปนี้จะเป็นการระบุและจัดเรียงองค์ประกอบ IP ของวัดหย่งเล่อกงจากด้านศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงจิตรกรรมฝาผนังและสถาปัตยกรรมของวัดหย่งเล่อกง ตลอดจนวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัด จากนั้นจะทำการวิเคราะห์และรวมเข้าด้วยกันจากทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ทฤษฎีวัฒนธรรม และทฤษฎีการสื่อสาร เพื่อหาวิธีการประยุกต์ใช้ IP ของพิพิธภัณฑ์วัดหย่งเล่อกงในผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์และกิจกรรมเชิงพาณิชย์ต่าง ๆ ในที่สุด เพื่อใช้ในการแนะนำการพัฒนาและความร่วมมือของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง

ภาพที่ 5-11 กรอบแนวคิดกลยุทธ์ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

3.1. การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์วัดหย่งเล่อกง

3.1.1. องค์ประกอบทรัพย์สินทางปัญญาวัดหย่งเล่อกง

จากการศึกษาภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์สีที่มีความโดดเด่นและเป็นตัวแทนของวัดหย่งเล่อกง หรือ“แปดสีหย่งเล่อกง” ดังตารางที่ 6 สีเหล่านี้ถูกเลือกสรรมาจากโทนสีของภาพจิตรกรรม โดยเป็นรายละเอียดที่ปรากฏในภาพ เช่น เสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องประดับเคียว และสีผิวของบุคคลในภาพ สะท้อนถึงลักษณะทางสุนทรียภาพอันโดดเด่นของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง สีทั้งแปดดังกล่าวประกอบด้วย สีฟ้าอาซูไรต์ (azurite) สีน้ำตาลไหม้ (ochre) สีเหลืองออร์พิเมนต์ (orpiment) สีเทาอ่อน สีแดงแร่ซินนาบาร์ (cinnabar) สีเขียวอมฟ้า สีน้ำตาลเข้ม และสีม่วงอมแดง สีเหล่านี้ไม่เพียงแสดงถึงศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกง แต่ยังเหมาะสมจะนำไปใช้กับการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นช่องทางในการเผยแพร่เสน่ห์แห่งสีสันของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง

ตารางที่ 5-12 การวิเคราะห์ค่าสีของสีทั้ง 8 จากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

CMYK Values	C80 M35 Y30 K0 Azurite	C50 M75 Y90 K20 Ochre	C20 M45 Y80 K0 Orpiment	C5 M5 Y5 K0 Ash White
Color Example				
CMYK Values	C40 M95 Y100 K10 Cinnabar	C65 M10 Y40 K0 Blue-Green	C40 M85 Y90 K40 Dark Brown	C50 M85 Y55 K5 Purplish Red
Color Example				

ในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง สัตว์มงคลในตำนานโบราณของจีนเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงโชคลาภและความเป็นสิริมงคล นัยยะทางวัฒนธรรมและตำนานอันรุ่มรวยของสัตว์เหล่านี้ ช่วยเพิ่มมิติทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งให้แก่ภาพจิตรกรรม สัตว์มงคลแต่ละชนิด ไล่ตั้งแต่มังกรสูงศักดิ์ พญาคชน้ำเกรงขาม ไปจนถึงนกกระเรียนส่งาบริสุทธิ์ ล้วนแฝงไว้ด้วยตำนานและความหมายทางวัฒนธรรมอันโดดเด่น นอกจากนี้ องค์ประกอบลวดลายสัญลักษณ์ลัทธิเต๋าที่ปรากฏอยู่ในภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง เช่น ลวดลายประดับตามแบบแผน รูปมังกรต้นเมฆ ดอกเสวียนฮวาสื่อถึงความกลมกลืน รวมถึงดอกบัว ดอกโบตั๋น ดอกเป่าเซียง ดอกเสี้ยเซียง ดอกไห่สื่อหลิว ลายสีเหลี่ยมข้าว

หลามตัดซ้อน ลายก้านพีชพรรณชด ลายหรือ และอื่น ๆ ทั้งหมดนี้ไม่เพียงแสดงถึงแก่นสำคัญของ ศิลปวัฒนธรรมลัทธิเต๋า แต่เรียกได้ว่าเป็นความสำเร็จอันโดดเด่นของภาพจิตรกรรมโบราณ ด้วยคุณค่า ทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งและและความงามทางศิลปะที่โดดเด่น องค์ประกอบลวดลายสัตว์มงคลเหล่านี้ จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปดัดแปลงเป็นทรัพย์สินทางปัญญาและใช้ในการออกแบบฉากและ ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งใจคัดเลือกองค์ประกอบสัตว์มงคลอย่างเช่นมังกร เสือ นกกระเรียน รวมถึงลวดลายสัญลักษณ์สำคัญอื่น ๆ อย่างลวดลายประดับ ลายมังกรต้นเมฆ ลาย ดอกเสวียน ฮวา เป็นต้น องค์ประกอบเหล่านี้ไม่เพียงสื่อทออัตลักษณ์อันไม่เหมือนใครของภาพ จิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์ของการออกแบบในยุค ใหม่ด้วย

ภาพที่ 5-12 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง: สัตว์มงคลและลวดลายสัญลักษณ์ (Chen Cong, 2023)

จากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงมีภาพเทพเซียนกว่า 300 องค์ แบ่งออกเป็นสาม ประเภท ได้แก่ ปฐมเทพหลัก เทพขุนนางขุนบู๊ และเหล่าเทพธิดา ปฐมเทพหลักทั้งแปด เช่น อวี๋ หวางต้าตี้ (จักรพรรดิหยกหรือเจ๊กเซียนฮ่องเต้) โฮ่วถู่เหนียงเหนียง (พระแม่ธรณี) ซี้หวังหมู่ (เทพ มารดรตะวันตก) ล้วนเป็นหัวใจสำคัญของลัทธิเต๋า กลุ่ม “เทพยอดนิยม” ประกอบด้วยเทพอัสนี เทพ เหวินซาง และอื่น ๆ ก็เป็นที่ชื่นชอบอย่างยิ่ง ขณะที่ภาพของเทพธิดา “ลูกท้อสวรรค์” อย่างเตี้ยนหมู่ (เทพธิดาแห่งฟ้าผ่า) จื่อกวงฟูเหริน (พระมารดาผู้ให้กำเนิดหมู่ดาว) ก็ได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน นอกจากนี้เทพขุนนางองค์อื่น ๆ เช่น สุรียเทพและจันทราเทพ ฮกลกชี้วสามเทพเจ้าดาวมงคล ยัง แบ่งกลุ่มหรือจับคู่กันตามคุณสมบัติและลักษณะ ในแวดวงการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม สร้างสรรค์และการเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญา ภาพเทพเซียนเหล่านี้สามารถนำไปใช้อย่าง สร้างสรรค์ตามความต้องการใช้สอยและความจำเป็นต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ภาพขงจื่อเหมาะจะใช้กับ เครื่องเขียนสำหรับการสอบ ส่วนเทพโฉเสินและแปดเทพหลักนั้นเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับเทศกาลต่าง

ๆ เช่น เทศกาลตรุษจีน ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบอย่างเทพมังกรเขียวกับเทพเสื้อขาวออกมา โดยเฉพาะ ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปผสมผสานกับการใช้งานในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้เป็นเครื่องรางหรือยันต์คุ้มครองตรงประตูบ้าน ขณะที่ภาพเทพเซียนองค์อื่น ๆ ก็สามารถดัดแปลงเป็นลายเส้นวาดคำหรือการ์ตูนน่ารัก เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเผยแพร่วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์

ภาพที่ 5-13 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง: เทพมังกรเขียวและเทพเสื้อขาว (Chen Cong, 2023)

3.1.2. การดัดแปลงอัตลักษณ์วัฒนธรรมให้เป็นองค์ประกอบการออกแบบ

1) การออกแบบองค์ประกอบภาพ

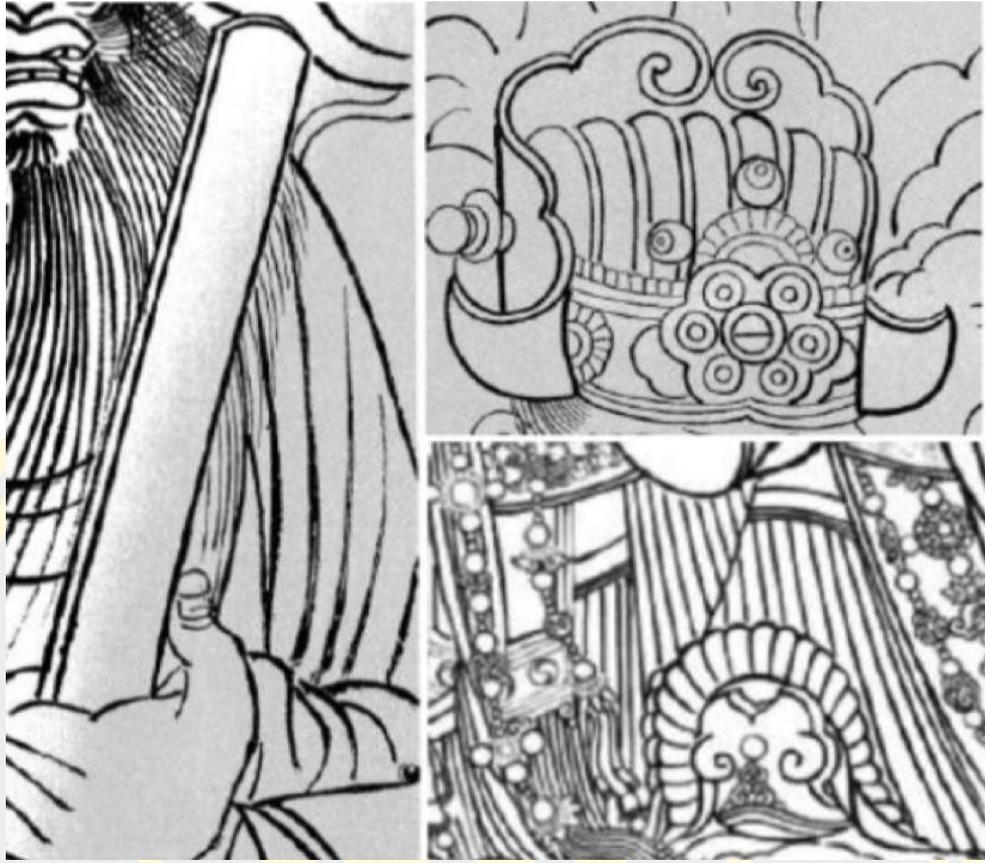
ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบองค์ประกอบภาพหลัก ๆ ของวัดหย่งเล่อกงจากอัตลักษณ์วัฒนธรรมในภาพจิตรกรรมฝาผนัง เช่น โลโก้ อักษรโบราณบางตัว และการจับคู่สี องค์ประกอบเหล่านี้จะกลายมาเป็นหัวใจสำคัญด้านภาพในผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ เชื่อมโยงตัวผลิตภัณฑ์ให้ใกล้ชิดแนบแน่นกับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง เนื้อหาส่วนถัดไปเป็นองค์ประกอบภาพหลักบางส่วน เช่น ภูเขา สายน้ำ เมฆ และลายเส้น

ภาพที่ 5-14 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง: ภูเขา

ภาพที่ 5-15 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดหย่งเล่อกง: สายน้ำและเมฆ

ภาพที่ 5-16 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดห้วยเลื่องกง: ลายเส้นวาดด้วยเหล็กจาร

ภาพที่ 5-17 องค์ประกอบที่ได้จากภาพจิตรกรรมวัดห้วยเลื่องกง: ลายเส้นนามธรรมวาดด้วยเหล็กจาร

2) การออกแบบของที่ระลึก

ผู้วิจัยได้ออกแบบของที่ระลึกโดยใช้อัตลักษณ์ของวัดหยงเล่อกง ดังตารางที่ 7 เช่น ถ้วยกาแฟ หรือแม่เหล็กติดตู้เย็นที่มีเครื่องหมายโลโก้หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับวัดหยงเล่อกง ผลิตภัณฑ์เช่นนี้ไม่เพียงช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมวัดหยงเล่อกง แต่ยังสามารถนำไปใช้ได้จริงและเป็นตัวเลือกที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบอีกด้วย

ตารางที่ 5-13 การออกแบบของที่ระลึกของวัดหยงเล่อกง

สินค้า	รูปภาพ	ประเภท
ที่ทับ กระดาษ กล่อง ของขวัญ		งานพิมพ์ลาย
สำเนาภาพ จิตรกรรม ฝาผนัง		งานพิมพ์ลาย
ถ้วยกาแฟ สมุดบันทึก โบราณ	 <p>名称: 头像瓷杯 - 陶瓷 规格: 96P 尺寸: 21x29.7cm 材质: 瓷杯 包装形式: 硬木盒</p>	งานพิมพ์ลาย

สินค้า	รูปภาพ	ประเภท
<p>กระเป๋าถือ หมอนอิง กล่อง ของขวัญ</p>		<p>งานพิมพ์ลาย</p>
<p>ตัวต่อจิ๊ก ซอร์วี่</p>		<p>ของใช้ใน ชีวิตประจำวัน</p>
<p>สมุดบันทึก</p>		<p>เครื่องเขียน</p>

สินค้า	รูปภาพ	ประเภท
ที่คั่นหนังสือ		เครื่องเขียน
เข็มกลัด		ของประดับ
ซีดี ของขวัญ ตรุษจีน		งานพิมพ์ลาย
สมุดบันทึก		เครื่องเขียน

สินค้า	รูปภาพ	ประเภท
เป้สะพาย หลัง		งานพิมพ์ลาย
ผ้าพันคอ ไหม		งานพิมพ์ลาย
ถุงหอม เข็ม กลัด		ของประดับ

สินค้า	รูปภาพ	ประเภท
ไปรษณีย์- บัตร ปฏิทิน		งานพิมพ์ลาย
บรรจุภัณฑ์ อาหาร เครื่องใช้บน โต๊ะอาหาร		ของประดับ

3) การออกแบบงานฝีมือจากอัตลักษณ์ลัทธิเต๋า

ผู้วิจัยใช้การผสมผสานองค์ประกอบลัทธิเต๋าของวัดหย่งเล่อกงเพื่อนำมาออกแบบงานฝีมือต่าง ๆ เช่น ยันต์หรือเครื่องรางแบบเต๋า งานประติมากรรม โดยการเชื่อมโยงระหว่างวัดหย่งเล่อกงกับวัฒนธรรมการบำรุงสุขภาพ ซึ่งสามารถนำไปสู่การต่อยอดให้กับ ผลิตภัณฑ์ได้อีกหลายชนิด เช่น ตำรับยาสมุนไพรแบบเต๋า ชาสมุนไพร เครื่องหอม และอื่น ๆ เพื่อสร้างทางเลือกที่หลากหลายให้นักท่องเที่ยว

ภาพที่ 5-18 การออกแบบเครื่องรางสไตล่วัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

ดังนั้น ในการศึกษาและวิเคราะห์องค์ความรู้ในด้านต่างๆ และอัตลักษณ์ทางด้านสุนทรียภาพของวัดหลงเย่อกง จึงเป็นส่วนสำคัญในการนำมาสู่แนวคิดเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่สามารถนำไปสู่การส่งเสริมการท่องเที่ยวและกลายเป็นผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณค่า

ตารางที่ 5-14 กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์	
<p>การประชาสัมพันธ์ทางโซเชียลมีเดีย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เช่น เวებป้ว วีแชต โต้วอิน เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารล่วงหน้า รายการไลฟ์สด และรายงานหลังกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดหย่งเล่องกง เพื่อเพิ่มกระแสและความเป็นที่สนใจของกิจกรรม ออกแบบหัวข้อและเกมเชิงปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวแบ่งปันประสบการณ์ที่วัดหย่งเล่องกงของตนเอง เพิ่มอิทธิพลออนไลน์ของวัดหย่งเล่องกงผ่านคอนเทนต์ที่สร้างโดยผู้ใช้งานจริง (user-generated content)
<p>การโฆษณาประชาสัมพันธ์ออนไลน์</p>	<ul style="list-style-type: none"> ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวัดหย่งเล่องกงในเวებไซต์ แอปพลิเคชัน และแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายเป็นจำนวนมากขึ้น รวมถึงสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น การวางตำแหน่งและการใช้คีย์เวิร์ดแบบตรงจุด จะช่วยรับประกันว่าสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์จะเข้าถึงลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
<p>การสร้างสายสัมพันธ์ความร่วมมือ</p>	<ul style="list-style-type: none"> สร้างสายสัมพันธ์ความร่วมมือกับหน่วยงานการท่องเที่ยววัฒนธรรม และการศึกษาท้องถิ่น เพื่อร่วมกันประชาสัมพันธ์กิจกรรมเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่องกง ผนึกกำลังกับแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น จัดกิจกรรมร่วมกัน ออกแบบและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตามหัวข้อกิจกรรม รวมถึงเพิ่มช่องทางการเผยแพร่และสร้างความน่าดึงดูดใจให้แก่กิจกรรม
<p>ความร่วมมือกับสื่อ</p>	<ul style="list-style-type: none"> เชิญสื่อกระแสหลักและสื่ออิสระด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมมาทำข่าวพร้อมประชาสัมพันธ์กิจกรรมของวัดหย่งเล่องกง เผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์และข้อมูลกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ รักษาความสัมพันธ์อันดีกับสื่อ เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ถูกรายงานเป็นข่าวและได้รับความสนใจจากสังคมในวงกว้าง

ผ่านการวางแผนกิจกรรมและกลยุทธ์การสื่อสารที่ละเอียดเหล่านี้ จะสามารถสนับสนุนโครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหยงเล่อกงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นแนวทางในการพัฒนาและเผยแพร่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหยงเล่อกงอย่างเป็นรูปธรรม

ตารางที่ 5-15 แท็กสำคัญและลักษณะเฉพาะของผู้เข้าชมวัดหยงเล่อกง

Gender	Male	Female	Keywords	Artistic youth	Taoist health	National trends	Living in the present
	38.3%	61.7%					
Agers	20-5.3%	20-25 10.5%	25-30 18.6%	30-35 24.5%	35-40 21.3%	40-50 12.4%	50+ 7.4%

ในการจัดกิจกรรมเชิงพาณิชย์ เช่นการเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหยงเล่อกงและความร่วมมือต่างวงการ จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้รับชมคอนเทนต์กิจกรรมเชิงพาณิชย์เหล่านี้เป็นกลุ่มเดียวกับผู้บริโภคผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์กลุ่มหลักของวัดหยงเล่อกงหรือไม่ เพื่อให้ทำการประชาสัมพันธ์และการตลาดได้ผลสำเร็จดีขึ้น ตัวอย่างเช่น ราว 60 เปอร์เซ็นต์ของผู้ถูกสัมภาษณ์ในวัดหยงเล่อกงเป็นเพศหญิง และเกือบ 50 เปอร์เซ็นต์มีอายุระหว่าง 25-35 ปี ดังนั้น หากผู้รับชมคอนเทนต์กิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์เป็นกลุ่มเดียวกันคือกลุ่มหญิงสาวอายุน้อย ก็เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้ทรัพย์สินทางปัญญาวัดหยงเล่อกง เพื่อโฆษณาไปที่คนกลุ่มนี้โดยตรงจุด จากการสำรวจ ผู้วิจัยได้จำแนกผู้รับชมคอนเทนต์วัดหยงเล่อกงออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังที่แสดงในตารางที่ 8 สำหรับความร่วมมือเชิงพาณิชย์ด้านทรัพย์สินทางปัญญาวัดหยงเล่อกงในภายหน้า อาจใช้ลักษณะต่าง ๆ ของผู้รับชมคอนเทนต์วัดหยงเล่อกงเหล่านี้ประกอบการพิจารณา เพื่อคาดการณ์อัตราความสำเร็จในการร่วมมือหรือการดัดแปลงเชิงพาณิชย์ล่วงหน้า

ตารางที่ 5-16 ตารางการจัดประเภทแท็กสำคัญสำหรับผู้รับชมคอนเทนต์วัดหยงเล่อกง (Chen Cong, 2023)

หมายเลข	ประเภท	แท็ก	ความสำคัญ
1	รายละเอียด	หนึ่งในสามสุดยอดสมบัติชาติแห่งมณฑลซานซี	สูง

หมายเลข	ประเภท	แท็ก	ความสำคัญ
2	โดยรวม	หนึ่งในสถานที่ทางวัฒนธรรมแห่งสำคัญของชาติ ที่ได้รับการอนุรักษ์แห่งแรกๆ	กลาง
3		บัญชีรายชื่อเบื้องต้นแหล่งมรดกโลกทาง วัฒนธรรม	กลาง
4		หนึ่งในสามศาลปรมาจารย์ลัทธิเต๋า	สูง
5		อารามเต๋าสมัยราชวงศ์หยวนขนาดใหญ่ที่สุดที่ยัง หลงเหลือในประเทศจีน	กลาง
6		ศาลบูชาท่าน Lü Dongbin	กลาง
7		เวทีศิลปะแห่งสำคัญของราชสำนักหยวน	กลาง
8	สถาปัตยกรรม	ภาพจิตรกรรมฝาผนังที่สร้างสรรค์ตามแบบราช สำนักหยวนและยังหลงเหลืออยู่ในประเทศจีน ทั้งหมดห้าภาพ มีอยู่ที่วัดหย่งเล่อกงสีภาพ	กลาง
9		การเคลื่อนย้ายอาคาร ปาฏิหาริย์ใน ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม	ต่ำ
10	ภาพจิตรกรรมฝา ผนัง	เกณฑ์เปรียบเทียบวัฒนธรรมระดับโลก	สูง
11		ตัวแทนทักษะช่างจิตรกรรมระดับสูงสุดสมัย ราชวงศ์หยวน	กลาง

หมายเลข	ประเภท	แท็ก	ความสำคัญ
12		สุดยอดผลงานภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาสนสถาน	สูง
13		บุคคลในตำนานเงินจำนวนมากที่สุด	กลาง
14		ภาพจิตรกรรมผืนเดียวขนาดใหญ่ที่สุด	ต่ำ
14		อาคารมีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุด	สูง
16		ภาพจิตรกรรมฝาผนังทางศาสนาโบราณของจีนที่งดงามเทียบเคียงได้กับหมู่ถ้ำตุนหวง	สูง
17	การศึกษา	ฐานการฝึกสอนของสถาบันศิลปะแห่งสำคัญในประเทศจีน	กลาง
18		ฐานปฏิบัติการระดับมณฑลการศึกษาชั้นประถมและมัธยมต้น มณฑลชานซี	ต่ำ

ดังนั้น หลังจากสร้างทรัพย์สินทางปัญญาด้านวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว ก็จะเป็นประชาสัมพันธ์วัดหย่งเล่อกงผ่านแท็กสำคัญ ดังที่แสดงในตารางที่ 9 ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงรวบรวมแท็กของวัดหย่งเล่อกงจากการสำรวจ การเผยแพร่และความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่งเล่อกงในภายหลัง อาจทำได้โดยใช้แท็กต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการจำแนกประเภทและความสำคัญ

4.1. แนวคิดแผนกลยุทธ์การโฆษณาประชาสัมพันธ์และการสร้างภาพลักษณ์

ด้วยสภาพตลาดวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในปัจจุบัน การมีภาพลักษณ์แบรนด์ที่ดีประสบความสำเร็จเป็นกุญแจสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้สนใจด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะสำหรับสถานที่ที่มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันรุ่มรวยอย่างวัดหย่งเล่อกง กลยุทธ์ด้าน

การประชาสัมพันธ์และภาพลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพอาจช่วยยกระดับความเป็นที่รู้จักและอิทธิพลในหมู่สาธารณชนได้อย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงเน้นความสำคัญของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการสร้างภาพลักษณ์แบรนด์เป็นพิเศษ และขอเสนอแผนงานดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การสร้างแบรนด์: วิธีที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของวัดหยังเล่องก ในตลาดวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ภาพลักษณ์ของแบรนด์ที่ประสบความสำเร็จเป็นกุญแจสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสถานที่ที่มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เช่น พระราชวังหยังเล่อง กลยุทธ์การโฆษณาและภาพลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มการมองเห็นและอิทธิพลในหมู่สาธารณชนได้อย่างมาก ดังนั้นเราจึงเน้นย้ำถึงความสำคัญของการโฆษณาและการสร้างภาพลักษณ์เป็นพิเศษ และเสนอแผนงานโดยละเอียดดังต่อไปนี้

a การสร้างแบรนด์

ในฐานะศาสนสถานโบราณในลัทธิเต๋าของจีน ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันลึกซึ้งของวัดหยังเล่องกช่วยให้ที่นี่มีวัตถุดิบที่หลากหลายในการสร้างแบรนด์ ซึ่งการออกแบบโลโก้ที่โดดเด่นโดยมีส่วนผสมของวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์วัดหยังเล่องก จะช่วยให้สาธารณชนเกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับวัดหยังเล่องกมากขึ้น โลโก้ี้ควรสะท้อนถึงเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครของวัดหยังเล่องก เพื่อให้แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแห่งอื่น จึงจะมีความโดดเด่นท่ามกลางตลาดที่แข่งขันกันอย่างดุเดือด

b การเผยแพร่ด้วยภาพ

การเผยแพร่ด้วยภาพเป็นหนึ่งในวิธีประชาสัมพันธ์ทางตรงที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการโฆษณาสมัยใหม่ โดยสามารถถ่ายภาพและถ่ายทำวิดีโอประชาสัมพันธ์วัดหยังเล่องกคุณภาพสูง เพื่อแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของศิลปะ วัฒนธรรม และสถาปัตยกรรมที่นี่ รูปถ่ายและวิดีโอประชาสัมพันธ์เหล่านี้สามารถนำไปเผยแพร่ทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดีย รวมถึงนำไปจัดแสดงในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้มีใจรักในวัฒนธรรมให้มาเยือน

c กิจกรรมประชาสัมพันธ์

เมืองใหญ่และแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นจุดสำคัญที่ต้องทำการประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการศิลปวัฒนธรรมวัดหยังเล่องกในสถานที่เหล่านี้ช่วยให้เข้าถึงผู้ที่สนใจจะมาท่องเที่ยวได้โดยตรงเป็นจำนวนมาก นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้พร้อมสัมผัสคุณค่าทางวัฒนธรรมและเสน่ห์ของวัดหยังเล่องกได้โดยตรงผ่านนิทรรศการ ซึ่งจะกระตุ้นให้อยากมาเที่ยวชมมากขึ้น

d การประชาสัมพันธ์แบบร่วมมือ

การโฆษณาประชาสัมพันธ์แบบร่วมมือเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การร่วมมือกับแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โด่งดัง เช่น รายการ National Geographic หรือ Discovery จะช่วยสร้างชื่อเสียงและขยายอิทธิพลให้แก่วัดหยังเล่อกง การร่วมถ่ายทำวิดีโอหรือรายการพิเศษจะยิ่งดึงดูดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้วัดหยังเล่อกงได้มากขึ้น

ตัวอย่าง 1 :

ภาพยนตร์เรื่อง “เฟิงเสินเหยียนอี่” ที่ออกฉายในปี 2023 ได้รับความนิยมอย่างยิ่งในประเทศจีนมียอดผู้ชมถึง 100 ล้านโปสเตอร์โฆษณาของภาพยนตร์เรื่องนี้อ้างอิงมาจากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกงมีการคาดการณ์ว่าภาพยนตร์จะช่วยกระตุ้นรายได้จากการท่องเที่ยวให้ทางวัดอย่างมหาศาล

ภาพที่ 5-19 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “เฟิงเสินเหยียนอี่” อ้างอิงมาจากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกง (<https://www.sohu.com>)

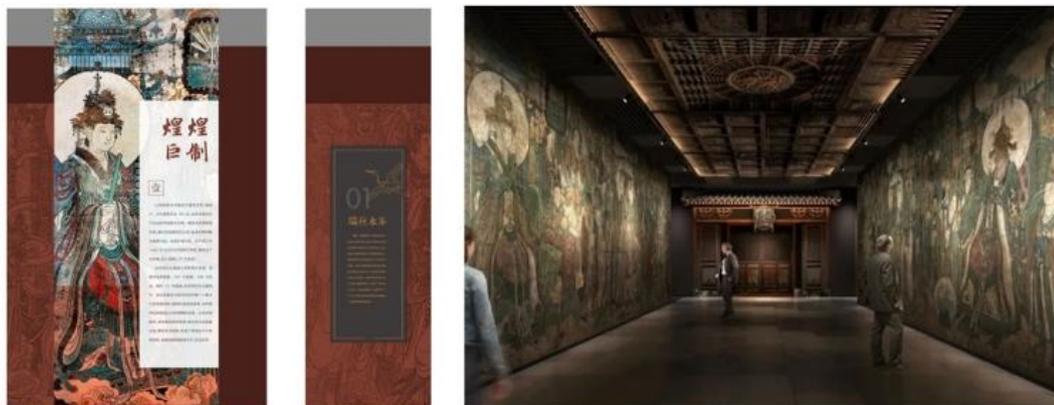
ในแง่เครื่องแต่งกายภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหยังเล่อกงแสดงถึงเสื้อผ้าอาภรณ์อันรุ่มรวยหลากหลายบรรดาเครื่องทรงและเครื่องประดับเศียรของเทพเซียนสะท้อนถึงเส้นสายอ่อนช้อยงดงามและการหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติชายเสื้อและสายคาดของบุคคลในภาพดูราวกับกำลังพลิ้วไหวในสายลม เป็นภาพที่มีชีวิต จึงได้รับการขนานนามว่า “อู๋เต้ตั้งเฟิง” หรือมีสไตล์

ของจิตรกรเอก Wu Dao นอกจากนี้ยังหยุกและเครื่องประดับต่างๆล้วนงดงามสะดุดตาแสดงถึงสุนทรียภาพแบบโบราณที่ว่า“แต่งกายเรียบง่ายระดับหยกงาม”มีนัยยะว่าแม้เกิดในฐานะต้อยต่ำทว่ามีความสามารถและความรู้รอบคอบเหล่านี้ทำให้ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงเป็นแรงบันดาลใจในการออกเสื้อผ้าสมัยใหม่และเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์มากมาย ถึงแม้ว่าตัวละครและฉากในภาพยนตร์เรื่อง“เฟิงเสินเหยียนอี”จะไม่ตรงตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์สมัยราชวงศ์ฉินและซางเต็มร้อยแต่เครื่องแต่งกายนั้นคล้ายกับชุดในภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง ผู้กำกับศิลป์ Tim Yip ให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่า “ทั้งลึกซึ้งและสมจริง เต็มไปด้วยรายละเอียด มีความงดงามแบบคลาสสิก ถึงขั้นเรียกได้ว่าเป็นวิจิตรศิลป์แบบคลาสสิก”

ภาพที่ 5-20 การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาวัดหย่งเล่อกง: อาหาร (ซ้าย) และของบรรณาการ (ขวา)
(ที่มา: Chen Cong, 2023)

ในแง่อาหาร ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับงานเลี้ยงในยุคโบราณเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในเรื่องราวของหลิวตั้งปินกับหวังฉงหยาง มีฉากกินอาหารอยู่หลายฉาก จึงอาจใช้หัวข้องานเลี้ยงสวรรค์ เพื่อเพิ่มแนวคิดและองค์ประกอบทรัพย์สินทางปัญญาด้านวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงในสินค้าประเภทชา สุรา เครื่องดื่ม ของขวัญตรุษจีน และกล่องของขวัญสไตล์จีนใหม่ได้ ส่วนในแง่ของบรรณาการ ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงก็มีเนื้อหาจำนวนมากเกี่ยวกับการถวายบรรณาการ เราจึงอาจใช้หัวข้อเทพประทานพรเพื่อเพิ่มแนวคิดกับองค์ประกอบทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่งเล่อกงในผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ การสร้างแบรนด์ร่วม (co-branding) ข้ามวงการ หรือของที่ระลึกแทนใจ เป็นต้น

ภาพที่ 5-21 การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาวัดหย่งเล่อกง: นิทรรศการ (ที่มา: Chen Cong, 2023)

ในแง่การจัดนิทรรศการ ศีย์เวิร์ดจำนวนมากในทรัพย์สินทางปัญญาด้านวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้กับนิทรรศการ เกม กระแส และเทศกาลศิลปะต่าง ๆ ซึ่งการเผยแพร่เช่นนี้จะช่วยให้ทรัพย์สินทางปัญญาด้านวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงมีอิทธิพลยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น วัดหย่งเล่อกงมีวัตถุสะสมโบราณจำนวนมากหลายร้อยชิ้น ที่สามารถนำมาใช้จัดนิทรรศการระดับส่วนต่าง ๆ ของอาคาร นำมาใช้กับป้ายหิน รูปปั้นสี เอกสารกระดาษ การพิมพ์หมึก ซองเอกสาร และอื่น ๆ ได้มากมาย รวมถึงบอกเล่าเรื่องราวของวัดหย่งเล่อกงได้ทุกแง่มุม ไม่ว่าจะเป็นสถาปัตยกรรม ภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัฒนธรรมลัทธิเต๋า การเคลื่อนย้ายวัด เป็นต้น ปัจจุบันมีการจัดนิทรรศการในลักษณะเดียวกันอยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้ทำการประชาสัมพันธ์ไปทั่วประเทศจีน พร้อมจัดนิทรรศการสัญจรไปตามเมืองต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุปก็คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์และการสร้างภาพลักษณ์แบรนด์ เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุดในการเผยแพร่วัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง มีแต่ต้องสร้างภาพลักษณ์แบรนด์ที่แข็งแกร่งให้ได้ วัดหย่งเล่อกงจึงจะปรากฏโดดเด่นขึ้นมาท่ามกลางตลาดที่แข่งขันกันอย่างดุเดือด และดึงดูดนักท่องเที่ยวกับผู้ที่มีใจรักในวัฒนธรรมให้มาเที่ยวชมเป็นจำนวนมากขึ้นได้ ผู้วิจัยเชื่อว่า หากปฏิบัติตามแผนที่กล่าวมา จะเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของแบรนด์วัดหย่งเล่อกงให้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการวางรากฐานอันมั่นคงให้แก่การพัฒนาการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของที่นี่ด้วย

4.2. การจัดการการประชาสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมและลัทธิเต๋าวัดหย่งเล่อกงแบบ

องค์รวม

การมาถึงของยุคดิจิทัลทำให้การเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมด้วยวิธีเดิม ๆ ไม่อาจตอบสนองความต้องการของผู้คนในยุคใหม่ได้อีกต่อไป โดยเฉพาะสถานที่ที่มีรากฐานทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันลึกซึ้งอย่างวัดหย่งเล่อกงนี้ ประเด็นที่ว่า จะทำอย่างไรจึงจะบูรณาการศิลปวัฒนธรรมของที่นี่เข้ากับวิธีการเผยแพร่สมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคำถามที่เราต้องใคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจะขอเสนอ ตัวอย่างแนวทางของกลยุทธ์สำหรับแผนโฆษณาประชาสัมพันธ์แบบองค์รวม โดยมุ่งที่จะเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่งเล่อกงไปสู่กลุ่มผู้ชมเป็นวงกว้างขึ้น ผ่านวิธีการจัดการและการเผยแพร่สมัยใหม่ ดังนี้

a กลยุทธ์โซเชียลมีเดีย

ทุกวันนี้โซเชียลมีเดียได้หลอมรวมกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของผู้คนในยุคใหม่ไปแล้ว การสร้างบัญชีทางการของวัดหย่งเล่อกงในแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียกระแสหลักจะช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากได้โดยตรง ส่วนการโพสต์กิจกรรมในแต่ละวัน เรื่องราวเบื้องหลัง และเกร็ดความรู้ทางวัฒนธรรม จะดึงดูดความสนใจและสร้างปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับบรรดาผู้ติดตามบัญชี ขณะเดียวกันก็สามารถใช้ฟังก์ชันโฆษณาของโซเชียลมีเดียเพื่อประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงได้ด้วย

b การร่วมมือกับเว็บไซต์การท่องเที่ยว

เว็บไซต์จองบริการและบริษัทท่องเที่ยวเป็นช่องทางหลักที่นักท่องเที่ยวจะใช้ในการเลือกจุดหมายปลายทางและบริการ การร่วมมือกับเว็บไซต์และบริษัทท่องเที่ยวจะช่วยโฆษณาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงไปสู่กลุ่มผู้ชมในวงกว้างขึ้น ขณะที่การจัดทำแพ็คเกจการท่องเที่ยวและกิจกรรมส่งเสริมการขายต่าง ๆ ของทางวัด ก็อาจช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากขึ้นให้มาเยี่ยมชม

c ประสบการณ์โต้ตอบ

นักท่องเที่ยวยุคใหม่ไม่พอใจกับการเยี่ยมชมธรรมดา ๆ อีกต่อไป ทว่าต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบและสัมผัสประสบการณ์ จึงสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี AR และ VR เพื่อให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์และศิลปะของวัดหย่งเล่อกง ให้ผู้เข้าชมได้มีส่วนร่วมมากขึ้น การผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่เพียงช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวหนุ่มสาวเท่านั้น แต่ยังทำให้พวกเขาเกิดความเข้าใจและได้สัมผัสกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของวัดหย่งเล่อกงอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

d การตลาดคอนเทนต์

การตลาดคอนเทนต์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกลยุทธ์การตลาดยุคใหม่ เขียนบล็อกบทความ และคลิปวิดีโอเกี่ยวกับวัดหย่องเล่องกง แล้วเผยแพร่ในสื่อกับช่องทางต่าง ๆ เพื่อดึงดูดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย (Zhu, 2015, 105-106) การทำการตลาดคอนเทนต์จะช่วยสร้างภาพลักษณ์ของวัดหย่องเล่องกงในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มชื่อเสียงและขยายอิทธิพลของวัดในตลาดการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม

กล่าวโดยสรุปก็คือ การประชาสัมพันธ์แบบองค์รวมเป็นกุญแจสำคัญในการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมลัทธิเต๋าวัดหย่องเล่องกงเข้ากับวิธีเผยแพร่ยุคใหม่ ผู้วิจัยเชื่อว่าหากดำเนินการตามแผนโครงการที่กล่าวมา ศิลปะและวัฒนธรรมวัดหย่องเล่องกงจะได้รับการเผยแพร่ไปในวงกว้างกว่าเดิม ขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งโอกาสใหม่ ๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วย ผู้วิจัยตั้งตารอวันที่วัดหย่องเล่องกงจะกลายเป็นไข่มุกเม็ดงามที่เปล่งประกายท่ามกลางตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอนาคต

4.3. การส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมวัดหย่องเล่องกงต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

วัฒนธรรมวัดหย่องเล่องกงมีผลต่อการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม รวมทั้งการใช้รูปแบบของการเผยแพร่วัฒนธรรมแบบสมัยใหม่ต่างก็ส่งเสริมเติมเต็มซึ่งกันและกันได้หลาย ๆ แง่มุม โดยเฉพาะในกรณีของวัดหย่องเล่องกงที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่และรากฐานทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง การเผยแพร่วัฒนธรรมจะไม่เพียงเป็นประโยชน์ต่อการสร้างชื่อเสียงและขยายอิทธิพลของทางวัด แต่ยังนำการส่งเสริมและการพัฒนาอย่างแท้จริงมาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นด้วย เนื้อหาในส่วนนี้จะอภิปรายประเด็นที่ว่า การเผยแพร่วัฒนธรรมวัดหย่องเล่องกงช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นอย่างไร รวมถึงผลกระทบในระยะยาวของการส่งเสริมดังกล่าว

a ผลสัมฤทธิ์สองเท่าจากกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม

การจัดนิทรรศการศิลปะ งานแสดงดนตรี การบรรยายทางวิชาการ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัดหย่องเล่องกงวัดหย่องเล่องกง นอกจากจะส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมและความน่าดึงดูดใจของวัดหย่องเล่องกงแล้ว ยังกระตุ้นการพัฒนาธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ที่พักอาศัย และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทุกกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จจะนำพานักท่องเที่ยวต่างถิ่นจำนวนมากมาเข้ามาในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักท่องเที่ยวเหล่านี้ก็ช่วยนำผลประโยชน์มาสู่ธุรกิจในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอื่นด้วย

b การขยายผลจากผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์

การคิดค้นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวัดหย่องเล่องกงและลัทธิเต๋าอย่างโปรแกรมบำรุงสุขภาพแบบเต๋า เส้นทางสำรวจศิลปะ และอื่น ๆ ไม่เพียงทำให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ไม่เหมือนใคร สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีอัต

ลักษณะเหล่านี้ช่วยดึงดูดลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมากขึ้น ทำให้วัดหย่งเล่อกงเป็นที่รู้จักในวงกว้างขึ้น ซึ่งจะส่งเสริมความก้าวหน้าโดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นต่อไป

c การประสานความร่วมมือกับท้องถิ่น

ด้วยการร่วมมือเชิงลึกกับธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ที่พักอาศัย ขนส่ง รวมถึงธุรกิจท้องถิ่นอื่น ๆ เราจะสามารถจัดเตรียมบริการแบบครบวงจรให้แก่นักท่องเที่ยว พร้อมยกระดับความพึงพอใจและอัตราการกลับมาใช้บริการซ้ำ ความร่วมมือในลักษณะนี้ไม่เพียงสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีขึ้น แต่ยังทำให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากรและช่วยลดต้นทุน เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่น

การเผยแพร่วัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงมีบทบาทอย่างชัดเจนในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่น หากใช้กลยุทธ์การสื่อสารทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ วัดหย่งเล่อกงจะไม่เพียงเป็นที่รู้จักและมีอิทธิพลมากขึ้น แต่จะนำพาการเติบโตและการพัฒนาอย่างแท้จริงมาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นด้วย ผู้วิจัยเชื่อว่า เมื่อเวลาผ่านไป วัดหย่งเล่อกงจะกลายเป็นจุดท่องเที่ยวยอดนิยมของท้องถิ่นหรืออาจถึงขั้นระดับประเทศ พร้อมทั้งนำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมาสู่ชุมชนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือ การส่งเสริมการขายอย่างครอบคลุมเป็นกุญแจสำคัญในการบูรณาการลัทธิเต๋าและวัฒนธรรมศิลปะของวัดหย่งเล่อกงเข้ากับวิธีการสื่อสารสมัยใหม่ เราเชื่อว่าการดำเนินการตามแผนข้างต้นจะทำให้วัฒนธรรมและศิลปะของวัดหย่งเล่อกงได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกัน ก็จะนำโอกาสมาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย เราหวังว่า วัดหย่งเล่อกงจะกลายเป็นไข่มุกที่ส่องประกายในตลาดทางด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในอนาคต

การประเมินโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์วัดหย่งเล่อกง

ผู้วิจัยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญสองท่าน ในการดำเนินการประเมินการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งหนึ่งในผู้เชี่ยวชาญเป็นนักวิจัยวัดหย่งเล่อกง

1. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญของการวิจัยวัดหย่งเล่อกง

ผู้เชี่ยวชาญท่านแรกคือ ฟาน ไ้อู่ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายจัดแสดงงานของสำนักวิจัยการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง บิดาคือ ฟาน จินเอ้า ซึ่งเคยดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถาบันอนุรักษ์วัตถุโบราณวัดหย่งเล่อกง ในศตวรรษที่ 20 ปี 1980 วัดหย่งเล่อกงได้เปิดให้บุคคลภายนอกได้เข้าเยี่ยมชม ทำให้มีนักวิชาการ นักท่องเที่ยว สื่อมวลชนเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมมากขึ้นเรื่อย ๆ ก่อให้เกิดปัญหาการจัดการและการอนุรักษ์ และเพื่อการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ฟาน จินเอาได้ใช้เวลาเกือบห้าปีในการคัดลอกภาพจิตรกรรมฝาผนังในตำหนักซานชิง ซึ่งภาพผลงานนี้จัดแสดงอยู่ในห้องคัดลอกจิตรกรรมฝาผนังที่อยู่ติดกับห้องโถงใหญ่ และยังใช้เป็นสื่อการสอนศิลปะสำหรับนักเรียนในสถานบันศิลปะหลายสิบแห่งจนถึงปัจจุบัน ในทุกปีได้ต้อนรับอาจารย์ นักศึกษากว่า 5000 คน ปี ค.ศ. 2013 ฟาน ไ้อัจูเริ่มต้นเส้นทางการวาดภาพ จากการเข้าเรียนต่างถิ่น และศึกษาต่อจนมีความก้าวหน้าอย่างชัดเจน ได้รังสรรค์ผลงานภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดเล็กกว่า 1000 ชิ้น กลายเป็นจิตรกรและผู้สืบทอดการบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีชื่อเสียงในอุตสาหกรรมภาพวาด ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญท่านแรก เริ่มการประเมินโครงการจากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงกับมุมมองสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นในปัจจุบัน สำหรับรายงานผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญแนบไว้ในภาคผนวก 1 รายละเอียดเนื้อหาสำคัญมีดังนี้ :

ประการแรก โครงการได้นำเสนอและวิเคราะห์คุณค่าทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของวัดหย่งเล่อกงอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะการสืบค้นเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะเด่นทางศิลปะของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงและภาพหลังทางประวัติศาสตร์ สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้อ่านได้รู้จักวัดหย่งเล่อกงทุกมิติ ทั้งยังเป็นความรู้ภูมิหลังที่จำเป็นต่อการวิจัยในภายหน้า

ประการที่สอง โครงการได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์มากมายในการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาทางวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงและด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ซึ่งประกอบด้วย การนำเสนอวิธีการประยุกต์ใช้และการกลั่นกรององค์ประกอบทางทรัพย์สินทางปัญญาหลายแบบจากการมุ่งเน้นลักษณะเฉพาะทางสถาปัตยกรรมกับภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง พร้อมกับการนำเสนอแนวคิดและวิธีการใหม่สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

นอกจากนี้ โครงการยังดำเนินออกแบบอย่างละเอียดและจัดทำแผนการตลาดทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่งเล่อกง โดยเสนอกยุทธ์แผนการตลาดที่มีกลุ่มเป้าหมายที่ต่างกัน ผ่านการวิเคราะห์แผนป้ายสำคัญในวัดหย่งเล่อกงและลักษณะเฉพาะของผู้ชม ให้คำแนะนำที่เป็นไปได้ในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมและการพาณิชย์ของวัดหย่งเล่อกง

โดยสรุปแล้ว วิธีการ เนื้อหาเชิงลึก ผลการวิจัยของโครงการนี้อยู่ในระดับมากในทุกด้าน แม้ยังมีบางด้านที่ยังสามารถพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น ด้านการทบทวนวรรณกรรมและการเขียนเค้าโครงการวิจัย สามารถเพิ่มการอ้างอิงและเปรียบเทียบผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทั้งภายในและนอกประเทศ ในการเพิ่มคุณค่าทางวิชาการและการโน้มน้าวในการยกระดับโครงการต่อไป

สรุป โครงการนี้ได้ประสบความสำเร็จในการสำรวจทรัพย์สินทางปัญญาทางวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงกับการมุ่งพัฒนาด้านการตลาด มีคุณค่าทางวิชาการและการปฏิบัติ เพื่อยกระดับคุณภาพและอิทธิพลของโครงการต่อไป แนะนำผู้วิจัยเพิ่มทฤษฎีเชิงลึกและวิธีการสร้างนวัตกรรมในการวิจัยต่อไป และมุ่งเน้นในการแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับการประยุกต์ใช้เชิงปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลวิจัยที่มีนัยสำคัญยิ่ง

2. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญตามแนวทางการร่วมมือกับการจัดนิทรรศการ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่สอง คือ เฉิน เฟิงซิน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการบริหาร พิพิธภัณฑ์ศิลปะสถาบันบัณฑิตกรรมแห่งชาติจีน ศิลปินแห่งชาติระดับหนึ่งของจีน ผู้อำนวยการสมาคมจิตรกรรมจีน สมาชิกสมาคมศิลปินแห่งประเทศไทยจีน สมาชิกสมาคมช่างภาพแห่งประเทศไทยจีน ด้วยเหตุนี้ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่สองจึงดำเนินการประเมินโครงการด้านการจัดนิทรรศการกับการทำความร่วมมือกับองค์กรภายนอก รายงานผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแนบในภาคผนวก 2 รายละเอียดเนื้อหาสำคัญมีดังนี้ :

โครงการนี้ได้แยกและแสดงตัวอย่างองค์ประกอบทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่งเล่อกง ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาพจิตรกรรมฝาผนัง ด้านสถาปัตยกรรม ด้านวัฒนธรรมลัทธิเต๋า จากการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมทุกด้านเป็นพื้นฐานในการจัดทำแผนการตลาดทรัพย์สินทางปัญญาต่อไป การตีความอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ เช่น ภาพจิตรกรรมฝาผนัง สัตว์มงคล เครื่องใช้ และภาพสัญลักษณ์สัตว์โบราณ แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของผู้เขียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง

โครงการได้เสนอแผนการตลาดทางทรัพย์สินทางปัญญาโดยละเอียด พร้อมยกตัวอย่างการใช้งาน ซึ่งประกอบด้วย เครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์อาหาร ของขวัญ นิทรรศการ ฯลฯ แผนการนี้ไม่เพียงแต่ใกล้เคียงกับความหมายแฝงเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง อีกทั้งยังสามารถพิจารณาความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่แตกต่างกันได้สามารถปฏิบัติและใช้งานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสกัดให้ได้มาซึ่งแผ่นป้ายสำคัญ “หย่งเล่อกงแปดสี” ซึ่งเป็นการชี้แนะแนวทางการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านจัดนิทรรศการ โครงการนี้ได้เสนอการจัดนิทรรศการโดยใช้องค์ประกอบทรัพย์สินทางปัญญาหลายแบบของสถาปัตยกรรมและภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง การจัดนิทรรศการผ่านการวิเคราะห์เชิงลึกในด้านคุณค่าทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์วัดหย่งเล่อกง สามารถแสดงออกถึงเนื้อหาทางสถาปัตยกรรม ภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัฒนธรรมลัทธิเต๋าของวัดหย่งเล่อกงเป็นการยกระดับอิทธิพลของทรัพย์สินทางปัญญาของนักวิจัยวรรณกรรมวัดหย่งเล่อกง เพื่อดึงดูดให้มีผู้เข้ามาเยี่ยมชมมากขึ้น และส่งเสริมกระบวนการเผยแพร่วัฒนธรรมกับการดำเนินทางการตลาดของวัดหย่งเล่อกง

บทสรุปได้อธิบายความสำคัญเชิงการวิจัยและเชิงการปฏิบัติอย่างชัดเจน ชี้ให้เห็นถึงสถานะและศักยภาพของวัดหย่งเล่อกงในอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม และวิจัยนี้ยังยกระดับความสำคัญของอิทธิพลของทรัพย์สินทางปัญญาและคุณค่าทางการตลาดวัดหย่งเล่อกง ดังนั้นผลการสรุปส่วนนี้สามารถมุ่งเน้นด้านนวัตกรรมใหม่กับคุณูปการกับด้านที่เกี่ยวข้อง

โครงการนี้ได้พัฒนาทรัพย์สินทางปัญญากับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง เนื้อหาที่หลากหลาย โครงสร้างมีความชัดเจนจากการศึกษาอย่างครอบคลุมในหลายมิติ วิธีการวิจัยและการวิเคราะห์ ข้อมูลมีระดับความน่าเชื่อถือสูง มีความสำคัญในการอ้างอิงสำหรับงานวิจัยเชิงวิชาการและการประยุกต์ใช้เชิงปฏิบัติในสาขาที่เกี่ยวข้อง ข้อชี้แนะสำหรับการวิจัยในอนาคต คือสามารถยกระดับการวิเคราะห์ด้านความท้าทายหรือความเสี่ยงของนากลยุทธ์ด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ และการวิจัย การเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น เพื่อเพิ่มความลึกซึ้งและกว้างขวางของโครงการมากยิ่งขึ้น

บทสรุปโครงการ

เนื้อหาบทนี้ได้ศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ ภาพจิตรกรรมวัดซื่อกวน มณฑลซานซี ผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่าน เพื่อตรวจสอบ ความเป็นได้และคุณค่าทางวิชาการ เริ่มจากการจัดการและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมภาพจิตรกรรม ฝาผนัง ได้เสนอแนะเกี่ยวกับกลยุทธ์การอนุรักษ์อย่างเป็นระบบ โดยออกมาตราการที่เป็นรูปธรรมคือ การก่อตั้งหน่วยงานเฉพาะทางสำหรับจัดการภาพจิตรกรรมฝาผนัง เพิ่มอัตรางบประมาณ เสริมสร้าง การบูรณาการระหว่างด้านดิจิทัลจิตรกรรมฝาผนังกับบูรณะและบำรุงสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ความสำคัญในการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างกว้างขวาง และการ จัดตั้งพิพิธภัณฑ์เพื่องานอนุรักษ์จากการให้คำแนะนำและปลูกฝังผู้มีความสามารถเชี่ยวชาญทาง เทคนิคด้านจิตรกรรมฝาผนัง ส่งเสริมการอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนัง บูรณะซ่อมแซมและสืบทอด ทั้งนี้ยังผลักดันการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังและผลิตภัณฑ์จำลอง เพื่อเป็นการ ยกระดับมาตรฐานการชื่นชมวัฒนธรรมของผู้ชมและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น

ประการที่สอง กลยุทธ์การสร้างจุดชมวิวและส่งเสริมแบรนด์อย่างลึกซึ้ง มณฑลซานซีมี ทรัพยากรภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดซื่อกวน ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและพัฒนาการท่องเที่ยวใน รูปแบบ win-win วัดหย่งเล่อกงได้กลายเป็นที่ตั้งฐานการคัดลอกภาพจิตรกรรมฝาผนังแห่งชาติ จึง เสนอให้เพิ่มการสืบค้นประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางศิลปะ วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุด วัฒนธรรม พร้อมทั้งส่งเสริมแบรนด์อย่างเต็มที่ ทำให้ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดซื่อกวนเป็นสถานที่ ท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ในมณฑลซานซี

ด้านการประชาสัมพันธ์ มีการจัดกิจกรรมผ่านสื่อต่างๆ รวมถึงแพลตฟอร์มสังคมออนไลน์ ในการเผยแพร่คุณค่าทางศิลปะของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดซื่อกวน ในปี ค.ศ. 2019 ได้มีการเริ่ม โครงการ “สามสิ่งล้ำค่าซานซี” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรม ของมณฑลซานซี นอกจากนี้ ใช้สามารถแสกนคิวอาร์โค้ด การฟื้นฟูภาพจากดิจิทัล และเทคโนโลยีการ

ถ่ายภาพสามมิติในการนำเสนอภาพจิตรกรรมฝาผนังในทุกมิติรวมถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นการมอบความเต็มใจและประสบการณ์แบบใหม่แก่ผู้เข้าชม

เพื่อเป็นการยกระดับคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญของผู้จัดการการท่องเที่ยวทางภาพจิตรกรรมฝาผนัง เสนอให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรม ศิลปะและศาสนา สร้างการเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับคุณค่าทางศิลปะของภาพจิตรกรรมฝาผนัง เพื่อจะได้เป็นการแนะนำนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

ด้านประสบการณ์เชิงปฏิบัติ การนำนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมโมเดลกระบวนการบูรณะซ่อมแซมภาพจิตรกรรมฝาผนัง เป็นการเพิ่มประสบการณ์การเข้าเยี่ยมชมให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการยกระดับการส่งเสริมการอนุรักษ์และการสืบทอดภาพจิตรกรรมฝาผนัง

สุดท้ายนี้ การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานทางการศึกษากับบริษัทการสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม โดนเริ่มจากการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมจากหลายองค์ประกอบของภาพจิตรกรรมฝาผนัง ในการเพิ่มเป้าหมายการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดและเพิ่มแรงพลังใหม่สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ คุณพ่่านไอลู่ โครงการนี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์กับคุณค่าทางวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง พร้อมเสนอการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของการสร้างนวัตกรรมใหม่กับกลยุทธ์ทางการตลาด มีคุณค่าทางวิชาการและการปฏิบัติสูง อย่างไรก็ตาม เสนอควรให้มีการเสริมสร้างเชิงลึกทางทฤษฎีและนวัตกรรมด้านระเบียบวิจัยในการวิจัยในครั้งต่อไป

การเน้นย้ำจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคุณฉิน เฟิงซิน โครงการได้ดำเนินการวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่งเล่อกง พร้อมเสนอแผนการตลาดของทรัพย์สินทางปัญญาอย่างละเอียด สามารถปฏิบัติและใช้งานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนข้อสรุปได้อธิบายความสำคัญของงานวิจัยและความสำคัญเชิงปฏิบัติ เสนอแนะให้มีการวิเคราะห์ความท้าทายและความเสี่ยงของกระบวนการดำเนินงานตามกลยุทธ์ทรัพย์สินทางปัญญา

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญและแผนเหล่านี้ ผู้วิจัยได้ผลลัพธ์จากการสำรวจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดซื่อกวนมณฑลซานซี มีคุณค่าทางวิชาการและเชิงปฏิบัติในระดับมาก

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ รูปแบบศิลปกรรม แนวคิดคติความเชื่อในวัฒนธรรมลัทธิเต๋า และการวิเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปกรรมและวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง พบว่าวัดหย่งเล่อกงตั้งอยู่ที่อำเภอซูเฉิง เมืองอวิ้นเฉิง มณฑลซานซี ประเทศจีน เป็นอารามเต๋าที่มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน วัดหย่งเล่อกงสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หยวน (ค.ศ. 1247-1358) แต่เดิมเป็นศาลเจ้าที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่รำลึกถึงท่าน Lü Dongbin หนึ่งในแปดเซียนของลัทธิเต๋า ที่นี้จึงได้ชื่อว่าเมืองหย่งเล่อกงและได้ชื่อว่าเป็นภูมิลำเนาของท่าน Lü Dongbin วัดหย่งเล่อกงยังมีอีกชื่อหนึ่งว่าตำหนักหยางวานโซ่วกง เลื่องชื่อในเรื่องขนาดใหญ่โตโอฬารและภาพจิตรกรรมฝาผนังอันล้ำค่า ภาพเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงฝีมือจิตรกรรมขั้นสูงสุดของราชวงศ์หยวน แต่ยังคงสถานะสำคัญในบรรดาภาพจิตรกรรมฝาผนังศิลปะตะวันออกอีกด้วย ในฐานะอารามเต๋ายักษ์ใหญ่ที่สุดและได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของจีน วัดแห่งนี้จึงได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นหนึ่งในสถานที่ทางวัฒนธรรมแห่งสำคัญที่ได้รับการคุ้มครองระดับชาติชุดแรกของจีน ทั้งยังได้รับตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยวระดับ AAAA นอกจากนี้จะเป็นแก่นสำคัญของวัฒนธรรมลัทธิเต๋าแล้ว ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกงยังเป็นหนึ่งใน “สามสุดยอดสมบัติชาติ” แห่งมณฑลซานซี มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก

ภาพที่ 6-1 กลุ่มอาคารโบราณที่มีโครงสร้างแบบพระราชวังในวัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

วัดหย่งเล่อกงเป็นกลุ่มอาคารโบราณที่มีโครงสร้างแบบพระราชวัง โดยสถาปัตยกรรมผสมผสานกับศาสนศิลป์อย่างสมบูรณ์แบบ ย้อนกลับไปในปีค.ศ. 1240 วัดหย่งเล่อกงอยู่ภายใต้การดูแล

ของ Song Defang ลูกศิษย์ของปรมาจารย์เต๋า Qiu Chuji และได้รับการเลื่อนระดับจากศาลบูชาเทพเจ้าเป็นพระราชวัง โดยได้รับเกียรติ “มีโองการให้เลื่อนชั้นจากอารามเป็นวัด” วัดแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีการแบบเดียวกับตำหนักในพระราชวัง โดยผสมผสานกลุ่มอาคาร สถาปัตยกรรมทางธรรมชาติ เรื่องราวในลัทธิเต๋า และความโอ่อ่าสง่างามแบบพระราชวังเข้าด้วยกัน สะท้อนให้เห็นว่าราชสำนักให้ความสำคัญเพียงใดต่อความศักดิ์สิทธิ์ของศิลปะ แผนผังสถาปัตยกรรมของวัดหย่งเล่อกงเป็นรูปแบบหนึ่งประตูล้อมตำหนัก ประกอบด้วยประตูจี้ ตำหนักชานซิง ตำหนักฉุนหยาง และตำหนักฉงหยาง อาคารเหล่านี้ไม่เพียงแสดงถึงวิทยาการอันเป็นนวัตกรรมในด้านโครงสร้าง แต่ยังรับสืบทอดวิธีการก่อสร้างแบบยุคราชวงศ์ซ่งและวิธีการลดเสาโครงสร้างแบบยุคราชวงศ์เหลียวและจิน แล้วนำไปสร้างสรรค์ต่อยอดอย่างกล้าหาญ นับเป็นบุกเบิกแนวทางใหม่ในการพัฒนาวิทยาการทางสถาปัตยกรรมให้แก่ชนรุ่นหลัง กลุ่มอาคารทั้งหมดตั้งเรียงบนเส้นแกนกลางเดียวกันตามแบบแผนสามชั้น สื่อถึงแนวคิด “มนุษย์และธรรมชาติเป็นหนึ่งเดียว” ในปรัชญาเต๋า ราวกับม้วนคัมภีร์เต๋าที่ค่อย ๆ คลี่แผ่ออก กลายเป็นราชวังสวรรค์บนผืนพิภพ ด้วยสถานะสูงส่งและการได้รับราชโองการให้ก่อสร้างวัดหย่งเล่อกงจึงแสดงให้เห็นถึงความเคร่งขรึมและความโอ่อ่าน่าเกรงขามของสถาปัตยกรรมหลวงในยุคโบราณ ยิ่งส่งเสริมกับธรรมชาติโดยรอบและเรื่องราวตามคติลัทธิเต๋า ก่อให้เกิดเป็นทัศนียภาพทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันโดดเด่น

ภาพที่ 6-2 การสำรวจภาคสนามวัดหย่งเล่อกง: ภาพ C1-C4 แสดงการเคลื่อนย้ายสถานที่ (Chen Cong, 2023)

การเคลื่อนย้ายวัดหย่งเล่อกงเป็นเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์การอนุรักษ์โบราณสถานและวัตถุทางวัฒนธรรมของจีน การจัดการแม่น้ำฮวงโหในช่วงปี 1957-1966 ทำให้ทางการจีนทำการตัดสินใจครั้งใหญ่ นั่นคือ การทำทุกวิถีทางเพื่อเคลื่อนย้ายวัดหย่งเล่อกงจากที่ตั้งเดิม

ไปยังตำแหน่งใหม่ โดยมีจุดประสงค์เป็นการอนุรักษ์วัดแห่งนี้ ท่านนายกรัฐมนตรี Zhou Enlai ได้ชี้แนะและเน้นย้ำด้วยตนเองว่า ต้องอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าแห่งนี้ กระบวนการเคลื่อนย้ายใช้เวลาานานราว 9 ปี วัดหย่งเล่อกงทั้งหลังถูกย้ายจากเมืองหย่งเล่อกงไปยังอำเภอรู๋เฉิงซึ่งอยู่ห่างออกไป 20 กิโลเมตร นี่เป็นโครงการใหญ่ที่ครอบคลุมทุกรายละเอียดของวัด ไม่ว่าจะเป็นแผ่นป้ายหิน ป้ายอิฐเหนือประตู โครงสร้างอาคาร ภาพจิตรกรรมฝาผนัง โลงศพ ไปจนถึงต้นไม้พืชพรรณต่าง ๆ จำนวนของส่วนประกอบมีนับพันชิ้น บางชิ้นมีน้ำหนักถึงสิบลตัน ดังที่แสดงในตารางที่ 9 กระบวนการนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงความมุ่งมั่นที่จะให้ความเคารพและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศจีน แต่ยังแสดงถึงความสำเร็จและความเชี่ยวชาญในทักษะการอนุรักษ์วัตถุทางวัฒนธรรมของของจีนด้วย

ตารางที่ 6-1 สรุปข้อมูลวัดหย่งเล่อกง (Chen Cong, 2023)

ลำดับ	ประเภท	คำอธิบาย
1	ภาพบุคคล	ภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้งหมดของวัดมีภาพเทพเซียนรวมทั้งหมดกว่า 300 องค์ ใช้เวลา 100 กว่าปีจึงจะวาดเสร็จสมบูรณ์
2	เวลา	มีอายุเก่าแก่ราว 800 ปี (ก่อนยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาของยุโรป)
3	ภาพจิตรกรรมฝาผนัง	ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงมีพื้นที่รวมทั้งหมดราว 1,000 ตารางเมตร โดยส่วนที่อยู่ในตำหนักซานชิงมีพื้นที่ 403.34 ตารางเมตร ยาว 94.68 เมตร สูง 4.26 เมตร
4	โครงการเคลื่อนย้าย	โครงการเคลื่อนย้ายวัดหย่งเล่อกงกินเวลาต่อเนื่องนานที่สุดราว 10 ปี มีเอกสารเขียนมือหลงเหลือราว 2,000 กว่าหน้า
5	สถาปัตยกรรม	ระหว่างเคลื่อนย้ายพบว่าพื้นที่รวมของภาพจิตรกรรมฝาผนังคือ 1,005.68 ตารางเมตร พื้นที่รวมของอาคารอยู่ที่ 15 เฮกตาร์ อาคารเก่าแก่ที่สุดมีอายุกว่า 700 ปี

แนวทางสู่การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง

1. การอนุรักษ์และการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังให้เป็นระบบ

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดวาอารามของมณฑลซานซี ไม่เพียงเป็นสมบัติล้ำค่าของอารยธรรมจีน แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของมวลมนุษยชาติ เมื่อเผชิญกับทรัพยากรภาพจิตรกรรมฝาผนังที่ล้ำค่าเช่นนี้ เราต้องยึดมั่นในหลักเชิงยุทธศาสตร์ที่เน้นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการพัฒนา ยกระดับจิตสำนึกการอนุรักษ์ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมถึงตั้งหน่วยงานมืออาชีพในการจัดการภาพจิตรกรรมฝาผนัง เพื่อจัดทำแผนกลยุทธ์ที่ละเอียดและมีความเป็นวิทยาศาสตร์ มาตรการอนุรักษ์ที่เป็นรูปธรรมต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมากและการสนับสนุนทางการเงิน (Zhou, 2018, 125-127) สำหรับภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีคุณค่าสำคัญทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะ ควรทุ่มเทบุคลากร ทรัพยากรวัตถุ และทรัพยากรทางการเงินอย่างตรงจุดไปกับส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับภาพจิตรกรรมฝาผนัง รวมถึงการตรวจสอบและการบำรุงรักษาสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องประจำวัน ขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้พื้นที่ต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์เรื่องความเสียหายของภาพจิตรกรรมฝาผนังในวัดขนาดเล็กกับประชาชนในวงกว้างและทำการอนุรักษ์ เสนอแนะให้สร้างพิพิธภัณฑ์ภาพจิตรกรรมฝาผนัง เพื่อใช้เป็นที่ทำงานอนุรักษ์แบบรวมศูนย์ การดึงดูดและการฝึกอบรมบุคลากรผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคภาพจิตรกรรมฝาผนัง มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการอนุรักษ์ การบูรณะซ่อมแซม และการสืบทอดภาพจิตรกรรมฝาผนัง นอกจากนี้ หน่วยงานการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมก็ควรใส่ใจกับการเผยแพร่ภาพจิตรกรรมฝาผนังกับผลิตภัณฑ์ย่อยต่าง ๆ ยกย่องการชื่นชมวัฒนธรรมของสาธารณชน กระตุ้นความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น และส่งเสริมการสืบทอดและความเจริญรุ่งเรืองของศิลปะภาพจิตรกรรมฝาผนัง

2. การสร้างจุดท่องเที่ยวต้นแบบและเพิ่มการประชาสัมพันธ์

ซานซีเป็นมณฑลบุกเบิกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจีน ทั้งยังต้องรับภาระหนักอย่างการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจด้วย เนื่องจากมีภาพจิตรกรรมฝาผนังอันรุ่มรวยในวัดวาอารามเป็นสื่อกลาง ซานซีจึงมีศักยภาพอันยอดเยี่ยมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สามารถสร้างโมเดลการอนุรักษ์วัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายได้ (Qi, 2021, 7-8) โดยผลักดันความร่วมมือกับตลาดทั้งในและนอกประเทศจีน รวมถึงทรัพยากรผู้เชี่ยวชาญ มุ่งมั่นบรรลุเป้าหมายได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย เพิ่มการบูรณาการการท่องเที่ยวเข้ากับวัฒนธรรม เพื่อกระตุ้นความศรัทธาให้แก่ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอันรุ่มรวยของซานซี ในบรรดาทรัพยากรเหล่านั้น วัดหย่งเล่อกงซึ่งมีวัฒนธรรมภาพจิตรกรรมฝาผนังและสถานะทางศิลปะอันโดดเด่น ได้สร้างศูนย์จัดทำสำเนาภาพจิตรกรรมฝาผนังระดับชาติขึ้น โดยรวมเอาส่วนงานศึกษาวิจัย ทำสำเนา เก็บรวบรวม อนุรักษ์ และอื่น ๆ ไว้ในที่เดียว เราจึงควรค้นคว้าวิจัย

ทางประวัติศาสตร์และศิลปะของวัดหย่งเล่อกงให้มากยิ่งขึ้น วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกงออกมา ทำการประชาสัมพันธ์แบรนด์อย่างจริงจัง เพื่อให้ที่นี่กลายเป็นสถานที่ห้ามพลาดสำหรับการเที่ยวชมภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาสนสถานของซานซี เมื่อมีตลาดที่เป็นหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นเป้าหมาย เราก็ควรมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพและการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเที่ยวชมภาพจิตรกรรมฝาผนัง เสริมความแข็งแกร่งให้การจัดการและคุณภาพการบริการ เพื่อแสดงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันรุ่งเรืองของซานซี รวมถึงผลักดันการบูรณาการวัฒนธรรมเข้ากับการท่องเที่ยว พร้อมทั้งการเปลี่ยนรูปแบบและการยกระดับทางเศรษฐกิจ

3.สรุปความงามทางศิลปะของวัดหย่งเล่อกง

งานวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจเชิงลึกถึงลักษณะความงามของศิลปะจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกง โดยเผยให้เห็นถึงเนื้อหาทางศิลปะที่หลากหลายและเทคนิคการแสดงออกต่างๆ ในด้านการออกแบบตัวละคร จิตรกรรมฝาผนังไม่เพียงแต่ยึดถือหลักการทางศาสนา แต่ยังผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินผ่านการจัดวางและการสื่อสารกันของภาพต่างๆ การใช้สีโดยรวมจิตรกรรมฝาผนังใช้สีสดใส เช่น สีแดง สีเขียว และสีทอง โดยเน้นการระบายสีที่หนักแน่นและใช้เทคนิคการทับซ้อนของสีและรายละเอียดเส้นสีทองเพื่อเพิ่มความลึกซึ้งและความโดดเด่นในเชิงศิลปะ การใช้เส้นเป็นลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของศิลปะจิตรกรรมฝาผนัง เน้นถึงทักษะการวาดเส้นที่ยอดเยี่ยม โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วย ศิลปินสามารถวาดเส้นตรงและเส้นโค้งที่งดงามได้อย่างแม่นยำ แสดงถึงการควบคุมเส้นได้เป็นอย่างดี ในการแสดงออกของเครื่องแต่งกาย จิตรกรรมฝาผนังใช้แปร่งในการขีดเส้นและสีเพื่อสร้างความรู้สึกของเนื้อผ้า ความไหลลื่นของเส้น และสีสันทึบสดใส ทำให้ภาพตัวละครดูมีชีวิตชีวาและมีมิติ ในด้านการตีความความงาม ศิลปะจิตรกรรมฝาผนังสะท้อนความงามห้าประการ: ความงามที่พรำมัว ความงามที่ไม่สมบูรณ์ ความงามของพื้นผิว ความงามแบบโบราณ และความงามโดยรวม ความงามที่พรำมัวถูกสร้างขึ้นผ่านการใช้สีและเงาอย่างชาญฉลาด เพื่อสร้างเอฟเฟกต์ที่เหมือนฝัน ความงามที่ไม่สมบูรณ์นำเสนอความงามในสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ ให้ความรู้สึกถึงจินตนาการที่ไม่มีที่สิ้นสุด ความงามของพื้นผิวแสดงถึงลักษณะของวัสดุและความลึกของสี ความงามแบบโบราณสะท้อนการแสวงหาและการจำลองรูปแบบศิลปะโบราณ ความงามโดยรวมเน้นที่การประสานกันขององค์ประกอบต่างๆ ของจิตรกรรมฝาผนัง ทำให้เป็นงานศิลปะที่สอดคล้องและมีเอกภาพ

สรุปได้ว่า ศิลปะจิตรกรรมฝาผนังด้วยการออกแบบตัวละครที่เป็นเอกลักษณ์ การใช้สี การวาดเส้น และการตีความความงาม แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมอันลึกซึ้งและคุณค่าทางศิลปะ กลายเป็นสมบัติล้ำค่าในคลังศิลปะของมนุษยชาติ

4. นวัตกรรมและกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาสนสถาน

ถึงแม้ว่างานศิลปะจะถูกรวบรวมมาทางวัฒนธรรมอย่างภาพจิตรกรรมฝาผนัง ทว่าประชาชนส่วนใหญ่กลับไม่ตระหนักถึงคุณค่าทางศิลปะอันล้ำค่าของมันนัก เพื่อให้บรรลุศักยภาพทางการท่องเที่ยวของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดในชนบทอย่างเต็มที่ เราควรทำการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางผ่านสื่อแบบบูรณาการ (integrated media) แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียอย่างเว็บบอร์ด วิวีแชต รวมถึงการจัดกิจกรรมตามหัวข้อ เปลี่ยนเรื่องนี้จากความสนใจ “เฉพาะกลุ่ม” ในแวดวงวิชาการให้กลายเป็นความรู้ทั่วไปของสาธารณชน ในปี 2019 ชานซีตั้งใจเปิดตัวโครงการ “สามสมบัติชาติชานซี” โดยมีภาพจิตรกรรมฝาผนัง “เฉาหยวนถู่” วัดหย่งเล่อกง อำเภออู่เฉิง เป็นหัวใจสำคัญ โดยมีเป้าหมายเพื่อถ่ายทอดเสน่ห์อันโดดเด่นของมรดกทางวัฒนธรรมชนบทอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งผลักดันการพัฒนาที่บูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรมเข้ากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เนื่องจากภาพจิตรกรรมฝาผนังมีขนาดใหญ่มาก สื่อแบบดั้งเดิมอย่างหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์จึงไม่อาจนำเสนอภาพและรายละเอียดทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วสำเนาหรือภาพเลียนแบบกลับสามารถแสดงภาพจิตรกรรมฝาผนังที่แท้จริงได้ดีกว่า ตัวอย่างเช่น คุณ Mei Ying เป็นผู้ทำภาพลอกเลียนภาพจิตรกรรมฝาผนังที่สุ่ยเสินเหมียว (วัดวารีเทพ) อำเภอหงถง อย่างสมบูรณ์โดยใช้เวลาราวสามปีครึ่ง โดยภาพเลียนแบบนี้ถูกนำไปจัดแสดงตามที่ตั้งต่าง ๆ ทั้งยังได้รับความสนใจจากแวดวงวิชาการและสาธารณชนอย่างมาก เมื่อเข้าสู่ยุคดิจิทัล การผสมผสานเทคโนโลยีล้ำสมัยอย่างการสแกนสามมิติ การฟื้นฟูภาพดิจิทัล และการถ่ายภาพสามมิติ ช่วยให้เราสามารถแสดงรายละเอียดทั้งหมดของภาพจิตรกรรมฝาผนังให้ปรากฏแก่ผู้ชม เพิ่มความตื่นตัวกับประสบการณ์ในสถานที่จริง ขณะเดียวกัน การใช้วิธีใหม่ ๆ เช่น ใช้ภาพอนิเมชันในการแสดงภาพจิตรกรรมฝาผนังหรือสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลแบบเดียวกับเว็บไซต์ภาพจิตรกรรมฝาผนังคุณหวง ก็เป็นการมอบประสบการณ์การชมงานและการเรียนรู้แบบใหม่ให้แก่สาธารณชน

5. การฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับเจ้าหน้าที่จัดการการท่องเที่ยวภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ในฐานะสะพานเชื่อมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภาพจิตรกรรมฝาผนัง ควรมีความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างเพียงพอ การชมภาพจิตรกรรมฝาผนังแตกต่างจากการเที่ยวชมจุดท่องเที่ยวธรรมชาติ เพราะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ศิลปะ และศาสนาที่ลึกซึ้ง ประการแรก เจ้าหน้าที่ต้องเชี่ยวชาญเรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของการวาดเส้นในภาพจิตรกรรมแบบจีน และเข้าใจหน้าที่พื้นฐานของเส้นในภาพจีนโบราณ ประการต่อมา ต้องเข้าใจพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เทคนิคการจัดองค์ประกอบ วิธีสร้างสรรค์และจับคู่สีของภาพจิตรกรรมฝาผนัง ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากภาพจิตรกรรมฝาผนังส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับลัทธิเต๋าหรือศาสนาพุทธ ความรู้ด้านศาสนาที่เกี่ยวข้องก็ไม่สามารถขาดไปได้ เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลการท่องเที่ยวต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาพจิตรกรรมฝาผนัง

อย่างลึกซึ้งเสียก่อน จึงจะสามารถนำภาพเหล่านี้ประทับลงในหัวใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริงในฐานะสมบัติทางวัฒนธรรมที่มีชีวิต ไม่ใช่เพียงแค่วัตถุจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์

6. ประสบการณ์เชิงปฏิบัติการ: มีส่วนร่วมในการทำซ้ำและการบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนัง

เพื่อเปลี่ยนจากการชื่นชมเฉย ๆ ไปเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วม ผู้วิจัยจึงเสนอให้ริเริ่มใช้โมเดลที่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในกระบวนการทำซ้ำและการบูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนังโดยตรง นี่แตกต่างจากการลอกเลียนแบบงานตามคำแนะนำของมืออาชีพที่มักทำกัน เพราะการทำเช่นนี้เป็นการคำนึงถึงความต้องการด้านประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง นักท่องเที่ยวจะได้เข้าใจเทคนิคการสร้างสรรคภาพจิตรกรรมฝาผนังอย่างลึกซึ้ง ไล่ตั้งแต่การเตรียมกำแพง การวาดเส้น ไปจนถึงการจับคู่สี ทั้งยังได้สัมผัสกับมนต์เสน่ห์ของภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดโดยตรงด้วย ตัวอย่างเช่น วิธีของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์สำนัซึ่ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมได้บูรณะภาพจิตรกรรมฝาผนังจำลองช่วยเพิ่มความรู้สึกมีส่วนร่วมของพวกเขาได้อย่างมหาศาล วัดหย่งเล่อกงอาจสร้างผนังจำลองและเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้มาวาดเส้นและลงสี หรืออาจถึงขั้นจัดเป็นโซนสำหรับวาดเลียนแบบโดยเฉพาะให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์ด้วยตนเอง

7. พัฒนาและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ในหัวข้อภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ในช่วงขาขึ้นของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์เช่นนี้ หากร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและบริษัทผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ก็มีโอกาที่จะดึงเอาองค์ประกอบที่หลากหลายจากภาพจิตรกรรมฝาผนัง ไม่ว่าจะเป็นลวดลาย สีเส้น หรือเนื้อหา เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ลักษณะที่เป็นสองมิติของผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ทำให้ง่ายต่อการผลิตและแสดงรายละเอียดได้ชัดเจน โดยสามารถสั่งทำผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ตามจุดเด่นของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดแต่ละแห่งได้ ตัวอย่างเช่น ลวดลายที่ได้จากภาพจิตรกรรมฝาผนังสามารถทำเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งทอที่ใช้แขวนและทำความสะอาดได้ง่าย ส่วนเทพหรือบุคคลในภาพจิตรกรรมฝาผนังก็สามารถออกแบบให้มีสัดส่วนแปลกตาเหมือนการ์ตูนสมัยใหม่ได้ โดยเฉพาะองค์ประกอบที่โดดเด่นบางส่วนของภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหย่งเล่อกง เช่น กลองสายฟ้าในหัตถ์ของอัสนีเทพ สามารถนำไปใช้ในงานฝีมือขนาดต่าง ๆ และทำจากวัสดุหลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการในการจับจ่ายและสะสมของผู้บริโภคกลุ่มต่าง ๆ ผลที่ตามมาก็คือ ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่เต็มไปด้วยอัตลักษณ์ท้องถิ่นเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมความน่าดึงดูดใจในฐานะแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งเพิ่มความศรัทธาให้กับการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น

การอภิปรายแผนการจัดการวัฒนธรรมและระบบความรู้วัดห้อยเล่อง

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ เราได้ออกแบบโครงการจัดการวัฒนธรรมของวัดห้อยเล่อง วิจัยนี้ได้รวบรวมระบบทางทฤษฎีหลายระบบเข้าด้วยกัน เสนอแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดห้อยเล่อง จากการลงพื้นที่สำรวจภาคสนาม การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ ผู้เขียนได้ออกแบบกรอบการจัดการทางวิทยาศาสตร์อย่างครอบคลุมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดห้อยเล่องรวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และการสืบต่อมรดกทางวัฒนธรรม

ประการแรก ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งวิจัยนี้มีพื้นฐานจากขอบเขตของโอกาสการพักผ่อนหย่อนใจ (Recreation Opportunity Spectrum, ROS) กับทฤษฎีประสบการณ์นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร (Visitor Experience and Resource Protection, VERP) ซึ่งได้เสนอการจัดทำชุดโครงการจัดการ ซึ่งประกอบด้วย เครื่องอธิบาย บรรยายเกี่ยวกับเรื่องลัทธิเต๋า การเรียนเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับสมุนไพร ซึ่งการออกแบบโครงการเหล่านี้ล้วนเป็นการเพิ่มประสบการณ์ที่หลากหลายให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ได้ชื่นชมภาพทางศิลปะของวัดห้อยเล่อง ยังได้เข้าร่วมการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมเชิงประสบการณ์ ในการเรียนรู้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง ทฤษฎี ROS ได้เน้นย้ำเรื่องการแบ่งระดับทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการแบ่งการจัดการ เพื่อรับรองความพึงพอใจตามความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละระดับ แต่ทฤษฎี VERP กลับให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและยกระดับคุณภาพประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ซึ่งทั้งสองทฤษฎีนี้ได้ให้การสนับสนุนทางทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดห้อยเล่อง

ประการที่สอง การออกแบบโครงการจัดการศูนย์วัฒนธรรมลัทธิเต๋า ผู้วิจัยได้อ้างอิงโมเดลการจัดการวัฒนธรรม (Cultural Management Model) ในทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมกับคติชนทางศาสนา (Religious Folklore) วัฒนธรรมลัทธิเต๋าวัดห้อยเล่องมีเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และคุณค่าทางศาสนา ดังนั้นในแผนการจัดการได้มีโครงการการออกแบบหลักสูตรการเรียนปรัชญาลัทธิเต๋า การสัมผัสพิธีกรรมของลัทธิเต๋าและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของลัทธิเต๋า แผนการเหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มประสบการณ์ทางวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยว ยังส่งเสริมการสืบต่อและเผยแพร่วัฒนธรรมลัทธิเต๋าวัดห้อยเล่องและการเรียนรู้และกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ โมเดลการจัดการวัฒนธรรมได้มุ่งเน้นแผนการจัดระบบทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ด้านคติชนทางศาสนาให้ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับระบบความเชื่อและพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการออกแบบแผนโครงการ

ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม วิจัยนี้ได้ผสมผสานหลักการทางจิตวิทยา วัฒนธรรมและการพักผ่อนหย่อนใจของทฤษฎีการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม ได้เสนอแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของวัดหย่งเล่อกง ดำเนินการออกแบบของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและงานหัตถกรรมลัทธิเต๋า ได้แก่สัญลักษณ์ศาลาลัทธิเต๋า ยันต์คุ้มครองลัทธิเต๋าและปฏิมากรรม ผ่านการสกัดจากสีของภาพจิตรกรรมฝาผนัง ภาพสัญลักษณ์สัตว์โบราณและภาพเขียนเทวดา ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงมีบทบาทในการสืบทอดองค์ประกอบทางวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง อีกทั้งยังเพิ่มความมีชีวิตชีวาด้วยเทคนิคการออกแบบที่ทันสมัย ทฤษฎีการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมมุ่งเน้นด้านการสืบทอดและการสร้างสรรค์องค์ประกอบวัฒนธรรม จากการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มแรงดึงดูดต่อเป้าหมายการท่องเที่ยวและการเผยแพร่วัฒนธรรม

ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ผู้วิจัยได้อ้างอิงจากทฤษฎีการสร้างแบรนด์กับการสื่อสารด้วยภาพ ได้เสนอแผนการส่งเสริมวัดหย่งเล่อกงผ่านความร่วมมือกับแบรนด์ที่มีชื่อเสียง ได้แก่ เนชั่นแนล จีโอกราฟิกและDiscovery เป็นการยกระดับชื่อเสียงในระดับนานาชาติของวัดหย่งเล่อกง ทั้งนี้ยังมีกลยุทธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์กับเนื้อหาการตลาด การขยายอิทธิพลในกลุ่มเยาวชน ทฤษฎีการสร้างแบรนด์และการสื่อสารด้วยภาพได้มุ่งเน้นการสร้างและการเผยแพร่คุณค่าแบรนด์ผ่านภาพลักษณ์แบรนด์และองค์ประกอบภาพ เพื่อเป็นการสนับสนุนทางทฤษฎีสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง

จากเนื้อหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เสนอแผนการจัดการไม่เพียงมีพื้นฐานทางทฤษฎีอ้างอิงเท่านั้น แต่ยังมีกรอบการที่เป็นรูปธรรม สำหรับการยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างครอบคลุมของวัดหย่งเล่อกง ผ่านขอบเขตโอกาสการพักผ่อนหย่อนใจกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับทฤษฎีอนุรักษ์ทรัพยากร โมเดลการจัดการวัฒนธรรมกับคติชนทางศาสนา ทฤษฎีการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมกับการบูรณาการทฤษฎีการสร้างแบรนด์และการสื่อสารด้วยภาพ โดยวิจัยนี้ได้เสนอแผนการทางวิทยาศาสตร์และสามารถใช้ได้จริงหนึ่งชุดในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหย่งเล่อกง ซึ่งมีความสำคัญทางวิชาการและคุณค่าเชิงปฏิบัติ

ข้อเสนอและมุมมองสำหรับการวิจัยในอนาคต

การบริหารจัดการด้านวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่องกงเป็นหัวข้อที่ใหญ่ มีการศึกษาและโครงการมากมายที่สามารถทำได้ โดยเฉพาะในด้านการวิจัยและการจัดการด้านวัฒนธรรม ยังมีอีกหลายด้านที่สามารถขุดค้นและผลักดันโครงการต่อไปได้

1. เพิ่มศักยภาพให้วัดหย่องเล่องกงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมโลก

วัดหย่องเล่องกงมีความสำคัญอย่างมากในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงอื่น ๆ เช่น พระราชวังต้องห้ามและตุนหวง วัดหย่องเล่องกงมีชื่อเสียงและกระบวนการตลาดที่ล่าช้า เพื่อแก้ไขปัญหานี้ งานวิจัยนี้จึงวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะของจิตรกรรมฝาผนังและสถาปัตยกรรมของวัดหย่องเล่องกง โดยจะสำรวจหลายด้านของวัดหย่องเล่องกงเพื่อพัฒนาและสร้างทรัพย์สินทางปัญญา (IP) ด้านวัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์ นอกจากนี้ วิจัยนี้ยังเสนอแนวทางการสร้างและกลยุทธ์การตลาดสำหรับ IP ที่ครอบคลุมของวัดหย่องเล่องกง โดยจะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเสริมและกลยุทธ์การตลาดสำหรับ IP ของวัดหย่องเล่องกง และออกแบบแผนการตลาด IP ที่ครอบคลุมหลายด้าน เช่น การแต่งกาย อาหาร ที่พัก การเดินทาง และความบันเทิง เพื่อเพิ่มอิทธิพลและมูลค่าทางการตลาดของทรัพย์สินทางปัญญาด้านวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่องกง

นอกจากนี้ ในฐานะที่เป็นแหล่งสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน วัดหย่องเล่องกงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ผู้จัดการในอนาคตไม่ควรมองเพียงแค่การทำให้วัดหย่องเล่องกงเป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่ควรมุ่งเน้นไปที่ศักยภาพในการเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก การบรรลุเป้าหมายนี้ต้องการกลยุทธ์ในการอนุรักษ์และประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นระบบ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการขุดค้นคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะเชิงลึก การเผยแพร่วัฒนธรรมและมรดกศิลปะเฉพาะของลัทธิเต๋า และการใช้เครือข่ายมรดกทางวัฒนธรรมระดับโลก เพื่อเพิ่มความรู้จักในระดับสากล โดยอิงตามทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมในรูปแบบการจัดการทางวัฒนธรรม จัดทำแผนการบริหารจัดการที่เป็นวิทยาศาสตร์และเป็นระบบ เพื่อให้แน่ใจว่าวัดหย่องเล่องกงจะสามารถรักษาสสมดุลระหว่างการอนุรักษ์วัฒนธรรม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมได้

2. ผสมผสานเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อเพิ่มประสบการณ์ทางวัฒนธรรม

ในปัจจุบัน เทคโนโลยี VR และ AR ได้ถูกนำมาใช้ในด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง แต่เทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารในอนาคตควรติดตามการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างใกล้ชิด เช่น ความจริงแบบผสม (MR) และการฉายภาพโฮโลแกรม และนำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่องเล่องกง สิ่งนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้

นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายขึ้น แต่ยังสามารถแสดงมรดกทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง ได้ดีขึ้นอีกด้วย ตัวอย่างเช่น การใช้เทคโนโลยีโฮโลกราฟิกเพื่อสร้างกระบวนการสร้างภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงหรือพิธีกรรมลัทธิเต๋า ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสเส้นทางวัฒนธรรมได้อย่างเต็มที่ ด้วยการผสมผสานกับโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างแผนการใช้เทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าและการโต้ตอบมากขึ้น เพื่อเพิ่มความร่วมมือและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

3. ผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดหย่งเล่อกงมีชื่อเสียงเป็นพิเศษในประเทศจีน เป็นฐานการฝึกงานด้านการสอนของสถาบันศิลปะสำคัญๆ ทั่วประเทศจีน และยังเป็นฐานการฝึกปฏิบัติด้านการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นของมณฑลซานซี มีอิทธิพลอย่างมากต่อนักศึกษาวิชาศิลปะทั่วทั้งประเทศ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าเมื่อเทียบกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ภายในแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์แล้ว วัฒนธรรมและทรัพย์สินทางปัญญาของวัดหย่งเล่อกงเหมาะสมกับการทำธุรกิจร่วมกัน โดยเฉพาะความร่วมมือข้ามสาขามากกว่า ด้านหนึ่งช่วยหลีกเลี่ยงข้อเสียเรื่องการเดินทางไปวัดหย่งเล่อกง อีกด้านหนึ่งสามารถเปิดโอกาสให้มีอิทธิพลมากขึ้นในระดับประเทศและทั่วโลกผ่านการใช้อินเทอร์เน็ต

วัดหย่งเล่อกงมีอิทธิพลอย่างมากในระดับนานาชาติ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง สามารถพัฒนาได้มากขึ้นผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยการแลกเปลี่ยนและร่วมมือกับแหล่งวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ การนำประสบการณ์และเทคโนโลยีการจัดการขั้นสูงเข้ามาใช้จะช่วยยกระดับการจัดการและคุณภาพการบริการของวัดหย่งเล่อกง นอกจากนี้ ยังสามารถร่วมมือกับองค์กรการท่องเที่ยวและองค์กรวัฒนธรรมนานาชาติ จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น ความร่วมมือข้ามพรมแดนไม่เพียงแต่จะเพิ่มความรู้จักในระดับนานาชาติของวัดหย่งเล่อกง และยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการผสมผสานทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง โดยอิงตามหลักการของทฤษฎีความยั่งยืนในการท่องเที่ยว การวางกลยุทธ์ความร่วมมือระหว่างประเทศจะช่วยให้มั่นใจว่าการเผยแพร่วัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยวจะเกิดประโยชน์ในระยะยาว

4. การวิเคราะห์ประสิทธิผลของระบบความรู้และแผนการจัดการ

การจัดทำและการดำเนินการของแผนการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงไม่เพียงเป็นมาตรการเฉพาะเจาะจงในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและการพัฒนาท่องเที่ยว แต่ยังเป็นระบบของความรู้ ระบบนี้รวมถึงการศึกษาถึงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และคุณค่าทาง

ศิลปะของวัดหย่งเล่อกง รวมถึงการประยุกต์ใช้ทฤษฎีและเทคโนโลยีการจัดการที่ทันสมัย โดยการดำเนินการตามแผนการนี้ สามารถสร้างประโยชน์หลายด้านได้ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และสืบต่อมรดกวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและการเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และการขยายผลกระทบทางสังคมและการเสริมความมั่นใจในด้านวัฒนธรรม โดยการวิเคราะห์และประเมินผลประโยชน์เหล่านี้ตามทฤษฎีด้านอุตสาหกรรมการจัดการทางวัฒนธรรมจะเป็นที่ชัดเจนและมีประโยชน์สำหรับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในอนาคต

โดยการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับแผนการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกง ร่วมกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีและเทคโนโลยีการจัดการที่ทันสมัย วิจัยนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์อย่างเป็นระบบสำหรับการพัฒนาในอนาคตของวัดหย่งเล่อกง ซึ่งข้อเสนอแนะเหล่านี้ไม่เพียงช่วยเสริมสร้างคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมและความน่าสนใจของการท่องเที่ยวที่วัดหย่งเล่อกง ยังเป็นแนวคิดและวิธีการใหม่สำหรับการศึกษาและการปฏิบัติด้านการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ผู้จัดการในอนาคตควรทำการสำรวจและสร้างนวัตกรรมต่อเนื่อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของวัดหย่งเล่อกงอย่างเต็มที่

(Bai Su, 1963; Chao Lu, 2011a; Chu Hui, 2010; Chen Chang, 2016; Chen Li, 2005; Dongou Li, 2014a; Fui Jia, 2010; Fernando J Garcia-San-Blas, 2009; G. Miller & L. Twining-Ward, 2005; Guo Jitong, 2009; George H. Gray, Cole, Lucas, Petersen, & Frisell, 1980; Hefeng Tong, 2005; Li, 2014; Hongnian Lu, 1958; Jiali Yang, 2017; Jianan Zhu, 2004; Jingna Ma, 2015; Jigang Chen & Bin Zhang, 2013; Ke Liu, 2012b; Kongang Wang, 2017; Li Meng, 2017; Chunping, & Zhang Hongyang, 2008; Lianfan Wang, 2001; Lu Xuming, 1996; Liu Shengping & Ning Zhen, 2006; Meng Lu, 2011; Niu Yafei, 1999; Peng Qin, 2019a; Lu, 2010b; Qianfei Shi & Chao Lu, 2011; Robert Graham, Nelson, & Payne, 1980; Robert Manning, 2001; Roger H. Clark & George W. Stankey, 1979; Rong Chen, 2015a; Zhi & Lin Lu, 2005; Tracy A Farnell & Jeffrey L. Vance, 2002; Wang Bin, 2020a; Wei Guo & Shanshan Chang, 2016; Wu Li, 2021b; Wu Shenyang, Zhao Shanyu, Li Wang, Xiuquan, 2006; Yawei Li & Huihui Wang, 2005; Xianyu Wang, 2004b; Xianzhou Du, 1963; Xiaogang Li, 2008; Xun Li, 2010; Xianan Fu, 1957; Xun Wang, 1997; Zhang, 2015; Yinshu Qi, 1960; Yuanwu He, 2012a; Yueqin Wen, 2006; Zhang Changshu, Bao Jigang, & Xu Hongqiang, 2009; Zheng Bin, Liu Jiaming, & Yang Zhaohua, 2008; Zhong Yang, 1958)

บรรณานุกรม

- Bai Su. (1962). Chronicle of the establishment of Yongle Palace - One of Yongle Palace's Notes. *Cultural Relics*(Z1), 80-87.
- Bai Su. (1963). Yongle Palace Investigation Diary - with a chronology of Yongle Palace events. *Cultural Relics*(8), 53-78.
- Chao Li. (2011a). *Research on protection methods in the protection planning of national key cultural relics and ancient buildings in southern Shanxi*. (Doctoral dissertation). Taiyuan University of Technology,
- Chao Li. (2011b). *Research on protection methods in the protection planning of national key cultural relics and ancient buildings in southern Shanxi* (Doctoral dissertation). Taiyuan University of Technology,
- Chui Hu. (2010). The Information System Construction of the Palace Museum. *Southeast Culture*(4), 92-98.
- Chun Zhang. (2016). *Research on Museum Cultural Creativity in the New Media Environment*. (Doctoral dissertation). Lanzhou University,
- Chunli Lu. (2005). *Yongle Palace Murals and Chinese Traditional Painting Colors*. (Doctoral dissertation). Sichuan University.
- Cuifeng, G. (2008). *Restoration - The whole process of relocation of Yongle Palace murals*. (Master's thesis). China National Academy of Arts.
- Dongxu Li. (2014a). *Exploration and Application of Mural Language of Yongle Palace Murals* (Master's). Capital Normal University.
- Dongxu Li. (2014b). *Exploration and Application of Mural Language of Yongle Palace Murals*. (Master's). Capital Normal University.
- Fayi Jia. (2010). An Analysis on the Characteristics of the Historical Development of Taoism in Shanxi. *Religious Studies*(1), 1-10.
- Fernando J Garrigós Simón Narangajavana, & Marques. (2004). Carrying capacity in the tourism industry: a case study of Hengistbury Head. *Tourism Management*, 25(2), 275-283.
- G Miller, & L Twining-Ward. (2005). Tourism optimization management model.

Monitoring for a sustainable tourism transition: the challenge of developing and using indicators.

- Gao Cuifeng. (2008). *Restoration - The whole process of relocation of Yongle Palace murals*. (Master's). China National Academy of Arts.
- George H Stankey, Cole, Lucas, Petersen, & Frissell. (1985). The limits of acceptable change (LAC) system for wilderness planning. *The limits of acceptable change (LAC) system for wilderness planning*(INT-176).
- Hefeng Tong. (2005). The Development of British Cultural and Creative Industry and Its Enlightenment. *Technology and Management*, 7(1), 30-32.
- Hongbin Ci. (2014). Analysis and Research on Line Art Characteristics of Yongle Palace Murals. *Chinese Packaging Industry*(8X), 54-55.
- Hongnian Lu. (1958). How to Copy Ancient Murals Using Traditional Methods. *Cultural Relics*(10), 14-15.
- Huizi Yang. (2017). *Intangible Cultural Heritage and Cultural Creative Product Design*. (Doctoral dissertation). China National Academy of Arts.
- Jia, F. (2010). An Analysis on the Characteristics of the Historical Development of Taoism in Shanxi. *Religious Studies*(1), 1-10.
- Jianan Zhu. (2004). Research on the Government's Positioning in the Development of World Heritage Tourism. *Travel Journal*, 19(4), 79-84.
- Jingjing Ma. (2015). Discussion on the development status and countermeasures of cultural and creative products and industries in contemporary museums. *Journal of Luliang University*, 5(4), 59-63.
- Jixiang Shan, & Jin Zhang. (2013). Shan Jixiang: Forbidden City Management and Forbidden City Culture.
- Ke Liu. (2012a). *Jinyuan Taoist Belief and Image Expression Central Academy of Fine Arts*.
- Ke Liu. (2012b). *Jinyuan Taoist Belief and Image Expression Central Academy of Fine Arts*.
- Konggang Wang. (2017). Ancient Stories Modern "Telling" Reflections on Cultural and Creative Products of the Forbidden City. *Forbidden City*(11), 142-155.
- Li, M. (2011). *Research on Shanghai Cultural Tourism Based on the Perspective of*

- Cultural Creativity*. (Doctoral dissertation). Fudan University.
- Li Meng, He Chunping, & Zhang Hongyang. (2005). Sustainable Tourism Consumption and Sustainable Development of Tourism. *Journal of Lanzhou University of Finance and Economics*, 21(3), 18.
- Li, X. (2004). *A Preliminary Study on the Form of Taoist Architecture—Taking Taoist Architecture in Shanxi Province as an Example*. (Master's thesis). Taiyuan University of Technology.
- Liangjian Wang. (2001). Research on the evaluation index system and evaluation method of tourism sustainable development. *Travel Journal*(1), 67-70.
- Liu, K. (2012). *Jinyuan Taoist Belief and Image Expression*. Central Academy of Fine Arts.
- Liu, X. (2009). An analysis of the decorative beauty of Yongle Palace murals in the medium of time and space. *Decorate*(6), 112-113.
- Lu Yunting. (1996). Ecotourism and Sustainable Tourism Development. *Economic and Geography*, 16(1), 106-112.
- Luo Zhenpeng, & Ning Zequn. (2006). Investigation and Research on Sustainable Tourism of the Forbidden City in Beijing: A Perspective of Modern Service Management. *Travel Journal*, 21(1), 50-53.
- Ma, J. (2015). Discussion on the development status and countermeasures of cultural and creative products and industries in contemporary museums. *Journal of Luliang University*, 5(4), 59-63.
- Meng Li. (2011). *Research on Shanghai Cultural Tourism Based on the Perspective of Cultural Creativity*. (Doctoral dissertation). Fudan University.
- Niu Yafei. (1999). Sustainable Tourism, Ecotourism and Implementation. *Geographical Research*, 18(2), 179-184.
- Pei, Y. (2013). *A Study on the Beliefs of Lu Dongbin in Yongle Palace, Ruicheng, Shanxi*. (Master's thesis). Shanxi Normal University.
- Peng Qin. (2019a). *Shanxi Yongle Palace mural cultural and creative product design* (Master's). Central South University of Forestry and Technology.
- Peng Qin. (2019b). *Shanxi Yongle Palace mural cultural and creative product design*. (Master's). Central South University of Forestry and Technology.

- Pingsheng Li. (2010a). On Cultural Tourism Creative Industry and Its Product Identification. *Business Times*.
- Pingsheng Li. (2010b). On Cultural Tourism Creative Industry and Its Product Identification. *Business Times*.
- Qianfei Shi, & Chao Li. (2011). A preliminary study on the method of delimiting the protection scope in the protection planning of cultural relics and ancient buildings——Taking the protection planning of national key cultural relics and ancient buildings in southern Shanxi as an example. *Journal of Xi'an University of Architecture and Technology: Social Science Edition*, 30(1), 50-54.
- Robert Graham, Nilsen, & Payne. (1988). Visitor management in Canadian national parks. *Tourism Management*, 9(1), 44-61.
- Robert Manning. (2001). Visitor experience and resource protection: A framework for managing the carrying capacity of National Parks. *Journal of Park & Recreation Administration*, 19(1).
- Roger N Clark, & George H Stankey. (1979). The recreation opportunity spectrum: A framework for planning, management, and research. *Department of Agriculture, Forest Service, Pacific Northwest Forest and 98*.
- Rong Chen. (2015a). *Research on the development of historical and cultural teaching training products in virtual tourism sertation*. (Doctoral dis[Doctoral dis]. Shanxi Normal University.
- Rong Chen. (2015b). *Research on the development of historical and cultural teaching training products in virtual tourism sertation*. (Doctoral dis). Shanxi Normal University.
- Sun, S. (2013). A brief discussion on the aesthetic value of the murals in Yongle Palace in the Yuan Dynasty. *Art Education Research*(3), 24-25.
- Taoxing Zhu, & Lin Lu. (2005). Research progress of cultural tourism in the past 10 years——Review of "Tourism Management", "Annals of Tourism Research" and "Tourism Journal". *Travel Journal*, 20(6), 82-88.
- Tracy A Farrell, & Jeffrey L Marion. (2002). The protected area visitor impact management (PAVIM) framework: A simplified process for making management decisions. *Journal of sustainable tourism*, 10(1), 35-51.

- Wang Bin. (2020a). Yongle Palace implements half-price preferential policy for Shanxi tourists. *Yuncheng Evening News*.
- Wang Bin. (2020b). Yongle Palace implements half-price preferential policy for Shanxi tourists. *Yuncheng Evening News*.
- Wei Guo, & Shanshan Chung. (2016). Remaking tourism carrying capacity frameworks for geoparks. *DEStech Transactions on Social Science, Education and Human Science (asshm)*.
- Wu Ce. (2021a). Many scenic spots in Shanxi have begun to implement peak season ticket prices. *China Net News*.
- Wu Ce. (2021b). Many scenic spots in Shanxi have begun to implement peak season ticket prices. *China Net News*.
- Wu Chenyang, Zhao Shimin, Du Hongwei, & Wang Xiuquan. (2006). The idea of improving the ticket price of historical and cultural relic tourist attractions——Taking the historical and cultural relic tourist attractions in Shanxi Province as an example. *Price Theory and Practice*(1), 39-41.
- Wuwei Li, & Huimin Wang. (2006). Creative industry promotes the transformation of economic growth mode—mechanism. *mode and path. China's Industrial Economy*(11), 5-13.
- Xiangge Wang. (2004a). *Research on the evaluation and development mode of tourism resources in non-optimal tourism areas* (Master's). Shaanxi Normal University.
- Xiangge Wang. (2004b). *Research on the evaluation and development mode of tourism resources in non-optimal tourism areas*. (Master's). Shaanxi Normal University.
- Xianzhou Du. (1963). Architecture of Yongle Palace. *Cultural Relics*(8), 3-18.
- Xiaoqiang Li. (2004). *A Preliminary Study on the Form of Taoist Architecture——Taking Taoist Architecture in Shanxi Province as an Example*. (Master's). Taiyuan University of Technology.
- Xin Li. (2010). *Cultural tourism product design based on creative perspective*. (Doctoral dissertation). Nankai University.
- Xinian Fu. (1957). Yongle Palace mural. *Cultural Relics*(3), 29-33.
- Xun Wang. (1963). A tentative exploration of the theme of the murals in the Sanqing Hall of Yongle Palace. *Cultural Relics*(8), 19-39.

- Yao Zhang. (2015). *Research on the development and design of cultural and creative products based on museum resources*. (Doctoral dissertation). Suzhou University.
- Yingtao Qi. (1960). How to Uncover the Murals of Yongle Palace. *Cultural Relics*(Z1), 82-86.
- Yuanwu Pei. (2013a). *A Study on the Beliefs of Lü Dongbin in Yongle Palace, Ruicheng*. (Master's). Shanxi Normal University.
- Yuanwu Pei. (2013b). *A Study on the Beliefs of Lu Dongbin in Yongle Palace, Ruicheng. Shanxi*. (Master's). Shanxi Normal University.
- Yuqing Wen. (2006). *The history, concepts and methods of Chinese architectural historiography in the twentieth century*. (Doctoral dissertation). Tianjin University.
- Zhang Chaozhi, Bao Jigang, & Xu Honggang. (2004). Tourism Development and Heritage Management Research: The Perspective of Public Choice and Institutional Analysis——Comments on Heritage Resource Management Research. *Travel Journal*, 19(5), 35-40.
- Zheng Bin, Liu Jiaming, & Yang Zhaoping. (2008). Research on cultural tourism creative industry park based on "one-stop experience".
- Zhirong Yang. (1958). Successful experiment of uncovering ancient frescoes by soil method. *Cultural Relics*(10), 15.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

แนวประเด็นข้อคำถาม สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่วัดหยงเล่อง	
1.	<p>ขอบเขตงานของคุณคืออะไร? (โปรดเลือกตอบเพียงขอบเขตเดียว)</p> <p>A. โครงการการจัดการทางวัฒนธรรม</p> <p>B. การพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์</p> <p>C. งานเชิงพาณิชย์และการกำหนดราคาตัวเข้าชม</p> <p>D. อื่น ๆ โปรดระบุ: _____</p>
2.	วัดหยงเล่องมีคุณค่าและความสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างไร
3.	วัดหยงเล่องมีโครงการวัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่กำลังดำเนินอยู่หรือเสร็จสิ้นแล้วอะไรบ้าง โครงการข้างต้นมีความสำคัญต่อการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมของวัดหยงเล่องอย่างไร
4.	คุณคิดว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความท้าทายที่เป็นอุปสรรคสำหรับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยงเล่องคืออะไร อย่างไร
5.	<p>จากประสบการณ์การทำงาน คุณคิดว่าประเด็นใดที่มีความสำคัญต่อวัดหยงเล่องมากที่สุด เพราะเหตุใด จากน้อยไปหามาก (1=สำคัญที่สุด 4=สำคัญน้อยที่สุด)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การยกระดับคุณภาพของประสบการณ์การท่องเที่ยว ● การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ● การพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม ● กลยุทธ์เชิงพาณิชย์
6.	ในหนึ่งปีนี้ มีการวางแผนมาตรการและเป้าหมายใหม่อะไรบ้างสำหรับโครงการภายใต้ความรับผิดชอบของคุณ และในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อส่งเสริมการพัฒนา คุณให้ความสำคัญปัจจัยในด้านใด เพราะเหตุใด
7.	วัดหยงเล่องมีความสำคัญด้านการอนุรักษ์และสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ในฐานะหนึ่งในผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คุณจะรักษาสมดุลของความสัมพันธ์ระหว่างการสืบทอดวัฒนธรรมกับความต้องการของผู้คนในบริบทสังคมร่วมสมัยอย่างไร
8.	ในแง่ของการส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหยงเล่อง คุณคิดว่ารูปแบบวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหยงเล่องควรเป็นอย่างไร ปัจจุบันมีแผนโครงการหรือความร่วมมือด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร และหากไม่มี คุณคิดว่าแผนโครงการส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของวัดหยงเล่องควรเป็นอย่างไร

BUU-IRB Approved

2 Nov 2023

แนวประเด็นข้อคำถาม สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 3 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	
1.	คุณเป็นผู้ประกอบการในด้านใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) A. องค์กรด้านการจัดการทางวัฒนธรรม B. ธุรกิจผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม C. ธุรกิจเชิงท่องเที่ยว D. อื่นๆ โปรดระบุ: _____
2.	คุณมีความร่วมมือกับวัดหยั่งเล่องหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอื่น ๆ หรือไม่ ที่ใดบ้าง
3.	คุณคิดว่าการจัดการวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวอย่างไร บริษัทของคุณมีแนวทางปฏิบัติและประสบการณ์ด้านการจัดการวัฒนธรรมอย่างไร
4.	ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญที่มากขึ้นในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คุณมีการวางแผนหรือมีแนวคิดในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างไร
5.	ในกระบวนการความร่วมมือกับวัดหยั่งเล่อง คุณเคยพบกับความท้าทายทางธุรกิจหรือไม่ และคุณจัดการกับความท้าทายเหล่านั้นอย่างไร
6.	ในฐานะแหล่งมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยว คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกลยุทธ์และหลักการกำหนดราคาตั๋วเข้าชมวัดหยั่งเล่อง
7.	คุณคิดว่าปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวของวัดหยั่งเล่องคืออะไร แนวทางการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องควรเป็นอย่างไร
8.	การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว คุณคิดว่าการสืบทอดวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องยังต้องปรับปรุงหรือพัฒนาในด้านใดบ้าง
9.	คุณคิดว่าจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องมีอะไรบ้าง
10.	คุณคิดว่าจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาในด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องมีอะไรบ้าง คุณมีข้อเสนอแนะอย่างไรสำหรับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่อง

BUU-IRB Approved
2 Nov 2023

9.	คุณคิดว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการหรืองานด้านวัฒนธรรม
10.	คุณคิดว่าวัดห้วยเล่างควรปรับปรุงหรือพัฒนาในด้านใด และอย่างไร คุณมีข้อเสนอแนะอย่างไรสำหรับการพัฒนาวัดห้วยเล่างในอนาคต

แนวประเด็นข้อคำถาม สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 2 ผู้อยู่อาศัยในชุมชนใกล้เคียงวัดห้วยเล่าง	
1.	คุณอยู่ในกลุ่มบุคคลใดในพื้นที่บริบทของวัดห้วยเล่าง (โปรดเลือกตอบเพียงข้อเดียว) A. บุคคลผู้อยู่อาศัยบริเวณรอบข้างวัดห้วยเล่าง B. บุคคลผู้ทำการค้าหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับวัดห้วยเล่าง C. อื่น ๆ โปรดระบุ: _____
2.	คุณคิดว่าความสำคัญทางวัฒนธรรมของวัดห้วยเล่างสำหรับคุณและชุมชนคืออะไร วัดห้วยเล่างมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันและค่านิยมของคุณอย่างไรบ้าง
3.	คุณคิดว่าความสำคัญของวัดห้วยเล่างที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคืออะไร และมีบทบาทอย่างไรในการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและเมือง
4.	คุณคิดว่าจุดเด่นและข้อควรพัฒนาของวัดห้วยเล่างในแง่ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคืออะไร
5.	ในความเห็นของคุณ ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดห้วยเล่างสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนได้หรือไม่ คุณคิดว่าจุดเด่นและข้อควรพัฒนาของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมวัดห้วยเล่างในปัจจุบันคืออะไร
6.	คุณคิดว่าวัดห้วยเล่างควรปรับปรุงและยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวจากด้านใด เช่น คุณภาพการบริการของมัคคุเทศก์ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน กิจกรรมทางวัฒนธรรม เป็นต้น
7.	คุณคิดว่า การส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของวัดห้วยเล่างมีข้อควรพัฒนาหรือไม่ หากมีควรปรับปรุงด้านใดบ้าง
8.	คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับงานด้านการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของวัดห้วยเล่างในปัจจุบัน จากข้อสังเกตของคุณ ประเด็นใดที่ต้องได้รับการส่งเสริมหรือควรปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น
9.	คุณคิดว่าวัดห้วยเล่างควรสร้างปฏิสัมพันธ์กับชุมชนอย่างไร
10.	คุณคิดว่าวัดห้วยเล่างควรมีแนวทางการพัฒนาอย่างไรในอนาคต คุณมีข้อเสนอแนะอย่างไรสำหรับการพัฒนาวัดห้วยเล่างที่เหมาะสมกับคนในชุมชน

BUU-IRB Approved
2 Nov 2023

แนวประเด็นข้อคำถาม สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 3 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	
1.	คุณเป็นผู้ประกอบการในด้านใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) A. องค์กรด้านการจัดการทางวัฒนธรรม B. ธุรกิจผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม C. ธุรกิจเชิงท่องเที่ยว D. อื่นๆ โปรดระบุ: _____
2.	คุณมีความร่วมมือกับวัดหยั่งเล่องหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอื่น ๆ หรือไม่ ที่ใดบ้าง
3.	คุณคิดว่าการจัดการวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวอย่างไร บริษัทของคุณมีแนวทางปฏิบัติและประสบการณ์ด้านการจัดการวัฒนธรรมอย่างไร
4.	ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญที่มากขึ้นในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คุณมีการวางแผนหรือมีแนวคิดในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างไร
5.	ในกระบวนการความร่วมมือกับวัดหยั่งเล่อง คุณเคยพบกับความท้าทายทางธุรกิจหรือไม่ และคุณจัดการกับความท้าทายเหล่านั้นอย่างไร
6.	ในฐานะแหล่งมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยว คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกลยุทธ์และหลักการกำหนดราคาตั๋วเข้าชมวัดหยั่งเล่อง
7.	คุณคิดว่าปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวของวัดหยั่งเล่องคืออะไร แนวทางการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องควรเป็นอย่างไร
8.	การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว คุณคิดว่าการสืบทอดวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องยังต้องปรับปรุงหรือพัฒนาในด้านใดบ้าง
9.	คุณคิดว่าจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาของผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องมีอะไรบ้าง
10.	คุณคิดว่าจุดเด่นและสิ่งที่ควรพัฒนาในด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่องมีอะไรบ้าง คุณมีข้อเสนอแนะอย่างไรสำหรับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเล่อง

BUU-IRB Approved
2 Nov 2023

แบบสอบถาม

1.	เพศ A. ชาย B. หญิง C. อื่นๆ
2.	อายุ A. ต่ำกว่า18ปี B. 18-24ปี C. 25-34ปี D. 35-44ปี E. 45-54ปี F. 55ปีหรือขึ้นไป
3.	อาชีพ A. นักเรียน นักศึกษา B. ครู อาจารย์ C. พนักงานเอกชน D. ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ E. อาชีพอิสระ F. เกษียณอายุ G. อื่นๆ โปรดระบุ.....
4.	คุณรู้จักวัดหยั่งเล่องจากช่องทางใด A. แนะนำโดยญาติและเพื่อน B. บริษัทนำเที่ยว C. ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต D. โซเชียลมีเดีย E. ทีวี/วิทยุ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร F. อื่นๆ โปรดระบุ.....

BUU-IRB Approved
2 Nov 2023

5.	ความพึงพอใจหลังการท่องเที่ยวในวัดหยั่งเล่อง A. พอใจมาก B. พอใจ C. เฉยๆ D. ไม่พอใจ E. ไม่พึงพอใจอย่างยิ่ง
6.	คุณคิดว่าวัดหยั่งเล่องควรปรับปรุงด้านใด A. ป้ายสื่อประชาสัมพันธ์ B. สิ่งอำนวยความสะดวก C. กิจกรรมท่องเที่ยว D. ราคาตั๋วเข้าชม E. ร้านอาหารและเครื่องดื่ม F. อื่นๆ โปรดระบุ.....
7.	คุณจะแนะนำให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวที่วัดหยั่งเล่องหรือไม่ A. แนะนำ B. ไม่แนะนำ
8.	ระหว่างการเดินทางชมวัดหยั่งเล่อง คุณได้ใช้บริการการนำเที่ยวและการบรรยายโดยมัคคุเทศก์หรือไม่ A. ใช้บริการ B. ไม่ได้ใช้บริการ
9.	ความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริการและการบรรยายโดยมัคคุเทศก์ A. พอใจมาก B. พอใจ C. เฉยๆ D. ไม่พอใจ E. ไม่พึงพอใจอย่างยิ่ง
10.	คุณได้ซื้อของที่ระลึกระหว่างการเดินทางชมวัดหยั่งเล่องหรือไม่ หากได้ซื้อ คุณพึงพอใจในคุณภาพสินค้า ราคา และรูปแบบสินค้าหรือไม่ A. ซื้อ รู้สึกพอใจมาก B. ซื้อ รู้สึกพอใจ C. ซื้อ รู้สึกเฉยๆ D. ซื้อ รู้สึกไม่พึงพอใจ

BUU-IRB Approved

2 Nov 2023

	E. ซื่อ รู้สึกไม่พึงพอใจอย่างยิ่ง F. ไม่ได้ซื้อ
11.	หากวัดหยังเล่องกงจัดกิจกรรมสัมพันธ์วัฒนธรรม เช่น กิจกรรมประสบการณ์งานฝีมือแบบดั้งเดิม กิจกรรมการแสดงทางวัฒนธรรม คุณสนใจเข้าร่วมหรือไม่ A. สนใจมาก B. สนใจ C. เฉยๆ D. ไม่สนใจ E. ยังไม่สนใจอย่างยิ่ง
12.	คุณพอใจกับการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ระบบขนส่งและคมนาคมของวัดหยังเล่องกงมากน้อยเพียงใด A. พอใจมาก B. พอใจ C. เฉยๆ D. ไม่พอใจ E. ไม่พอใจอย่างยิ่ง
13.	คุณรู้จักผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยังเล่องกงหรือไม่ A. รู้จัก B. เคยได้ยินบ้าง C. ไม่รู้จักเลย
14.	หากคุณเคยซื้อผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยังเล่องกง คุณพึงพอใจในคุณภาพสินค้า ราคา และรูปแบบของผลิตภัณฑ์หรือไม่ A. พอใจมาก B. พอใจ C. เฉยๆ D. ไม่พอใจ E. ไม่พอใจอย่างยิ่ง
15.	คุณอยากซื้อผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดหยังเล่องกงประเภทใดมากที่สุด A. เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ B. ของใช้ในครัวเรือน C. ของขวัญและของที่ระลึก D. เครื่องเขียน

BUU-IRB Approved
2 Nov 2023

	E. งานศิลปะ F. อื่นๆ โปรดระบุ.....
16.	คุณคิดว่าผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมของวัดห้วยเล่างควรปรับปรุงด้านใด A. การออกแบบ B. คุณภาพ C. ราคา D. ประเภทและความหลากหลาย E. การประยุกต์องค์ประกอบทางวัฒนธรรม F. อื่นๆ โปรดระบุ.....
17.	หากวัดห้วยเล่างจัดกิจกรรมสัมพันธ์วัฒนธรรม เช่น กิจกรรมประสบการณ์งานฝีมือแบบ ดั้งเดิม การสร้างสรรค์งานศิลปะ คุณสนใจเข้าร่วมหรือไม่ A. สนใจมาก B. สนใจ C. เฉยๆ D. ไม่สนใจ E. ไม่สนใจอย่างยิ่ง
18.	คุณพึงพอใจกับการตกแต่งและบรรยากาศภายในร้านค้าผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ของวัดห้วยเล่าง หรือไม่ A. พอใจมาก B. พอใจ C. เฉยๆ D. ไม่พอใจ E. ไม่พอใจอย่างยิ่ง

BUU-IRB Approved
2 Nov 2023

ภาคผนวก ข
รายงานการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

专家评估报告

项目名称：永乐宫文化管理项目

该项目以山西省运城市的永乐宫为案例，旨在探索中国文化产业中知识产权化发展的潜力，并着重于如何构建和推广文化知识产权以增强市场价值和影响力。从摘要部分来看，项目在阐述研究目的、方法和结论方面表述清晰，能够明确指出研究的独特性和意义。而在项目主题内容中，作者对永乐宫的壁画、建筑及道教文化等进行了详尽的描述和分析，展现了对研究对象的深入了解。

首先，项目对永乐宫的历史和文化价值进行了充分的介绍和分析，特别是对永乐宫壁画的艺术特点和历史背景进行了深入挖掘。这不仅为读者提供了对永乐宫的全面认识，也为后续研究提供了必要的背景知识。

其次，项目在提出永乐宫文化知识产权构建与市场化策略方面提供了许多创新性的建议。例如，针对永乐宫壁画和建筑的独特性，提出了多种IP元素的提取和应用方式，为文化产业的发展提供了新的思路和方法。

此外，项目还对永乐宫的IP营销方案进行了详细的设计和阐述。通过对永乐宫的关键标签和受众特征的分析，提出了针对不同用户群体的营销策略，为永乐宫的文化传播和商业化开发提供了可行性建议。

总的来说，该项目在研究方法、内容深度和研究结论方面均表现出较高水平。然而，仍有一些方面可以进一步完善。例如，在文献综述和理论框架的构建方面，可以加强对国内外相关研究成果的引用和对比，以进一步提升项目的学术价值和说服力。

综上所述，该项目在探讨永乐宫文化知识产权和市场化发展方面取得了一定成果，具有一定的学术和实践价值。为了进一步提升项目的质量和影响力，建议作者在后续研究中加强理论深度和方法创新，注重学术交流和实践应用，以期取得更加显著的研究成果。

专家签名：范爱珠

日期：2024.3.19

专家评估报告

项目名称：永乐宫文化管理项目

该项目摘要清晰概括了研究目的、方法和结果。其聚焦于永乐宫作为中国文化产业中知名景点的IP化发展，提出了构建和推广文化知识产权的策略。特别值得称赞的是对于永乐宫的特色、历史和IP潜力的全面分析，以及对市场化策略的深入研究。

该项目对永乐宫的IP元素进行了详尽的罗列和梳理，包括壁画、建筑、道教文化等方面。这种全面性的分析为后续的IP营销方案提供了坚实的基础。尤其是对壁画、瑞兽、器物 and 图腾等元素的深入解读，展现了作者对于永乐宫文化的深刻理解。

该项目提出了细致的IP营销方案，包括服饰、食品、礼品、展览等多个方面的应用示例。这些方案既贴近永乐宫的文化内涵，又考虑到了不同消费群体的需求，具有很高的实践性和可操作性。尤其是提取出的“永乐8色”和关键标签，为IP推广和营销提供了有效的指导。

在展览方面，该项目提出永乐宫的壁画及建筑等多个IP元素可用于各类展览。通过深度分析永乐宫的历史和文化价值，展览可以呈现永乐宫建筑、壁画、道教文化等全方位内容。此举将有效提升永乐宫文博IP的影响力，吸引更多观众参与，进而推动永乐宫的文化传播和市场化进程。

结论部分对于研究的重要性和实践意义进行了明确的阐述，指出了永乐宫在文化产业中的地位和潜力，以及本研究对于提升永乐宫文化知识产权影响力和市场价值的重要性。然而，结论部分也可进一步强调研究的创新点和对于相关领域的贡献。

该项目从多个维度全面探讨了永乐宫的文化与IP化发展，内容丰富、结构清晰。研究方法和数据分析具有较高的可信度，对于相关领域的学术研究和实践应用有一定的借鉴意义。建议未来研究可进一步加强对于IP策略实施过程中的挑战和风险的分析，以及与其他文化景点的比较研究，进一步提升该项目的深度和广度。

专家签名:

日期:

陈汉新
2024.4.12

ภาคผนวก ค
เอกสารราชการ

เลขที่ IRB4-292/2566

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 289/2566

โครงการวิจัยเรื่อง: วัฒนธรรมลัทธิเต๋าและคุณค่าทางศิลปกรรมวัดหยั่งเล่องง : การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
จากมุมมองวัฒนธรรมสร้างสรรค์

หัวหน้าโครงการวิจัย: MRS. CONG CHEN

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์):

ศาสตราจารย์ภรดี พันธภูการ หน่วยงานที่สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีทบทวน: Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัย
ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการ
ล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 16 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 16 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 16 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 2 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

วันที่หมดอายุ : วันที่ 2 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานคณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ โทร. ๒๕๐๔

ที่ อว. ๘๑๑๗.๑/ว.๐๘๒

วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง การตอบรับการตีพิมพ์วารสารวิชาการ “ศิลปกรรมบูรพา”

เรียน Cong Chen, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา เรืองชีวิน และศาสตราจารย์ภรดี พันธุมภัก

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมลัทธิเต๋าและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดหยั่งเลือก” เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ “ศิลปกรรมบูรพา” ซึ่งบทความของท่านได้ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรอง (Peer review) เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ทางคณะฯ จะดำเนินการลงตีพิมพ์ในวารสารศิลปกรรมบูรพา ปีที่ ๒๘ ฉบับที่ ๑ ประจำภาคเรียนต้น ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โดยจะเผยแพร่ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา เรืองชีวิน)

บรรณาธิการวารสารศิลปกรรมบูรพา

URAPPHA UNIVERSITY

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	CONG CHEN
วัน เดือน ปี เกิด	05 July 1984
สถานที่เกิด	Haidian District, Beijing, China
ประวัติการศึกษา	Master Institutions and Graduation Dates—year 2008-year 2011—Capital Normal University. Undergraduate institutions and graduation time—year 2002-2006—Central Academy of Fine Arts.
รางวัลหรือทุนการศึกษา	July 2022, one painting was selected into the "National Minority Art Works Exhibition". April 2021, one painting was selected into the "National Culture Palace Celebrating the 100th Anniversary of the Communist Party of China Art Exhibition". June 2021, two paintings were selected into the "Exhibition of Chinese Freehand Painting" and were nominated for excellent award. December 2014, one painting was selected into the third national minority art exhibition and won the excellent award August 2013, one painting was selected into the "Moyun Lingnan National Chinese Painting Exhibition"